

مەشكە لە نىوان كۆلەكە و تەروالەدا

عەباس موحەممەدى

بەشى يەكەم

ئەم نووسىنە لە بەندىنخانىەكى ولاتى ئىنگلىسدا نووسراوە.

به ناوی فیلبازی مهزن

ستایش بو خواجهک که جهوهه و خوینی منی لهسه و شهکان بهیهک
گه یاند.

ستایش بو خواجهک که منی به هه ناسهی سارد و گهرم رازاند.

ستایش بو خواجهک که من و ئیوهی لیک جودا کرده وه.

ستایش بو خواجهک که ئیوهی به من ناساند.

ستایش بو خواجهک که دلی له چاو دوور کرد.

ستایش بو خواجهک که دهستی لیدهر و پیدهری دیار نیه.

ستایش بو خواجهک که شهکانی دیاری مروّف کرد.

ستایش بو خواجهک که خاوه نداری چیرۆکی بالآ دهستانه.

ستایش بو خواجهک که ئاوی چاو و گونی له پهیکه ریگ پیک ناوه.

چه‌ند دانه‌یه‌ک خورما که له شانسه‌که‌ی که‌وتووہ خواره‌وه:

پووگه و پوو بهر

مدخل و مخرج

چه‌قو و هه‌سان له تیژی و نه‌رمیدا

خه‌لک له دژایه‌تی نه‌وه‌کان و ناوه‌کاندا

ده‌ستپیک

هه‌ناری به‌ره‌تا

به‌ره‌تا و سه‌ره‌تا

دیداری گیلترین مروّف

قه‌له‌کانی میم سه‌لمه

هه‌لاتنیک که بووه ئه‌ستیره

نی‌ردراوه‌کان و دانراوه‌کان

خۆله‌که‌وه و با

ده‌ست و گه‌نم

وشه به خوینه‌وه

باره‌یینان و راه‌یینان و داه‌یینان

ئه‌ده‌بی پیدراو و ئه‌ده‌بی پیکنراو

لیدان و پیدان

پهروه رده و پهروار

فارسه کان و فه رهنسیه کان

مهشکه کان و کۆله که کان

مهشکه له نیوان کۆله که و تهرواله دا

پیست و مهشکه له نیوان چهقۆ و دهستدا

ئهم کۆمه له ناو نیشانه که له سه ره وه نووسراون، ناوه پۆکی ئهم نووسینه ده گرنه وه. ئهم ناو نیشانه وه ک کۆمه له خورما یه که که له داریک که وتوو ته خواره وه. ئهم خورما یانه، له شانیه که وه که وتوو ته وه خواره وه که هیشتا زۆری پیوه ماوه که بکه ویته خواره وه. ئهم خورما یانه ده دم به دۆستانم، بۆ ئه وه ی که بیخۆن و بزانه که تام و شیرینی له ده می ئه واندا هه یه یان نه؟! گهر به دلایان بوو، ئه وه خورماکانی تر له کاتی دیاریکراودا له شان ده که نمه وه و پیشکه شیان ده که م.

پووگه و پووبه ر

گه وره ترین کیشیه که که هه رده م له گه لیدا بووم و هه رگیز لی دهرباز نه بووم، پووگه یان موقه دیمه ی سه ره تا بووه. ئه ده بی پووگه یان چوونه ناوه وه به پووگه و موقه دیمه یه که وه بۆ من چاره سه ر نه کراوه. ئه ده بی سه ره تا و دامه رزاندنی رسته کانی سه ره تا، بۆ من کاریکی زۆر سه خت بووه. هۆکاری ئه وه ی که سه ره تا سه خت ده زانم، ده توانم که بیگه رپنمه وه بۆ چه ند شتی که وه، یه که م ده گه رپیته وه بۆ نه زانی من، وه دووه م ده یگیرمه وه بۆ ئه و ئه ده به ی که له یه که م نووسینه وه، پی ئاشنا کراوم.

قورئان یه که م کتیب بوو که بۆ ژیان به ده سته وه گرتم. موقه دیمه له قورئان زۆر به ستراره. له سووره تی فاتیه به ناوی خوی به خشنده و به به زه یی ده ست پی ده کات و له دوا ی ئه و ئایه ته، مالک الیوم الدین. ئه مه دلی منی له وه سارد

دهكردوهه كه به وشهكان پراستی بناسم و پراستی بزاسم، وه يان به وشهكان به دواى پراستی بكهوم.

سهرهتا و موقهديمه له دهرهوه ديٲت. ئهو ئايهتهى كه بو موحهممهد، موقهديمه و سهرهتا بوو، بو مروقهكانى تر مهتن و ناوهپوك بوو. ئهمه وا دهكات كه بوم دهركهويٲت، ههر مروقيك له دهرهوه و له دهورهيهكى تاييهتدا، وه به مهتن و تكستىكى تاييهتهوه، موقهديمهى بو ديارى كراوه.

پيگهى وشه له لاي مندا وهك ئامرازىكه بو ئهوهى كه پرووناكى و پووشنايى له دهروونى خوٲدا بكهمهوه.

ئيتير كاتيڪ كه وشه دهبيٲته ئامراز، من جيا دهبمهوه له وشهكان، وه وهك بهردهست و بندهست، دهيانناسمهوه. ههر ئهمه دهبيٲته هوى ئهوه كه پرووگهيهكى پايهدار بوونى نهبيٲت. بهلكو بهردهوام پرووگهكان و موقهديمهكان بو پووشنايى، پروويان بگوٲنهوه.

من بهردهوام ههولى ئهوهمداووه كه پرووگه بو خوٲ دروست بكهم. بويه بههاوكارى وشهكان، وهك پرووبهر، كهلكم وهرگرتووه.

له ئهدهبى ئيسلاميدا وشهى پوشديان (رشد) بو گهشه و گهرا سهندنى مروٲف بهكار بردووه. له قورئاندا هاتووه: و من يظلل فلن تجد له وليا مرشدا (كهف ١٧) پوشد بو نمونهى وهك دار بهكار دهچيٲت. بهو مانا توويهك كه دهناسريٲت و ئهزانريٲت كه چى لى بهدهر دهچيٲت، له خاك وهچه بدات و به خزمهتكردن، ئهو وهچه و چوكهره گهوره بيٲت و لق و پو بستينيٲت. ههروهها ئهدهبى قورئان وشهى پوشد به كار دهبات، وه ئهو مانا له خوى دهگريٲت كه خاوهن ئهو پهروهرده ئهزانريٲت كه ئهو دانه چيه و پيويسىتى به چ ژينگهيهك له وشهكانه بو ئهوهى كه گهشه بكات!. وشهى پوشد، وشهى ترى وهك مورشد به دواى خوى دههينيٲت. بهو مانا كه كهسيك له پيگهى مورشد لهدهورهكانى ژيانى مروٲف، وشهكان و پيٲنوينهكان دهبهخشيٲت و خاوهندارى دهكات. كاتيڪ كه قورئانم به دهستهوه گرت، ئهمزانى كه ئهمه مورشده، بهلام دهبيٲت كه چوون و پرييهك دروست بيٲت كه قورئان لهگهٲ مورقدا بيٲته قسه!. دهبيٲت كه دهسته چيروكيك يان بهسههاتيڪ يان پرووداويك بخولقيٲت، وه لهو كاتانه، وشهكان و پرستهكان وهك ئهستيرهيهك له دوورهوه، وهك چرايهك

پړئ و چوون چاودپړی بکهن. هر ئه مه وای کردووه که بؤ هه موو مروقه کان یهک موقه دیمه و پرووگه یه کی دیار دانه مه رزیټ. هر مروقیک له ده وره کاندا، پرووگه و موقه دیمه تایبه تی خوئی هه یه. هر مروقیک وشه و ناوی تایبه تی خوئی، وهک موقه دیمه و سه ره تا، له ده ره وه و له ده وری دروست ده بیټ. ئه وهش به ناوی خوا و به خواستی خوا ی گه وره!.

من له ده وره کانی گه شه ی هه ست و هزره کاندا، که لکم له وشه کان وهک پروو بهر و هر گرتووه. وشه کان وهک پروو بهر، وهک له شکر یک له سه رباز که بؤ که سیک شه ر ده کهن، یان وهک کو یله کان که خزمه تکاری ده کهن. ئه وهم بؤ ئاشکرا بووه که له سه رده می سه ربازه کان و کو یله کان بووه که بونیا ده مانده گاره کان بؤ مروق ماوه ته وه!.

با پیرم بؤ منی ده گپرایه وه که له سه رده می گهنجی ئه ودا، هر پیاویک سوار و چه کداری که سیک بووه، مه به ستی ئه وه بوو که هر پیاویک بؤ که سیک چه کی هه لگرتووه و شه ری بؤی کردووه. با پیرم ده یه وهت که به گه کان، ده میک شه ری خاکیان به سواره کان ده کرد و ده میکی تر ئیل و تایفه کانی تریان چه پاو ده کرد!.

مروق وشه کان وهک سه رباز و کو یله بؤ خواسته کانی خوئی به کار ده بات، شه ریان پی ده کات، کتیبی پی ده نووسیټ و هیچ شه رمی نیه له به کار به ری وشه کاندا!.

من له درپژئی ئه م نووسی نه دا هه ولی ئه وه ده دم که وشه کان و وینه کان و چیرۆکه کان و ئه وه ی که به وشه بگپرد ری ته وه، له بونیا دیک له رسته کان، پرووگه یهک دروست بکه م. هوی ئه م گپرانه وه ئه وه یه که هه ست و هزری بلند له گپرانه وه ی ئیمه دا هه یه که ته وانی به خشنده یی تی دایه.

ئه وه ی که منی ئازار ده دا و به رده وام به منه وه بووه، هاتنی ئه و توخم و دانانه یه، له ههسته کان و وشه کان و ناوه کان، که له ده وره کان به خواستی خو یان له گه ل مندا هاتوون. زور هه ولی ئه وه م داوه که خو م و ئه و وشه و ناوانه ی که له گه ل مندا به نا چاری و به خواستی خو یان هاتوون و کاری گه ریان له ژیان ی من کردووه، له خو م دا بپالیوم و گیانی خو م لیان بزار بکه م و په رژینیکی قایم له ده وری خو م بکی شم.

کاری پالوتنی وشهکان و ناوهکان له گیانی من، چهند پرسیار لهگهڵ خۆی دههینیت. یهکهه ئهوهیه که هۆی چیه من ئاوهها پهروشی پالوتنم ههیه؟ چۆن وه به چ شیوهیهک خۆم له ناوهکان و ههستهکان و وشهکان دهپالیوم؟ ئهم پالوتنانه که له دهورهکانی ژیانی من وهک نووسین دهکرهوتوو، تا کهی بهردهوامی ههیه؟ ئهوه سی پرسیار نیه، بهلکوسی ههناسهی سارده که له ناخ و دهروونمهوه، کزهی له ههناوی من بهرداوه.

ئهم سی پرسیاره، له کوئ دروست بوون؟ پرسیاره دژوارهکان، له کاتی دژوار دروست دهبن. کاتی که ولاتی ئینگلیس، وهک کوردستانی باشوور، ههچ بهها و گرنگیان به ناوی من نهدا و منیان له ئاوارهیی ههشتهوه، ولاتی ئینگلیسم بهجیهیشت و پروم له ولاتی ئیرلهندی باشوور کرد، بۆ ئهوهی که چارهسهر له خاکیکی تر بدۆزمهوه. دهسلتدارنی ئیرلهندی باشوور منیان ناردهوه بۆ ئینگلیس. له گهراوه بۆ ئینگلیس منیان رهوانهیی بهندینخانه کرد. لهو بهندینخانه بوو که پرسیارهکان، دهروونی منیان گرت و ههولمدا که به هاوکاری ئهو تهنیاپی و خهلوتهی بهندینخانه که تیدا مابومهوه، به هاوکاری پینوس، بیر و هزرم لهسهر دهورهکانی ژیان و خویندی خۆم، گهردش پی بدهم.

به یارمهتی خوی مهزن، خوی یوسف و موهممهه، ههول ددهم که له دریزی ئهم نووسینهدا، زهمینه بۆ وهلام و پالوتن و گرتنهوهی هۆشی خۆم بکهه.

ئهم نووسینه وهک زنجیره کیوهکانی زاگرووس، زنجیره کیویکی له ههستهکان له خۆی گرتوو که خوینهر پیدا دهچیت. ئهم نووسینه بۆ خوینهر گوزهرگایهکه، که پره له بهرزی و نزمیهکان، دۆل و دهراوهکان، شوینانی جوان و شوینانی ترسناک و قیزهون. شوینانیک که ئاسۆکان دهکاتهوه و شوینانیک که بهستراو و له تهنگی و تاریکی دهمیننهوه. لهم گوزهرهی که خوینهر تیدا دهیکات، جگه له خوا نهبیت، کهس شاهیدی ههستهکانی خوینهر نیه، بۆیه پریشه له ههپهشه و گورهشهی ئازهلکان و ههستهکان که خویان له بن پیستی وشهکان و پرستهکان هشار داوه. ئهوانهیی که ئاشنا به خویندی ههستهکانی ئهم پرستانه بن، دهتوانن که ههنگاوهکان و ههست و ههناسهیان هاوپی ئیمه بکهن.

مدخل و مخرج

و قل ربی ادخلنی مدخل صدق و اخرجنی مخرج صدق و اجعل لی من لدنک سلطانا نصیرا (اسراء ۸۰)

دهرگهی چوونه ناوهوه ههردهم کیشه و گرفتیکگی گهوره بووه که ناوهکان ههیانبووه لهگه‌ل دهروونی خویمان و نهوهکان و وشهکان و خه‌لک و کوومه‌لگادا. بویه خوای مهزن له قورئاندا، دوعا دروست دهکات بو پهمهینه‌رانی خوئی. ئهم دوعایه، ته‌نیا دوعا بو پهمهینه‌ری ئیسلام نه‌بووه، به‌لکو پهمهینه‌رانی پیشتر ئهو دوعا له‌سه‌ر ده‌میان بووه.

مدخل، دهرگه‌یه‌ک و شیوه‌یه‌ک بو کرانه‌وه‌یه، بو دهرباز بوون له قه‌یران و کاره‌ساتیک که مروّف تیدا ده‌ژی. وشه‌ی ادخلنی له ئه‌ده‌بی قورئاندا ئاماژه به‌وه‌یه که ناوه‌کانی ئیسلام، شیوه‌ی قسه‌کردن و کارکردنیان له‌گه‌ل نه‌وه‌کان و خه‌لک به‌خشه‌نده‌یی خوا بووه. به‌و مانا که له خوایانه‌وه، هیزی ناسین و پۆشنایی له ده‌روونیان نه‌بووه. کاتیک که موحه‌مه‌د و موسا، هه‌لدین و په‌نا به بیابان و ئه‌شکه‌وت ده‌بن، نیشانه‌ی ئه‌وه‌یه که ئه‌وان بو په‌ناگاه ده‌گه‌ران و خویمان ده‌شارده‌وه له خه‌لک، وه هیچ هیز و ته‌وانیکیان نه‌بووه که پروو له نه‌وه‌کان و خه‌لک بکه‌ن و قسه‌یان بو بکه‌ن. خوای مه‌زن خاوه‌نداری ژیان و گیانیان بووه، وه چیرۆکی ناوه‌کانی خوئی له ئه‌ستۆ وه‌رگرتووه. مه‌دخه‌له‌کان و مه‌خره‌جه‌کانی خوای مه‌زن، زۆر به شکۆ و به‌به‌هایه‌!

شیوه‌ی چوونه ناوه‌وه و کرانه‌وه بو وشه‌کان و ناوه‌کان له ژیانی هه‌رمروفتیک شیوه و په‌وشیکی تایبه‌تی خوئی هه‌یه. دخول و کرانه‌وه‌کان بو وشه‌کان و ناوه‌کان، بو ده‌سته که‌سیکی وه‌ک من، ده‌ستیکی تایبه‌تی گری ده‌دات، وه ده‌سته‌یه‌ک له مروّفه‌کان، پیمان وایه که چوونه ناوه‌وه‌ی وشه‌کان و ناوه‌کان و ئه‌ده‌به‌کان، هیچ ده‌ستیکی سروشتی و خوایی له پشته‌وه نیه. بو نمونه قوتابیه‌ک ده‌لیت که ئهو کاته‌ی که فلان مامۆستا و فلان قوتابخانه و کتیبم ناسیوو، شتیکی تایبه‌تی له پشته‌وه نه‌بووه. ئهو قوتابیه، سه‌رجه‌م ئهو ناسینانه له سونفه نزیک ده‌کاته‌وه. به‌لام که‌سیکی تر هه‌یه که هه‌ر ناسین و کرانه‌وه‌یه‌ک بو هه‌ر مامۆستا و ناوه‌ند و ئه‌ده‌بیک به نیشانه و هیما ده‌ناسیت.

له دريژي ئهم نووسينه دا ههولئ ئهوه ددهم كه ئاماژه و نيشانهكاني مهدخل و مهخره ج له ژيانئ خؤم بكه مهوه. من بهرانبه ر به نهوهكاني كورد، ههست به بهرپرسياريه تي ده كه م. بهشكه به ناوي خواي گهوره، ئهم نووسينه وهك دؤست و هاوړپيهك، بهخشه ندهيي به كه سانئك بكات.

چهقؤ و ههسان له تيژي و نهرميدا

په نا به ناوي خواي مهزن ده به م له شهري ناوهكان. به ناوي خواي مه ن دهست و گيان پئ ده كه م.

باپيرم خاوه ن چهقؤيه كي مشتگ گه وهزن بوو. چهقؤي مشتگ گه وهزن به جوړه چهقؤيهك ده يانده وت كه له شاري كرن يان دالا هو، كه له شارهكاني كرماشانه، دروست ده كرئت. تايبه تمه ندي ئه و چهقؤ ئه وهيه كه مشتكه كي له شاخي كه له ئاسكه، دروست ده كرئت. ئه و چهقؤ كه له ناوچه ي كرن دروست ده كرئت، تيژ و بړنده و خاوه ن ناوه، هه ر كه س له كرماشان ئه زانئت كه چهقؤي مشتگ گه وهزن چ به هايهك و كاراييه كي ههيه!

له كوئي كورده واري و له ناوچهكاني كرماشان هه ر كه سه چهقؤيه كي تايبه تي خؤي له گيرفان هه بووه. چهقؤ كارايي و ده وريكي زؤري له ژيانئ لادئ و ئاواييهكاني كورستان هه بووه. گرنگي و به هاي چهقؤ له دهستي خه لك له وه بوو له بو پهبوؤله كان ده و ر و به هايه كي زؤري هه بووه. خه لكي ئاوايي ده زانن كه له ناكاه مه رپك دان لي ده دات يان په زيكي سه رده بړن و پئستي ده گرنه وه. هه روه ها چهقؤ وهك ئامرازيك بوو بو ئه وه ي كه خه لك كارهكاني تري پئ بكات وهك سه ربريني په له وه ره كان و پاراستني خودي كه سه كه و تاشيني دار و پئست كه ندي كالهك و شامي و ئه و به روه بو مانه ي كه له ده روده شت پئوه خه ريك ده بوون.

زؤرپه ي پياوه كان چهقؤي تايبه تي خؤيان هه بوو، وه هه رده م له گيرفان يان دنيا و ئاماده بوو. ئهم چهقؤ هه لگرته تا ده يهكاني هه فتا هه ر له ناو خه لكي ئاواييهكاني كورده ستان ده و ر و به هاي هه بوو.

تایبەتمەندی ھەر گرنگی چەقۆی ئەو کاتە ئەو ھو ھو ھەر چەقۆیەک دەبوو کە ھەسانیکى تایبەتى خۆی لەگەڵی بێت. لە ڕەگەو ھەو خەلک چەقۆیان بە ھەسانەو دەناسیەو. مالى باپیرم ھەسانیکیان ھەبوو کە لە مال بۆ تیز کردنی چەقۆ پرایان دەگرت و ھەر دەم چەور و ئامادە بوو. ھەسان ئەو بەردەبە ھەر چەوری دەکەن و چەقۆی پێ تیز دەکەن. لە کۆندا ھەر مالیک و ھەر کەسیک ھەسانی تایبەتی بە خۆی ھەبوو کە چەقۆکانی پێ تیز و ئامادە دەکرد.

لە دەبە ھەفتای ھەتاوی بەملاو ھەتەر چەقۆی مشتگ گەو ھەزنی بەھای نەما و نەو ھەکان چەقۆیان لە گیرفان نەدەنا و وازیان لەو چەقۆ ھینا. لەبەر ئەو ھەر کە بازار و ژیانى پێشەسازی ئەو ھەندە شتی برینى خستە بازار ھەو کە ئیتەر خەلک بێ منەت بوو لە چەقۆی مشتگ گەو ھەزنی.

ھەست و ھەسان

ھەر چەقۆیەک لە کۆندا بە ھەسانەو ناسراو و دراو. ھەسان، چەقۆ ئامادە و تیز دەکات و دەیلایینیت و دەیساونیت و برندە ھەکات. ھەر ھەو ھەر بێر و ھەزری لە کۆندا بە ھەستەکانەو دەناسرا و خاوەنداری دەکرا. ھەر ڕستەبەکی گەورە ھەستیکی گەورە ھەر لە پشتمەو ھە.

لە دەورانیک کە لەگەڵ ئیبراھیمی کورە خالەم لە قوتابخانە بووم، لەسەر ھەر لاپەرەبەکی سەرھەتای ھەر کتیبیک دەستەبەکی لە ڕستە جوانەکانمان دەنووسی و بۆ یەكدیمان دەخویندەو. ھەر ڕۆژە کە کتیب و قسەبەکی تازەمان بە دەست بکەوتبایەت، ئەو ڕستە و قسەمانە لەسەر لاپەرەبەکی یەكەمی کتیبەکە دەنووسی و پێشانى یەكدیمان دەدا.

پۆژیک ئیتەر وەرەس بووم لەو کە ڕستەکانى ئەوانى تر لەسەر کتیبەکانى خۆم بنووسم. ھەولمدا کە لە خۆمەو شایستەبەکی بە خۆم بەدەم و ڕستەبەکی دروست بکەم و لەسەر کتیبەکەم بینووسم. ڕستەبەکی نووسی و کتیبەکەم لەگەڵ خۆم برد بۆ ئەو پارکە کە بەردەوام لەو ئ وانەکانمان دەخویند. بانگی ئیبراھیم کرد و وتم وەرە با ڕستەبەکی زۆر جوانت بۆ بخوینمەو کە لە یەكیک لە زانا گەورەکان وەرە گرتوو. ئیبراھیم وتى بیخوینمەو بزنام کە ئەو زانا چى وتوو؟! منیش ڕستەکەم بۆی خویند و ئیبراھیم وتى: ڕستەبەکی زۆر گەورەبە!

که وتی رسته‌یه‌کی گهوره‌یه بزگه‌یه‌ک گرتمی و خه‌نین و که‌نین منی گرت،
ئیب‌راهیم سه‌یری منی کرد و وتی بو ئه‌خه‌نی!؟.

منیش کتیبه‌که‌م هه‌لگرت و چووم.

گه‌ر مروفتیک یه‌ک رسته‌ی گه‌وره ده‌لیت، ده‌بی‌ت که ته‌وانای ئه‌وه‌ی هه‌بی‌ت که
رسته‌ی گه‌وره‌تر بلت. هه‌ر رسته‌یه‌ک هه‌ست و هه‌ناسه‌یه‌کی له پشته‌وه‌ی هه‌یه
که به‌س ئه‌و که‌سه که خاوه‌نی رسته‌یه ده‌توانیت که به‌ریکی و پانی سینگ‌ی خو‌ی،
هه‌ست و هه‌ناسه‌ی شایسته‌ی پیوه هه‌لبکی‌شیت.

له ده‌وره‌یه‌ک که من و ئیب‌راهیم پیکه‌وه له قوتابخانه بووین، زور قسه‌مان پیکه‌وه
ده‌کرد و وته‌ی پیاوه ناوداره‌کانمان بو یه‌کدی ده‌گی‌پرایه‌وه. زور هه‌ستی خو‌شمان
هه‌بوو که رسته‌یه‌ک له زانایه‌ک بگی‌پینه‌وه و خو‌مانی پی گه‌وره بکه‌ین و بلین
ئه‌وه من قسه و وته‌کانی ئه‌و که‌سانه ده‌زانم. به‌گه‌وره‌یی و لوت به‌رزیمان ده‌زانی
که وته‌ی زاناکان بگی‌پینه‌وه!.

مامۆستا‌کانی حو‌جره زور کاریان له‌سه‌ر رسته‌کان ده‌کرد، که له ئه‌ده‌بی ناوه‌کانی
ئیسلام به‌موسولمانه‌کان پیان گه‌یشتووه، به‌تایبه‌ت قسه و رسته‌کانی
په‌یامه‌ینه‌ری ئیسلام. ده‌وره‌ی فه‌قی‌یایه‌تی به‌وه ته‌واو ده‌بی‌ت که فه‌قی ده‌سته
ده‌سته‌ی رسته‌کان له ناوه‌کان وه‌ربگری‌ت. ئه‌وه‌ی که بو من به‌های هه‌بوو ئه‌وه‌یه
که فه‌قی‌کان فی‌ری ئه‌وه نه‌ده‌بوون که چون رسته‌کان له‌گه‌ل هه‌ستی خاوه‌نه‌کانیان
وه‌ربگرن. که‌سانیک که له‌وپه‌ری ته‌نیایی رسته‌یه‌کیان وتوو و نووسییوانه،
فه‌قی‌کان له ژووری خویندن وه‌ریده‌گرن و له‌سه‌ر زوبانی ده‌خن و ده‌یلینه‌وه، به‌بی
ئه‌وه‌ی که ری و شوینی هه‌سته‌کانی دانه‌ری ئه‌ورسته‌ بزائن. هه‌رچو‌نیک هه‌ر
چه‌قو‌یه‌کی کون هه‌سانیک‌ی هه‌بووه، هه‌روه‌ها هه‌ر رسته‌یه‌کیش هه‌ستی‌کی له
پشته‌وه‌یه که ده‌بی‌ت وه‌رگر و خوینه‌ر له‌گه‌لی هه‌سته‌کانی دانه‌ری رسته‌کان ئاشنا
بی‌ت.

له ده‌وره‌ی زانکوی سه‌لا‌حه‌دین هه‌ر وه‌ک ده‌وره‌ی حو‌جره، قوتابیه‌کان ده‌م و
ده‌ستیان پر بوو له رسته‌کان و ناوه‌کان و باسه‌کان، بو ئه‌وه‌ی که بلین که ئیمه‌ش
قسه‌یه‌که‌مان بیستوو یان خویندوو. ئه‌و کاته که من له به‌شی کومه‌لناسی بووم،
ده‌سته‌یه‌ک قوتابی له‌رۆژه‌لاتی کوردستانه‌وه له‌وی بوون که به‌هایان به‌قسه‌کان

و ناوهکان ددها و دهم و دهستیان له کۆبوونهوهکان باسی پرستهکان بوو. ههریهک لهو قوتابیانه بۆ خۆیان قسهکانی زانایهکیان دهبرد و دههینا و له کۆر و کۆبوونهوهکانیان باسیان دهکرد. ئەو قوتابیانە باسی ئەو پرستانهیان دهکرد که ناوهکانی پۆژئاوایی له کتیبهکانیان وتووینان. پرستهکانیان به بی ههستهکان بوو، وهک فهقیکان له کتیبهکان وهردهگرت.

له کوردستان ئەوه باو بوو که ههر کهسه بۆ ئەوهی که دهمی قسهزان بکات و ناوی بهرز بکاتهوه، ناچار دهبوو باسی قسهی کهسیک بکات، سارتر وای وت، داستایوفسکی وای وت، نیچه وای وت، هایدگر وای وت، فۆکۆ وای وت... ئیتر دهمیان پر لهو قسانه بوو. به بی ئەوهی که ههستهکانی دانهر یان ههستهکانی پشت پرستهکان بزائن، دهمیان دهکردهوه و دهیانوتهوه.

له دونیایهک که ناویان ناوه، مۆدێرن، چهقۆ به بی ههسان دروست دهبییت، له بهر ئەوهی که ئەوهنده چهقۆ و کهرهستهی برین زۆر بووه که کس بهها به ههسان نادات. چهقۆکانی سهردهمی نوێ، دهست به دهست زۆر دهبییت و ههر کهسیک و مالیک بۆ ماوهیهک به کاری دهبات و پاشان ژهنگ دهیگریت و فری دەدات. ههروهها دهمیك و دلێك که ههست و ههناسهی گهورهی لیوه بییت، وهک ههسان، بههای نهماوه. له دونیای نویدا پرستهکان دهم به دهم دهبییت و ههرکهسه بۆ کار و بار و کیشهی خۆی تاویک پرستهکان به کار دهبات و پاشان فری دەدات. له دونیای نویدا ههسانهکان که تیزکهری چهقۆکان بوون، بههایان نهماوه. ههروهها ههستهکان که کانی پرستهکان بووه، دهوور و بههایهکی بۆ نهوهکان نهماوه.

له دهورهیهک که له حوجره بووم و کتیبی قورئانم به دهستهوه دهگرت، هیچ یهک له چیرۆکهکان و پرستهکان و نموونهکان بۆ من بههایهکی نهبوو. من له راستیدا لیاقهتی ئەوهم تیدا نهبوو که ههستهکانی پشت پرستهکان بخوینمهوه. مرۆف پرستهکان وهردهگرییت و له سینگی خۆی و به گهرمای دهروونی خۆی پرستهکان گهرم دهکات. زۆریک لهوانه که من گویم لییان گرت، پرستهکانیان قوربانی دهکرد و هیچ بهر و بهرهمیکی شایستهی زمانی و ئەدهبی لی نهکتهوتهوه.

کتیبه گهرهکان وهک قورئان که خاوهنی ههیه، له دهستهیهک له پرستهکان پیک هاتوو که ههر پرستهیهک ههست و ههناسهی تایبهتی خۆی له پشتهوهیه. ئەو کهسانهی که دهیخوینن دهبییت که به خواستی خاوهن پرستهکان له ههستهکانی

پشت پرسته‌کان ئاگاه بن. که‌سانیک پرسته‌کان به‌کار ده‌بن، وه ئهو پرستانه وهک چه‌قویه‌کی کوله که بی‌خاوه‌ن ماوه و له هه‌سان نه‌دراوه!

یه‌کیک له باشیه‌کانی ئه‌وه که قوتابی و فه‌قی له‌بهر ده‌ست و ده‌می مامۆستایه‌ک فییری پرسته‌کان بی‌ت، ئه‌وه‌یه که قوتابی و فه‌قی له‌گه‌ل هه‌سته‌کان و هه‌ناسه‌کان و شیوه‌ی گیڕانی پرومه‌ت و چاوی مامۆستا ئاشنایه‌تی ئه‌بی‌ت. ئهو جوړه شاگردی کردنه، هاوکاری قوتابی و فه‌قی ده‌دات که وهک چه‌قۆ به هه‌سانه‌وه بنریت و تیز بی‌ت و ده‌روونی ئهو شاگرده ئاماده بی‌ت که وهک هه‌سان ده‌روونی نه‌رم، و وهک چه‌قۆ بیرونی تیز بی‌ت. پرومه‌تی ناوه‌کان، پرومه‌تی نه‌وه‌کان هه‌سان ده‌دات. پرومه‌ت، پرومه‌ت ده‌هینیت. مسوگر و دلنیا بن که ئه‌گه‌ر قوتابی و فه‌قی وهک چه‌قۆ له سه‌د هه‌سانی ده‌بی‌ت، به‌لام خوای مه‌زن بیه‌ویت که کول بی‌ت و نه‌بریت و نه‌توانیت که به سه‌ره‌که‌شی کون دروست بکه‌یت، هه‌ر ئه‌وه ده‌بی‌ت که خوای مه‌زن ده‌یه‌ویت.

هه‌ر پرسته‌یه‌ک که مروّف له زمانی دیته ده‌روه له هه‌سته‌کانی دراوه وه له ری هه‌ناسه‌یه‌وه دیته ده‌روه. هه‌ر پرسته‌یه‌ک که بنووسریت و بوتزیت، هه‌ستیکی له پشته‌وه هه‌یه. زۆرینه‌ی قوتابی و فه‌قیان له که‌شیکی هه‌سته‌کان گه‌وره ده‌بن که هاوشیوه و پوژانه‌ن، که ته‌وانای ئه‌وه‌ی نیه نه‌وه‌یه‌کی نه‌رم و برنده دروست بکات.

ته‌م و توژ له هه‌ستی شاعیراندا

وینه‌ی خویندنی کتیبه‌کانی زور له شاعیره‌کان و نووسه‌ره‌کان له لایه‌ن خوینه‌رانه‌وه، وهک ئهو کابرایه که له به‌ره‌به‌یانیک ده‌یه‌ویت که برپاته داوینی کیویک که هه‌وایه‌ک و هه‌ناسه‌یه‌کی خاوین هه‌لمزیت، که ده‌گاته داوینی کیوه‌که، سه‌یر ده‌کات که ته‌م که‌زه‌که‌ی گرتووه. هه‌ناسه‌دان له که‌ژیک که ته‌م گرتوویه سینگ نیگه‌ران ده‌کات. ئهو کابرا نه به پرومه‌تی شادمانه، وه نه به هه‌ناسه کیسانی، وه ئه‌زانیت که پیچه‌وانه‌ی ئه‌وه بوو که ده‌یه‌ویست!

که‌سانیکیش که ده‌یانه‌ویت له داها‌تویان ببن به ناو و که‌سیک که پرومه‌تیان قسه تیدا هه‌بی‌ت، ده‌بی‌ت که هه‌ولی ئه‌وه بده‌ن که پیش ئه‌وه‌ی که پرسته‌یه‌ک دامه‌رزین و بنووسن، هه‌سته‌کانیان په‌روه‌رده بده‌ن و هه‌سته‌کان بزین و خوش و خوشه‌ی بکه‌ن و هه‌ولی ئه‌وه بده‌ن که به‌رز و نزمی به هه‌سته‌کانیان بده‌ن. لادییی بو

ئەوھى كە بەرانىك سەربېرىت، پېش ھەر شتىك چەقۆكەى بە باشى لە ھەسانى چەور دەدات، بۆ ئەوھى كە بە جوانى سەرى بېرىت و پېستى بكنىت. ھەروھە نەوھەكان ھەولئى ئەوھ دەدەن كە بۆ گەشەى دەروونيان، ھەستەكان لە وشە و رستەكان وەربگرن. پرسىار ئەوھىيە كە چ دەستە لە ناوھەكان تەوانى ئەوھى ھەىيە كە ھەستى پايەدار و بەرز بە نەوھەكان بەخشىت؟! زۆرىنەى نەوھەكان، ھەستەكان لە پشت رستە و وشەكانى شاعيران و چىرۆكنووسەكان وەردەگرىت. من ئەوھم بە شىوھى تاكانە بۆ دەرکەوتووھ كە شاعىرەكان ھەستەكان وەك تەم و تۆز لئ دەكەن و مرؤف دەبەستەنەوھ.

بوف كور و ھەستەكانى پشت چەند رستەى سەرھەتا

كەسانىك قسە دەكەن يان دەنووسن، لە بەرانبەرەوھ گوڭگر يان خوڭنەر پېواىيە كە رستەىيەكى بئ بەھايە، لە كاتىك كە ھەر ھەموو ھەستەكانى دانەر و نووسەر لە پشت ئەو رستە كۆ بووھتەوھ. خوڭنەر دەبىت پېش ئەوھى كە بىھوئىت كە نووسىن بخوڭنئىت، دەبىت كە لەگەل ھەست و ژيانى دانەر و نووسەر ئاشناىى ھەبىت.

سادقى ھىداىيەت لە كتئىبى بوف كور بە چەند رستەىيەكەوھ ناسراوھ كە لە رستەكانى يەكەمى كتئىبەكەىيە. ئەو رستانە ئەوھندە گر و تىن و ھەستى تئداىيە كە خوڭنەران و ئەو كەسانەى كە دەيانەوئىت باسى سادق بكنەن، بە ئەو رستانەوھ دەم و دەست دەكەنەوھ. ئەو رستەى كە ئەو لە سەرھەتاي نووسىنەكەى دەىنووسئىت، سەرجم كتئىبەكەى سادقى لە خۆى گرتووھ. گەر كتئىبەكەى دەخوڭنئىت، دەزانئىت كە ئەو چەند رستەى يەكەمە، بوونەتە ھۆى زايىنى ئەو نووسىنە. ھەستەكانى پشت ئەو رستانە باس لە مرؤفئىك دەكات كە خوھرك، وردە وردە گيانى پووك و پووچ كردووھ. باس لە دەرد و كئىشەىيەك دەكات كە ناخ و دەروونى خواردوھتەوھ، وەك دارىك كە لە ناوھەوھ خوراوھتەوھ، بەس ھەيكەلى ماوھتەوھ. سادقى ھىداىيەت بۆ ئەوھى كە ئەو ھەستانەى بكات بە رستە، تەنباىى زۆر كئىشا و لە تەنباىى زۆر نالە و ئاھى لەو سىنگە داىدەر كە رستەكان تئدا دەرھاتوون. ھەر ئەو ھەستە كوئشندانە كە وەك ھەسان رستەكانى تىژ و بړندە دەكرد، كۆتايى بە ناوى ھئنا. زۆر كەس لە فارسەكان ئەو رستانەى سادقىيان خوڭندووھ كە لە سەرھەتاي نووسىنەكەى نووسىوئىيە. بەلام كەم كەسئىك تەوانى ئەوھى ھەىيە كە بچئىتە ھەستەكانى سادق و لەگەلئى ئاشنا بئىت و رئ و شوئىنى ئەو ھەستانە بزائئىت.

کهسانیک هر هموو ژيانيان له گهران و خویندن و به‌دواداچوون بوون و زور کتیب و پرسته و باسیان نووسیوه، به‌لام ئه‌و که‌سانه نه‌یانتوانیوه که به ههستی بهرز و بلند پرسته‌کانیان خاوه‌نداری بکه‌ن. که‌سانیکیش له زه‌ویدا که‌م گهران و که‌م خویندیان و که‌م گوئیان گرت، به‌لام توانیان که ده‌سته‌یه‌ک پرسته‌ی به‌رزی پر له هه‌ست و گر بزینن.

فردریک نیچه، ژن دوست و دژه خوا بوو، ئه‌مه ئاماژه به هه‌سته‌کانیه‌تی، که چه‌نده گر و تینی تیدایه. که‌سانیک‌ی وه‌ک نیچه که هه‌ستی شی‌عریان هه‌یه، هه‌ول‌ی ئه‌وه دده‌ن که به پرسته‌کورت‌ه‌کان، هه‌سته ئاگرین و گرداره‌کانی خو‌ی ببه‌خشیت. ته‌نیایی و بی‌کسی و داماو‌ی نیچه، وای کرد که هه‌سته‌کانی ئه‌وه‌نده‌ی تر تیکه‌لی خوینی بیت. وه‌ک ئاگری بن پشکو‌یه که چیو‌یکی تی دده‌یت، له ورده‌کانی پشکو‌ه‌لده‌خات. نیچه له ته‌نیای و به هه‌ستی بهرز و نزم و شی‌واو قوربان‌ی بوو، هه‌سته‌کانی نیچه، گه‌وره‌ترین زه‌رپه‌یان له خودی نیچه وه‌شاند.

که‌سانیک هه‌ن که به کتیبیک هه‌سته‌کانیان گه‌شه پی دده‌ن وه له پاشه‌پوژ هر ئه‌و کتیبه که هه‌سته‌کانی له به‌ره‌تاوه له‌سه‌ری گه‌شه‌ی سه‌ندووه، ده‌یکات به دوژمنی خو‌ی، وه‌ک نیچه و ئینجیل.

هر خوینه‌ر و قوتابی و فه‌قییه‌ک به ناویک یان کتیبیک یان ده‌سته‌یک له ناوه‌کان یان کتیبه‌کان، هه‌سته‌کانی دروست ده‌بیت و ئه‌و ناوانه و کتیبانه که هه‌سته‌کانی ئه‌و که‌سه‌یان دروست کردووه، کاریگه‌ری تی ده‌که‌ن و خاوه‌نداری ده‌که‌ن.

ماموستا ناسری سوبحانی که پرسته‌یه‌ک ده‌ل‌یت، چه‌ند هه‌ناسه‌ی سارد له ده‌روونی هه‌لده‌کیشت، که ئاماژه و نیشانه‌ی ئه‌وه‌یه که ئه‌و قسه و باسه‌ی که ئه‌و هه‌ناسه‌ی له‌سه‌ر هه‌لده‌کیشت، بو‌ی به‌ها و پیگه‌ی هه‌یه.

ئه‌و که‌سانه‌ی که هاونشینی ناوه‌کان ده‌بن و کتیبه به‌ه‌اداره‌کان ده‌خوینن وه ته‌نیایی و خه‌ل‌وه‌ت ده‌کیشن و پاریز ده‌که‌ن که دم و ده‌ستیان به هه‌ر دم و ده‌سته‌یکه‌وه لیل و تیکه‌ل بیت، وه پاریز ده‌که‌ن له‌وه‌ی که هه‌ر خواردنیک بخون، وه تووشی ئاواره‌یی و هه‌لات هه‌لات و ترس و لیدان ده‌بن و تاوان ده‌که‌ن و په‌شیمان ده‌بن و ده‌گرین و فرمیسک ده‌پژنن، زه‌مینه‌ی ئه‌وه‌یان تیدا هه‌یه که هه‌ست و هه‌ناسه‌کانیان گه‌رمی و دریزی هه‌بیت.

ئەو ژینگەى لە ھەستەکانى تىدا دروست دەبىت، تەوانى ئەوھى ھەيە كە رپگە و مەسىرى چوونى مرؤف بۆ ناسين، بە خودى ئەو مرؤفە بناسينىت. كەسەكان گەر ژير و وريا بن، ئاگادارى ئەو دەبن كە رپگەيان چەندە دوور و دريژيان نزيك و كورته. ئەو كاتەى كە من و ئىبراھيم چووین بۆ كرماشان بۆ ئەوھى كە فەرھەنگى وشەكانى عەرەبى بکړين، وه ئەو كاتە كە من و ئىبراھيم بۆ دونياناسى شارەكانى ئيرانمان گەراند، نيشانەى ئەو بوو كە رپى من و كاك ئىبراھيم كورت نيه و بە يەك بەسەرھات كۆتايى پينايت، بەلكو دەبىت كە ئاوارەيى و دوورى و تەنيايى و ترس و نەدارى بكيشين.

جاربەجار ھەسانى چەور، وا لە چەقۆ دەكات كە لە خۆى بترسىت، بترسىت كە خۆى بپرئ و بدرئ. كەسانىك لە نووسەرەكان و بىرمەند و گەرەكان ئەوھندە ھەستەكانيان چەور دەكەن و دەيدەن بەسەر وشەكاندا، كە كاريك دەكات لە كاتى برين، گۆشتى بزنى چىرى پير، بۆى ببىتە گۆشتى بەرخ!

ويئەى ھەسان و چەقۆم ھىنايەوھ بۆ ئەوھى كە نەوھەكانى كورد وريا و ژير بن كە ھەست و ھزرى مرؤف وەك ھەسان و چەقۆيە. بۆ ئەوھى كە بۆيان بكرىتەوھ كە چۆن بزائن كە ھەست و ھزر چەندە لە يەك دوورن و نزيكن، وە چ جۆرە پەيوەنديەكيان پيگەوھ ھەيە. بەشكە بە ناوى خواى مەزن دەستە ناويك لە ناو كورد كەوتەوھ كە خاوەن ھەست بن بۆ ئەوھى بە ھەستەكانيان ھزر و بىر و ژيرى خۆيان ھەسان بەدەن.

خەلك لە دژايەتى نەوھەكان و ناوھەكاندا

لە شەرى ناوھەكان پەنا بە ناوى خواى مەزن دەبەم. بە ناوى خواى مەزن دەست و گيان پى دەكەم.

يەكەم سورەتيك لە قورئان كە لەبەرم كرد، سورەتى الناس بوو. ھەرۆھەا ئەو سورەتە زۆر لە نوپژەكان بەكاربراوھ. نەك تەنيا لە دەمى من بەلكو زۆرينەى خەلكى موسلمان ئەو سورەتە بە كار دەبەن. بە كار بردنى ئەو سورەتە دەگەرپتەوھ بۆ ئەوھى كە لە سورەتە كورتهكانى قورئانە، ھەرۆھەا لەو سورەتانەيە كە بۆ راھينان بە كار دەچيئ. مەلاكان بۆ ئەوھى كە نەوھەكانى

موسولمان به قورئان ئاشنا بکهن، له سورهتهکانی جوزئی عهم دهست پي دهکهن. موقه ديمه و پرووگهی سهرهکی بو ئهوهی که به خهک بناسریت، له ناو و پیگهی خودی خهکهوه دهست پي دهکات.

ئهو سورهته به وشهی پهنا بردن دهست پي دهکات. **قل أعوذ برب الناس ملك الناس اله الناس.**

پهنا دهبهم به ناوی خوی گهوره. لهو سی پرستهی پهنا بردنه، ئهوهی که سهرهکیه، پهنا بردن به ناوی خوییه له خوی خهک. دهتوانیت که ئاوهها بیت، قل أعوذ برب الناس، برب الناس، دامهزاندی ناوی رب و ملک و اله لهو سی ئایهته، رازاندنهوهیه، بو ئهوهیه زهمینه خوش بکات که سی جار به دم بوتريت، پهنا دهبهم به پهروهردگاری خهک. لیره باس و بهها لهوهیه، فیربکات که باسی خهک چند ترسی ههیه. ئاوهها دهستیکیک تهنیا له سورهتی الناس ههیه. سی جار هیئانی ناوی خهک لهو سی ئایهته ئامازه به مهترسی و ههپهشهی خهکه!

سورهتی الناس سورهتی کوتایی قورئانه، وه لهو سورهتانهیه که به پهنا بردن دهست پي دهکات، وه له پاش سورهتی فلق هاتوو، که دهتوانیت هاوکاریکهربیت بو کرانهوهی ئهو سورهته. ههروهها به سورهتیکن دهناسریت که به زوری لهسهر دهمی خهک خویهتی!

سی جار پهنا بردن به ناو و پیگهی خوا له ناوی خهک ئامازه به مهترسی ناوی خهک دهکات. ناوی خهک له فهلق نزیکه، خهک وهک شهو به تاریکی، ترس و بهستنهوه و ههراس له ههستهکان دروست دهکات.

ئهدهبی قورئان بهها به ناوهکان دههات. چند ناویک له قورئان هاتوو که بهردهوام یاد دهکرینهوه و باسیان دهکریت. قورئان، ناوه پیروژکانی له نیو خودی خهک دههیناوه. خوی قورئان بههای بهو دهسته له ناوهکان داوه که به دژ و گزی خهکدا چوون. باسی ناوی ئیبراهیم دهکات که گالتهی به خواکانی خهک دهکات. ههر ئهو خهکه له ئاگریان خست. باسی بهسهرهاتی یارانی ئهشکهوت دهکات که له شار پهنايان به ئهشکهوتیک بردوو. باسی موسا دهکات که له ئاوهدانی ههلدیت و میسر به جیدههیلت. باسی عیسا دهکات که تانه و تهشهر و

ته‌شه‌نه‌ی خه‌لک، ژیانی ده‌گریته‌وه. خوای مه‌زن پشتگیری موحه‌ممه‌د ده‌کات که له ئەشکه‌وت په‌نای بردوووه به ناوی خوا. خوای مه‌زن له‌به‌ر ئەوه‌ی که ناوه‌کانی له ئاواره‌یی به خێو کردوووه، ئیتر به‌ها به ناوی خه‌لک نادات، وه هه‌رده‌م خه‌لک دوژمنانی ئەو ناوانه بوون که خوای مه‌زن دۆستی له‌گه‌لیان کردوووه.

له نه‌وه‌کان بو ناوه‌کان: قورئان باسی به‌سه‌ره‌اتی مندالی موسا ده‌کات که یارمه‌تی داوه له ده‌ستی سه‌ربازه‌کانی فیرعه‌ون بیانپاریژی‌ت. هه‌روه‌ها باسی کۆرپه‌یی عیسا ده‌کات. خوای مه‌زن به‌ها به‌و ناوانه ده‌دات که له داوینی خه‌لک ده‌ره‌اتوون و دوور که‌وتوونه‌ته‌وه.

خه‌لک دژومنانی راستی و پرووناکین. بۆیه هه‌رکه‌س که ده‌یه‌ویتی ناوی له لای خوای مه‌زن پارێزراره‌و بمینی‌ت، ده‌بیت که ناوی له پیگه‌ی خه‌لکدا ده‌رباز بکات. بۆ ئەوه‌ش یارمه‌تی خوای پیو‌یسته.

نه‌وه‌کان به ناوی خوای مه‌زن نابیت به‌یئن که ناویان که نیو ناوی خه‌لکدا بتویتی‌وه. هه‌ر بۆیه دوورکه‌وتنه‌وه له ناوی خه‌لک و ئەو بنکه و ناوه‌دانه‌ی که خه‌لک پیوه‌ خه‌ریکن، پیو‌یسته.

شه‌ر و گه‌نده‌لی و پیسی له ناوه‌وه‌ی خه‌لکه‌وه گه‌شه ده‌کات، قسه‌ی چلکن له ناوه‌وه‌ی خه‌لک دیته‌ ده‌ره‌وه، وه که‌سیش له‌و خه‌لکه‌ خۆی به‌ خاوه‌نی نازانی‌ت. خه‌لک هه‌رده‌م پارێزگاری له‌و قسه و پرسته و ناوانه ده‌که‌ن که به‌رژه‌وه‌ندی و پیو‌یستیان بپاریژی‌ت.

به پیچه‌وانه‌ی پرسته‌کانی قورئان، زانسته مروّقیه‌کان هه‌ولێ ئەوه ده‌ده‌ن که خه‌لک بناسن. ژماره‌ی خه‌لک بزائن و له کۆمه‌لگایه‌ک پیناسه‌یان بکه‌ن و نه‌خشه و په‌یکه‌ری ئەو خه‌لکه له کۆمه‌لگا بکیشن، وه چاره‌ی گرفت و کیشه و ده‌رده‌کانی خه‌لک بکه‌ن. زانستی مروّقی ده‌یه‌ویتی که قوتابخانه و خه‌سته‌خانه و به‌ندینه‌خانه بو خه‌لک بکاته‌وه، وه خه‌لک له کۆکان و ده‌سته‌کان و توێژه‌کان پیناسه‌ بکات و بیناسی‌ته‌وه. هه‌روه‌ها خاوه‌ندارانی خه‌لک که سیاسیه‌کانن هه‌رده‌م هه‌ولێ ئەوه ده‌ده‌ن که خه‌لک له خۆیان رازی بکه‌ن وه ده‌م و قسه‌یان روو له‌خه‌لک ده‌که‌ن. قورئان به پیچه‌وانه‌ی ئەده‌بی په‌روه‌رده‌ی مروّقی کار ده‌کات. ئەده‌بی خوای مه‌زن جوړیکه که هیزی شیفایه به‌که‌سانیکی وه‌ک مه‌لا عه‌لی که‌له‌ک ده‌به‌خشیت. پیکه‌نین

لهوهیه که خه‌لک له‌گه‌ل ترس و هه‌راس ده‌چن بو لای مه‌لا عه‌لی که‌لک و ناچارن بو ئه‌وه‌ی که شیفایان پی بدری‌ت، دان و ددان به ناوی خوای مه‌زن بنین. خوای گه‌وره ئاوه‌ها خه‌لک ده‌به‌ستیته‌وه و مل که‌ج و مل که‌چیان ده‌کات. له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی له شیفایان ده‌دات، مل و ده‌ست و سه‌روچاو و ده‌روونی خه‌لک ده‌به‌ستیته‌وه.

قورئان بو موحه‌ممه‌د هات، وه وتی به موحه‌ممه‌د که قل، تو به‌وان بلی. زور نه‌ینی و نه‌کراوه له نیوان موحه‌ممه‌د و خوای مه‌زن هه‌بووه که هه‌رگیز بو یارانای موحه‌ممه‌د و خه‌لکانی دواي موحه‌ممه‌د نه‌کراوه‌ته‌وه، وه بو ئه‌وه نه‌بووه که بکریته‌وه!

له نه‌وه‌کان بو ناوه‌کان هیچ ناو و ده‌وره‌یه‌کی تر نیه. هه‌روه‌ها پیم باشه که نه‌وه‌کانی کورد ئاگاه بن و ناویان له نیو ناوی خه‌لکانی تر نه‌تویته و نه‌سپینه‌وه. خوازیاری ئه‌وه‌م که نه‌وه‌کانی کورد راسته‌خو له نه‌وه‌یه‌کی به کومه‌ل بگهن به کویه‌کی فراوان له ناوه‌کان.

ئه‌وانه‌ی که موسولمانن، له بیریان نه‌چیت که موحه‌ممه‌د کویه‌که‌ی له نه‌وه‌کان کرد به ناوه‌کان، وه په‌یمانی ئه‌وه‌ی به‌ست که ئه‌وانه‌ی که له‌گه‌ل قورئان بن ناویان له نه‌وه‌کانه‌وه بو ناوه‌کان گوزه‌ر ده‌کات، به بی ئه‌وه‌ی که ناویان که پی‌گه‌ی خه‌لک بتویته‌وه. گهر ورد و وریا بن، ئه‌وانه‌ی که له قورئان نزیک ده‌بنه‌وه له خه‌لک دوور ده‌که‌ونه‌وه، ئه‌وانه‌ی که له کتیبه‌کانی دینه‌کان نزیک ده‌بنه‌وه، له خه‌لک دوور ده‌که‌ونه‌وه، دووریه‌که ده‌گاته ئه‌و راده که ئه‌و که‌سه‌ی که له کتیبه‌ دینه‌کان نزیک بووه‌ته‌وه، پاشه‌ پوژ روو له خه‌لک ده‌کات و قسه‌یان بو ده‌کات. هه‌رچی له کتیبه‌ دینه‌کان و خاوه‌نه‌کانی نزیک بیته‌وه، روو له خه‌لکیکی زور ده‌که‌یت. ئیتر هاوشانی خه‌لک نابیت و شان به شانی خه‌لکه‌وه نادات.

عه‌بدو‌لا ئوجه‌لان و عه‌بدولرهمانی قاسملوو، له‌ش و هوشیان له نیو خه‌لک نه‌بوو، وه هه‌رگیز هاوشانی خه‌لک نه‌بوون، به‌لکو قسه‌که‌ریان بو خه‌لک ده‌کرد. ناوی ناسری سوبحانی و ئه‌حمه‌دی موفتی زاده له ناوی خه‌لکه‌وه دوور که‌وته‌وه. خه‌لکیکی زور به‌هایان به ناوی تاقانه‌ی ئه‌وان داوه. هه‌روه‌ها فردریک نیچه ئه‌وه‌نده به ناوه‌کانی عیسا و زه‌رده‌شت خه‌ریک بوو، تا گه‌یشه‌ راده‌یه‌ک که قوتابیه‌کان و ماموستاکانی زانکۆکانی جیهان، به‌هایان به ناوی داوه. نیچه سه‌ری خو‌ی له شار و بنکه‌ی سه‌ره‌کی خه‌لک، هه‌لگرت و که‌ژی بووه‌وه. سادقی هیدایه‌ت

بووه، ناوه‌ند و شیوه‌یه‌ک بو نووسین و بیر کردن که نووسهران و قوتابیان به دواى ناوى که‌وتن، ئیتر خوا کاریکی کرد که هرگیز لا له دواوهی خوئی نهکات و پروو له تاریکی و نهزانی بروات و بمرییت!

سه‌ید قوتب و ئەبو حامدی توسی رپی و رپیازیان بو نه‌وه‌کانی تر دروست کرد، له راستیدا رپی نه‌بوو، ده‌راویک بوو که که‌ندیان و زوریک له نه‌وه‌کان و ناوه‌کان و خه‌لکی تر تییدا زایراون و تییدا نیژراون. موحه‌ممه‌دی په‌یامه‌ینه‌ر که کانی زایینی هه‌زاران ناو بوو، پیکهاته‌ی خه‌لکی سه‌رده‌می خوئی تیکدا، بووه هوئی ئەوه که شه‌ر و ئازاوه بکه‌ویته نیو خه‌لکه‌وه، وه خوین و شمشیر و به‌ره دروست ببییت. ناوه‌کانی پاش موحه‌ممه‌د هه‌ر کامه‌یان هه‌ولئی ئەوه‌یانداه که خه‌لک بورژینن و ببرژینن. دلنیا بن که خواى مه‌زن باشت‌ترین تۆله‌سه‌نه‌ره.

ئامۆزگاری من بو نه‌وه‌کانی کورد ئەوه‌یه که ناویان به‌رز و جیا بکه‌نه‌وه. بو ئەوه‌ی که ناو به‌رز و جیا بیته‌وه، ده‌بییت که چیرۆک دروست بکه‌ن و به ناوی خوئیان خاوه‌نداری چیرۆکیان بکه‌ن. گه‌ر نه‌وه‌کان، ناوی خوئیان له په‌یکه‌ری خه‌لک ده‌رنه‌هینن، خه‌لک هه‌ر هه‌موویان له گه‌ده‌ی خوئیان ده‌تاوینیته‌وه. له‌وه‌ش دلنیا بن که ده‌سته‌یه‌ک له ناوه‌کان کار و فه‌رمانبه‌ری ده‌که‌ن بو ئەوه‌ی که نه‌وه‌کان له پیگه‌ی خه‌لک بتاویننه‌وه. مؤسیقی ژه‌نه‌کان له‌وانه‌ن که نه‌وه‌کان له خه‌لک ده‌تاویننه‌وه.

خواستی من ئەوه‌یه که به ناوی خواى مه‌زن زه‌مینه و ژینگه‌ی ئەوه بو نه‌وه‌کانی کورد خوئش بییت که ناویان له ناوه‌کان نزیک بیته‌وه و به ناوه‌کان ئاشنا بن، بو ئەوه‌ی فیڕ بن که چوئن نه‌وه له وانه‌ی کرم و میرووله و مار و مه‌ره‌وه ده‌توانییت که به ناوی به‌رز و بلند بگات.

به‌سه‌رهاتی من و ئیبراهیم له نیو خه‌لکی نزیکمان زور قسه و باسی دروست کرد. خزم و کهس و کاری ئیمه به توندی یه‌خه‌ی ئیمه ده‌گرن و به تانه و ته‌شه‌ر، ده‌یانه‌وییت که ئیمه له خوئیان تیکه‌ل بکه‌ن. کیشه‌ی ئیمه و زوریک له‌و جووره نه‌وانه ئەوه‌یه که کیشه‌مان له‌گه‌ل زور شت هه‌یه. کیشه‌مان له‌گه‌ل خواکان و گه‌وره‌کانی خه‌لک هه‌یه، کیشه‌مان له خه‌لکی بنده‌ست و کوپله هه‌یه، کیشه‌مان له‌گه‌ل په‌روه‌رده‌کان و تویرتی روئش‌بیر هه‌یه، کیشه‌مان له‌گه‌ل سه‌رجه‌م بونیادی

خه لک و مروقی ئەم سەردەمە هەیه! ئیتر دەگات بەو رادە کە لەش و هۆش هیلاک دەبێت و گۆشەگیری دەیگریت و هەست بە تەنیاپی و چۆلەوانی دەکریت.

لە بیرمە کە سالی دوو هەزارو هەشت، پاش ئەو هی کە ئەزموونی تالی ژیان و خویندنی من لە هەولێر بە بن بەست گەیشت و هیچ پێگەیهک نەبوو کە لەوئ دامەرزیم، بپارمدا کە وەک کوردەکانی تر پوو لە ئینگلیس بکەم. پاش ناخۆشی گەیشتم بە ئینگلیس و لە شاری بۆلتۆن، لە فلاتیک، ژووریکیان بە مندا. لەو فلاتە کەسیکی تر ژیان دەکرد، لەوئ نەبوو. سەیری چەند نامەم کرد کە لە کۆریدیوری فلاتە کە بوو. ناوی کەسیک بە ناوی موحەممەدی پەسولی بوو. بە نازناوە کە هی هەستم بەو کە کرد کە خەلکی ئیرانە. ئیوارە هات و چاوەروانی ئەو بووم کە بزنام کێیە ئەو هاوماڵیەم؟ لە پەنجەرە هی فلاتە کە سەیری دەرەووم دەکرد، کە دەنگی چەند کەس هات کە بە کوردی قەسەیان دکرد. دەرگە هی فلاتە کە بیان کردەو و هاتنە ژوورەو. سەیریان لێهات کە من لەویم. چاک و چۆنیم لەگەڵیان کرد. ئەوانیش سەرومیشتکیان بە خۆیانەو گەرم بوو. یەکیک لەوانە وتی: ناوی من حەمە باوزیە، خەلکی ناوچە هی (بەرز پیکەنی) دەرۆزە هی راپەرینم، بەلام خۆم بە ئیرانی نووسیو... لەم فلاتە دەژیم.

قەسەم زۆر نەکرد. ئەوانیش دیار بوو کە لە کار کردن هاتبوونەو. خۆیان شۆرد و بە جگەرە کیشان و چا خواردنەو، باسی کاری ئەو پۆژەیان دەکرد کە لە غەسل چەند ئۆتۆمۆبیل هاتوو و چەندە پارەیان دەرھیناوە. یەکیک لەوانە میزیکە هینا و دۆمینه هی لەسەر میز دنیا و دەستیان بە گەمە کرد. منیش بەس سەیرم دەکرد. حەمە باوزیش، سی دیەکانی خۆی هینا و سی دیەکی خستەسەری و دەنگی بەرز کردەو. دەنگی زۆر بەرز کردەو. منیش لە جیگە هەلسام و چووم بۆ لای پەنجەرە کە. وتم: کاک موحەممەد ئەم گۆرانی بیژە ناوی چیە!؟

حەمە باوزی بە دەمی بە جگەرەو: ئەو گۆرەیه گۆرە....

وتم: کامە گۆرە... من ئەم دەنگەم لە ژیانم نەبیستوو!؟

ئەویش بە پیکەنینهو: بەو خودایە دەلیت کورد نیت... ئەو گۆرە هی ئینزباتە... بەلام بەو خودایە حەیفە دواي ئیسماعیل سەردەشتی!!

پاش ئهوهى كه ماوهيهك بهسهر چا و دوّمينهكهيان گوزهرى كرد. همه باوزى وتى كاكه گيان ئيسته كاتى شهرة بهندانه. نه مزانى مهبهستيان چيه. سى ديهكهيان له ئيش كردن راوهستان و خويان له نيو خويان دهستيان كرد به بهند وتن!!

منيش لهسهر كورسيهك دانيشتم و خهيالآتى فهلهك گرتمى. ههستم كرد كه له قورپيكم و ههناسه كييشانى بو من تهنگ كردوه.

همه داى بهسهر شانمدا: ئهوه له كوئى به قوربان؟! وهره توش بهنديكمان بو بلى!.

پاش ماوهيهك من ئيتر عادهتم به همه و دوستهكانى گرتبوو كه شهوان دههاتنهوه بو فلاتهكه. ئيوارهيهك له پروباريكي تهنيشت فلاتهكه دههاتمهوه. ئهوه كاتهش همه و دوستانى بو مال دههاتنهوه. له دوورهوه راوهستان و دهستيان به پيكنين كرد. نزيك بوومهوه و همه به پرومهتيكى ئاموزگارايكه رانهوه وتى: كوره ئهوه تو چى دهكهيت لهسهر ئهوه چه و ئاوه؟! وهره بو خوت ئيش بكه... ئيمه ههرههموومان كوردين، له فهقيريدا هاتوون... پارهيهك بو خوت كوكهوه!!

لههر شوينييك خهلك تايين دهبيت و به خواست و نيهتى ئاموزگارى و يارمهتى ههولى ئهوه دهدهن كه نهوهكان به خويانهوه خهريك بكهن. بيرم زور كرد كه هوكارى ئهوه ناسازگاريه بدوزمهوه. دهروونى من و كهسانى وهك من بهس به مهرگ له ههسته بهرز و بلندهكان دهكهويت. ههستهكانم له دهروونى من مهجال بهوه نادهن كه تيكهلى ههر كهس و ناكهسيك بيم. بير كردنهوهكانم سهرچاوهى ههرههموو ئهم ناسازگاريه گهپراندهوه بو پرستهكانى قورئان. كاتييك كه كورپيكي گهنجى وهك من له بنهمالهيهكى لاديبى دهچيپت بو حوجره و خهريك به وشهكان و ناوهكان دهبيت، كاريگهري لهسهر دهروونى دهكات. كاتييك كه خواى گهوره له قورئانى پيرووزى دهفهرميپت: ياايها الناس انتم الفقراء الى الله و الله هو الغنى الحميد(فاطر ١٥) ئيتر له خويى من دهچيپت كه خواى گهوره تاكه ناويكه كه دهولههمند و خاوهنداره، ناوهكانى تر ههرههموويان ههزار و نه دارن. ئهوه ئايهته كبر و گهوره بيهك به مروّف ديدات. مروّفنيك يان فهقييهك يان قوتابيهك كه ئاوهها قسهى بو بكهيت، بيمنهت دهبيت له مروّف و ئهوهى كه مروّف له ناسين و پاره ههيهتى. وشه و پرستهكانى حوجره و زانكو، تهوانى ئهوهيان تييدا ههيه كه مروّف لوتبهرز و دهروون گهوره بكهن. من كه له چهند ئهزموونى سهخت لهگهّل ناوهكان و وشهكان گوزهرم كردوه، ئايا دهتوانم كه سهروگيانم له بارودوخي نهوهكانى كورد

و مروّف خافلّ و پوْشاو بکهّم!؟ به پیچهوانهوه ئهگهر نهوهکان، وشهکان و ناوهکانیان پی بناسریت، ئهوه ئارام دانانیشن تا ئهوکاته که به خواستهکانی خوْیان دهگهن.

"نهوهکان و مروّفهکان دهبیّت که ههست و پرستهیان پی بدریت."

ئیتتر من و ئیبراهیم و نهوهکانی وهک ئیمه دهبیّت که له شهپر و کیّشهکانی خهّلك و بارودوْخی خهّلك، ئاگاه بیّت و بوْ چاره‌نووسی خوْی بجیّت. کوْتایی من ئهوکاته نیه که بهسهر خهّلكدا زالّ بم، کوْتایی من ئهوکاتهیه که خهّلك بهسهرم زالّ نابیّت و دونیا بهجیّ دههیّلم. مه‌بهستم ئهوهیه که بریار نیه، نهوهکان ههر دهبیّت ببن به پیّشه‌وای خهّلك، بوْ ئهوهی که هاوشانی خهّلك نه‌بن. به‌لکو گرنگ ئهوهیه که مروّف له پیگه‌ی یه‌که‌مدا پاریز بکات. ئهوکاته ههرجوره که‌سیکیان تیّدا هه‌یه، ههر له مه‌لا و شیخ و دکتور و سیاسی و ماموستا و ناوهکانی تر... ئامازه به ژینگه‌یه‌که له خهّلك، هیژیکی فراوانی تیّدا هه‌یه. گهر نهوهکان ئاگیان له خوْیان نه‌بیّت، له خوْیاند ده‌یانتاویّنه‌وه.

ده‌ستیپیک

پوْژگاریکی مندالی هاوپی باپیرم خه‌ریکی شوانی بووم. باپیرم به گوْچانیک و داره جگه‌ره‌یه‌ک، له سه‌ر ته‌پکه‌کان داده‌نیشت و من به‌ری مه‌ر و بزنه‌کانم بوْی ده‌شکانده‌وه. باپیرم پیر و نه‌خوش و چاوی کز بوو، من به خوْشیه‌وه ده‌که‌وتمه شوینی مه‌روما‌لاته‌کان و سه‌ر و به‌ریانم له نیو جار و خه‌له و وه‌ردی خهّلك ده‌شکانه‌وه و ده‌گه‌رامه‌وه بوْ لای و ئیتتر قسه‌ی و باسی خوْش خوْشی بوْ من ده‌کرد. جار به جار به گوْچانه‌که‌ی باپیرم، کنگری ئاویم ده‌رده‌هیّنا یان ههر به‌و گوْچانه‌توله مارم پی ده‌کوشت.

پوْژیک له داوینی کیوْیک بووین. له‌سه‌ر ته‌ته‌یه‌ک دانیشتبووم و سه‌ر و ده‌ستم گیراندبووه زه‌ویه‌وه، باپیرم کیسه‌ی تووتنه‌که‌ی له لا شالی ده‌ره‌یّنا و خه‌ریکی پیچاندنی جگه‌ره بوو. له ناکاوه سه‌ری هه‌لبری و نوله‌پی کرده سیبه‌ر به‌سه‌ر چاویه‌وه و به سرنجه‌وه سه‌یری ئاسمانی کرد.

سهیری پرومهتی له ژیر سیبهری باپیرم کرد و پروم گهراڼهوه بهرهو ئاسمانهوه.

وتی: سهیری ههلو بکه کورم!

چاوم له ئاسمان تیز کرد، ههلویهک له ئاسمان به بالی کراوه له بازنهیهک دهسوورایهوه.

باپیرم به ههستیکی ئامۆزگاریکهه وتی: پۆله گیان، کاتیکی ههلویهک دهبینی که له ئاوهها حالهتیک له ئاسمان دهسوورپهتهوه، مسوگر به که چاو و بالی له سهه نیچیریکی دهچهرخیت!

پاش سالهها که به سهه ئهه وینه گوزهرم کرد، رستهیهک خوئی به نهوهی ئهه پۆزه و ئهه چیروکه ناسیهوهه وتی: بادانهوه و ریگه گوپین کاری میشوولهیه!

ههناری بههتا

دهربرینی ژیانم له وینهیهک و پروگهیهک، که شیرهی بهری چیروکی من دهربخات، کاریکی ئاسان نیه. منیش هههگیز ههولئ ئهههه نهداوه که وینهکان به گوشاری پینووس برازیمنهوه. خوینهری پاک دهزانیت جیاوازی وینهی پیدراو و پیکنراو چیه.

ژیانی من وهه ههناریکی به دهروونیکی سپی و پروون وه به پیستیکی سهوز هاتوته ئهه دونیاوه. ئهه ههناره له ژیر بار و بییری مروف و زهوی رهنگی دانهکانی و پیستی سوور هههگهپاون. ئیتر له دانهی پروون وه پیستی سهوز نهماوتهوه.

له پهیکههه ههناری سهوز بو ههناری سوور، مانای یهکانگیری مانا و رسته بو رهنگیکی توند دهچیت، رهنگیک که نیشانهی لیدان و وهلام و توله له خویهوه دهگریت.

بههتا و سههتا

پهنا به ناوی خوای مهزن دهبهم له شهړی ناوهکان. به ناوی خوای مهزن دهست و گیان پی دهکهم.

وشه‌ی سهره‌تا له داوینی وشه‌ی بهره‌تا ده‌زیت. وشه‌ی بهره‌تا ئاماژه به ژینگه‌یه‌که که سهره‌تا وهک خال و چالیکی دیار تیدا ده‌زیت. بو نمونه گول‌ه‌کانی به‌هار له داوینی زستان سهر دهرده‌هینن. بهره‌تای به‌هار له داوینی زستان دهرده‌که‌ویت. به‌یانان که پروناکی و پوښنایی دهرده‌که‌ویت، ئه‌مه بهره‌تایه، به‌لام ئه‌و کاته که تیشکی خور دهادته سهرزه‌ویدا، ئه‌وه به سهره‌تا دهناسریت. ئه‌و خال و نوقته که خور دهادته سهرزه‌ویدا، ئه‌وه سهره‌تایه. هه‌روه‌ها خوښی له داوینی ناخوښی ده‌زیت وه ناخوښی له داوینی خوښی ده‌زیت، ئه‌و خال و نوقته که ناخوښی له داوینی خوښی ده‌زیت، کهم که‌سان ده‌توانن که ئاگاهیان لی بیت. ته‌نیا ناوی خوای مه‌زنه که ناسیار و پاسه‌وانی سهر زابینه‌کان و کرانه‌وه‌کانه.

نیشانه‌کان و تایبه‌تمه‌ندیه‌کانی ناویکی گه‌وره له نیو تو‌یه‌کی چکوله‌دایه. ئه‌ده‌بی کوردی ده‌بیت که جیاوازی ئه‌و دوو وشه‌یه به دل‌کراوه‌یی وه‌برگریت و له دم و ده‌ستی نه‌وه‌کان گه‌شه‌ی پی بدات.

به‌ره‌تا داوینی پان و دریزی هه‌یه. مروقه‌کان زور به سه‌ختی ته‌وانی ئه‌وه‌یان هه‌یه که سهره‌تا و بهره‌تای ناوه‌کان و نه‌وه‌کان لیک جودا بکه‌نه‌وه. به‌ره‌تا وهک ده‌ریایه‌که، هه‌رگیز چاوه‌پروانی ئه‌وه مه‌که‌ن که ماسیه‌کی جوان و تازه، سهره‌تای بیت، به‌لکو له ناکاوه نه‌هه‌نگیک وهک سهره‌تا له داوینی به‌ره‌تا خاوه‌نداری ئه‌و ده‌ریا له ئه‌ستو ده‌گریت. به‌ره‌تای من له سته‌م و دهر‌ددا، سهره‌تای بو‌خوی زایاند. سهره‌تا، له ژینگه‌ی به‌ره‌تا ده‌زیت.

له شاری سهر‌پیل‌ی زه‌هاو خه‌ریکی خویندن بووم. به‌یانیان ده‌چووین بو‌قوتابخانه و ئیواران ده‌چووین بو‌زه‌وی توپین و یاری. ده‌سته‌یه‌ک من‌دال بووین که دل‌خوښی ئیمه‌ توپ و یاری بوو. ئه‌و کاته سهر‌ده‌میک بوو که برنج له عیراقه‌وه ده‌هات بو‌ ئیران و باوکم و خاله‌کانم و خه‌لکی زور خه‌ریک به‌کاری کرپن و فروشتنی برنج بوون. پوژیک پیاویک له‌گه‌ل خالم هاته‌وه بو‌مال و ئیمه‌ش هه‌ستمان به‌وه نه‌کرد که ئه‌م کابرا ده‌بیته، ئه‌و که‌سه که فرمیسک که چاوانی من دهرده‌هینیت. به‌هه‌ستیکی کورت و بی‌منه‌تانه چاک و چوینم له‌گه‌ل ئه‌و پیاوه کرد و دانیشتم. هه‌رچی قسه‌یان کرد، من هیچ تینه‌گه‌یشتم. به‌منیان وت که وانه‌یه‌ک بو‌وتنه‌وه‌ی

دین و تەفسیر دەکرێتەووە که لە مائی خالم دەوتریتهووە. منیش بە بی ئەووی که
وہ لامیکی تاییبەتیم ھەبیّت، قبوولم کرد و وتم ئامادەم کہ بێم بۆ ئەو وانەییە.

ھەر لەو کاتەدا ئیمە لە قوتابخانەدا لە دەورەیی پراھنەماییی بۆ ھەر کتیبیک
مامۆستایە کمان ھەبوو. ھیچ یەک لەو مامۆستایانە بە دۆست و خۆشەویستی ئیمە
دەرنەھاتن. بەلکو ھەر ھەموو مامۆستاکانی قوتابخانە وەک دوزمنی ئیمە خویان
دەرخست. ھیچ یەک لە مامۆستاگان نەبوونە کەس و خۆشەویستی ئیمە.

ئەو کابرا کہ بوو میوانی مائی خالم، کابرایەک بوو کہ بانگمان دەکرد، مامۆستا
حەبیب. چیرۆک لەگەڵ مامۆستا حەبیب دەستی پێ کرد. ئەم مامۆستا کابرایەکی
خۆش خەندەیی ورد و وریا بوو. خواستی ئەو بوو کہ وانەیی تەفسیری قورئان بە
ئیمە بلیتەووە. خواستی مامۆستا حەبیب ئەو بوو کہ ژینگەییەکی تاییبەتی بۆ
خویندن و دۆستی داھاتوو دروست بکات.

بەرھتا و سەرھتا و کۆتایی، وەک سی ماسیە لە گۆمیک ئاودا، لە دەوری یەکدیدا
دەسوورپینەووە و بەرودوا بە یەکدی دەکەن و ناتوانریت کہ بە باشی بزانیت کہ
کامەیان سەرھتایە و کامەیان بەرھتایە و کامەیان کۆتاییە. ژیانی ھەر مرۆفیکیش
وەک گۆمی ئاویکە کہ بەرھتا و سەرھتا و کۆتایی لە دەوری یەکدیدا دەسوورپینەووە.

لە پاش ئەووی کہ چووین بۆ دەورەیی دەبیرستان، دەورەییەکی تری ژیانی من
دەستی پێ کرد. کتیبیکمان ھەبوو بە ناوی کۆمەلناسی، دلّم زۆر بەو کتیبە خۆش
بوو. ھەر وہا دلّم بە مامۆستای ئەو وانەییە زۆر خۆش بوو. ئەو مامۆستا ناوی
فەریبورزی لورستانی بوو. مامۆستایەک کہ ژیر و ورد و وریا بوو. نەرمی و
کرانەووی ئەو مامۆستا منی بۆ خۆی پراکیشا. ئەو مامۆستا خۆی بۆ من کردەووە و
منی برد بۆ نیو مال و خیزانەکەیی خۆی. دۆستی ئەو مامۆستایە بۆ من جیگەیی
دلّخۆشی بوو.

دۆستی من و مامۆستا حەبیب و مامۆستا لورستانی بەردەوام بوو. من ھۆی سەرھەکی
لیکچوونی ئەو دوو مامۆستایەم بۆ ئەو دەگەراندەووە کہ زانستی کۆمەلناسی
دەوری ھەبوو لە دەروونیان. مامۆستا حەبیب لیسانسی خۆی لە زانستی
کۆمەلناسی تەواو کردبوو، وە ئاغای لورستانی فوق لیسانسی کۆمەلناسی لە شاری
تاران ھەبوو.

له دهورهیهک که چووم بۆ شاری پروانسه‌ر و له حوجره‌ی ئیقبال‌ی لاهوری ده‌ست و گیانم بۆ خویندنی دین کرده‌وه. بووم به دۆستی مامۆستایه‌کی تر به ناوی مامۆستا میهدی مورادی، که مامۆستای وانهی کۆمه‌لناسی بوو. مامۆستا میهدی بووه دۆستی نزیک‌ی من و منی بانگ ده‌کرد و ده‌میبرد بۆ ماله‌که‌ی خۆی و له‌گه‌ڵ خیزانی داده‌نیشتین و قسه و باسی زۆرمان له‌سه‌ر دین و کۆمه‌لناسی و فه‌لسه‌فه دکرد. مامۆستا میهدی له لای مندا که‌سیکی خۆشه‌ویست بوو، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که منی هاو‌نشین‌ی مالم و خیزانی خۆی کرد. خوای گه‌وره شاهیده سه‌یری پوومه‌تی ژنه‌که‌ی مامۆستا میهدیم نه‌کرد. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که دینی ئیسلام، ده‌رفه‌ت نادات هه‌موو پروه‌کان بۆ یه‌کدی بکری‌نه‌وه!

هه‌ر له‌و ده‌وره که له حوجره‌ی ئیقبال‌ی لاهوری خه‌ریکی وانه‌کانی دین بووم، هیچ یه‌ک له مامۆستا‌کانی حوجره به‌هایه‌کی دۆستانه‌یان به من ندا و که‌سیان منیان وه‌ک دۆست بانگ نه‌کرد و چایه‌کمان پیکه‌وه نه‌خوارد.

له ده‌ورانیک که چووم بۆ هه‌ولێر و له زانکۆی سه‌لاحه‌دین خه‌ریکی خویندنی زانستی کۆمه‌لناسی بووم، مامۆستایه‌ک به ناوی دکتۆر هه‌مید عه‌زیز، هه‌روه‌ک مامۆستا هه‌بیب و مامۆستا فه‌ریبورز و مامۆستا میهدی، بوو به که‌سیک که به قسه‌کانی دیواره‌کانی ده‌روونی منی ده‌شکاند و به‌بێ ئه‌وه‌ی که پووخسه‌تم لێ وه‌ربگری‌ت، ته‌شه‌نه‌ی له ده‌روونم ده‌کرد. مامۆستا هه‌مید که ده‌هات بۆ زانکۆ به ده‌ستیکی جانتایه‌کی ده‌گرت و ده‌سته‌کی تری ته‌زوئییه‌کی پێوه بوو. هه‌ستیکی توندم به‌رانبه‌ر ئه‌و وینه‌یه هه‌بوو!

باشه گه‌ر پرسیار له ئیوه بکه‌م که له‌م به‌ره‌تایه که من تیدا و پیدا گوزه‌رم کردووه، سه‌ره‌تا له کامه‌یان ده‌بینن!؟

شانه‌یه‌ک هه‌نگ که به ده‌ستی مرۆف ده‌که‌وی‌ت، ئه‌و مرۆقه هیچ یه‌ک له‌و هه‌نگانه نانه‌سی‌ت، وه نازانی‌ت که هه‌نگیک له‌و هه‌نگانه زۆر په‌رۆشی ئه‌وه‌ی هه‌بووه که هه‌نگوینی پاک و شیرین دروست بکات! که‌س به دل‌نیا‌یی ناتوانی‌ت که بزانی‌ت. کۆمه‌لناسی ناویکی هاوبه‌شی هه‌ره‌موو ئه‌و مامۆستایانه‌یه. ئایا ده‌بی‌ت که زانستی کۆمه‌لناسی به سه‌ره‌تای خۆم بناسمه‌وه!؟ ئه‌و مامۆستایانه گرنه‌ترین کار و ژیری و زیره‌کیان ئه‌وه بوو که منیان تا دل و مالمی خۆیان ده‌برد. به ته‌نیا، به بێ ئه‌وه‌ی که که‌سیکی تر له‌گه‌ڵ ئیمه‌دا بی‌ت. هه‌سته‌کان و هه‌زه‌کان و هه‌ناسه‌کانی

ئەو مامۇستايانەم بۇ دەرکەوتتوو. من توانیم که تەشەنە بکەمە شیوهی هەناسە و هەستەکانیان. هەر ئەمەش بوو هۆی ئەو که بۆ من بکرینەوه. ئەو چەند ناو هەرگیز یەک ناگرنەوه، مەگەر ئەو که من کۆیان بکەمەوه. هەرۆک هەنگ که تۆکانی چەند گۆلی جیاواز کۆ دەکاتەوه وه له بونیادی خۆیدا بەرھەمیکی تر دەخولقیییت. نزیکي و تەنیایی و بونیادیکی وهک بونیادی هەنگ پپووستە، بۆ ئەوهی که بەرھەمی پاک بخولقییت. ئایا دەبییت که خۆم وهک سەرەتای ئەم بەرەتا بناسمەوه؟! ئایا دەبییت که خۆم بە خاوهنی جوولە بناسمەوه!؟.

ئایا ئیوه ئەو ئاوەتان بینیوه که تۆز دەکات؟! ئەو ئاوه که یەکەمجار دەدریته زهوی تینوو، تۆزیک هەلدەخات. ئایا ئیوه ئەو تیشکانەتان بینیوه که بهیانان پووناک دەکەنەوه، پپش ئەوهی که تیشکی خۆر راستەوخۆ له زهوی بدات!؟.

من دەمەویت که به هاوکاری ئەو ئاو و تیشکانە که تاریکی و تینوویهتی لادەبەن و لادەدەن، بەرەتای پووناکی و ئاوەدانی به خوینەر بناسینم.

ئایا شایستەیی منە که کۆمەلناسی که زانستی مروقیه به سەرەتای ناوی خۆم بناسمەوه!؟.

جگە له ئەو سێ ناوه که من باسیانم کرد، دەستە ناویکی تر هەبوو که له پریگە کتیبەوه ئەوانم دەناسی. ئەو ناوانه که له پریگە کتیبەوه ناسیاریان بووم، کاریگەری فراوانیان له ژیانی من کرد. له دەورانی مامۇستا حەبیب بوو که من و ئیبراهیم به یارمەتی ناوی شاعیرانی شیرازی پری دنیاگەردیمان گرتەبەر و سەرمان چوو چیرۆکیکەوه که به برین و دەر دەوه هاتینه دەرەوه. کتیبی سەعدی و حافز و شاعیران و کتیبەکانی تر له سەر تاقی مائی خالم هەبوو. هەبوونی ئەو کتیبانە دەگەراییهوه بۆ هەست و مەیلی مائی خالم بۆ ئەدەب و ناسیاری. ئەو کاتە ئیمە هیچ بەرنامەیهکمان نەبوو، که له پۆژەلاتەوه گەردش بکەین یان له پۆژئاواوه؟! به بی پلان له لادیکانی دەوری شاری سەرپیلی زههاو دەست و پیمان خستە گر، بۆ ئەوهی که دنیا بناسین و دنیا ببینین. ئایا شایستەیی منە که بلیم که سەعدی و حافز یەکەم ناوهکان بوون که ئیمەیان له مال و ولات بەدەر کرد بۆ ئەوهی که بزانی و بناسین!؟.

من ناوی خوای مهزنم له ریځه کتیبه وه ناسی. له دهورانی ماموستا حه بیب بوو که ناوی خوایه کم ناسی که به ئه ده بی نووسین له گیانی من نزیک بووه وه. ناوی خوای مهزن ناویک بوو که من هه رگیز وهک ماموستا و ریځه خو شکه ر نه مناسیوه ته وه. قوفل له ئاسنه و کللیش هه ر له ئاسنه. من نائاگاه بووم له وه که ناوی خوای گه وره چ په یوه ندی هکی به ناوه کانی تر هه یه. پاش ئه وه ی که مه قام و پیځه ی ناوه کانم له ده روونم لیک ده دایه وه، هه سته کانی من له به رانبه ر ناوی خوا چوکی ده دا. هه ستم به وه کرد که خوای مه زن به خواستی خو ی ماموستا کان و ناوه کانی به من ناساندو وه. خو ی هه رده م له ده وری منه!. هه ندیک جار، ده گریام... پرسیاریک له سینگم هه بوو که چی نه ده بووه وه: من کیم که خوای مه زن له ده وری منه!؟ په نا به ناوی خوای مه زن.

به های من له وه یه که ئه و ناوانه له ده وره کان خاوه نداری ناوی منیان ده کرد، بوون به و که سانه که من خاوه نداری ناوی ئه وانم له ئه ستو گرت. به ناوی خوای مه زن هه ره موو ناوه کانم له ژیانی خو م کو کرده وه و سه روسامانم به پیځه یاندا. ئه وان به رته تا و سه رته ای منیان ده ستپی کرد، وه ئه وه منم که کو تایی خو م له ئه ستو وه رده گرم.

ئیس ته دیسان ئه و پرسیاره ده که م، من ده بی ت که کو مه ل ناسی به سه رته تا بناسم یان ماموستا حه بیب، یان قورئان، یان هه لاتنه که ی خو م و ئیبرا هیم بو دونی اناسی که سه عدی و حافز سه رپه ره شتیان کرد!؟ یان ده بی ت که مانه وه ی من له گرتووخانه ی ئینگلیس به سه رته تیه کی پو شن بناسمه وه، له به ر ئه وه ی که هه ر هه مووی ئه وم نووسینه له م به ندی نخانه یه زا برا وه!؟.

هه ر هه مووی ئه و ناوانه ی که له سه ره وه هاتوون و ژیان و گیانی منیان له ترس و هه راس خستوه، وهک ده سته یه ک به ردن که سه روشتیان جو ری که که ئاماده یی ئه وه یان تی دا نیه له سه ر یه ک دا بنرین و بونیادی ک دروست بکن. مرو ف بو ئه وه ی که بونیادی ک دروست بکات، ده بی ت پیک و ته وشیی هکی هه بی ت که بتاشی ت و راستیان بکاته وه!.

ده توانم که بنه چه قی ته واوی ئه م نووسینه ده روونی خو م بز انم. که وایه نه ماموستا حه بیب وه نه شاعیرانی شیراز، هیچ کامه یان به ده سته ی بالآ ناسمه وه. ده سته ی خو م به ده سته ی بالآ ی ئه م چی رو که ده ناسمه وه. ئه گه ر له ده سته ی من پرسیار

بکریټ، چوڻ بوو که توانیت ته‌واوی ئه‌و ناوانه و ئه‌و به‌ردانه بتاشی و له بونیادی‌ک دایانمه‌رزینیت؟! دهستی من به‌رز ده‌بیټه‌وه و ده‌لیټ که ئه‌وه دهستی خوی مه‌زن بوو که به‌خشه‌ندهیی به‌ من کرد، من هیچ ته‌وانی ئه‌وه‌م نیه که ئه‌و هه‌موو ناوه سه‌خت و قورسه هه‌لبگرم و بیان‌تاشمه‌وه و له بونیادی‌ک دایانمه‌رزینم.

به‌ره‌تاکان پیکهاتوه له دهسته دهسته‌ی ناوه‌کان، که وه‌ک تیر سه‌ره‌کانیان تیز و تاشراوه، که له گیان و ده‌روونی مرو‌قدا ده‌چه‌قیټ. ئه‌وانه‌ی که ده‌یانه‌ویټ بونیادی‌کی گه‌وره له رسته‌کان و ناوه‌کان له ژیان و گیانی خویان بتاشن و بونیادی بنین، ده‌بیټ که پیک و ته‌وشی برنده‌یان له ده‌ست بیټ!.

دلنیا بن، ئه‌وانه‌ی که تیر و ته‌ره‌ک له گیان و هوشیان فراوانه، ده‌ست و زوبانی خویان ده‌بیټه تیر و نه‌وه‌کانی پی له‌ت و کوت ده‌کات.

خاک بو ئه‌وه‌ی که بکی‌لریټ، جووتیاریک و دوو گای ده‌ویټ، بو ئه‌وه‌ی که دان بوه‌شینیټ، دان و ده‌ستی‌کی ده‌ویټ. ئه‌توانریټ که گا‌کان و جووتیار به‌ سه‌ره‌تا دابنریټ، یان ده‌توانریټ که ده‌ستی وه‌شینه‌ر به‌ سه‌ره‌تا ده‌بناسریټ. یان یه‌که‌م بارانیک له گه‌شه به‌ دان ده‌دات به‌ سه‌ره‌تا بناسریټه‌وه. له‌وه دلنیا بن که ئه‌و ده‌سته‌ی که ده‌یوه‌شینیټ و ئه‌و ده‌سته‌ی که دروه‌ی ده‌کات بو یه‌ک که‌س کار ده‌که‌ن. ماموستا حه‌بیب خواستی ئه‌وه بوو که من به‌ره‌و رپیازی خوی به‌ریټ، وه ماموستا میهدی ده‌یه‌ویست که من له دین و رسته‌کانی دین بی منه‌ت بکات، هه‌روه‌ها ماموستا حه‌مید به‌ قسه‌کانی ده‌یه‌ویست که دین بی به‌ها بکات. ده‌سلاتداری ئینگلیس نه‌یانزانی که من له‌م به‌ندینخانه‌یه خه‌ریک به‌ چ نووسینی‌ک ده‌بم. هه‌ر هه‌مووی ئه‌و ده‌ست و ناوانه بو من کاریان ده‌کرد، هه‌ر هه‌مووی ئه‌وانه بو من ژینگه و زه‌مینه‌یان خو‌ش کرد.

هوشی من و ئه‌م نووسینه ئه‌وه‌نده دان و تو و توخمی تی‌دایه که ده‌توانیټ له ده‌روونی هه‌ر یه‌ک له خوینه‌ران و نه‌وه‌کان به‌ر و به‌ره‌میکی تایبه‌تی هه‌بیټ.

که‌سانی زور هه‌بوون که له ده‌ورانی حوجره و زانکو ناسیاریان بووم، که ته‌وانی ئه‌وه‌یان هه‌بوو هات و چوی ناوه‌کان بکه‌ن و سه‌ردانی شوینه‌کان بکه‌ن و خویان به‌ کویه‌کی زور له ناوه‌کان و کتیبه‌کان خه‌ریک ده‌کرد و ده‌ست و ده‌میان پر له

نووسینه‌کان و پرسته‌کان بوو، به‌لام نه‌یانتوانی که ئه‌و ناوانه و پرستانه له گیان و ژیانی خویمان دامه‌رزینن.

له مندالیه‌وه سرنجم له شتی‌ک دا که بو من جی‌گه‌ی به‌هایه‌کی زور بوو، کاتی‌ک که داریکی توومان ده‌بینی که به‌ریکی پیوه‌یه، به‌هرشیوه‌یه‌ک هه‌ولی ئه‌وه‌مانده‌دا که به‌ری ئه‌و داره به‌ینینه‌وه خواره‌وه. به‌دار و به‌رد و هه‌رچی که له به‌رده‌ست که‌وتبایه‌ت. پاش ئه‌و هه‌موو ساله‌ پریم که‌وته داریکی گیل‌اس، چوومه بن‌داره‌که و ده‌ستم به‌رز کرده‌وه و چه‌ند گیل‌اسم که‌نده‌وه. ئه‌وه‌ی که به‌ده‌ستم گه‌یشت که‌ندمه‌وه و خواردم. ئیتر هه‌رچیم کرد که گیل‌اسه‌کانی تر به‌ینمه‌وه، ده‌ستم نه‌ده‌گه‌یشت. ویستم که وه‌ک ده‌ورانی مندالی ده‌ست بو به‌رد و دار به‌رم. له ده‌روونی خو‌مدا وتم: من ده‌ستم به‌شی خو‌م به‌رز کرده‌وه... (بزگه‌یه‌ک گرتمی که قسه‌یه‌کی تی‌دا بوو) ... ئه‌وه‌کانی تر ئه‌رکی خو‌یانه که بکه‌ونه خواره‌وه!

له‌و داره وازم هی‌نا و له ری‌دا به‌ خو‌م وت که گیل‌اسه‌کانی سه‌ره‌وه، تام و چیژیکی زور خو‌شتی هه‌یه. ئه‌وانه‌ی سه‌ره‌وه به‌ده‌ستی من ناگات. من دل‌نیام که ئه‌وانه‌ی سه‌ره‌وه‌ی تام و چیژیکی خو‌شتی هه‌یه!

له ده‌ورانی مندالی‌دا جاربه‌جار ده‌چووین بو سه‌رئاوگه‌رم¹ بو مه‌لی کردن، شوینیکی گه‌شتیاری بوو که خه‌لکان به‌تایبه‌ت پیاوان مه‌لییان تی‌دا ده‌کرد. منداله‌کان له ته‌نکاییه‌کان مه‌لیان ده‌کرد و ئه‌وانه‌ش که مه‌لییان بزانیبایه‌ت خو‌یان ده‌خسته شوینه‌ قووله‌کان. له نزمی بو قوولیه‌ک ده‌چوو. مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه که سروشت بو ده‌سته‌یه‌ک شوینیکه بو فی‌ربوون وه بو ده‌سته‌یه‌ک شوینیکه بو ئه‌وه که له قوولاییه‌کاندا مه‌لی بکه‌ن. ئه‌م نووسینه وه‌ک ئاوه‌که‌ی سه‌رئاوگه‌رم، له نزمیه‌ک بو قوولیه‌ک ده‌چیت و هه‌ر که‌سیک ده‌رفه‌تی ئه‌وه‌ی هه‌یه که تی‌دا مه‌لی بکات. ئه‌م نووسینه نزمی تی‌دایه، واته شوینیکی هه‌یه بو ئه‌وانه که فی‌ر بین. هه‌روه‌ها قوولاییه‌کی هه‌یه بو ئه‌وانه که ده‌زانن له لاپه‌ره‌کان که وه‌ک ده‌ریایه‌ک قووله، مه‌لی بکه‌ن. بو ئه‌وه‌ی که بزانی‌ت چو‌ن له‌م نووسینه که‌لک وه‌ر‌بگری‌ت ده‌بی‌ت بی‌گریته ده‌ست و وه‌ک بیژنگ ئه‌مسهر وئه‌وسه‌ری بده‌یت به‌یه‌کدا و به‌رودوای له‌گه‌ل یه‌کدی تی‌که‌ل بکه‌یت و به‌رودوای پی‌که‌وه تی‌که‌ل له نیو ده‌ستانی خو‌تتا

¹ سه‌رئاوگه‌رم ناوی ئاو‌یکه له نزی‌ک به‌ شاری سه‌رپی‌لی زه‌او که خه‌لک له هاوین مه‌لی تی‌دا ده‌که‌ن.

بژهنیت. هر که سیک به پی دست و ژهنندی خوئی لهم نووسینه که لکی خوئی وهرده گریت.

لهم باسه به دواي ئه ودا چووم که چ ناو و وشه یهک وهک خالی سهره تا و بهرتهای ناوی من دهناسریت؟ باسی ئه و ژینگه و زهمینه دهگریت که سهره تا و بهرته تا تیدا دهزیگریت. له بهرده وامی ئه م نووسینه ورده خالی زور دهرده خه م بو ئه وهی که خوینهر بتوانیت که وهک بیژنگ، بژهنیت و پاکی بکاته وه.

له ژیر به خشه ندهیی خوای گه وره گه یستم به وه که چون ناوه کان له ریما و جوولهی چووندا هه لسه نگیتم وه بریاری له سهر بده م. سقه م به هه سته کانی خوم ده کرد، هر بویه هر ناویک که بوش و پوچ بایهت به نووکه دهرزیه ک دهمته قاند.

دیداری گیلترین مروّف

په نا به ناوی خوای مه زن ده به م له شه ری ناوه کان. به ناوی خوای مه زن دست و گیان پی ده که م.

هر جوولّه و وشه و وینه یهک له ژینگه ی مندا، قسه م له گه ل ده کات، ده سته یه کی دوسته و ده سته یه کی تری دوژمنی دهررونی من ده کات. یه کیک له وانه خه ونه کانی منه که به ها و ده وری زوری هه یه. بوو ته هوی ئه وه که بزانه م و بنا سم.

شه ویک خه ونه م بینی که به رییه کدا ری ده که م. کابرایه ک به ره و پرووی منه وه هات و وتی: ده ته ویت که گیلترین مروّف بنا سی!؟.

بو من له باوه ردا نه بوو که که سیک ئاوه ها بیه ویت که وهک حه کیمه کان له گه لم قسه بکات. وتم: به لی، پیم خوشه!.

کابرا وتی به دوام که وه و منیش به دواي که وتم و به رییه ک برده می تا گه یستینه گه راژیکی هات و چوی ئوتوموبیله نه فه ره به ره کان. کابرا نه چووه نیو گه راژه که، له دیواری پشته وهی گه راژه که وه ریگه یه ک هه بوو، منی خسته سهر ئه و ریگه یه. له دووره وه خانوویه ک دیار بوو. هه ستم کرد به ره و ئه و خانووه وه ده چین. خانووه که وهک که لاوه بوو. به س ئه و خانووه له و ناوچه یه بوو.

کابرا به بی ئهوهی له ده‌رگه بدات، ده‌رگه‌که‌ی کرده‌وه و چووه ژووره‌وه، سه‌یری منی کرد و وتی وهره ژووره‌وه. منیش چوومه ژووره‌وه. هه‌ست و دلّم توند لی‌ده‌دا، ده‌مه‌ویست که بزانه که گیلترین مرۆقه‌کانی سه‌رزهی چۆن؟! کابرا پراوه‌ستا و پڕیگه‌ی بۆ من کرده‌وه، به جۆریک که ئیتر من ده‌بی‌ت له‌وه به‌ولاوه خۆم بپۆم. چه‌ند هه‌نگاوێکم هه‌لگرت و له ژووریکی نزیکی بوومه‌وه. کابرایه‌کی تر به سه‌به‌ته‌یه‌که‌وه له ده‌رگه هاته ده‌ره‌وه. به بی ئهوه‌ی له هه‌یچ گهرمی و تینیکی له پوومه‌تی ببینم، به سه‌یر لی هاتن وتی: هاتووی که گیلترین مرۆقی سه‌رزهی ببینی؟! وتم: به‌لی!.

کابرا سه‌یری سه‌به‌ته‌که‌ی ده‌ستی کرد، وتم: ئه‌مه چیه به ده‌سته‌وه؟!.

وتی: هیلکه‌یه، ده‌مه‌وی‌ت که بیکه‌م به جوولک.

وتم: ئه‌ی مامره‌که‌ی له کوپیه‌؟!.

وتی: مامرم نیه.

وتم: ئه‌ی به بی مامری کر هیلکه هه‌لنایه‌ت!.

وتی: پۆژانه ئه‌م سه‌به‌ته ده‌به‌م بۆ گه‌راژه‌که و ده‌گه‌پیم بۆ که‌سیک که په‌له‌وه‌ریکی پی بی‌ت. که‌سانیکی له‌وێ ده‌بینم که مامر و په‌له‌وه‌ریان وه‌ته‌ک بی‌ت، داویان لی ده‌که‌م و هیلکه‌کان ده‌خمه‌ ژیری.

سه‌یرم لی هات، کابرا پوومه‌تی زۆر سارد بوو، وتم: ئه‌ی ئه‌گه‌ر سواری ئۆتۆمۆبیل بوو و مامره‌که‌ی له‌گه‌ل خۆی برد و پۆیشت، ئه‌ی ئه‌و کاته چی ده‌که‌یت؟! ئه‌ی ئه‌گه‌ر مامره‌که‌ی کر نه‌بوو چی!.

کابرا به بی ئهوه‌ی که له‌و پرسیاره‌ی من هه‌یچ جۆره هه‌ستیکی له‌ناکاوه‌ی هه‌بی‌ت وتی: ده‌گه‌پیم و له نیو‌گه‌ژاره‌که مامریکی تر ئه‌دۆزمه‌وه!.

ملم گه‌راندوه‌وه و سه‌یری کابراکه‌م کرد که منی بردبوو بۆ ئه‌و خانووه، قسه‌م نه‌کرد و به پشتم تی کرد. چاوم کرایه‌وه... زانیم که خه‌ون بووه!.

قه‌له‌کانی میم سه‌لمه

کاتی خۆی له ئاوايیدا، دراوسییهکی مائی باپیرم هه‌بوو که قه‌لی به‌ خۆی ده‌کرد. میم سه‌لمه‌ به‌یانان قه‌له‌کانی له‌ ماله‌وه‌ ده‌رده‌کرد و پروویانی له‌ زه‌ویه‌کانی نزیک به‌ ئاویی ده‌کرد، بۆ ئه‌وه‌ی که‌ به‌وه‌پێن. قه‌لیش هه‌زی لێیه‌ که‌ وه‌ک په‌زوپۆله‌کان سه‌یر بکری‌ت و به‌ گه‌له‌ و به‌ خاوه‌ن و گۆچانه‌وه‌ بۆ زه‌ویه‌کان ببری‌ن!.

قه‌له‌کان گه‌وره‌ بېوون و میم سه‌لمه‌ به‌ گه‌رمای نیوه‌پروانی هاوین ده‌چوو له‌ زه‌ویه‌کانی ده‌یانیه‌ینایه‌وه‌. پۆژیک له‌ سیبه‌ری به‌رده‌رگی مائی باپیرم دانیشتبووم، میم سه‌لمه‌م بینی که‌ له‌ دووره‌وه‌ قه‌له‌کانی ده‌هینایه‌وه‌. گۆچانه‌که‌ی دابووه‌ سه‌ر شانی و به‌ هه‌ناسه‌ هه‌ناسه‌یه‌ک که‌ گه‌رما بۆی دروست کردبوو، قه‌له‌کانی دابووه‌به‌ر و ده‌یه‌ینایه‌وه‌. ده‌ستیکی به‌ روومه‌تی بوو، نارپه‌حه‌ت بوو، که‌ گه‌یشته‌ من، پرووی له‌ من کرد و وتی: پۆله‌که‌ گیان یه‌کیک له‌ قه‌له‌کانم دیار نیه‌، ئه‌وه‌کانی تر په‌ریان لێ بووه‌ته‌وه‌، په‌شوکاون، بۆی هه‌یه‌ که‌ رپۆی یان چه‌قه‌ل لێیانی بردبیت!.

ئه‌و رۆژه‌ به‌ نارپه‌حه‌تی چووه‌وه‌ بۆ مأل و ئیتر هه‌ر پۆژ و هه‌ر ئیواره‌ ده‌مبينا که‌ له‌ ده‌رگی ماله‌که‌ی ده‌هاته‌ ده‌روه‌وه‌ و ده‌ستیکی ده‌نیایه‌ سه‌ر که‌له‌که‌ی و ده‌سته‌که‌ی تری ده‌کرده‌ سیبه‌ر به‌سه‌ر چاوانی و بۆ ده‌روده‌شته‌کان چاوی ده‌گێرا. نیگه‌رانی و ختوره‌ی بۆ قه‌له‌کان دیار بوو، هات و چۆی زۆری ده‌کرد و له‌ سیبه‌ری دیواری ماله‌که‌ی داده‌نیشت.

میم سه‌لمه‌ کورپه‌زایه‌کی هه‌بوو که‌ جاربه‌جار ده‌ینادر قه‌له‌کان به‌هینیتته‌وه‌، خۆی پیر بوو و ده‌ترسا که‌ له‌و هاوینه‌، سه‌ونی گه‌رم بییات و نه‌خۆش بکه‌وی‌ت و بمری‌ت. کورپه‌زاکه‌شی زۆر گوی له‌ پیره‌ژن و قه‌له‌کانی نه‌ده‌دا و خه‌ریکی گه‌مه‌ و یاریه‌کانی خۆی بوو.

ئێوارانیک میم سه‌لمه‌م بینی که‌ له‌به‌ر خۆیه‌وه‌ قسه‌ی ده‌رکرد و قه‌له‌کانی دابووه‌به‌ر و ده‌یانیه‌ینایه‌وه‌. ده‌گه‌یشته‌ هه‌رکه‌س پێش هه‌ر قسه‌یه‌ک باسی قه‌له‌کانی خۆی ده‌کرد، گه‌یشته‌ من و وتی: باوانه‌که‌م، تۆ ئه‌و خوا، ئه‌وه‌ ده‌وره‌ و زه‌مانه‌یه‌، کورپه‌که‌ی ده‌رویش عه‌لی وتی رانه‌نده‌یه‌کی ئۆتۆمۆبیل له‌ سه‌ر جاده‌که‌، دابه‌زیوه‌ و یه‌کیک که‌ قه‌له‌کانی منی هه‌لگرتوو و بردوویه‌... تۆ ئه‌و خواجه‌، ئه‌وه‌ شانس و به‌خته‌ که‌ من هه‌مه‌ له‌ قه‌لداری؟!.

به نارپه‌ه‌تې پړووی له هه‌وشې مالې خوځاینی کرد و له‌بهر خوځیه‌وه وتی: خوايه گيان خوت حوکمی بکه‌یت!

بو چهنډ پوژ چووم بو شار و له نيواره‌یه‌ک گه‌رامه‌وه، داپيرم و ميم سه‌لمه‌م بينی که له ده‌رگی مالې ميم سه‌لمه‌م خه‌ریکی قسه‌ن، زانيم که شتيک بووه، پرسایرم کرد. داپيرم وتی: قه‌لیکی له کوولانه‌که‌ی توپيوه!

له دلې خوم پي که‌نيم و وتم: به‌شکه خوکوژی کردبیت!؟.

ئیتړ ورده ورده هه‌ستم کرد که قرانیک که‌وتوو نیو قه‌له‌کانی ميم سه‌لمه‌م، هه‌ر ئه‌مه‌ه‌ی وای کرد زورتر سرنج له به‌سه‌ره‌اتی قه‌له‌کانی بده‌م.

هه‌فته‌یه‌کی پینه‌چوو، ميم سه‌لمه‌م و کورپه‌زاکه‌ی له ده‌شته‌کانی پشته‌وه‌ی ئاوايي ده‌هاتنه‌وه. زانيم که شتيک بووه که ئاوه‌ها به دووکه‌سی که‌وتوونه دواي قه‌له‌کان. که نزیک بوونه پرسایرم له کورپه‌زاکه‌ی کرد، وتی: هه‌لوپه‌ک له ناکاوه له ئاسمان دابه‌زی و یه‌کیک له قه‌له‌کانی له‌گه‌ل خوی هه‌لگرت و بردی، نه‌گه‌یشتم پيیدا، له دووره‌وه بینيم، زورترسام!

ميم سه‌لمه‌م که سه‌یری ده‌می کورپه‌زاکه‌ی ده‌کرد که بو منی ده‌گيپراهه‌وه، وتی: قسه‌ته‌ی خوايه، شانسم لپيان نيه، نه‌وه‌ی که ئه‌مرو هه‌لو بردی، دامنيابوو بو کورپه‌زاکه‌م وه‌ک دیاری که ئه‌گه‌ر گه‌وره بوو، بيبات له شار بو خوی بیفروشیټ و پاره‌که‌ی بو خوی به‌ریت!

ورده ورده و پوژ به پوژ له قه‌له‌کانی ميم سه‌لمه‌م که‌م ده‌بوونه‌وه، ئیتړ وای لی هاتبوو که چهنډ قه‌لی بو مابوووه‌ه. ئه‌و چهنډ دانیه‌ه دا به کورپه‌که‌ی که بيبات له شار بیفروشیټ و قالیان بپریته‌وه.

پاش نه‌وه‌ی که کورپه‌زاکه‌ی قه‌له‌کانی فروشت، پوژیک بو میوانی هاتبوو بو مالې باپيرم، باسی قه‌له‌کانی خوی ده‌کرد، وتی: قه‌لیش خاوه‌نی ده‌ویت، یه‌کیک بیانات و یه‌کیک بیانیه‌نیټ... هه‌ر له خووه نابیت، جاریک چه‌قهل بیبات و جاریک رپبواری سه‌رجاده بو خوی هه‌لیبگریټ و جاریکی تر هه‌لو بیخوات و یه‌کیکی له کوولانه بتوپیت، قه‌ل ئاوه‌ها خاوه‌نداری ناکریت!

هه‌لاتنیک که بووه نه‌ستیره

پهنا به ناوی خوای مهزن دهبهم له شهړی ناوهکان. به ناوی خوای مهزن دهست و گیانم پئی دهکهم.

گهورهترین و پیروژترین بهسرهات و چیرۆکیک که له ژيانی من قهوما و وهک ئەستیرهیهکی دهروشاوه پئی و شوینی له ژيانی من کردهوه، چیرۆکی ههلاتنی من له شاری سهریپلی زههاو بوو، بۆ ناسینی دونیا و ئەوهی که بوونی ههیه.

سهرهتای پشووهکانی سیزدهبهدهر که له مانگی ئسفهندهوه دهستی پئی دهکرد، بۆ مندالهکان خوشتترین کاتهکانی سال بوو. دهرفتهیک بۆ ئەوهی که له سروشتی ئازاد و جوان خهریک به گهمه و یاری بین و له قوتابخانه و خویندن دوور بینهوه. پشووهکانی سیزدهبهدهری سالی ههزاروسیسهدوههفتاوههشتی ههتاوی من و ئیبراهیم و مندالهکانی ئاویی خهریک به گهمه و راوپراوان بووین. پۆژانی دوور و دریشی بههاری، کاتیک بوو بۆ مندالهکان که تا خۆرئاوا بوون، له دهرودهشتهکان خهریک به یاری بن. پۆژهکانمان دهژمارد و ههزمان نهدهکرد که ئەو پۆژانه تهواو بیت. ههه ئیوارهیهک که دههات، ترسیک دهروونی منی دهگرت که ئیتر ئەو پۆژه کۆتایی هات و ورده ورده له کۆتایی پشووهکان و سهرهتای خویندن نزیک دهبینهوه. هیچ کهس ئاگای لهوه نهبوو که ئیوارانی پۆژانی بههاری چهند دلم تهنگ و ههناوم خۆی دهخواردهوه.

ئهو کاته مالی ئیمه له شاری سهریپلی زههاو بوو، شاریک له نیوان ئیلاخ و گهرمهسیر، له نیوان کهژهکانی زهرده و یالهکانی دالاهۆوه. ئەو کاته کرایهنشین بووین و ههه سال و دهورهیهک له کۆلانیکی ئەو شاره مالییکمان کرئ دهکرد. ئەو کاته باوک و کهس و کاری من لهبهه بارودۆخی نالهباری ژیان ئاگیان له قوتابخانه و ژيانی خویندن ئیمه نهبوو. هی ئەوهش نهبوو که باسی قوتابخانه بۆ مالهوه باس بکهین. ئیتر خۆمان دهخواردهوه و سهختی و نارپههتی ژيانی خویندیمان به بی دهنگی قبول دهکرد.

پاش ئەوهی که گههشتین به پۆژانی کۆتایی پشووهکانی سیزدهبهدهری سالی ههفتاوههشت، دلمان تهنگ و سینگمان ههراسان بوو، لهوهی که دیسان دهگهپینهوه بۆ مهدرهسهی راهنهمایی ئەبووزهپ. مهدرهسهی ئەبووزهپ بۆ مندالهکان جهههنهمیک بوو که تیدا پهريشان و هیلاک بووین. باوهپمان نهدهکرد که ئاوهها

به زوویی پشووهکان تهواو بووه و دهبیّت که له پانزدهی مانگی فهروهردینهوه دیسان بگهړپینهوه بۆ مهدرهسهی ئه‌بوزه‌په‌وه!

ئهو کاته ته‌نیا که‌سیک که هاوړی و هاوپی من بوو، کوړه خاله‌که‌م به ناوی ئیبراهیم بوو. من و ئیبراهیم پیکه‌وه له یهک پۆل ده‌رسمان ده‌خویند و پیکه‌وه هات و چۆی قوتابخانه‌مان ده‌کرد.

مالی ئیبراهیم له کۆلانه‌که‌ی پشتی مالی ئیمه‌ بوو، به‌یانان له‌گه‌ل مندا‌له‌کانی تر پیکه‌وه له میراس فه‌ره‌ه‌نگیه‌وه به‌ړی ده‌که‌وتین بۆ ناوکه‌ل. ترس و هه‌راسی ئیمه‌ زۆر بوو، له‌وه که دیسان ده‌بیّت نیوه‌ی رۆژیک له قوتابخانه له بن ده‌ستی ده‌سته‌یه‌ک مامۆستا ببه‌ینه‌سه‌ر که به چپو و شه‌پازه ئیمه‌یان ده‌ترسان. وانه‌کانی خویندن و بینا و مامۆستا و قوتابه‌کان، ئیمه‌یان هیلاک و نیگه‌ران ده‌کرد. هه‌ستمان به‌وه ده‌کرد که گوشار و دهرده‌کیشین. به‌رده‌وام بۆ بیانویه‌ک ده‌گه‌پارین که له قوتابخانه ده‌رچین و خۆمان بدزینه‌وه.

رۆژی پانزدهی فه‌روه‌ردینی سالی هه‌فتاوه‌هشت، من و ئیبراهیم له حه‌وشی قوتابخانه خۆمان به‌ دزیه‌وه خسته ئهو دیوی دیواره‌که‌ی قوتابخانه و له پشته‌وه‌ی ئهو دیواره، هه‌ناسه‌ی ئاسووده‌مان هه‌لکیشا. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که که‌س نه‌یده‌زانی ئیمه‌ چ دهرده‌ و نار‌ه‌حه‌تیه‌کمان له ده‌ستی ئهو قوتابخانه ده‌کیشا. له ته‌نیشته‌ ئاوی ر‌ووباری ئه‌له‌ونه‌وه بۆ پشته‌وه‌ی ناوکه‌ل به‌ړی که‌وتین. ناوکه‌ل که‌لی نیوان دوو کیوه که ر‌ووباری ئه‌لوه‌ن تیدا دیته‌ نیو شاری سه‌رپی‌لی زه‌هاوه‌وه. هه‌وا و فی‌نکیه‌ک به‌ لوت و ر‌وومه‌تی ئیمه‌دا ده‌هات. من و ئیبراهیم به‌ بی‌ ده‌نگی و له ترس و هه‌راسی قوتابخانه له لیواره‌ی ر‌ووباری ئه‌لوه‌ن ر‌وومان له جاده‌یه‌کی خاکی کرد که ده‌چوو بۆ ئاوی پیس. له‌سه‌ر جاده‌ خاکیه‌که‌ لاماندا و به‌ره‌و که‌ژه‌که‌وه سه‌رکه‌وتین و له نیوه‌ی که‌ژه‌که‌ دانیشترین و ر‌وومان له ده‌روده‌شتی جوان کرد.

هه‌وای فی‌نک و ئاسمانی که‌وه، له‌گه‌ل ده‌روده‌شتی سه‌وز و جوانی به‌هاری و ده‌نگی خه‌لک له دووره‌وه و ده‌نگی په‌له‌وه‌ره‌کان له نزیکه‌وه، له‌گه‌ل خه‌یالی قوتابخانه وه‌ک دۆ و دۆینه له می‌شکی ئیمه‌ تیکه‌ل بوون و یه‌ک‌دیان قیزه‌ون ده‌کرد. بیرمان له‌وه ده‌کرده‌وه که له پشته‌وه‌ی ئهو ده‌شته‌ جوانه که پر له په‌له‌وه‌ری ر‌ه‌نگین و گۆله‌ سروشته‌یه‌کان، له ته‌نیشته‌ خوړه‌ی ئاوی ئه‌لوه‌ن و سیبه‌ری خه‌وه‌یینه‌ری داره‌کانی سه‌رچه‌می ئه‌لوه‌ن، قوتابخانه‌یه‌ک هه‌یه که وه‌ک جه‌ه‌نه‌می‌ک دل و

دهروونی ئیمه‌ی نه‌خۆش و هیلاک کردوو. له پشته‌وه‌ی ئه‌و ده‌شته‌جوانه، شارێک هه‌یه که هه‌ره‌موو پارک و جاده‌کانی بۆ ئیمه‌ بیره‌وه‌ری ناخۆشه‌!

له بیرم دیت که بۆ له‌به‌ر کردنی وانه‌کان له‌گه‌ڵ منداڵه‌کان ده‌چووین و له پارکه‌کانی نیو شار خه‌ریک به‌ خویندن ده‌بووین. کورپه‌کانی خالم زۆر له‌سه‌ر ئه‌وه پێداگریان ده‌کرد که ده‌بیت یه‌ک به‌ یه‌کی پیت و وشه‌کانی نیو کتێبه‌کان له‌به‌ر بکرییت. به‌رده‌وام و چه‌نده‌ها جار بۆ یه‌کدیان ده‌خوینده‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی که ئاماده‌یی خۆیان له‌به‌رانبه‌ر مامۆستا ده‌ربهرن. ئه‌و کاته که ئه‌وان وانه‌کانی کتێبه‌کانیان له‌به‌ر ده‌کرد، من له‌سه‌ر هه‌له‌مه‌قۆ و هه‌یتاوه‌کان² گه‌مه‌م ده‌کرد. ده‌یانه‌وت که تۆ بۆچی وانه‌کان له‌به‌ر ناکه‌یت و له ئه‌زمونه‌کان ده‌رده‌چیت؟! کورپه‌کانی خالم ده‌یانه‌وت که تۆ ره‌په‌شیله‌ی ده‌که‌یت، مه‌به‌ستیان ئه‌وه بوو که چه‌ند وشه‌یه‌کی لێ هه‌لده‌گرم و هه‌یچی تر!

ئه‌و هه‌موو بیره‌وه‌ری ناخۆشه، له‌و شاره و له پارکه‌کان و جاده‌کانی، دلێ ئیمه‌ی ئێشاندبوو. ئیبراهیم له‌ خه‌یال بوو و خۆی ده‌خواردوه و بۆ ره‌یگه‌ی چاره‌سه‌ر ده‌گه‌را. پووی له‌من کرد و وتی: با هه‌مووی به‌جێ به‌یڵین و سه‌فه‌ری دونیا بکه‌ین و سروشت و مرۆف و بوون بناسین... ئه‌و ره‌یگه‌یه‌کی باشه‌!؟

له‌و شوینیه‌ی که گیای ته‌ر زۆره، پشقلی ته‌ریش زۆره. هه‌روه‌ها ده‌رهاتنی ئه‌و قسه له‌ زوبانی ئیبراهیم له‌ ئه‌نجامی ئه‌و ژینگانه‌ بوو که تێدا ده‌ژیان. من و ئیبراهیم له‌ سێ ژینگه‌ی جیاواز ده‌ژیاین. ژینگه‌ی یه‌که‌می ئیمه‌ ده‌روده‌شت و که‌ژ و هات و چۆ و یاریه‌کانی ئیمه‌ بوو که به‌رده‌وام تێدا خه‌ریک به‌ گه‌مه و یاری بووین. ئه‌مه ژینگه‌یه‌کی سروشتی و ئاسایی هه‌ر منداڵیکه که دیته‌ دونیاوه. ژینگه‌ی سه‌خت و تالی دووه‌می ئیمه، قوتابخانه و مامۆستاگان بوو که ژیا‌نی له ئیمه‌ سه‌خت و ژه‌هرین کردبوو. له ته‌مه‌نی شه‌ش سالیه‌وه قوتابخانه وه‌ک ژینگه‌یه‌کی تال و نارپه‌حه‌ت بوو که له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی ئیمه‌ی فی‌ری نووسین و خویندن ده‌کرد، ئه‌وه‌نده‌ش ئیمه‌ی سه‌رکوت و هه‌راسان ده‌کرد. ژینگه‌ی سێهه‌می ئیمه‌ له‌و کاته‌وه ده‌ستی پێ کرد که مامۆستا چه‌بیب هاته‌ نیو ژیا‌نی ئیمه‌وه و که‌ش و هه‌وایه‌کی تایبه‌تی

² _ هه‌یتاوه، جوولانه، دیلانی.

لهگه‌ل مزگه‌وت و قورئان و دیندا دروست کرد. ژینگه‌ی سیه‌می ئی‌مه له سه‌ره‌تای ده‌ورانی پراهنه‌مائی ده‌ستی پئی کرد.

له‌و سی ژینگه که یه‌کدیان تال و ژه‌هرین ده‌کرد، هه‌ناسه‌کیشان بو ئی‌مه سه‌خت و دژوار بوو. مامۆستاگان ژیانیان له‌ئی‌مه سه‌خت کردبوو. مامۆستایانی قوتابخانه‌کان به دار و شه‌پازه و لی‌دان، به ده‌ستی خۆیان و وشه‌کانی ده‌میان هه‌ره‌سیان به ئی‌مه هی‌نا بوو. له‌هه‌مان کاتدا مامۆستا هه‌بیبی که‌ره‌می به وانه‌کانی ته‌فسیری قورئان دل و وه‌ناوی ئی‌مه ده‌گوشی و گه‌ردنی ئی‌مه‌ی ده‌تاساند. له‌و سه‌رده‌م و کاته که بیر و هۆشی ئی‌مه له خۆشی یاری و ده‌روده‌شت و ترسی مامۆستاگان قوتابخانه‌ی ئه‌بووزه‌ر بوو، مامۆستا هه‌بیب ته‌فسیری وشه‌ی وه‌سواس و خه‌ناسی بو ئی‌مه ده‌کرد. ئه‌و وشانه ئه‌وه‌نده‌ی تر ئی‌مه‌ی هه‌ساس و وه‌سواس ده‌کرد!

هه‌ر له‌و کاته‌دا من و ئیبراهیم خه‌ریک به خویندی باس و به‌سه‌ره‌اتی ناوی شاعیران و ناوداران بووین. ئه‌وه‌ی که سرنجی ئی‌مه‌ی بو لای خۆ پراکی‌شا، شیوه‌ی کار کردنی شاعیران و ناوداران بوو له‌گه‌ل وشه‌کاندا. له‌ چ ژینگه‌یه‌ک ناوه‌کان له‌گه‌ل وشه‌کان کار ده‌که‌ن؟ له‌ گو‌شه‌ی ژوو‌ریک یان له‌ ناوه‌ندیک یان له‌...؟ ئه‌وه‌ی که سه‌ر و سرنجی منی به‌ره‌و لای خۆی ده‌برد، کار کردن له‌گه‌ل وشه‌کانه له‌ چوون و په‌وه‌نده‌یی. من ئاوه‌هام پئی خۆشه که کاتیک بو‌نیک له‌ خۆم ده‌ده‌م، به‌و بو‌نه‌وه جووله‌ بکه‌م، سه‌ردانی دوستان بکه‌م و هات و چۆ بکه‌م. بو من زۆر ناخۆشه که بو‌ن له‌ خۆم بده‌م و له‌گو‌شه‌ی ژوو‌ریک دانیشم. هه‌روه‌ها پیمان خۆش بوو که کاتیک ده‌مانه‌ویت که له‌گه‌ل وشه‌کان کار بکه‌ین، له‌ چووندا کار له‌گه‌ل وشه‌کان بکه‌ین. ئه‌مه‌م به شیوه‌یه‌کی سه‌رکه‌وتوو ناسیه‌وه.

شاعیرانی وه‌ک سه‌عدی و حافز و مه‌وله‌وی کاریگه‌ریان له ئی‌مه کرد، بو ئه‌وه‌ی که پئی و شوینی چوونی ئه‌وان بگرینه‌به‌ر، بو ئه‌وه‌ی بزانی و بناسین. کتیبی ئه‌و شاعیرانه له کتیبخانه‌که‌ی مائی خالم بوو. کو‌یه‌ک له کتیبخانه‌کان له مائی خالم هه‌بوون. ئی‌مه ده‌ستمان بو کتیبی ئه‌و شاعیرانه برد. ئه‌مه وه‌ک ئه‌وه‌یه ده‌ست به‌یه‌ت بو لقه‌کانی داریکی زیندوو و لقیکی بشکینیت و له‌گه‌ل ماریک که له‌سه‌ر داره‌که خۆیه‌تی شه‌ر بکه‌یت. هه‌روه‌ها من و ئیبراهیم شیوه‌ی به‌ده‌سته‌ینانی قسه‌کانمان له ژیان شاعیران وه‌ک شیوه‌یه‌ک بو شه‌ر هه‌لبژارد.

ئەو پۈژە كە من و ئىبراهيم لە داوینى كەژى تەنیشت پووبارى ئەلۆەن دانیشتبووین و ئىبراهيم وتى با ھەرھەمووى بەجى بەیلین، لە ئەنجامى ئەو ژینگە و چەوساندنە بوو كە ئیمە تیدا دەژیاین.

ئىبراهيم ناوى بە گالته ئىبراهيم نیه، كەسێك بوو كە وەك ئىبراهيمى خۆشەویستی خاوى مەزن، پێگەى ئاوارەیی بو ناسین و پاستى گرتەبەر و داىبەر. بىرۆكەى بەجیھیشتنى شار و كرماشان لەلایەن ئىبراهيمەو زایراو و منیش بە گەرمى پيشوازیم لى كرد.

پوومەتى من گەش بوو، بە خۆشیهو وەم: تا كوئى بچین؟ روو لە كوئى بكەین؟ ئەم سەفەرە پارە و شتى دەوێت!

ئىبراهيم وتى: بە دەشت و كەژەكان و لادیكان گوزەر دەكەین و لە بن دارەكان شەكەتى دەردەكەین و لە سەركانیەكان ئاو دەخۆین و لە نزیك ئاواپیەكان داواى نانى و شك لە خەلكى ئاواپیەكان دەكەین و شەوانیش ھەر كەسێك پەیدا دەبێت كە بو شەویك پەنا بە ئیمە بدات!

من و ئىبراهيم لە داوینى كەژەكە چووینە خوارەو و وزە و ئومیدیكى فراوان ناخ و دەروونى ئیمە گرتەو. چووینە سەر جادە خاكیەكە و بەرەو قوتابخانەى ئەبووزەر چووینەو. ھەواىەكى خۆش و فینك ناخ و دەروونى من و ئىبراهيم گرتبوو. ئىبراهيم لە بىر و خەيالاتیك بوو كە نەیدەهیشت منیش لى ئاگادار بىمەو. ھەستم بەو دەكرد كە ئیتر ئەبووزەر و قوتابخانە و مامۆستاكان و وانەكان و مامۆستا حەبیب و ھەرھەمووى بە تەواوى كۆتایی پى دیت و ئیتر رزگارمان دەبێت!

وتم: ئەى مالمەو! ئەى ئەگەر ئەوان بە بى خەبەر بەجى بەیلین... چى بەسەر ئەوان دیت!؟

ئىبراهيم بە پوومەتیكى ماتەو وەم: ئەمە كیشەكى گەورەیه، كاریگەرى خراپ لە بنەمالمەكانمان دەكات و ئازاوەیان تى دەكەوێت!

ورده ورده له كەلى ناوكەل دەچوونیه ناوہوہى شارەوہ، ھەرچى دەچووینە ناوہوہ ئەوہندە پەشى و گرزى زۆرتر دەمانىگرت. ئەبووزەرمان لى بەدەرکەوت، وەك

قوتابخانه‌یه‌کی سووک و هیچ هاته‌به‌رچاومان. به بزگه‌یه‌کی ژه‌هرینه‌وه وتم:
ئه‌بووزه‌ر.... ئیتر ناتبینین که تفی پۆژانه‌ت تی بکه‌ین!!.

بووه کاریکی هه‌میشه‌یی ئیمه که هه‌رکاتیک له‌ ته‌نیشتی قوتابخانه‌ی ئه‌بووزه‌ر
گوزه‌رمان ده‌کرد، ده‌بوو که سی تف خه‌ست بکه‌ین به‌ دیواره‌که‌یدا. ئه‌مه له‌به‌ر ئه‌و
رق و قینه‌ بوو که له‌ ده‌روونی ئیمه‌ دروست ببوو!

ئیبیراهیم به‌ سام و ترسیکه‌وه وتی: نابیت هیچ که‌س له‌م پلان و سه‌فه‌ره‌ی ئیمه
بزانی‌ت، ده‌بیت که له‌ نیوان خو‌مان شاره‌وه بمینی‌ت!.

منیش وتم: من بو‌ که‌س باسی ناکه‌م و ناهیل‌م که که‌س بو‌ن له‌م هه‌لاتنه‌ بکات.

گه‌یشتینه‌ به‌رده‌رگی قوتابخانه‌ و وه‌ک ری‌بواریک چووینه‌ ژوره‌وه، ئیتر ئه‌و
هه‌سته‌ خه‌س و تیژانه‌ که پۆژانه‌ له‌ هات و چۆ کردن به‌ ده‌رگه‌ی ئه‌بووزه‌ر
هه‌مانبوو، له‌ من و ئیبیراهیم ون ببوو. ئیتر به‌ چاویکی بیگانه‌ سه‌یری مامۆستا و
قوتابه‌یکانه‌مان ده‌کرد. واماندازانی که به‌ زوویی و بو‌ هه‌میشه‌ به‌ جی‌یان ده‌هی‌لین و
ئیتر ناگه‌رپینه‌وه.

پاش ئه‌وه‌ی که پۆژی پانزده‌ی فه‌روه‌ردین له‌ قوتابخانه‌ گه‌راینه‌ بو‌ ماله‌وه، من و
ئیبیراهیم له‌ سه‌ر جاده‌که‌ له‌ مندا‌له‌کانی تر دوورمان گرت و له‌گه‌ل یه‌کدی قسه‌مان
ده‌کرد. ئیبیراهیم زۆر چوو له‌ بیر و لی‌کدان و هه‌لسه‌نگاندنی چوون و نه‌چوونی
ئه‌و سه‌فه‌ره‌وه.

به‌ نارپه‌حه‌تیه‌وه وتی: پاره‌مان ده‌ویت... ئه‌گه‌ریش داوای پاره‌ له‌ باوکم بکه‌م،
پاره‌یه‌کی ئه‌وه‌نده‌مان ده‌ست ناکه‌ویت که بو‌ سه‌فه‌ریکی ئاوه‌ها گه‌وره، به‌س بیت!

وتم: چه‌ندت پی ده‌دات!؟.

ئیبیراهیم وتی: ئه‌گه‌ر پاره‌یه‌کی زۆرم پی‌یدات، بو‌ی هه‌یه که چه‌ند هه‌زار تمه‌ن
بیت، ئه‌وه‌ش بو‌ ئه‌م سه‌فه‌ره‌ی ئیمه‌ به‌ش ناکات!.

ئیبیراهیم به‌ بزگه‌یه‌که‌وه وتی: کیفه‌که‌ی باوکم له‌ سندوقه‌که‌ به‌رده‌وام پاره‌ی زۆری
تیدا‌یه... ده‌توانین که ئه‌و پۆژه‌ ده‌رۆین، ئه‌و پاره‌ هه‌لگرین و ببیه‌ین... ئه‌مشه‌و به
دزیه‌وه سه‌یری ده‌که‌م، بزانه‌م که چه‌نده‌ پاره‌ی تیدا‌یه!.

لهم باس و قسانه بووین که گه‌یشتینه سهر کۆلانی لای مائی ئیمه و منیش به خوشیه‌کی زۆره‌وه چوومه ماله‌وه. مال و کۆلان و خه‌لک و برا و باوک و دایک و هه‌ره‌موویان به لای منه‌وه بیگانه بوون، هه‌ستم ده‌ه‌کرد که به‌جییان ده‌هیلّم و ئیتر نایانبینمه‌وه.

ئهو شه‌وه به بیر و خه‌یالی زۆره‌وه له‌سهر جیگه‌ی خه‌و، له‌گه‌ل خۆم بیرم ده‌کرد و وینه‌ی پۆژان و شه‌وانی ئهو سه‌فه‌ره‌م ده‌هینایه پیش چاوانم، بزگه و پیکه‌نینی جیگه‌ی خه‌و، خه‌وی له من دوور ده‌کرد.

خه‌و منی برد و تیشکی هه‌تاو منی هینایه‌وه، به په‌رۆشه‌وه له جیگه هه‌لسام و ده‌م و چاوم شۆرد و له پیش ته‌له‌فیزیۆنه‌که دانیشتم و سه‌یری برا چکۆله‌کانی خۆم ده‌کرد، سه‌یری مال و دایکم ده‌کرد. بی دهنگ و کر له ژووری دانیشتن تا نیوه‌پۆ سه‌برم کرد. پاش ئه‌وه‌ی نانی نیوه‌پۆم خوارد، به په‌رۆشه‌وه بو ئه‌وه‌ی که ئیبراهیم ببینم چوومه ده‌رگه‌ی پیش مالیان و له ده‌رگه‌مدا. ئیبراهیم به کتیبه‌کانی ده‌ستیه‌وه هاته ده‌ره‌وه. پوومه‌تی نیگه‌ران و پر له خه‌م بوو، به بی ئه‌وه‌ی که قسه‌یه‌ک بکه‌م، وتی: ئه‌مه سهر ناگریت، هیچ پاره‌یه‌کم له سندوقه‌که نه‌دۆزیه‌وه، ئیمه ناتوانین ئه‌م سه‌فه‌ره بکه‌ین!

من له‌وه هه‌راسم هه‌بوو که ئیبراهیم به ته‌واوی هه‌لیوه‌شینیته‌وه. وتم: ئیمه که پپووستمان به پاره نیه، ئیمه که به پاره ناچین، به پی خۆمان سه‌فه‌ره ده‌که‌ین، له ئاواپه‌کان و کانی و ده‌روده‌شته‌کان گوزه‌ره ده‌که‌ین و له‌هه‌ر شوینیک که ماینه‌وه، ئه‌وه‌نده نانی وشک و ئاو هه‌یه که سکی خۆمانی پی تیر بکه‌ین!

ئیبراهیم پوومه‌تی گرژ بوو، وتی: ئیمه منالین...

قسه‌م پی بری و وتم: ئیمه وه‌ک سه‌عدی و مه‌وله‌وی وشاعیرانی تر به نانی وشک و که‌پر و سیبه‌ریک بو خه‌و و خۆراک پازی ئه‌بین، له یه‌ک شوین که نامینینه‌وه!

به قسه و بیر کردنه‌وه، گه‌یشتین به قوتابخانه و قسه‌کانمان بری.

له پشووی نیوان وانه‌کان هاتینه ده‌ره‌وه و دیسان له ته‌نیایی خۆمان باسمان ده‌کرد و قسه‌مان له‌سهر ئه‌م سه‌فه‌ره ده‌کرد. کورپکی ئامۆزای باوکی ئیبراهیم که ناوی

ياسين بوو، له ئيمه نزيك بووه و وتی: ئه مه ئيوه دووانه باسی چی ئه کهن؟! بۆ سهرتان له سهري يهک گرتووه و پچه پچه ده کهن!؟.

منيش وتم: ياسين، شتر ديدی نديدی³!.

ئيراهيم له مه به ستم تیده گه يشت و پیده کهنی. ياسين مابووه وه که مه به ستمی من چیه که شتر ديدی نديدی!؟.

ئيراهيميش به پیکه نين به ياسيني دهوت: شتر ديدی نديدی!.

ياسين ده ستمی هه لوه شان و وتی: به خوا سهر له راوی ئيوه ده رناکه م برا!.

ياسين ئيمه ی به جی هيشت و چوو.

له پشوو ی دووه مدا من و ئيراهيم ديسان گه يشتين به يهک و ئيراهيم ديسان روومه تی گزر بوو. وتی: دا يکت!.

له زستانی پيش به هاری سالی تازه، دا يکی دا يکم که ده بووه، دا پیری ئيراهيم، مردبوو و کار يگه ری زوری له سه ر دا يکی من و خيزانی ئيمه کردبوو. دا يکی من له بهر مه رگی دا پيرم، تووشی خه م و ده ردیکی گه و ره ببوو.

هه ستم کرد که ئيراهيم له وه حه قی هه يه، که نارحەت بێت. ده ترسام که ئه وه ببیته هو ی ئه وه که سه فه ره که مان هه لوه شیتته وه. ئيراهيم ده يهوت که ئه گه ر ئيمه سه فه ر بکه ين و نه گه ر پينه وه، دا يکی تو بۆ هه يه که تووشی نه خووشی و مه رگ بێت. ئيراهيم به ته واوی هه ستمی به وه ده کرد که ئه گه ر برۆين، چی به سه ر بنه مال هه کانه مان دیت!.

له کاتی زهنگی کو تايی وانه کان که له ده رگای قوتابخانه ده هاتينه ده ره وه، من و ئيراهيم پیکه وه له نيو کو ی قوتابيه کان به ره و جاده ی سه ره کی شاعه باسی⁴ ده چووین. ئيراهيم باسی نيگه رانی دا يکی منی پي گرنگ بوو. هه ربويه وا هه ستمی

³ - شتر ديدی نديدی، مانی ئه وه يه: وشترت بينيوه، نه تبينيوه! مه سه ليکی فارسيه. که سيک که ئه و مه سه له بۆ به رانبه ری به کار ده بات، مه به ستمی ئه وه يه که خو ت گيل بکه له وه ی که بينيوته، باسی هه ست و سرنجی خو ت له سه ر ئه و شته که بينيوته بۆ که س باس مه که.

⁴ _ شاعه باسی، ناوی گه رپه کيکی شاری سه رپي ئلی زه هاوه.

دهکرد که بیر کردن له سهفه ره که ئیتر به های نیه. من به ترس و دلّه پراوکیوه قسمه
بۆ ئیبراهیم دهکرد. نیگه رانی دایکم به گرنگ نه زانی و وتم به ئیبراهیم: ئه و خهم
و درده نابیت ببیته هوی ئه وه که سهفه ری ناسینی دونیا فه رامۆش بکهین!.

من دهوړیکی زۆرم هه بوو له وه که ئیبراهیم به دوی په شیمانی نه که ویت. بیر و
خه یال و قسمه زۆر له سه ره ئه و سه فه ره ده کرد. وامده زانی که له و سه فه ره یه که
وهک شاعیران و ناوداران ی گه وره به زانین و ناسینیکی گه وره ده گهین. له بهر
ئه وه ی که کهس جگه له من و ئیبراهیم باسی ئه و سه فه ره ی نه ده کرد، ئیتر به
دهستی خۆمان بوو که نا ئومید یان ئومیده وار بین. من ئومیده ده ریکی گه وره بووم بۆ
ئیبراهیم.

پاش ئه وه ی که چند روژ به سه ره لیكدان و پیکدانی بریاری کوتایی چوو، گه یشتین
به وه که باسی پیداو یستیه کانی سه فه ره و شیوه ی ده رچوونمان له شاری سه ریپیل
بکهین.

له ریگه ی مالّه وه یه کی به سه ته نیه کمان⁵ کرپ و زوبانمان به به سه ته نی ده هینا و
باسی پیداو یستیه کان و شیوه ی ده رچوون له شاری سه ریپیلمان ده کرد!.

ئیبراهیم به پیکه نین وتی: ته ناف و چه قو و کبریت و جلی زیاده و کهوشی سه فه ره
له که ژ و کیومان ده ویت.

وتم: نه خشه یه کمان ده ویت که بزانی له کوین و بۆ کوئ برۆین.

ئیبراهیم وتی: نه خشه یه ک که ناوی ئاوا ییه کان و شاره کان و به خشه کانی ئیرانی
تیدا بیت.

ئیبراهیم به رده وام بوو: چند کتیب له گه ل خۆمان ده بهین، قورئانیک و دیوانی
سه عدی و حافظ.

شیوه ی ده رچوون له شاری سه ریپیلی زه هاو:

⁵ _ به سه ته نی، مۆته، ئایس کریم.

شەۋى ئەۋ رۆژە كە باسى پېداۋىستىيەكانى سەفەرمان دەكرد، لەسەر جادەى پىشتى مالى ئىبراھىم لەسەر جەدۋەلى ئاۋى نىۋ كۆلانەكان لە بن تىرى بەرقىك دانىشتىۋىن.

ۋتم: دەبىت بە شىۋەيەك لە شار دەرىچىن كە كەس نەزانىت چۆن لە شار دەرىچۋىن!

ئىبراھىم: ئەگەر لە ترمىنالەۋە برۆين، باۋكم و ئەۋان دەچن بۆ ترمىنال و رى و شۋىنى ئىمە دەدۆزنەۋە و دەزانن كە رومان لە كوئ كرددۋە.

ۋتم: نابىت كە بزائن رومان لە كوئ كرددۋە.

ئىبراھىم: لە رىگەى جادەكەى ناۋكەلەۋە، لە پىشتى شارەۋە، لە رىگەى ئاۋابىيەكان، لەۋ دەرودەشتەۋە دەچىن و خۇمان لە سەرىپىل دوور دەكەينەۋە.

بە خۇشىۋە ۋتم: ئەرى ۋەلا ئەۋە باشتىن رىگەيە!

ئىبراھىم: لە رىگەى ئەۋ جادەۋە دەچىن بۆ سەرجادەى سەرەكى سەرىپىل بۆ كرماشان و لەۋيۋە سۋارى ئۆتۆمۆبىل دەبىن و دەچىن بەرەۋ كرماشانەۋە!

لەسەر جادەى نىۋ كۆلانەۋە رومان لە زەۋى تۆپانى مندالەكان كرد و بە حالەتتىكى ۋا كە ئەم شارە ئىتر شارى ئىمە نىە، ۋەك دوو كەسى خاۋەن كىشە قسەمان دەكرد و لىكمان دەدايەۋە. ھەست و ھەناسەى پىۋانەمان ھەبوۋ!

بە ترس و خۇپپۋەنانىكەۋە ۋتم: ئىستە دەبىت كە برىارى ئەۋە بدەين كە كەى سەفەر بكەين!؟

ئىبراھىم بى دەنگ و مات بوو. منىش لە ترس بووم و چاۋەرۋانى ئەۋەم دەكرد كە ئىبراھىم قسەيەك بكات.

ئىبراھىم: دەبىت كە رۆژى پەينجشەمە ھەفتە بىت.

ۋتم: بۆ!؟

ئىبراھىم: لەبەر ئەۋە كە بە مالەۋەمان دەلین بۆ ئاۋابى دەرۆين، لە راستىشدا ئىمە بۆ ئاۋابى نارۆين، ئەۋەندە كاتمان ھەيە كە لە نىۋەرۋى رۆژى پەينجشەمە تا

پوژی جومعه خویمان له شار دوور بکهینهوه. ئیتر ئەوانیش هەرچی دیرتر بزائن به سوودی ئییمهیه.

به گتهوه⁶ وتم: یانی...

ئیبیراهیم قسه می بری: پاش ئەوهی که پوژی پینجشمه له قوتابخانه هاتینهوه و نانی نیوه پویمان خوارد، خویمان دهخهینه پری و دهچین بو بهر دوکانه کهی ئییمه و داوای پاره له باوكم دهکهم، هەرچی پاره ی به مندا، ئەوه لی وهرده گرم و راسته وخو له ویوه دهچین به ره و ناوکه له وه و ریگهی خویمان دگرینه بهر.

پوژی پینجشمه:

به ره یانی پوژی پینجشمه به دلپراوکی له مال هاتمه دهره وه و له گهل مندا له کانی تر چووین بو قوتابخانه وه. ئەو کاته برایه کی ئیبیراهیم و برایه کی من له قوتابخانه ی ئەبووزهر دهرسیان دهخویند. خه می تری ئییمه ئەوه بوو که پاش ئەوهی که قوتابخانه مان به جیهیشت، چی به سه ر قوتابخانه و براکانمان و دوستانی ئییمه دیت؟!.

من و ئیبیراهیم ساته کانمان ده ژمارد که که ی کاتی قوتابخانه ته واو ده بیت. هەر ئەوهی که زهنگی ته واو بوون لییدا، من و ئیبیراهیم یه کمان گرت و به په له پیش قوتابیه کانی تر له سه ر جاده ی شاعه باسی بو مال هوه به ری که وتین.

ئیبیراهیم هه ناسه هه ناسی ده دا: پاش ئەوهی که نانت خوارد، داوای پاره له دایکت بکه، هەرچی پیتدا وه ری بگره، و بیره دهره وه بو مالی ئییمه.

وتم: سندوقه که ی باوکت پاره ی تیدا نیه!؟.

ئیبیراهیم: دوینه شه و سه یرم کرد، هیچی تیدا نیه، باوكم ئەم پوژانه کار به پاره کانی ده کات.

گه یشتینه دوو ریانی مالی ئییمه. ئیبیراهیم: چاوه ریتم ها، زوو بییت!.

: باشه خوا حافیز.

⁶ _ گت کردن مهبهست ئەوهیه که له قسه کردن رانه وه ستیت، دم و زوبانی ده گیریت و له بیردا ده بیت.

چوومه مالى خومانهوه و به پهله كتيبهكانم دانيا و داواى نان و پارهم له دايكم كرد. دايكم هيلكه و ئاوى ئەماتەى له دهوريهك⁷ كرد و هيناي بوم.

: دايكه، بۆ زههاو دهچم، پارهم دهويت؟.

دايكم دهستى كرده سوخمهكهى و پارهيهكى دهرهينا و دايپيم. له پيش چاوى دايكم پارهكهه ژمارد. شهشسهه و پهنا تمهن بوو. ئەو پاره كرايهى هات و چۆ كردن بۆ زههاو بوو و دوو سههه تومهنى لى دهمايهوه. بهپهله نان و هيلكهكهه خوارد. خوم ئاماده كرد. پيش ئەوهى كه له مال برؤمه دهرهوه، سهيرى براكانم كرد، به بى ئەوهى كه هيچ ئاژاوهيهك له گيانيان بيت، سهيرى تهلهفيزيونيان دهكرد. دلم بويان نارهههت بوو. چووم و ماچيانم كرد، فرميسك چاوانى منى گرت. له دلى خوم وتم: دهرؤم و ئيتر باوهر ناكهه بۆ جاريكى تريهكدى ببينين!.

به چاوى به فرميسكهوه له مال چوومه دهرهوه و مال و كؤلانم بهجيهيشت.

گهيشتمه بهر دهركى مالى خالم، دهم و چاوم له فرميسك پاك كرد و له دهركههمدام. خالؤژنم دهركهى بۆ من كردهوه.

: خالؤژن، ئيبراهيم بۆ بانگ دهكهيت؟.

خالؤژنم دهستىكى به دهركه و پووى له ژوورى دانيشتن كرد: ئيبراهيم... ئيبراهيم گيان، وهر چاوهرپيتن!.

خالؤژنم دهركهى بهجيهيشت و چووه ژورهوه. ئيبراهيم به ئەلاگهيهك كتيب و جلهوه هاته دهرهوه. به ئەسپايى به بى ئەوهى كه دهنگى بهرز بيت: چهندهت پاره هيناوه؟.

منيش به شهرمهوه: دايكم شهشسهه تومهنى به مندا، ههر ئەوههه پييه!.

ئيبراهيم دهركهى داخست و پيكهوه بهرپى كهوتين بۆ دوكانهكهى باوكى ئيبراهيم.

دوكانهكهى خالۆم زۆر خهلكى تيدا بوو. له سه ر جادهكه راوهستام و ئيبراهيم
ئهلاگهكهى دهستى به مندا و چوووه نيو دوكانهكهوه. چهند خولهكى پي چوو و
گهرايهوه.

: پارهى چهند پييدا؟.

ئبراهيم: دوو هزاروپينجسه د تومهن.

دلّم سادر بوو: هه رهه مووى پارهكهى ئيمه دهكاته سى هزاروسه دوپه نجا تومهن!.

سهيرى ئبراهيم كرد: پيتوايه كه ئهم پاره بهشمان دهكات!؟.

ئبراهيم له بير و ترسدا بوو: نه ده بوو كه داواى پارهى زورى لى بكه م.... ئه گه ر
داواى زۆرم بكر دبايه ت، هه ستيان به شتيك ده كرد.

باسى پارهكهى له بير چوو و به خه نين وتى: كاك هه بيب له نيو دوكانه كه بوو!.

وتم: ئه ي هيجى نه وت!؟.

ئبراهيم: وتى به من كه ده بيت دهرسه كانت ئيدامه بده يت و پرۆژيك ببيت به
دكتوريك!.

منيش به پي كه نينه وه: كاك هه بيبى نازانيت كه ئه مرۆژ بو هه ميشه به جييان
ده هيلين!.

هه ستره تيك و پي كه نينيك گرتمى.

له سى رپياني جادهى ئيمام خومه ينى چووين به ره و گه ره كى شاعه باسى و
له ويشه وه چووينه سه ر رووبارى ئه لوه ن به ره و ناوكه له وه. ده مانه ويست كه بو
جارى كو تايبى به لاي ديواره كانى قوتابخانهى ئه بووزه ر پرۆين و سى تفى كو تايبى
لى بكه ين. خو شى و دلّه راوكى ده رچوون له شارى سه رپيل دل و ده رونى ئيمه ي
گرتبوو. كه گه يشتينه قوتابخانهى ئه بووزه ر، پيمان له چوون نه رم كرد و به
چاو يكي سه ير و نامۆ سه يرى بينايه ي قوتابخانه كه مان ده كرد. له ديواره كهى نزيك
بوومه وه، وه ك سوار پيك كه له شه رى بردوو يه تيه وه: ئيتر ته واو.... هه رگيز له نيو
تودا به ند و ئه سير نابمه وه!.

ئىبراهيم سى تفى خەستى بە ديوارەكەى كرد و منىش تغم تى گرت و بە پەلە لە ناوكەلەوہ بۆ پښگەى جادە خاكى ئاوايىهكان بە پښ كەوتىن. هەتاوہكو لە ناوكەل گوزەرمان دەكرد، سەرمان دەگەراندەوہ و سەيرى دواوہى خۆمان دەكرد.

ئەو پۆژە هەوا خۆش بوو، گەرمايەكى هاويىنى ئىمەى گرتبوو. عارەقمان كردبوو. لەسەر جادەكە دەستمان دەبرد و چاوەبازەلە و كنگر و تۆلەكەى قەراخ جادەكەمان هەلەكەند و دەمانخوارد. هەستمان بە خۆشى دەكرد. نەرم نەرم بەو پښىدا بۆ سەرجادەى قيرتاوى كرماشان بەرپښكەوتبووين.

شارى سەرپښ پښتى بە كەژىكە كە دوو كەلى تىدايە، كەلىكى كە شار پښتى پښوہ دەدات و ئەلۆهن دەهينىت و لە تەنىشت قوتابخانەكەى ئىمەوہ گوزەر دەكات. كەلەكەى تر تۆزىك لە شار دوورە و جادەى سەرەكى كرماشان بۆ شارەكانى قەسرى شيرىن و سەرپښ و سنوورى خوسرەوى و عىراقە. ئىمە دەبوو كە ئەو كەژە دەور لى بدەين و لە پښتەوہى خۆمان بگەيەننە سەر ئەو جادە سەرەكەى كە ئاوايىهك لەوئى هەيە بە ناوى حەيەوہند يان حەبيبوہند.

لە جادە خاكەكە بە نەرمە نەرم و قسە و باسەوہ بەرەو ئاوايى حەيەوہند دەچوووين. ئەوہندە هەوا و دەروودەشت خۆش بوو، هەستى ترس و دلەراوكى و ئەوہ كە بۆ سەفەرىكى گوزەرە دەچىن لە ئىمەدا نەبوو.

ئۆتۆمۆبىلىكى پەيكان لە دوورەوہ لەسەر جادەكە دەهات بەرەو ئىمەوہ.

ئىبراهيم: با پرسىارى لى بكەين بزانىن كە بە چەندە دەمانبات بۆ كرماشان؟.

هەر لە دوورەوہ دەستمان لە پەيكان هەلگرت و پەيكان پراوہستا: ئاغا بە چەند دەمانبەيت بۆ كرماشان؟.

پرانەندە: من بۆ كرماشان ناچم، بۆ شابات دەچم؟.

دامە نىو قسەكانىدا: بە چەند تا شابات دەمانبەيت؟.

پرانەندە: تا شابات دەبىتە دەربەستى، بە سى هەزار تەمن دەتانبەم!.

سەيرى ئىبراهيم كرد و ئەويش سەرى بادا بە ماناى ئەوہ كە پەتى بكەوہ. سەيرى كابرەى پراوہندەم كرد: نە ئاغا... ئەو پارە زۆرە!.

رانهنده پي به گازی په یکاندا نیا و به جاده که دا چوو.

ئیبراهیم به نارحەتی وتی: ئەم پارەیه که هەمانه زۆر کەمه، بەشی کریکه مان بۆ کرماشان ناکات؟!.

له بیر و خەم و خەیاڵدا لەسەر جاده خاکیه که بۆ سەر جادهی قیرتاو دەچووین و سەیری دەروده شتمان دەکرد. هەندیک چووین و گەیشتین به کانیهک، لەسەر کانیهکه راوهستاین و دانیشتین و به ئاوی جوانی کانیهکه دەست و دەم و پوومه تمان شۆرد و ئاومان خواردوه.

لەسەر کانیهکه سەیری ماشینهکانمان دەکرد که بهسەر جاده که دا دەهاتن و دەچوون: ئەزانی چی ئیبراهیم، لەسەر جاده که دەست لەهەر ماشینی که هەڵدەبرین، دەبیّت که هەرچی زووتره له کرماشان برۆینه دەرەوه.

ئیبراهیم هەناسەیهکی هەلکیشاو وتی: خوا رەحمان پي بکات، هادی برام له ئسفه هانه، ئیمپوژ لهوئ دیتەوه، ئەگەر لەسەر ئەم جاده بمانبێت، به لیدان دەمانباتهوه بۆ مالهوه!.

لهو قسه ترس منی گرت: هەر ئیمپوژ دیتەوه!؟.

ئیبراهیم: ئەرئ وهلا ئەم ئیواره دیتەوه، ئیسته له ریگه دایه!.

بهپهله خۆمان گەیانده سەر جادهی قیرتاو و دەستمان له ماشینهکان هەڵدەگرت. کەس بۆ ئیمه رانه ده وهستا. لەسەر پردیک دانیشتین و نائومییدی و ترس ئیمه ی گرت. لهوه دەرستاین که هادی برای ئیبراهیم له ماشینی که دابهزیت و به لیدان بمانباتهوه بۆ مالهوه!.

دوو نهفەری دەستمان له ماشینهکان هەڵدەگرت و خوا خوامان دەکرد که ماشینی که بۆمان راوهستیت. لهو ترس و هەراسه بووین که لۆریهکی زەرد پرایگرت. بهپهله هەلمانکرده دەرگه ی لۆریه که وه. کابرا رانهنده: سەرکهون!.

خۆمان کرده نیو لۆریه که و سەیری کابرامان کرد. ئەهی خوايه گیان ئەمه دراوسی کۆنه که مانه. به پیکه نینه وه وتی: بۆ کوئ دەرۆن؟.

ترسم لهوه بوو که خه بهری ئیمه بداته مال هوه که له ریگه دا هلمانیگرتووه. وتم:
بو مالی خزمه که مان له کرماشان ده پوین...

پانه دهی لوری: له کوئ کرماشانن؟

: له شاره کی تهعاون.

پانه دهی لوری: ئهی ئهزانن مالیان له کوئییه؟

: ئا ئهزانین، چهند جار چووین بو مالیان.

کابرای پانه ده بی دهنگ بوو و ئیمهش هیچمان نهوت. که گه یشتینه دوکانه کانی
به رهتای شاری شابات له لوریه که دابهزی و نوشابه یه کی بو خوی هیئا و هیچی به
ئیمه نه دا. زور هزم له و نوشانه بوو. هسه رتهی ئه و نوشابه له دلم قورس بوو!.

گه یشتینه به رهتاکانی کرماشان و له مهیدانی شاره کی په ردیس به خاوه ن لورمان
وت ده بیته که پاره ی ئه م ریگه مان لی وه رگریته. کابرا توژیکی منه منی کرد و وتی
باشه.

وتم: نه فهری چهند تومه نمان لی ئه سه نی؟

کابرا وتی: نه فهری سیسه د تومهن.

شه شه سد تومه نم به کابرادا و له پیش گه ژاری ئیسلام ئاباد دابه زین.

نه خشه ی ریگا

له جاده که کردمانه ئه و بهر و خو شحال بووین له وه که ئیتر له شاری سه ریپل دوور
که وتینه ته وه. ئیتر یه که م کار که ده بوو بیکه یین ئه وه بوو که دوکانیک بدو زینه وه
که نه خشه بفرو شیت. هه رچی له دوکانه کانی ده و روبه ری ترمینال گه راین هیچمان
ده ست نه که وت. چووین بو شاره کی که سرا و پارکینگ شه هرداریه وه. له وئ
دوکانیکمان دو زیه وه که که ره سته ی قوتابیان ده فرو شیت. چووینه ژووره وه و به
خاوه ن دوکانمان وت که نه خشه یه کمان ده ویت که ناو و ریگه کانی ئیرانی به
ته واوی تیدا هه بیته. کابرا نه خشه یه کی هیئا و به ئیمه ی پیشاندا. نه خشه که زور
گه و ره بوو، له گه ل ئه وه شدا ناوی سه رجه م دیهات و شاره کانی ئیرانی تیدا بوو.

پرسپارم کرد: ئاغا ئەم نەخشەيە بە چەند تومەنە؟.

خاوەن دوکان: بە چوارسەد تومەنە.

سەیری ئیبراھیم کرد و وتم: من ئیتر هیچ پارەم پى نەماوە، تۆ پارەكەى بدە!.

ئىبراھیم لە پارەكەى چوارسەد تومەنى بە کابرادا و لە دوکان هاتینە دەرەو.

ئىبراھیم: برسیمە... دەبیت کە نانەوايەك بدۆزینەو و چەند نانى لى بکړين و لە پارکىک دانیشین و دیارى بکەين کە لە کرماشانەو بە کوى برۆين؟.

نانەوايەکمان دۆزیو و چەند نانى لەواشمان کړى و چووین بۆ پارکىک کە لە پارکینگ شەھردارى بوو. لە پارکەکە دانیشتین و نانمان دەخوار و سەیری نەخشەمان دەکرد کە بەرەو کویو برۆين.

ئىبراھیم: دەبیت کە بەرەو رۆژھەلاتەو برۆين.

وتم: با لە شارە کوردیەکانەو دەست بە دنیا ناسى بکەين.

ئىبراھیم: یانى برۆين بۆ سنە و مەریوان و مەھاباد!؟.

وتم: دەچینە سنە و لەویشەو لە رېگەى ئاوايیەکانەو دەچین بۆ ئازەربایجان و لەویشەو دەچین بۆ باکوورى ئىران و لەویشەو دەچین بۆ ئوستانی گولستان و مەشھەد و لەویشەو دینە خوارەو بە لوچستان و بەندەرەباس و...

ئىبراھیم: وا باشە... ھەرچى دەچیت، گەرماى ھاوین دیت، دەبیت کە بەرەو شارەکانى باکوورى ئىران برۆين.... لە ھاویندا زۆر خۆشە.

بزگەيەك روومەتى من و ئىبراھیمی گرت. خۆشحال بووین کە شارەکانى باکوورى ئىران دەبینین و دەچینە سەر رووبارى خەزەر.

: دەبیت کە برۆين بۆ شارى سنە و لەویشەو دەست بە دنیا ناسى بکەين.

ئىبراھیم: دەبیت ترمینالى شارى سنە لە کوى بیت!؟.

سى نانمان پى ماوو، خستمانە نيو ئەلاگەکە و بە دەمى بە قسەو لە پارکەکە چووینە دەرەو. چووینەو بۆ ترمینالى ئیسلام ئاباد.

ئىسلام ئاباد ناوى تازەى شارى شاھ ئابادە، كە لەگەل ھاتنى پزىمى كۆماری
ئىسلامى ناوہكەيان گۆرى بۆ ئىسلام ئاباد.

چووينە نىو ترمينالەكە و ھەرچى كە بە چاۋ سەيرمان دەکرد، ناوى شارى سنەى
تىدا نەبوو. لە ترمينال چووينە دەرەوہ و سەيرى شووشەى پيشەوى دوكانەكانى
تايبەتى ھات و چۆمان دەکرد. ناوى شارەكانى ئىلام و مەرانى تىدا بوو، بەلام ناوى
شارى سنەى تىدا نەبوو. چووينە ژورەوہ، لە نىو دەرگای دوكانەكە پرسىارمان
لەكابرا خاۋەن دوكان كەرد. كابرا زۆر توورە و نىگەران بوو: برونە دەرەوہ
سەگباہەكان، دەرەوہ... دەى!!

لە ترسى ئەوہ كە كابرا لىمان ھەلنەسىت و لىمانەدات، بەپەلە چووينە دەرەوہ و
لەسەر جادەكە راۋەستايىن. سەيرى ھەرھەموو دوكانەكانمان كەرد، ناوى سنە بە
ھىچ يەك لە دوكانەكانەوہ نەبوو.

كابرايەك لەسەر جادە نوشابەى دەفرۆشت. چووم و پرسىارم لەو كابرا كەرد، وتى:
دەبىت برون بۆ ترمينالى شەھىد كاويانى. لىرە سوار تەكسى ببن بۆ دەمى گاراژ،
وہ لەو پيشەوہ سواری تەكسى بن بۆ گەراژى شەھىد كاويانى.

بە قسەى كابرمان كەرد و سواری تەكسى بووين و چووين بۆ دەمى گەراژ و
لەو پيشەوہ سواری تەكسىەكى تر بووين بۆ ترمينالى شەھىد كاويانى، كە ترمينالى
گەورەى شارى كرماشانە.

لە ترمينالەكە دابەزىن و لە تەعاونىەكان دەگەراين بۆ ناوى شارى سنە،
ھەرچىمان كەرد ناوى شارى سنەى تىدا نەبوو. لە كابرايەكمان پرسىار كەرد و ئەو پيش
وتى: دەبىت برون بۆ ترمينالى شارەكانى سونقور و روانسەر.

كابرا دەستى راكيشا و ترمينالەكەى بە ئىمە پيشاندا.

لە ترمينالى گەورەى شەھىد كاويانى ھاتىنە دەرەوہ و چووين بۆ ترمينالى
چكۆلەيەك كە لە نىو ترمينالى شەھىد كاويانى بوو. ھەرچى دەگەراين ناوى شارى
سنەمان نەدەدۆزىەوہ. كابرايەك كە خاۋەن مینى بوس بوو، بانگى دەکرد، سونقور
سونقور...

له كابرا نزيك بووينه وه. وتم: ئاغا ئيمه ده مانه ويٽ كه بچين بو شاري سنه، هيچ ماشينيڪ نيه كه بچيٽ بو شاري سنه؟.

كابرا وتي: من نازانم كه ماشينه كانى شاري سنه له كوئويه، به لام ده توانم كه له گه ل من بين بو شاري سونقور و له وي شه وه بچن بو شاري سنه، له سونقور ماشين هه يه كه ده چيٽ بو شاري سنه، زور ره حه ته!.

سه رليشيواوى من و ئيبراهيمى گرت. له گه ل خوم خه يالم ده كرد، ئاخر چون ده بيٽ كه ماشينيڪ نه بيٽ بچيٽ بو شاري سنه؟ بو ترمينالى تايبه تى و شويى تايبه تى بو شاري سنه نيه؟ ئيبراهيم وتي: با تو زيڪ له م ناوه بگه رين، ئه گه ر نه مان دو زيه وه، به ميني بوسه كه ي ئه م كابرا ده چين بو شاري سونقور و له وي شه وه ده چين بو شاري سنه.

له نيو ترميناله كه چاره كيڪ به پي خولاي نه وه و هيچ مان ده سنگير نه بوو. ئيبراهيم به نار هه تى وتي: با هه رچى زووتره برؤين، ئه وه ورده ورده شه و ده بيٽ و هه وا سارد ده كات.

گه راي نه وه بو ميني بوسى شاري سونقور و سوار بووين. كابراى پانه نده كه نه فه ره كانى ته واو بوو، سواري ميني بوس بوو و پاره ي له خه لك كو ده كرده وه. ئيبراهيم شه ش سه د تومه نى بو هه ردوو كمانيدا به كابرا. پاره كه مان هه زار و هه فته سه د تومه نى لي خورا بوو. مابو وه وه هه زار و چوار سه د و شتيك!.

له ترمينالى شه هيد كاويانى بو شاري سونقورى كوليايى به رى كه وتين. له ري گه دا سه يرى ده روده شتمان ده كرد، شار و ده روده شته كانى كرماشان سروسه تى كى شاخناوى و دلر فينيان هه يه. سه يرى كه ژه كان و كانى ئاوه كانم ده كرد و بير و خه يالى مالى خومان و ري گه يه ك كه له پيشمانه، منى له خويدا خه ريك كرد بوو. من و ئيبراهيم له دريژى ئه و ري گه دا هيچ قسه يه كمان له گه ل يه كدى نه كرد و له نه رمه ترسيك خومان ده خوارده وه.

ورده ورده له ري گه دا بووين كه ئيوار هه مان لي هات و ساردى و برسياه تى له شى ئيمه ي هيلاك و شه كه ت ده كرد. پاش ئه وه ي كه له ميني بوس دابه زين، نه مان ده زانى بو كوئى برؤين. يه كه مجار مان بوو كه ده چووين بو شاري سونقور.

ئىبراهيم: با دوكانىك بدۆزىنه وه و تۆزىك خهيار و ته ماتهى لى بكرين، و له گه ل
ئهم نانهى كه پيمانه بيخوين.

هه رچى كه گه پايى بۆ دوكان هه موو دوكانه كان داخرا بوو. مزگه وتيكان بينى و
چووينه ژووره وه و ده ستنويزمان گرت و نويزى مه غريب و عيشامان قه سر و جمع
کرد. ئه و مزگه وته هى شيعه كان بوو. ئيمه له گوشه يه ك نويزه كانمان ده خوينا،
خه لك له ده ورى ئيمه كو بووه وه و سه يريان لى ده هات كه دوو مندا لى سونى له
مزگه وته كهى ئه وان نويز بخوينايت. پاش ئه وهى كه سه لام و سه له واتى نويزماندا،
له مزگه وت چووينه ده ره وه بۆ ئه وهى كه ترميناللىك بدۆزىنه وه بۆ شارى سنه.

له سه ر جاده يه ك بووين كه ئوتوبوسى كان بينى. به خو شيه وه لى نزىك بووينه وه.
خه لكىكى زۆر له ده ورى ئوتوبوسه كه كو بووه وه و چاوه پروانى ئه وه يان ده كرد كه
ده رگه كهى بكرىته وه و بچنه ناوه وه. كورپكى گه نج سه روده ستى له نيو سندوقى
ئوتوبوس خه رىك بوو. لى نزىك بووينه وه و پرسىارم لى كرد: ئاغا ئيوه بۆ كوئ
ده رۆن؟

كو ره كه كه شاگردى رانه نده بوو: بۆ تاران ده چين.

ئىبراهيم پرووى له من كرد: به خوا ريگه مان لى تىكچووه!

به كوره شاگرده كه م وت: ماشين نيه كه بۆ شارى سنه بچييت؟

شاگرده كه: ئيسته ماشينى سنه نيه، ئه توانن كه له گه ل ئيمدا بيى و له دوورپياني
هه مه دان _ سنه دابه زن و برۆن بۆ شارى سنه.

سادرى شه و و برسپه تى واى كرد كه قسه ي ئه و شاگرده قبوول بكه ين.

وتم: باشه... وا سوار ده بين.

شاگرد ده رگى سندوقه كهى به ست و وتى: ده بيت شوينتان بۆ بدۆزمه وه، نه فه ره كان
زۆرن و شوينى زۆرمان نيه.

له گه ل خه لكه كه پاوه ستاين و ئه وان هى كه بليتيان هه بوو سه ره تا سوار بوون و من
و ئىبراهيم و چه ند كه سيكى تر ماينه وه.

پاش ئه وهى كه نه فه ره كان هه ره هه موويان سه كه وتن و جيگير بوون، شاگرد هات و وتى: ئيوه ده بئيت كه له بوفه ي ئوتوبوس دانيشن شويني زياده مان نه ماوه!

هه فته سه ده تومه ني لي مان وه رگرت و له بوفه له گه ل چه ند كه سيكي تر سه كه وتين. كاتر ميئر نوي شه و بوو. له سه رمادا چوكمان به سينگمانه وه نيا بوو و پالمان به يه كه وه دابوو و خه وه نوچه ده مان بيرده وه. له نيوان خه و و بيداريدا بوو كه شاگرده كه بانگي له من و ئيبراهيم به ردا: نه فه ره كانى دوورپياني هه مه دان _ سنه ئاماده بن ... تو زيكي تر داده به زن!

له بوفه ي ئوتوبوس خومان كو كرده وه و شوينمان بو نه فه ره كانى تر خو ش كرد و له پيش ده رگه ي راوه ستاين. شاگرده كه ده ستى راكي شا بو ويستگه يه كي سه ربازى: ئيوه ده بئيت له و سه ربازانه پرسيار بكن بو ئه وهى كه ماشينيكتان بو راگرن بو ئه وهى كه بتانگه يه نيته شارى سنه.

ئوتوبوس راوه ستا و من و ئيبراهيم دابه زين. هه وا سارد و ويستگه كه زور ماشين و لوري پيدا ده هات و ده چوو. له جاده كه چووينه ده ره وه و له ته نيشت سوپرماركتي ك راوه ستاين. سه يري خواردنه كانى نيو سوپرماركتكه م ده كرد. زورم برسى بوو و پارهيه كي وامان پي نه بوو كه خواردن بكرين.

چووين و داوامان له سه ربازه كان كرد كه ماشينيكتان بو راگري ت كه بمانگه يه نيته شارى سنه. سه ربازي ك به منى وت: ده بئيت كه ماشينه كان هاتن داوايان لي بكن، بزائن سوارتان ده كه ن يان نه؟!.

وتم: باشه.

لوريه ك هات و هه لمكرده قهيدا و به په له به كا برى را نه نده م وت: ده مان به يت بو سنه ئاغا!؟.

را نه نده به ته واوى هي زي ده ستى شه پازه يه كي له مندا و فريمي دا يه خواره وه و پشتم داى به سه ر زيخ و خو لي سه رجاده كه دا. ترسام و گريان گرتمى. سه ربازه كانيش هي چيان نه وت و لوري ويستگه ي به جي هيشت. ئازار له شى منى گرت. ئيبراهيم: ئه و سه گبابه بو واى كرد ... هيچ كو يت نه شكاهه .. ها!؟.

: نه... نه... زوقانى⁸ دهستم نازارى ههيه.

ئيتتر دهترساين كه ههلبكهينه قهى دهركهى ماشينهكاندا. ههر له خوارهوه هاوارمان له رانهندهكه بهردهدا. بو ماوهى نيو كاترئيمر ئاوهها لهو سهرما و زوقوميه⁹ ههر ماشينيك كه دههات پيمان دهوت، تا ئهوه كه ئوتوبوسيك هات كه بو شارى سنه دهچوو و شوينى زورى تيدا ههبوو. شاگردى ئوتوبوسهكه دهركهى كردهوه و ههفتسهده تومهنى ترى له ئيمه وهرگرت و له سهر كورسيهكانى دواوهى ئوتوبوسهكه پالمان دايهوه. زور برسى بووين. نانهكهمان دهرهينا كه توذيكي لى بخوين. نانهكه ئهوهنده له ئهلاگه گوشرابوو، بوئى كردبوو، ترشابوو، له گهروومان نهچوه خوارهوه.

كابرايهك له سهر كورسيهكى تهنيشتى ئيمه: بو كوئ دهرون ئيوه؟.

ئيبراهيم: بو سنه ئهچين، چيه... بو وا سهيرمان ئهكهيت!.

كابرا: دوو مندا ل بهو شهوه!؟.

گويمان لهو كابرا نهدا.

سنه و سهرما و برسياهتى

كاترئيمر يهكى شهو لايداوو كه گهيشتين به شارى سنه و پارهى گيرفانى من و ئيبراهيم سى تومهن بوو، كه دو نانيشى نهدهكرد. سهرما و برسياهتى نازارمانى دهدا. هيچ شوين و مهكانيك نهبوو كه تاويك تيدا پال بدهينهوه. له مهيدانى ناوشارى سنه بهرهو جادهكانى ناوشار هات و چومان دهكرد. نهماندهزانى كه بو كوئ برؤين.

: ئيبراهيم، دهبيت ئاگرىك بكهينهوه، ئهگهرنه له سهرمادا دهمرين ها!.

ئيبراهيم: ئاخ له كوئ... به چى!؟.

⁸ _ زوقان، ئيسك.

⁹ _ زوقوم، سهرما.

لهسەر جادهكان و كوڵانهكان، دار و كارتوون و ئهوهى كه بو سوتهمهنى بايهت، كوومان كردهوه و گهراينهوه بو مهيدانى شار و له بن ديوارىكى چكو له ئاگرىكممان كردهوه. ئاگرهكه هيشتا گهرمى نهكردبوو كه چهند دهمانخوور دهوريان له ئيمه دا و له گوشهيهكى ديوارهكه كروشكهيان¹⁰ كرد. ههستم به ترس كرد. ئيبيراهيم پالى به ديواردا و چاوهكانى بهست. منيش ئهلاگهى كتيبهكانم پى بوو. دهترسام كه بخهوم و دهزمانخوورهكان كيشهيهكممان بو دروست بكهن.

دهزمانخوورىك كه له نيوان خه و خومارى بوو، هات و له تهنىشتى من دانىشت و پرووى له من كرد: ئه و پلاستىكه چهى هاتيا ئابرا!؟.

كه وتى ئه و پلاستىكه چهى هاتيا، ئهوهندهى تر من ترسام. له و ترسه دا بووم كه دهستهيهك سهرباز هاتن و به بى ئهوهى كه پرسىار بكهن ئه و ئاگره كى كردوو هيهتیهوه، خويان پان كرد و كيسهكانى سهربازى خويان كرده سهرين و خهوتن. ئيتر ئهوهنده خهك له دهورى ئاگرهكه كو بوونهوه شوپىنى خويمانى تيدا نهبوو. ئيبيراهيم ههلسان و وتم: ئيبيراهيم ئه م كهسانهى كه له دهورى ئه م ئاگرهن، زور خهتهرن، دهترسىم با پرۆين!

ئيبيراهيم ههلسا و پىكهوه له سه ر جادهكانى شارى سنه به بى ئهوهى كه بزانيان بو كوئى دهروين، ملمان دهنيا و دهچووین. خهلكيش كه ئيمهى دهبينى ئهيانزانى و تانه و قسهيان دهكرد. يهكىك له بهر دهركى دوكانىك هاوارى كرد: فهراين ئيوه، ها!؟.

كه ئه و خهلكه ناوى فهرارى و ههلاتوويان دهبرد، ئهوهندهى تر دهترسايان. لهوه دهترسايان كه نيازىكى خراپيان ههبيت و كيشهيهكى گهورهمان بو دروست بكهن.

لهسەر جادهكان دهچووین كه پاركىكممان دوژيهوه و چووینه سه ر ههلهمهقويهك¹¹. گهههمان نهدهكرد، دهمانهيوست كه ئاگامان له دهور و پشتى يهكدى ههبيت و خه و نهمانگرىت و تووشى كيشهيهك نهبين. له سواری ههلهمهقوکه بووین كه دهنگىك

¹⁰ _ كروشكه كردن مه بهست ئه وهيه كه ئه ژنوئى به سىنگى نياوه و خوئى كو كردوه. كه سىك كه كروشكه دهكات، له سه رما و خه مدا كروشكه دهكات. كروشكه كردن وهك حاله تى كه رويشك كه دهخه وىت. چاوى به ستوه، به لام له ناوه وه ئاگای له خوئيه.

¹¹ _ ههلهمهقو، چه رخ و فه لهك.

له پشتهوهی دارهکان هات، زۆر ترساین. دهستم برد و کوچکیکم¹² له زهوی هه لگرت و خستم بۆ شوینی دهنگه که. کوچکه که له شوینیکی دا و تلپیهکی دروست کرد. هه ر ئه وه مزانی که نالهیهک هه لساو و سه ری کابراهیهک له بن دارهکان ده رهات. به رده که له سکی سه ربازیکی دامای دابوو. سه ربازیش ئه وه نده ئازاری پی گه یشتبوو، له شوینی خوی هه لسا و به شوینی ئیمه کهوت. من و ئیبراهیمیش هه ر ئه وهی که سه ری سه ربازمان بینی، له سواری هه له مه قو دابه زین و هه پرامان¹³ کرد. ترس و هه راسیکی زۆر ئیمه ی گرت. هه ناسه هه ناس و هه پرا هه پرا و کۆلان به کۆلان ده رده چووین، بۆ ئه وهی که سه رباز دهستی به ئیمه نه گات. ئه وه نده هه لاتین که ئیتر کهوتینه هه ناسه پپوکۆ و ده ستمان ده نیایه سه ر ئه ژنۆمان و شه که تی و ترسمان ده رده کرد. ئه ژنۆکانمان له ترسدا ده له رزی.

گه راینه بۆ مهیدانی شار و دیسان له دهوری مهیدانی شار ده خولاینه وه. ترس له گه ل سه رما و برسیه تی لی مان تی که ل ببوو. ئیبراهیم که ئه و بارودۆخه ی بینی و ههستی به ئیهانهت و سووکی کرد، تووره بوو: ده گه رینه وه بۆ سه رپی ل... په یکانیک به ده ربهستی ده گرین و هه رچی پاره که ی بوو، له وئ له باوکی وه رده گرین و ده یده ن به رانه نده که!

هه ستم کرد ئیبراهیم له ترس و سه رما و برسیه تی و ناخۆشی ئه و بارودۆخه تاقهت و تهوانی نه ماوه. وتم: ئیبراهیم ئه مه هیشتا شهوی یه که می سه فه ری من و تویه... ئه ی ئه و هه موو قسه و تهویرانه که ده مان کرد چی؟! ده تهویت له شهوی یه که م بگه رینه وه بۆ کرماشان و قوتابخانه ی ئه بووزه ر؟! تاقهتت هه بی ت... پۆژ ده بی ت و خۆر گه رمان ده کاته وه!

زۆرم بۆ ئیبراهیم قسه کرد، ئه ویش دلێ له گه ل قسه کانی مندا هات و ئارام بووه وه. ئیبراهیم ههستی به سووکی و که می ده کرد که بۆ گه رما و نان و خهویک ئاوه های لی به سه ر بی ت!

له قسه و باسدا بووین که مه لای به یانی بانگیدا و ده مانه ویست که مزگه وتیک بدۆزینه وه و نوێژی به یانی تی دا بخوینین. چه ند کۆلان گه راین و مناره یه کمان بینی

¹² _ کوچک، بهرد.

¹³ _ هه پرا کردن، هه لاتن به خیرایی له شوینیکی.

و خوځمان کرد به مزگهوتته که دا و دهستنوځځمان گرت و دوو رکعت نوځځی سونه تمان خوځند و چاوه پځ مه لا بووین که قامت ببهستیت. هه رهه مووی ئه و که سانه که هاتبوون بو نوځځی به یانی چوار کهس بوون. له تاوی خه ودا نه مانزانی که چوځ نوځځمان کرد. پاش ئه وهی که نوځځ ته و او بوو، پالمان دایه دیواری مزگهوتته که وه و خه و بردمانی. من پیموایه که له هوش چووبووین!.

وهک مردوو سه رمان له سه ر شانی یه کدی شوځر ببوو. کابرای مجیوری مزگهوت به پیله قه ئیمه هه لسان و دهیهوت: مزگهوت شوځینی خه و نیه، یه لا بو دهره وه!.

له ناچاریدا له مزگهوت هاتینه دهره وه و دیسان له کوځانه کانی شاری سنه به ره لا و برسی ده سووراپینه وه.

ئیبراهیم به دم و پرومه تی تال و وشکه وه: پارهمان پځ نیه که نان بخوین... چی بکهین!؟.

سی تومهن له گیرفانی من بوو، دهرمه پنا و به ئیبراهیم پیشانمدا: هه ر ئه وه مان پځ ماوه ته وه!.

ئیبراهیم که ددانه کانی له سه رما له یه کدی ددها: ئه وه دوو نان ناکات، چی بکهین؟.

ئیبراهیم که قسه ی دهرکرد، سهیری دهستی منی دهرکرد. نه مده زانی که بو سهیری دهستی من دهکات. وتم: چیه وه؟ بو سهیری دهستی من دهکیت!؟.

ئیبراهیم: سه عاته که ی دهستت شتیک پاره دهکات، ئه گه ر بیفروشین پاره یه کمان به دهست دیت و ده توانین که خواردنیک بخوین!.

سهیری سه عاته که ی دهستی خوځم کرد. ئه و سه عاته دیاری خزمیکمان بوو که وهک دیاری به منیان دابوو. دلّم نه ده هات که بلیم ده یفروشم. ئه مزانی که ئه و سه عاته ته نیا شتیک ی به هاداره که له لای ئیمه دا ماوه ته وه. به نابه دلّیه وه وتم: باشه ئیبراهیم، با دوکانه کان بکرینه وه ده بیهین و هه رکهس که پاره یه کی باشی پیدّا، ده یفروشین.

ئەو سەعاتە ۋەك ئومىدئىك بوو كە دەيتوانى پوژئىكى تر ئىمە لەو سەفەر بەردەوام بكات. وردە وردە پوژ دەركەوت و دوكانەكان كرانهوہ. سەرماى ئەو شەوہ ئەوہندە سەخت و تال بوو كە پوژ و پرووناكى بو ئىمە هيو و ئومىد بوو.

بەريارماندا پيش ئەوہى كە سەعات بەفروشين بگهپين بو نانهوايەك كە نانى لى بکړين. برسى و هيلاك بووين. نانهوايەكمان دوزيهوہ و بهو سى تومەنە دوو نانى دەستى كورديمان كړى و لە بن پردى فردهوسى لەسەر جادهكە كەوتنە سەر دوو نانهكە، نەمانهپشت كە توژئىكى ئەو نانه بە خەسار بچييت. خەلكيش كە لەو بەرەبەيانە بو كار دەچوون، سەيريان دەكرد و سەيريان لى دەهات!.

ئەو دوو نانه برسپهتئى ئىمەى تير نەكرد. دەبوو كە سەعاتەكە بەفروشين بو ئەوہى كە نانيك بە دلى خويمان بخوين. دوكانەكان كرانهوہ و من و ئيبيراهيم سەرمان كرده هەر دوكانئىك و پروومان لەهەر كەسيك كرد كە سەعاتمان لى بکړييت. يەكيك دەيهوت سەد تومەن و يەكيكى تر بەزەيى دەهات و دەيهوت دوو سەد و يەكيك تا پينج سەد تومەن دەچوو و يەكيكى تر تا هەشتسەد تومەن چوو.

ئەو سەعاتە بە تازەيى قيمەتى هەفت هەزار تومەن بوو. دلّم نەدەهات كە بە هەشتسەد تومەن بيفروشم. لە گەران بەردەوام بووين، بەدواى كەسيك بووين كە پارەى زورتر بدات. چەند كاتزمير گەراين و لە كوتايى كابرايەك وتى: بە هەزار و هەفتسەد تمەن¹⁴ لىتان دەكړم!

منيش خوم شايانى بەزەيى پيشاندا: كاكە بە خوا ئەم سەعاتە هەفت هەزار تومەنم پيداوہ، تازەيە، ئىمە لەبەر بى پارەيى دەيفروشين.... تو خوا پارەيەكى زورترمان پى بدە؟.

كابرا وتى: پەنجا تومەن زياتر دەدەم، دەيكەم بە هەزاروہەفتسەدوپەنجا تومەن... ئەگر دەتانەوييت باشە، ئەگەر نە منيش نايكړم!.

¹⁴ _ تمەن، تومەن. خەلكى ناوچەكانى كوردسيان وشەكان بە دەمى خويمان دەردەبەرن. لە ناوچەيەك بە منداļ دەلئين منال. هەروەها لە جياتى ئەوہى كە بلين وايە دەلئين واسە. خوینەر دەبيت كە ئەو جوړە نووسين و قسە كردنانه بە هەلە نەزانيت و بە جوانيەك وەرييگرييت. كاتئىك كە منداļ دەمى ورد و جوان و چكۆلەيە بە منداļ دەلئيت مرارا! ئەمانە جوانيەكان ناوچەكان و ژيانى خەلكەكانە كە دەبيت رەچاو بکړييت.

سەيرى ئىبراھىم كىرد و ئەوئىش لە ناچارى وتى: باشە ئەو پارەيە لە ھى ئەوھەكانى تر باشتىرە!.

كابرا پارەكەى بە مندا و لە دوكان ھاتىنە دەرەوھ. ئىتر من و ئىبراھىم خۇشحال بووئىن پارەيەكمان پىيە كە خواردنكى پىيە بخۆئىن. لەسەر كورسيەكانى سەرجادە دانىشتىن و ماينەوھ كە ئىستە روو لە كوئى بكەئىن!؟.

گوشار و نارەھەتى ئىتر لە بىرى ئىمەى بردبوو كە لە كرماشان چ نەخشە و پلاننىكمان رشتبوو. ئىتر ئەوھندە ھىلاك و ماندوو بووئىن نەخشەمان دەرئەھىنا كە بە پىيە نەخشە بچىن.

ئىبراھىم بە ئومىدىكى كەمەوھ: دەچىن بو شارى ھەمەدان و لەوئى كارىك دەدۆزىنەوھ و پارەيەك بەدەست دەھىئىن و لە رىگەمان بەردەوام دەبىن.

: دەبىت ترمىئالى شارى سنە بدۆزىنەوھ.

ئىبراھىم: دەچىن بو ترمىئال و لەوئى نوشابە و ساندويچىك دەخۆئىن... (ئىبراھىم كە وتى نوشابە و ساندويچ، پىكەنى، لەبەر ئەوھى كە خواردنكى خۇشى ئەو كاتە بو ئىمە ئەوھ بوو) ئىمە دەولەمەندىن.... چووئىنە شارى ھەمەدان لەوئى كار دەدۆزىنەوھ... ئىتر ئەگەر ئىمە دەزانىن كە لە ھەمەدان پارەمان بە دەست دىت، بو نوشابە و ساندويچىك نەخۆئىن!؟.

بەو قسانە دەمانەويست ھەرچۆنىك كە ھەيە سەرى خۇمان بخافلىئىن و نوشابە و ساندويچىك بخۆئىن. ئىتر دەمانەوت كە لە ھەمەدان كار دەدۆزىنەوھ و پارە بەدەست دەھىئىن!.

لە ناو شارى سنەوھ بو ترمىئال بەرىكەوتىن. بە ھىواى ئەوھ كە نوشابە و ساندويچىك بخۆئىن دلمان شاد و گەش بوو. خۇمان گەياندە ترمىئال و چووئىنە ساندويچىك و داواى دوو نوشابە و دوو ساندويچمان كرد. زۆر بە خۇشىەوھ سەيرى يەكدىمان دەكرد و نوشابەكەمان دەخوارد.

پاش ئەوھى كە نوشابە و ساندويچمان خوارد، چووئىن بو گەراژى مىنى بوسەكان، دەمانەويست كە مىنى بوس بو شارى ھەمەدان بدۆزىنەوھ. سواری مىنى بوسىك بووئىن و بە خەم و پەژارەبىيەوھ سەيرى دەروودەشتەكانى نىوان شارى ھەمەدان و

سنهه دهکرد. من له کورسی پېشهوه دانیشتبووم و ئیبراهیم له داوه بوو. ئاوینهی مینی بوسهکه له منهوه دیار بوو. له ناو ئاوینهکه کچیک له منهوه دیار بوو، زور جوان بوو. تاو تاو سهیری کچهکهه دهکرد. ههستیکی خوشم ههبوو!.

زوری نهخایاند که منارهکهی باباتاهری عوریان له منهوه دیار بوو. پروم له پانهنده کرد: ئاغای پانهنده ئیره ههمه دانه؟ (دهستم بو منارهکهی باباتاهر راکیشا و سهیری دواوهم کرد و ئیبراهیمیش سهروگوئی قوت کردبوو).

پانهنده به بی خه یالیهک: ئیره ههمه دانه.... ده تانه ویت که برۆنه ناو شارهوه یان داده به زن؟.

له بهر بینینی منارهکهی باباتاهر وتم: ئاغا تکات لی ده کهم ئه گهر ئه کریت لیره دامانبه زینه!؟.

پانهنده له دهر فته تیک پاره وستا و من و ئیبراهیم له سه رجادهی نزیک به منارهی باباتاهر دابه زین و دلمان خوش بوو که ده چین و زیاره تیکی ده که یین.

له سه ر جاده چووینه نیو کولانیکه وه و چاومان له منارهی باباتاهر بوو. ئیبراهیم وتی: تینوومه!.

وتم: دهی باشه، با پیش ئه وهی که برۆن بو باباتاهر مزگه وتیک بدۆزینه وه و ئاو بخوین.

کولان به کولان به دواي مزگه وتیک ده گه پراین که ئاوی تیدا بخوین. منارهی مزگه وتیکمان بینی و خومان لی نزیک کرده وه. کابرایه ک خه ریک بوو به بۆنه ی رۆژه کانی موچه پره مه وه په رده و نووسینی هه لده واسی. زانیمان که ئه وه مجیوری مزگه وته که یه. ئیبراهیم لی نزیک بووه وه: ئاغا ده توانین که تۆزیک ئاو له م مزگه وته بخوین؟.

کابرا سهیری کرد و تۆزیک بیری کرده وه: ئه گهر له هه لواسینی ئه م په رده و نووسینانه هه ندیک یارمه تی من بدهن، ئه وه ده توانن که ئاو بخون!.

من و ئیبراهیم بۆ ئەوێ ئەوێ که ئاو بخۆین، یارمەتی کابراماندا که پەردەکان
هەڵواسی و کارەکەیی تەواو بکات. پاش ئەوێ که کارەکەیی تەواو بوو. کابرا وتی:
ئێستە دەتوانن که برۆن ئاو بخۆن.

له دلی خۆم وتم: ئاویش به کاره!.

به پەله خۆمان گەیانده شیری ئاوهکان و دەممان نیا به شیری ئاو و تیر ئاومان
خوارد و لەسەر بەردەکانی شوینی دەستنوێژ به دەم و پرومەتی شوراو و تەرپەوه
پروومان له یهک کرد. به بزگهیهک وتم: ئیبراهیم ئێستە بۆ کوێ برۆین... چی
بکهین!؟.

ئیبراهیم: ئەچین کار ئەدۆزینەوه و پاره دەردینین... به بی پاره ناتوانین که
سەفەر بکهین.

له شوینی دەستنوێژ هەلساین و له مزگەوت چووینە دەرەوه. سکمان ئەوێندە ئاوی
تیدا بوو، ئاو تیدا لپی دەدا. نەماندەزانی که پوو له کوێ بکهین. ئەوێندە بیر و
خەیاڵمان مەشغول بوو که باباتاهرمان له بیر چوو. نەماندەزانی که چۆن بچینه
ناو ناوێندەیی شارەوه. به سەرگەر و هیلاکەتی دەچووین بۆ ئەو شوینانە که
خەلکی زۆر لی بایەت. ئاوهها ناوێندی شاری هەمەدانمان دۆزیهوه.

واماندەزانی که ناوێندی شارەکان وهک ناوێندی شاری سەرپیلی زەهاوه، که
کرێکارەکان و ئەوانەیی که بەداوی کار دەگەرین له شوینیک کۆ دەبنەوه. هەرچی
گەر این شوینی کرێکارەکانمان نەدۆزیهوه. ماندوو و هیلاک لەسەر کورسیهکی
ئاسنینی ناوشار دانیشتین و سەیری هات و چۆ کردنی ماشینهکان و خەلکمان
دەکرد.

کوریکم بیی که له سەر پەرژینی ئاسنینی جادهی مهیدانی شار دانیشتوو. وتم به
ئیبراهیم با برۆین و لهو کورە پرسیار بکهین که چۆن دەتوانین کاریک بدۆزینەوه؟.
له کورەکه نزیک بووینەوه و به زمانی فارسی پرسیارمان له کورەکه کرد: ئاغا لهم
شاره کار ههیه؟ ئیمه چۆن دەتوانین که کاریک بدۆزینەوه!؟.

کورەکه بزگه گرتی: ئەگەر لهم شاره کار هه بایهت، من لیڤه چیم ئەکرد!؟.

به بی ئهوهی که بهردهوامی به قسهکان بدهین له کورهکه جیا بووینهوه و چووین لهسه کورسیه ئاسنینهکه دانیشترین.

به نارحهتی به ئیبراهیم وت: ئهگەر لیره کارمان بو نهبیّت، ئیتر پارهی چوونمان نیه، به چ پارهیەک نان بخوین و به چ پارهیەک سهفه ر بکهین!؟.

ئیبراهیم له من داموتر: ئهگەر داوای نان بکهین، خهک وهک سوالکه ر سهیرمان دهکهن... (ئیبراهیم ههناسهیهکی ساردی ههکیشا) دهبیّت که ههمه دان بهجی بهیّین؟.

: ئاخر به چی؟ چۆن بهجیبهیّین؟ ئیمه هیچ پارهمان پی نیه!؟.

لهسه کورسیهکه ههلساین و به شهکهتی و سهرلیشیواوی له نیو بازارهکانی ههمه دان دهسووراینهوه. له پیش چه ند دوکانیک گوزهرمان کرد، بوئیکی خوشی لیوه هات. بوئی نانیکي خوش بوو، وهک نانی تهنووری کوردی!.

ئیبراهیم: ئهچم پرسیار ئهکه م بزائم که ئه و نانه به چه ند تومه نه.

ئیبراهیم له دوکانهکه نزیک بووهوه و پرسیاری له ئه و چه ند کهسه کرد که له نیو دوکانهکه بوون، یهکی لهوانه که نانهکانی دهفرۆشت وتی: نانیک به په نجا تومه نه.

ئیبراهیم به پیکه نیئیک رووی له من کرد: با دوو نان بکړین و بیخوین!؟.

منیش که برسی بووم: باشه، داوای دوو نانی لی بکه.

دوو نانمان کړی و گولمۆچه مان کرد و به ده می چوونه وه ده مانخوارد. ئیبراهیم قه پی له نانهکه ده دا: نانهکه سهوزه یان تی کردووه، بویه بو و تامی خوشه.

به هسه رته وه: ئه م نانه زور خوشه، ئیمه پارهی زورمان پی نیه، ئه گهر نه چه ند نانمان پی ده کړی.

ئیبراهیم دهستی کرده نیو په نتۆله که ی و ماشین حسابیکي ده رهینا: ئه م ماشین حسابم پییه، ده بیّت که شوئییک بدوزینه وه بو ئه وهی که بیفرۆشین... (به ده می به نانه وه قسه ی ده کرد) ده بیّت که سه د تومه نیک بکات... ئه گەر فرۆشتمان پارهی ئه مه ده دهین به دوو نانی تر (خویشی پی ده که نی).

دهستم برد و ماشين حسابه كه لئ وهرگرت و سهيرم كرد و توژيك حسابم پيئ كرد،
بئزافه كه هئ كارى نه ده كرد. دام به دهستى ئيبراهيمه وه: ئه مه كه ئزافه كه هئ كار
ناكات!؟.

ئبراهيم: ئاخر من به ئه مه شه وه ئيژم به شكه سه د تومهن بكات!.

له بازارى شارى همه دان گه ران بوئ وه هئ كه شوينيك بدوژينه وه كه ماشين
حسابه كه هئ لئ بفروشين. كاترميريك زياتر گه رايين و چاومان گيړا تا ئه وه هئ كه
چووينه سهر پرديئك، كه تايبه ت به فروشتنى ئه و شتانه بوو كه دهسته دووه يان
دزراوه وه يان دوژراوه، يان هه رچيه كه تر كه بوئ فروشتن هاتووه.

كابرايه ك كه له ده رمانخور ده چوو له گوشه يه كه پرده كه سهر و چاوى ته پاو و
ته زوييه كه به دهسته بوو، به سه روچاوى ديار بوو كه دهر د و خه يالى لئ تيكل
بووه. له و كابرا نزيك بووينه وه و ماشين حسابه كه مان ده رهينا و پيشانماندا. به
زوبانيكى داماوانه وه وتم: ئاغا ئه مه مان پييه به چهند ليمانى ده كرى؟.

كابرا سهيرى ماشين حسابى كرد و وتى: سه د تومهن.

ئبراهيم: باشه... به لام عه ييئكى هه يه!.

كابرا: عه ييئ چيه... ها؟.

ئبراهيم به حاله ت و پرومه تيئك كه ده ترسا له وه لامى كابرا: ئزافه كه هئ كار
ناكات!.

كابرا به بيئ وه هئ كه سهيرى بكات: ئه سلى رپازيات ئزافه كه يه تى، نامه ويئت، بوئ
خوتان!.

منيش كه ده مه ويست پارهيه كمان به ده ست كه ويئت: ئه ي به چهند تومهن
ده يكرپيت؟.

كابرا: ده تومهن!.

ئبراهيم له و قسه يه توورپه بوو: ئه گه ر بيخه مه ناو زبلدانه وه، به ده تومهن به توئ
نافروشم.

وازمان له کابرا هیئا و ئەمانزانی که ئەگەر به هەر کەسیکی بدهین، پارەیهکی باشمان پێ نادات. ئیتر دەستمان لەوه شۆرد که بيفروشین.

له بازارهکانی ناوشاری ههمه‌دان ده‌رچوون و ده‌مانه‌ویست که به‌پێ له شار برۆینه ده‌رهوه.

ئیهراهم: به ئوتوبانه‌کاندا ده‌چین و ده‌ست له ماشینه‌کان هه‌ڵده‌گرین، به‌شکه کەسیک هه‌لمانگرت!

ته‌نیا شتی که بو من و ئیهراهم مابوووه ئه‌وه بوو که پوو له جاده‌کان بکه‌ین و به‌ پێ به‌ ریگه‌کاندا برۆین، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که پارهی کرایه‌ی ماشینه‌مان پێ نه‌مابوو. هه‌ستمان به‌ نائومی‌دی و هیلاکی زۆر ده‌کرد. پاش ئه‌وه‌ی که به‌ زه‌حمه‌تیکی زۆر ریگه‌وبانی ده‌رچوون له‌ شاری هه‌مه‌دانمان دۆزیه‌وه. به‌ جاده‌ی ئوتوبانه‌وه به‌ ری که‌وتین و ملمان نیا به‌ ری‌دا. ئوتوبان زۆر ماشینی به‌سه‌ردا ده‌هات و ده‌چوو، هه‌رچی ده‌ستمان له‌ ماشینه‌کان هه‌ڵده‌برێ که‌س بو ئیهمه‌ی رانه‌ده‌گرت. ئه‌و پۆژه خۆر بوو و هه‌وا زۆر خۆش بوو، هه‌رله‌به‌ر ئه‌وه‌ بۆمان گرنگ نه‌بوو که‌ چهنده له‌ شار و ئاوه‌دانی دوور ده‌بینه‌وه. نائومی‌دی وای کرد که ئیتر ده‌ست له‌ ماشینه‌کان هه‌لنه‌برین و به‌ پێ له‌ زه‌ویه‌کانی ته‌نیشته‌ جاده‌یه‌کی ده‌رچوون له‌ شاری هه‌مه‌دان، نه‌رمه‌ نه‌رم به‌ ترس و بیره‌وه برۆین.

پاش زیاتر له‌ کاتزمی‌ریک شه‌که‌ته‌ و ماندوو بووین و له‌سه‌ر به‌ردی‌ک دانیشته‌ین و بی‌رمان له‌وه‌ کرد که به‌ نۆگه‌ و نۆره‌ ده‌ست له‌ ماشینه‌کان هه‌لبرین، بو ئه‌وه‌ی که ماشینی‌ک لی‌مان راوه‌ستت. ئیهراهم ده‌ستی به‌رز کردبوو و سه‌یری رانه‌نده‌ی ماشینه‌کانی ده‌کرد. که‌س بو ئیهمه‌ راینه‌ده‌گرت. خۆشمان له‌وه‌ دلنیا بووین که هیچ رانه‌نده‌یه‌ک بۆمان راناوه‌ستت.

نۆره‌ی من هات و شه‌که‌ته‌ی و ماندویه‌تی منی گرتبوو، وام لی هاتبوو که خه‌یالم ده‌کرد برۆمه‌ سه‌ر جاده‌که‌ و خۆم بکه‌م به‌ ژیر ماشینی‌کدا. ئه‌وه‌نده‌ هیلاک بووم که فرمی‌سکی بی‌که‌سی و برسیه‌تی و هیلاکه‌تی منی گرتبوو.

لۆریه‌ک لی‌مان نزیک بووه و له‌ پێشمان رایگرت، سه‌یری ئیهراهم کرد و به‌ په‌له هه‌لمانکرده‌ ده‌رگه‌ی لۆریه‌که‌دا، پێمان خۆش بوو. کابرای رانه‌نده به‌ ژیرکراسی‌که‌وه به‌ چاو وتی: سه‌رکه‌ون!

پیمان خوش بوو. سهرکهوتین و دهستخوشیمان له رانهندهکه کرد. رانهندهکه دهستی برد بو فلاسکی چایهکه: گهر چایی دهخون، نهوه چاییه، شهرم مهکن!

رانهندهکه سهیریکی ئیمه ی کرد: ئیسته ئیوه بو کوئ دهرون؟

منیش مهجالم پی نهدا قسهکانی تهواو بکات: تو بو کوئ دهچیت!؟

من و ئیبراهیم ئیتر پلان و نهخشه مان لی تیک چووبوو، ئیتر بومان گرنگ نهبوو که بو کوئ بچین، بهس دهمانهویست که برپوین.

کابرا وتی: من بو دزفول دهچم، نهی ئیوه بو کوئ دهچن؟

ئیبراهیم: دزفول دووره؟

رانهنده: نهی.. زور دووره، ریگهیهکی دریژه.

ئیبراهیم: نهی ئیمه یهکهم شار به کویدا گوزهر نهکهین؟

رانهنده: ئیسته ئیمه له شاری مهلایرهوه گوزهر نهکهین.

منیش بهپهله وتم: باشه ئیمه تا شاری مهلایر لهگهله تودا دین.

کابرای رانهنده: ئیوه خوتان نازانن بو کوئ دهرون!.

دهستی برد و شتیکی چکولهی رشی کرده نیو چاییهکهی و لهگهله چاییهکهدا خواردی. زانیم نهوهی که کردویهتیه نیو چاییهکه تهریاکه. توژیک ترسام لهو کابرا، یهکهم جار بوو له ژیانم که کهسیکم دهبینی که دهمان بخوات.

من و ئیبراهیم بی دهنگ بووین و کابراش هیچ قسهیهکی نهکرد و بی دهنگ مایهوه. کاترمیریکی نهبرد که گهیشتن به بهرهتاکانی شاری مهلایر. کابرای رانهنده، لوریهکهی له مهیدانیک پاگرت و پرووی له ئیمه کرد: نهمه مهلایره، من لییره کتریهک ئاو گهرم دهکهم بو چاییهکهم و ئیوهش ئیتر خوتان دهزانن که بو کوئ دهرون... خواتان لهگهله بیت!.

دهستخوشیمان له کابرا کرد و له لوریهکه دابهزین و چووینه نیو سهوزه لاییهک که له ناو مهیدانهکه ههبوو. له ناو مهیدانهکه مزگهوتیک ههبوو. چووینه ناو مزگهوتهکه و دهستنویژمان گرت و نویژی نیوهرو و عهسرمان قهسر و جمع کرد. له

مزگه و ته که هاتینه دهره وه و له بهر خۆره تاودا له بن داریک پالمان دایه وه. ههواى
ئهو پۆزهش خۆش بوو. ساردى و برسیه تى له گیانى ئیمه دابه زیبوو.

وتم: ئیبراهیم، ئیسته ئیمه له شارى مه لایرین، ده بیته که بو کوی برۆین؟ چی
بکهین؟!.

ئیبراهیم سهیری سوپسوپهیه کی ده کرد که له نیو پارکی ته نیشته مهیدانه که بوو:
ئەزانی ئەو سوپسوپهیه زۆر خۆشه... با برۆین و جاریک خۆمانی له سه ر خل
بکهینه وه؟!.

منیش ئەوه یه که مجار بوو که ئاوه ها سوپسوپهیه کی درێژم ده بینى. له فیلمه کان
سوپسوپه ی ئاوه ها درێژم بینیبوو. له شوینی خۆمان هه لساين و له کابراهیه کی پیر
که له لای سوپسوپه کان بوو نزیک بووینه وه. وتم به کابرا: جاریک سوار بوون به
چه نده؟.

کابرا: نه فه ریک په نجا تومه نه!.

ئىبراهیم لیم نزیک بوو و وتی: چه نده پارهمان پى ماوه؟.

: سه د و سى چل تومه نمان پى ماوه!.

ئىبراهیم: وه ره با هه ردوو کمان بو جاریکیش بووه سواری ئەو سوپسوپه یه بین!.

سه د تومه نم به کابرا دا و ئەویش دوو گونیه ی به ئیمه دا و وتی: کاتیک که له
پله کان چوونه سه ره وه و ده تانه ویست که خۆتان خل بکه نه وه، بچه ناو ئەم
گونیا نه وه و خۆتان خل بکه نه وه.

گونیه که مان له کابرا وه رگرت و له پله کان چووینه سه ره وه و چووینه ناو گونیه کان
و پیکه وه خۆمان خل کرده وه. سوپسوپه که بهرز و درێژ بوو، کاتیک که خۆمان خل
کرده وه هه وایه کی خۆش لیمانى ده دا. هه رایه کمان کرد و به چه ند چرکه گه یشتینه
خواره وه. که له سوپسوپه که هاتینه خواره وه هه ردوو کمان پى ده که نین و کابرای
پیریش ده ستی هیئا بوو بو ئەوه ی که گونیه کانمان لى وه رگریته. وتی: خۆش بوو!؟.

منیش به هه ناسه یه کی قووله وه: ئا زۆر خۆش بوو ئاغا!.

ئىبراهیم: ئیتر پارهمان نیه، ئەگه رنه دوباره سواری ئەو سوپسوپه ده بووین!.

له کابرا دوور کهوتین و چووینه بن ئەو دارهی که پێشتر له بنی دانیشتبووین. ههست و ههوایهکی خۆش بوو. دهستم بۆ کتیبهکهی بوستانی سهعدی برد و کردمهوه و ئەم شیعهره م خویندهوه:

چو خواهی که نامت بود جاودان مکن نام نیک بزرگان نهان

همین نقش بر خوان پس از عهد خویش که دیدی پس از عهد شاهان پیش

همین کام و ناز و طرب داشتند به آخر برفتند و بگذاشتند

یکی نام نیکو ببرد از جهان یکی رسم بد ماند از او جاودان

ئیبراهیمیش قورئانی کردهوه و وتی: تو شیعیکت له بوستان خویندهوه، منیش ئایهتیک له قورئان دهخوینمهوه.

لاپههکانی قورئانی سهیر دهکرد، وهک ئەوه که دهیهوئیت ئایهتیک به خواستی دلی خوی بخوینیتهوه. سهری بهرز کرد و ئەم ئایهتهی له قورئان خویندهوه:

" قال عیسی ابن مریم اللهم ربنا انزل علينا مائدة من السماء تكون لنا عيدا لاولنا وءاخرنا وءایة منک و ارزقنا و انت خیر الرازقین(مائدة ۱۱۴)

بهو شیعر و ئایهته ئەوهندهی تر گر و خۆشی کهوته نیو دل و دهروونمان و وزهیهکی زۆرمان به خۆه گرت.

ئیبراهیم دهستی برد و نهخشهکهی کردهوه و شاری مهلایری دۆزیهوه و سهری دهلهقاند و لهبهه خۆیهوه: به خوا زۆر دوور کهوتووینهتهوه!

سهری ههلبیری و وتی: ئیسته بۆ کوئ برۆین.. ها؟.

بیرم چوو بۆ مالی خۆمانهوه: ئیبراهیم به بیری تو ئیسته له مالهوهمان چ باس و خهبر بیته!؟.

ئیبراهیم پیکهنی و وتی: ئیسته بووتهه پۆمۆلخهزا¹⁵... به دوامان دهگهرین!.

¹⁵ _ پۆمۆلخهزا له زمانی خهلکی لای ئیمه به بارودۆخیکی شیواو دهلین. سههچاوهی ئەم وشهیه بۆ من پوون نیه!.

سەيرى نەخشەكەم كرد: شارىك كە لە سەر رېگەى ئىمەيه، شارى ئەراكە... ئەبىت كە بچىن بۆ شارى ئەراك.

ئىبراھىم: ئاخىر بە چى بچىن بۆ شارى ئەراك، ئىمە كە ھىچ پارەمان پى نەماوہ؟.

سەيرى لۆرىەكانى سەر مەيدانەكەم كرد كە راوہستابوون: ئەچىن و داوا لە رانەندەكانى ئەو لۆريانە ئەكەين بۆ ئەوہى كە بزانىن بۆ ئەراك دەرۆن يان نە!؟.

خۆمان كۆ كردهوہ و چووین بەرەو لۆرىەكانەوہ. كەس لە دەرەوہ نەبوو. رانەندەكان لە ناو لۆرىەكان خەوتبوون. بە دەورى لۆرىەكانەوہ دەخولاینەوہ و دەسووراینەوہ. لە دوورەوہ رانەندەيەك لە لۆرىەكە دابەزى و ئىمەش بەپەلە چووین بەرەو كابراوہ. ھەتاوہكو ئىمە گەيشتىن، كابرا ديسان سواری لۆرى بووہوہ.

چووینە سەر جادە و دەمانەويست كە دەست لەو لۆريانە ھەلبرين كە لەسەر جادە دەچوون. لەسەر جادەكە دەستمان لە لۆرىەك ھەلبرى و لۆرىەكە راوہستا و ئىمەى سوار كرد. كابراى رانەندە پرسىارى كرد: بۆ كوئى ئەچن؟.

منيش وتم: بۆ شارى ئەراك ئەچىن.

كابراى رانەندە: من بارم نىہ و بۆ ھىچ شوينىك ناچم، بەلام دەتانبەم بۆ جادەكەى دەرەوہى شار بۆ ئەوہى كە پرس بە كەسىكى تر بكن، بەشكە يارمەتيتان بەن.

كابرا دەستى برد و سەيرى كتيبەكانى كرد: ئەم قورئانە چىہ پىتان؟ ئىوہش موسولمانن؟ خوا نىہ... خوايەك نىہ... ئەگەر ھەبايەت ئەمريكيەكان دەياندۆزيەوہ... ئەمريكيەكان تا كورەى مانگ چوون... ئەگەر خوايەك ھەبايەت ئەمريكا دەيگرىت و دەيھينىت بۆ زەوہى... ئىوہش دلتان بە چى خوش كردوہ!.

لۆرىەكە گەيشت بە دەرەوہى شارى مەلاير و ئىمەى دابەزاندا: برۆن لەو لۆريانە پرسىار بكن... بەشكە يەككىيان بۆ ئەراك بچىت.

لە لۆرىەكانى تەنیشتى جادە كە راوہستابوون نزيك بووينەوہ. رانەندەكان خەريك بوون. لە يەككىك لە رانەندەكان نزيك بووينەوہ: ئاغا... سلاو ئاغا... ئىوہ بۆ كوئى ئەچن؟.

كابراى رانەندە: من بۆ ساوہ ئەچم... ئىوہ بۆ كوئى ئەچن؟.

ئىبراھىم: بۇ ئەراک ئەچىن .

راناھندە: پېتتان خۆشە لەگەل من بىن بۇ ساوہ؟(کابرا پى دەکەنى).

وتم: ناچیت بۇ ئەراک؟.

راناھندە: رېگەى من لە ئەراک گوزەر ئەکات... ئەتوانن کہ لەگەل من بىن و لە ئەراک دابەزن .

خۆشى ئىمەى گرت . سواری لۆرى بووین و دانىشتىن . شەکەتى و کەم خەوى منى دەخواردەوہ . کابراى راناھندە پاش ئەوہى کہ لۆرىەکەى ئامادەى سەفەر کرد ، سوار بوو و لۆرى خستە گر . وتم بە کابرا: ئاغا من زۆر خەوم دىت... ئەتوانم کہ لە شوینى خەوى تۆ بخەوم!؟.

راناھندە بە پروویەکی خۆشەوہ: کیشە نیه... ئەتوانیت کہ لە شوینى خەوى من بخەویت .

لۆرىەکەى لە لۆرىە کۆنەکان بوو . شوینى خەوى راناھندەى لە دواوہى بوو . چووم و لە دواوہى پالم دایەوہ . پەردەيەک لە نىوان شوینى خەو و کورسیەکان بوون . پەردەکەم کیشایەوہ و لە نىوان سړى لەش و لەرە لەرى چوونى لۆرىەکە خەو منى برد .

زۆرى نەخایاند ئىبراھىم بانگى منى کرد و منیش بە چاویکی نیوہ خەو چوومە سەر کورسیەکان دانىشتم . کابرا نەوارىکی خستبووہ سەرى کہ رەوزە و دۆعاى دەخویند . کابرا بە من وتى: ئەتوانى گولبەرۆژە بخوینت... ئەوہش چایىہ... چایىہک بخۆ .

کابرا گولبەرۆژەى دەتەقاند و گوئ لە رەوزە دەگرت و قسەى لەگەل ئىمە دەکرد: ئیوہش مەلای واتان ھىہ کہ رەوزەتان بۇ بخوینت!؟.

ئىبراھىم: نە نىمانە.. مەلاکانى ئىمە رەوزە بۇ خەلک ناخوینن .

بەو قسە و باسانەوہ شەومان لى ھات و گەیشتىن بە بەرەتاکانى شارى ئەراک و کابرا وتى: ئەوہ گەیشتىن بە دەروازى شارى ئەراکەوہ .

سەیرى دەرەوہمان دەکرد کہ تارىک بوو و خەلکىکی کەم لە دەرەوہ بوون . جۆرە ترس و ھەراسىک دلئى من و ئىبراھىمى گرت . وتم بە کابرا: ئیوہ بۇ ساوہ ئەچن!؟.

کابرا پیستر به ئیمه و تبوو که بو ساوه ئهچیت. ههستی بهوه کرد که نامانهویت دابهزین. ئهویش وتی: ئهتوانن که بین تا دوورپییانی ساوه_ قوم و لهوئ دابهزن و لهویشهوه بو قوم پینج کیلومهتره، ئهتوانن که به پی بچن بو شاری قوم!.

ئیبراهیم به بی ئهوهی که کابرا قسهیهک بکات وتی: باشه ئاغا، دین و له دوورپییانی ساوه_ قوم دادهبهزین.

کابرای رانهنده به سهیر لیهاتن وتی: ئیوه دهتانهویت که بو کوئ برۆن؟ سهرهتا دهتانهویست که بو ئهراک بچن و ئیستهش دهتانهویت که بچن بو شاری قوم!؟.

هیچ قسهمان نهکرد و کابراش زور به پهحم بوو که هیچی لهگهڵ ئیمه نهوت. له بی دهنگیدا لۆریهکه له جاده تاریکهکان بهرهو دوورپییانی ساوه_ قوم دهچوو، من و ئیبراهیمیش لهو پرسیارهی کابرا دل و دهرونمان کهوتبووه شهلهژاوهوه که به راستی ئیمه دهمانهویت که بو کوئ برۆین!؟.

زۆری نهخایاند و لهو بی دهنگیه کابرا هاته قسه و وتی: یهلا.. خۆتان ئاماده بکهن بو دابهزین.

سهیری دهرهوهمان کرد. هیچ نهبوو جگه له تاریکی نهبیئت. ئیبراهیم به ترسهوه: ئاغا ئیمه دهبیئت که بو کوئ برۆین!؟.

کابرا دهستی بو پیشهوه راکیشا: ئیوه راست بهم جادهوه برۆنهوه خوارهوه، منش لهم جاده(دهستی بو جادهکهی تر راکیشا) دهرۆم بو ساوه.

لۆریهکهی راگرت و من و ئیبراهیم دهستخۆشیمان له کابرا کرد و دابهزین. لۆری چوو و من و ئیبراهیم به تهنیا ماینهوه. هیچمان لئوه دیار نهبوو جگه له چراکانی ماشینهکان نهبیئت که له تاریکی به خیرایی له تهنیشتی ئیمه گوزهریان دهکرد. جادهکهشمان به جوانی نهدهبینی. ترس ئهژنۆی من و ئیبراهیمی گرتبوو. نهماندهزانی که کامه جادهکهیه و کامه زهوی تهنیشتی جادهکهیه. سهرما و تاریکی و با وای کرد که من و ئیبراهیم دهستی یهک بگرین و بهو ریگهدا برۆین که کابرا وتی بهویدا برۆین. ههرحیش که سهیری پیشهوهمان دهکرد، هیچ نیشانهیهک نهبوو که ئاماره بهوه بیئت که شارپک و ئاوهدانیهک له پیشهوهی ئیمه هیه. له لیواری جادهکه دهستمان له ماشینهکان ههلهدهبری بو ئهوهی که ماشینیک بو ئیمه

پرايگريٽ. هيچ ماشينيڪ بۆ ئيمه پراينه ده گرت، كهس دلى ئه وهى نيه كه بۆ دو منداڻ كه خوا ئه زانئيت چي ئه كهن له ليواره ي ئه و جاده، ماشين پراگريٽ!

ناچارى به ترس و له سهرمادا پريگه مان دا يه بهر و دل و زاورمان ده يه ويست كه بته قئيت. ده ترسايين له ئازهلئيك كه په لامارمان بدات يان چالئيك كه بكه وين تئ. به يه واشى ههنگاومان هه لده گرت و خوا خوامان ده كرد كه هيچمان لئ نه قه ومئيت هه تا وه كو ده گهين به ئاوه دانى.

ئيبراهيم: خوزگه له ئه راک دابه زيبايهين، زورئه ترسم له م چۆله وانيه بمرين!

قسم بۆ نه ده گرا. ئاگام له ههنگاوه كانى خوم بوو. ماوه ي نيوكاترئمير به پئ چووين و هيچ نيشانه يه كه له ئاوه دانى نه بوو. له سهر جاده كه پراوه ستايين و ده ستمان له ماشينه كان هه لده پري. ماشينيڪ كه تاييه ت بۆ جييه جيكردى باره قورسه كان بوو، پرايگرت، من و ئيبراهيميش به په له سهرمان كرده نيويدا. من له پيشدا چوممه ناوه وه. ههر ئه وه مزانى كه كابرآي رانه نده به زله و شه پازه هات به سهر وچاوى مندا. سهرم گرت ه سهر كورسيه كه و ده ستم به گريان كرد، كابرآي له بهر ئه وه ي كه له سهر جاده بوو و ده بوو جوولئيه بكر دبايه ت، ده ستي بۆ ئيبراهيم نه خست. ده ستي به جنيودان كرد: ئاخر سه گبابه كان... بي خاوه نه كان.... هيچ و پووجه كان... ئاخر به م شه وه له سهر ئه م جاده چي ئه كهن!!؟.

كابرآي به رده ام بوو: گوو به ئابا و ئه جداد و خاونه تان... ئاخر ئه مه شوينه كه تئيدا بيت!؟.

كابرآي كارمه ندی پريگه وبان بوو. بي سيميكي به ده سته وه بوو. كارى ئه وه بوو كه يارمه تى ئه و ماشينه انه بدات كه له سهر جاده كان تووشى ليقه ومان ده بوون. به رده وام له گه ل بي سيم قسه ي ده كرد و كه متر ئاگاي له ئيمه بوو، سهر وچاوى مه شغول بوو.

چهند خوله كيڪ به رپدا چووين و كابرآي رانه نده بي سيميكي بۆ هات كه ماشينيڪ تووشى پروداوو بووه و ده بيت كه به زووترين كات بگاته شويني پروداوه كه. كابرآي رانه نده ماشيني پراگرت و به په له وتي: برؤنه خواره وه... ده بيت كه بگه رپمه وه دواوه.... ئه گه ر توژيكي تر برؤن ويستگه يه كي سهر بازي له پيشتانه... له وي داواي يارمه تيان لئ بكه ن... ده ي برؤنه خواره وه.

له ماشینه‌کە‌ی دابه‌زین و کابرا به خێرای گه‌رایه‌وه بو دواوه و ئیمه‌ش تۆزیک دلمان خو‌ش بوو که هه‌ندی‌ک چرا و خانوو ده‌بینین.

ئیه‌راهم: شه‌پازه‌کانی گلی¹⁶ کرد... ها!؟.

: نه هیچ نه‌بوو.

خۆمان گه‌یانده‌ و یستگه‌ سه‌ربازیه‌که و له دووره‌وه له بن داریک دانیشتین که بزانی‌ن چی بکه‌ین.

ئیه‌راهم: ئه‌گه‌ر نزیک بینه‌وه بو‌ی هه‌یه‌ پرسیارمان لێ بکه‌ن که لێره چی ئه‌که‌ین؟ بو‌ی هه‌یه‌ که بمانگرن و کیشه‌مان بو‌ی دروست بکه‌ن!.

له شوینی خۆم هه‌لسام و سه‌یری چه‌ند لۆریه‌کم کرد که له پێش ویستگه‌که‌ راپانگرتبووه: ئیه‌راهم با بچین و داوا له‌ و رانه‌ندانه‌ بکه‌ین بزانی‌ن که یارمه‌تیمان ده‌ده‌ن یان نه‌؟.

له لۆریه‌کان نزیک بووینه‌وه و سه‌یرمان کرد که سه‌ربازی‌ک به ژیه‌که‌وه خه‌ریکه‌ که پاسه‌وانی ده‌دات. هه‌ستمان به ترس نه‌کرد له سه‌ربازه‌که، لێ نزیک بووینه‌وه و داوای ئه‌وه‌مان لێ کرد که پێویستمان به‌وه هه‌یه‌ که برۆین بو‌ی شاری قوم. سه‌ربازه‌که له ژووره‌ دارینه‌که‌ی خۆی هاته‌ ده‌ره‌وه و چوو بو‌ی لای رانه‌نده‌یه‌ک: ده‌توانیت که ئه‌م دوو مندا‌له‌ به‌ریت بو‌ی شاری قوم؟.

کابرای رانه‌نده‌: بو‌ی نه‌؟!... ده‌یانبه‌م... به‌سه‌ر چاوانم... (سه‌یری ئیمه‌ی کرد) سواری لۆریه‌که‌ بن.

سه‌ربازه‌که ده‌ستخۆشی لێ کرد و گه‌رایه‌وه بو‌ی ژووره‌ دارینه‌که‌ی خۆی.

رانه‌نده‌که سوار بوو و لۆریه‌که‌ی پێ کرد و به‌ری کهوتین. هه‌ندی‌ک نه‌چوو بووین که ده‌ستی هینا به‌سه‌ر رانی من و پرسیاری ده‌کرد و جوابی خۆی ده‌دایه‌وه: بو‌چی ئه‌چن بو‌ی قوم؟ وه‌رن بو‌ی تاران... من ئه‌چم بو‌ی تاران... ئه‌گه‌ر ده‌تانه‌وی‌ت که کار بدۆزنه‌وه، تاران شوینی‌که‌ که کاری زۆری تێدایه‌!.

¹⁶ _ گل، ژان، ئازار، ده‌رد.

کابرا که دهستی به سهر پانی مندا دهینا، هستم بهوه کرد نیهت و خواستی شهپر و شهیتانی ههیه. ئیتر ترسام و داوام لی کرد که دامانبه زینیت. کابراش ههستی بهوه کرد که من تووره بووم.

له نزیك به سوپرمارکتیک رایگرت و من و ئیبراهیمیش به پهله دابه زین و پروومان له مزگهوتیک کرد که نزیك به دوکانه که بوو. چووینه نیو حهوشی مزگهوته که وه. ههندیك نه چوو بووین که مره مرپی سهگمان بیست، له شوینه که هی خویمان پراوه ستاین و جوولمان نه کرد. سهیری پیشه وه و دهوروبه ری خویمان کرد که سهگی زور له حهوشی مزگهوته که خهریکی مشه و مرهن. له ترسدا به ههرا ههرا چووینه دهره وه و پروومان له سوپرمارکته که کرد. کابرای پانهنده که ئیمه ی بینی دهستی به پیکه نین کرد و پی خوش بوو که سهگهکان به داوی ئیمه که وتوون.

هه ناسه هه ناسم دها و دهله رزیم: ئمه سهگانه یه یان مزگهوته؟!.

کابرای پانهنده که کتری ئاوه که هی کولا بوو و فلاسکی چایه که هی پر له ئاو ده کرد، وتی: بو ده ترسین... وهرن له ریگه ی که مهربه ندی ده تانگه یه نم به وه به ری شاری قوم و ده توانن که به ئاسانی بگهن به ناوشاری قومه وه.... مه ترسن و له گهل من وهرن.

ئیبراهیم ههستی به نیهته شه رهکانی ئه و کابرا نه کرد بوو، وتی: با له گهل ئه م پیاوه برۆین.. چیه؟!.

منیش له ناچاری قبوولم کرد و دیسان سواری لوری بووینه وه. کابرا ئه مجاره ئاگی له دهست و ده می خو ی بوو. چاوم له دهستی بوو. ئه گهر دهستی له من نزیك بکرد بایهت، لوریه که م له ریگه به دهر ده کرد. باش بوو که هیچی نه کرد. له که مهربه ندی شاری قوم گوزه رمان کرد و کابرای پانهنده ئیمه ی دابه زاند و چووین بو ناوشاری قومه وه.

ههر ئه وه که گه یشت بووین به شاری قوم و له ئاوه دانیدا بووین، بو من جیگه ی دلخوشی بوو. هستم به خوشی ده کرد که جاده و چراکان ده بینیم و خه لک دانه به دانه هات و چو ده که ن. له سهر جاده پیمان ده کرد که ماشینیکی په یکان رایگرت و دهرگه ی کرده وه: سوار بن... ده تانه ویت که برۆن بو مه رقه دی حه زره تی مه عسومه؟ زوو سوار بن!.

ئىمەش لە خواخوامان بوو: بەلى دەمانەوئىت كە برۆين بۆ مەرقەدى حەزرەتى مەعسومە!.

سواری پەيكان بووین و ئىمەى گەياندە مەرقەدى حەزرەتى مەعسومە. دابەزین و پیمان خۆش بوو كە دەتوانین ئەمشەو لە نيو مەرقەدى حەزرەتى مەعسومە بخەوین. لە پەيكان دابەزین و چووینە خوارەو. كە لە دەرگەى مەرقەد نزیك بووینەو، چەند كەس لە پيش دەرگە بە خەلكیان دەوت كە ئەمشەو مەرقەد داخراو، بە هۆى ئەو كە دەیانەوئىت بۆ رۆژەكانى تاسوعا و عاشورا خاويىنى بكەنەو.

خەلكىكى زۆر لە دەرگى مەرقەد كۆ بوونەو و دەنگ و هەرايەكى زۆر بوو. نەماندەزانى بۆ كۆئ برۆين و پوو لە كۆئ بكەين. چووینە سەر جادە بۆ ئەوئەو لە پاركىك و سەوزايیەك بدۆزینەو كە بخەوین. خەو و سەرما و هیلاكەتى و پ و گيژمانى كردبوو. ئیتر ئاگامان لە خۆمان نەبوو كە بۆ كۆئ هەنگاو هەلدەگرين. مەيدانىكم بينى كە دەوریان پەرژین كيشاوه و ناوئەوئەو سەوزايى و گيا هەبوو. لە بن پەرژینەكانەو چووینە ناو سەوزايیەكە و لەسەرى پاكشاین.

سەرمان قورسى دەكرد و برسیمان بوو. نیوئەوئەو بووین كە كابرایەك لە دوورەوئەو جنىوى دەدا كە بۆ چوونە نيو مەيدانەكەو؟! سەرم هەلپرى و كابران بینى كە بەرەو ئىمەو دەهات.

لە ترس و هەراسى ئەو كە لیمان بدات، لە مەيدان دوور كەوتینەو و لەسەر جادەكانى نيو شارى قوم دەچووین. هەرەموو شوینی هات و چۆى خەلك لە تەنیشت جادەكان گيرا بوو و خەلكى ئەفغانى لە بن بەتانى و ئەلاگەوئەو خەوتبوون. سەیرم لى دەهات كە چۆن ئەم هەموو ئەفغانیە لەسەر جادەكان و شوینی هات و چۆكان دەخەون!.

پروومان لە چۆلەوانیەك كرد كە هەندىك تارىك بوو، ئەوئەندەم دەزانى كە شوینیكە وەك پارك. چووینە ناوئەو و ئاگام لە خۆم نەما و لە هۆش چووم!.

كاتىك كە چاوم كردهو، لە دواوئەو پەيكانىك بووم كە كابرایەكى بیسیم بەدەست، لەگەل ئیبراھیم قسە دەكات. ئیبراھیم لە پيشەوئەو پەيكانەكە دانیشتبوو و لەگەل

کابرا قسهی دهکرد و پیدهکهنی. ترسام که ئیتر ئیمهیان گرتوو و کابرا دهمانبات بو ئیدارهی پۆلیس و لهوئ لیکۆلینهمان لهگه‌ڵ دهکهن و دهمانیرنهوه بو کرماشان.

کابرا له جاده لایدا و وتی: دهتانبهم بو دوکانهکهی خۆم، لهوئ بو خۆتان بخهون و ئیسراحت بکهن تا رۆژ ئه‌بیتهوه، ئه‌زانم له زۆر هیلاکن!

کابرا بهردهوام بوو: دوکانهکهم داوه به کورپکی ئه‌فغانی که به‌رپوهی ببات، لهوئ دهخه‌ویت، ئه‌مشه‌و لهوئ نیه و ئیوه ده‌توانن که تا به‌یانی لهوئ بخهون.

که ئه‌و قسانه‌م له‌و کابرا بیست، دلم که‌وته خۆشی که ئیتر ده‌توانین ئه‌م شه‌وه تا به‌یان به ئاسوده‌یی بخه‌وین و هیلاکه‌تی ده‌ربکه‌ین.

کابرا له پێش دوکانیک، ماشینه‌که‌ی راگرت. ماشینه‌که‌ی هی ئیداره‌ی پۆلیس بوو. کابرا ده‌رگه‌ی دوکانی کرده‌وه و خۆشی له‌گه‌ڵ ئیمه‌ هاته ژووره‌وه و ده‌رگه‌که‌ی داخست. چه‌ند سه‌رین و به‌تانی هینا و ئیبراهیم پالی به‌ دیواره‌که‌دا و منیش له‌ ته‌نیشتی ئیبراهیم پالم دایه‌وه. ئیتر نه‌مزانی که کابرا خۆی ده‌خه‌ویت یان ده‌چپته‌وه بو مال‌ه‌که‌ی خۆی. ئه‌وه‌نده هیلاک و ماندوو بووین که پرساری هیچمان لی نه‌کرد.

هه‌ستم به‌وه ده‌کرد که پاش ئه‌م چه‌ند رۆژه شوینیک هه‌یه که به ئارامی پال بده‌ینه‌وه و خه‌ویک بکه‌ین. له‌وه‌ستانه‌ بووم که چاوم نه‌رم و گێژ ببوو. خه‌و منی برد و له‌ نا‌کاوه هه‌ستم به‌وه کرد ده‌ستی من له‌ ده‌ستی کابرایه. دلم ده‌ستی کرد به‌ لی‌دان. چاوم نه‌کرده‌وه، بی جووله‌ و له‌ ترسدا ده‌مه‌ویست بزانه‌م که ده‌ستی من بو له‌ ده‌ستی ئه‌و کابرایه؟! ده‌ستی منی گرتوو و ده‌یه‌ویست که به‌هینیت به‌ ناوگه‌لی خۆیدا!. ئیتر هه‌ستم کرد له‌ کیشه‌یه‌کی زۆر گه‌وره‌دا‌ین. ده‌ستم توند پاشه‌کاند و له‌ شوینی خۆم هه‌لسام و چووم بو گوشه‌ی دوکانه‌که. دوکانه‌که ده‌رگه‌که‌ی داخرا‌بوو. ئیبراهیمیش له‌خه‌ودا بوو. نه‌مه‌ده‌ویرا که هاوار بکه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که شه‌رم ده‌کرد ئیبراهیم بزانی‌ت ئه‌م کابرا چ ته‌مایه‌کی کردوو له‌ ئیمه. دوکانه‌که تاریک و پر له‌ کتیب و نه‌واری فیدئو بوو، منیش خۆم به‌ نه‌واری قیدئو‌کانه‌وه خه‌ریک کرد‌بوو. کابراش له‌ جیگه‌ی خۆی نه‌جوولا، نه‌یده‌ویست که بکه‌ویته‌ هات و هاواره‌وه. به‌ نه‌رمی به‌ منی ده‌وت که وه‌ره بخه‌وه، هیچ نیه!!

ترس منی گرتبوو. خوا خوام دهکرد که ههرچی زووتره بهیانی بییت. پئیگه ی ده رچوونیش نه بوو، کلله کان له لای خوئی بوو. ئیبراهیم به ده می قسه ی ئیمه وه هه لساو و نه یزانی که چی بووه. منیش هیچم نهوت و کابراش بیدهنگ مایه وه.

ورده ورده پۆشنایی و دهنگی چۆله که کان دلئی منی له وه گهرم کرد که ئیتر کاتی ئه وه هاتوو که برۆینه ده ره وه و به ره به یان هاتوو. خوا له وه ره حمی به ئیمه کرد که کابرا هیچی به ئیمه نهوت و نه کرد، ئه گهر نه زۆر به ئاسانی ده ی توانی ئه وه ی که بیهوئی به سه ری من و ئیبراهیم به ی نییت.

کابرای پۆلیس له جیگه هه لسا و به تانیه کانی خر کرده وه و منیش له پشتی ده رگه راوه ستابوو که ده رگه که بکاته وه. ئیبراهیم ده می له گه ل کابرا به قسه گهرم بوو و ئاگای له وه نه بوو که شهو چ قه و ماوه. کابراش وای ده نواند که هیچ نه بووه و به پرویه کی خه ندانه وه ده رگه ی کرده وه و وتی: پۆژ بووه ته وه و ئیوه ده توانن که برۆن، من پیتان ده لیم که برۆن و له حه ره می حه زره تی مه عسومه دۆعایه ک بکه ن بۆ ئه وه ی که تووشی ناخووشی نه بن!

ده رگه ی دوکانه که ی داخست و خوئی وه ک که سیکی خیرخواز ده رخست: من داوا له ئیوه ده که م که بگه پینه وه بۆ مالی باوکتان و واز به یین له و ریسک و خه ته ره که ده یکه ن.

سه یاره که ی پئی کرد و له قسه کانی به رده وام بوو: ئیسته ده تانگه یه نم به مه رقه دی حه زره تی مه عسومه و له وئ دۆعا بۆ خۆتان بکه ن!

کابرای قومی که پۆلیسی مندالباز بوو، ئیمه ی گه یانده حه ره م و به جیمانیه ئیشت. له په یکانه که ی دابه زین و چووینه ناوه وه ی حه ره مه وه وه. خه لکیکی زۆر له وئ بوون. تینوومان بوو و بۆ ئاو ده گه راین که تینوویه تیمان ده رکه یین. چه ند تانکر ئاو له ناو حه وشی حه ره م بوو. ده مم نیاوه قه ی شییری ئاو ه که وه، ئاو یکی سۆل و سویر بوو، تفاندم و له حه ره م چووینه ده ره وه.

ئیبراهیم له سه ر کورسیه ک دانیشت و وتی: برسیمه و هیچیش پارهمان پئی نیه، چی بکه یین!؟.

: نازانم ئىبراهيم.... دەبىت كە دوكانىكى نانهوايى بدۆزىنەوۈ و داواى نانىان لى
بكهين.... هيچ ريگهيهكى ترمان نهماوه!.

له شويىنى خۆمان هەلساين و بۆ دوكانى نانهوايى دەگەرپاين. بۆنىكى زۆر خوش
هات بە لوتماندا، سەيرى دەوروبەرى خۆمان دەکرد بۆ ئەوۈى كە بزائين ئەو بۆنە
له كوئوۈ دەيت. دوكانىكى نانهوايى كە نان و شيرىنى دروست دەکرد، لىمان نزيك
بوو. دوو دەرگەى هەبوو، يەككىيان بۆ موشتەريەكان و ئەوۈى تى تايبەتى بۆ هات
و چۆى خۆيان بوو. ئەو دەرگەمان كردهوۈ كە تايبەتى بۆ خۆيان بوو، كابرايەك
هات و وتى: چىتان دەويت كە لەم دەرگەوۈ هاتوونە ناوۈو!؟.

بە دەنگى نزم و نەرم بە كابرام وت: ئاغا بە خوا زۆرمان برسىيە، پارەمان پى نيه،
تكات لى دەكهين كە تۆزىك نانمان پى بەدەيت كە بيخۆين و نەمرين!.

كابرا زۆر بەزەيى بە ئيمەدا هات: خەلكى كوئىن ئيوۈ!؟.

ئىبراهيم: خەلكى كرماشانين.

كابرا سەيرى دواوۈى خۆى كرد و بانگى يەككىك لە دۆستانى خۆى كرد كە لە
نانهوايىكە كارى دەکرد. كابرايەكى بەتەمەنى كورتهبالا هات و لەگەل
دۆستەكەى خۆى: ها بۆ بانگم دەكەيت... كارت چىيە!؟.

دۆستەكەى: ئەم دوو مندالە خەلكى كرماشانن، هاوشارى خۆتن... برسىيانە... داواى
يارمەتى دەكەن!.

كابرا بە بەزەبيەوۈ: كاكە ئيوۈ خەلكى كوئىن!؟.

منيش وتم: خەلكى سەريپلى زەهاوين.

كابرا: منيش خەلكى پروانسەرم....(گتتىكى كرد) چىتان دەويت؟ بۆ ليرەن!؟.

ئىبراهيم بە هەستى بە شەرمەوۈ: پارەمان لى براوۈ و برسيمانە!.

كابرا: من دەتوانم كە ئەلاگەيەك خواردنتان پى بەدم، لەوۈ زياتر كۆمەكم پى
ناكرىت، داواتان لى دەكەم كە هەر ئەمرۆژ برۆن بۆ كومىتە ئىمدادى ئىمام

خومهینی بۆ ئهوهی که یارمهتیتان بدات، زۆر له ئیرهوه دور نیه، به ئوتوبوسی خهتی واحد¹⁷ دهگهن.

کابرا ئهلاگهیهک نانی به ئیمه دا و هاته دهرهوه لهگهڵ ئیمه دا، دهستی بۆ ویستگهی ئوتوبوسهکان راکیشا: لهویوه سوار بن و به رانهندهکهی بلین که له کومیتته ئیمداد داتانبهزینیت.

دهستخوشیمان له کابرای روانسهری کرد و چووین بۆ ویستگهی خهتی واحدی ئوتوبوسهکان و لهوی پارهوستاین که خهتی واحد سوارمان بکات. ئوتوبوسیک هات و به بی ئهوهی که بلیتمان هه بیته سوار بووین و به کابرای رانهندهمان وت که دهمانهویت برۆین بۆ کومیتته ئیمداد و له ویستگه که له کومیتته ئیمداد نزیکه، ئوتوبوسهکهمان بۆ راکریت. کابرای رانهندهش بهو قسه دهیزانی له هیچمان پارهمان پی نیه، هیچی نهوت و خوی لی گیل کرد.

ئیمه نهماندهزانی که کومیتته ئیمداد له کوپوهیه، ههر بویه زۆر وه بیری کابرامان دههینایهوه که ئاگای له ئیمه بیته. کابراش له بهر ئهوهی که ئیمه پی داماو بوو، ههر دهیهوت که خهمتان نه بیته له کاتی خوی پیتان ده لیم که دابهزن.

له ویستگهیهک کابرای رانهنده داوای له ئیمه کرد دابهزین، به پهله چووینه خوارهوه و رانهندهکه له ترافیک لایت له پشت چرای سوور پارهوستابوو و سهیری ئیمه ده کرد. دههستی هینایهوه دهرهوه و وتی: لهو کۆلانه برۆنه ناوهوه، کومیتته ئیمداد لهوییه.

به قسهی کابرامان کرد و لهو کۆلانه که ئهو وتی چووینه ناوهوه و دهرگهی کومیتته ئیمدادمان بینی و له دهرگهکهی چووینه ناوهوه. کورپیک له پرسگه دانیشتبوو. سلاومان لی کرد و پارهوستاین. کورپهکه وتی: کارتانه چیه لی ره؟

به نارعهتی وتم: راستیهکهی پارهمان پی نهماوه و نازانین که چی بکهین؟ هاتووین بۆ ئیره که یارمهتیمان بدن.

¹⁷ _ ئوتوبوسی خهتی واحد ئهو باسانهیه که له نیو شار هات و چۆ به خه لک دهکهن.

كوپره كه يه كسه ر وتى: ئيوه ده بئيت كه برؤن بو سازمانى ته سهيلاتى زائيره كانى قوم، ئه وان ده توانن كه يارمه تى ئيوه بدن، ئيمه ناتوانين كه يارمه تى حاله تى وهك ئيوه بده ين.

ئيبراهيم: ئه ي چؤن بيدؤزينه وه چهنده ليروه وه دوره ؟.

كوپره كه: ليروه كه چوونه دهره وه بچنه سه رجاده ي سه ره كى و بگه پئنه وه بو ناوه ندى شار و له وئى كه پرسىار له خه لك بكن پئتان ده لين كه له كوئوه يه.

من و ئيبراهيم به ناره حه تيه وه هاتينه دهره وه و گه پائنه وه بو ناوه ندى شارى قوم و به دواى ئه وه ده گه پائين كه سازمانى ته سهيلاتى زائيره كان بدؤزينه وه. پئگه يه كى دور بوو و هيلاكه تى ئيمه ي گرتبوو، به تاييه ت كه بئى خه وى گئژمانى كردبوو. تاو تاو له سه ر كورسيه كان داده نيشتين و سه يرى شارى قوممان ده كرد و هه ركات كه تاقه تى پئى كردنمان بايه ت، پئيمان ده كرد. ئه وه نده هيلاك و ماندوو و بئى چاره سه ر بووين كه من و ئيبراهيم قسه يه كى واشمان له نئوان نه مابوو كه بيكه ين. به س له بيده نگى و بيخه وى و ماندوو يه تى ملمان دنيا و ده چووين.

به پرس و را كردن به خه لك، سازمانى ته سهيلاتى زائيره كانمان دؤزيه وه. چهند ژوورى ئاسنين بوو كه له ناوه ندى پاركيك بوو. دلئمان خوئش بوو كه پاره يه ك و يارمه تيه كمان پئى ده به خشن. چووينه ژووره وه و پاره ستاين، كابرايه ك له ته مه نى په نجا و په نجاو په نج ساليئا سه يرى ئيمه ي كرد و وتى: ئيوه بو هاتوون بو ئيره و چيئتان ده وئيت!؟.

جوئريك به توندى و ناخوئشى ده مى كرده وه كه ئيمه زؤرمان پئى ناخوئش بوو. منيش به نه رمى و خو فه قير كرده وه وتم: ئاغا ئيمه هيچ پاره مان پئى نه ماوه و ...

كابرا نه يه يئشت كه قسه كانم ته واو بكه م: خه لكئى كوئى!؟.

منيش وتم: خه لكى كرماشانين.

كابرا: ده توانم كه بليئتان پئى بده م كه بگه پئنه وه بو شارى كرماشان.

كه باسى كرماشانى كرد، دلئمان تاوى گرت و په تمان كرده وه: نا نا... ئيمه ده مانه وئيت كه پاره مان پئى بده يت خوئمان ده رپؤينه وه.

کابرا له و قسه توورپه بوو و وتی: ئیوه له مائی باوکتان هه لاتوون و فهارین، ئیسته ده بیته که له گهله ماله وه تان قسه بکهه بۆ ئه وهی که بزانه هه لاتوون یان نه؟!.

کابرا توورپه بوو و ئیبراهیمیش چوو پیشه وه و به توورپه یی وتی: ئیمه ئه وه نین که تۆ باسی ده که یته، ده تانی که په یوه ندهی به ماله وه مان بکه یته، ئه وه ژماره ی ماله وه ی ئیمه یه... ده ی بیگره... ۸۳۴۳۳۳۷...

ئیبراهیم بی دهنگ بوو و کابرا ته له فۆنه که ی هه لگرت و چه ند ژماره ی لی دا و پاره ستا. ترسام له وه که ژماره که بگریته، له بهر ئه وه ی که ئیبراهیم ژماره که ی مائی خۆیانی به دروستی به ئه و کابرا دا بوو. هه ستم به وه کرد که بۆ ئیبراهیم ئاوه ها توورپه بووه. من و ئیبراهیم رقمان له وه ده هات که به ئیمه بلین که سانیکن که فهارین یان له بهر هۆی بی خاوه نی و هه تیوی و هۆیه کی ئاکاری و هه ژاه ی ماله وه یان به جیه یشتوو. ئیمه به و قسانه توورپه ده بووین، له بهر ئه وه ی که من و ئیبراهیم بۆ ناسین و پۆشنایی و له بهر ناوی ناو داره کان ئاوه ها ئاواره ی شاره کان بووین.

کابرا وازی له وه هی نا که ژماره بگریته. ته له فۆنه که ی دانی ا و وتی: یه لا ده ی برۆنه ده ره وه، هیه چ هاوکاری ئیوه ناکه م، جگه له وه که بلیتی کرماشانتان پی بده م، بۆ ده ره وه .. ده ی!.

کابرا دهنگی بهرز کرد و من و ئیبراهیمیش به نا ئومیدی هاتینه ده ره وه. له سه ر کورسیه کانی نیو پارکه که دانیشتین و وتم به ئیبراهیم: ئه زانی ئه گه ر ژماره که ی بگرتبایه ت، له ماله وه شوین و پۆ ئیمه یان ده دۆزیه وه و ده هاتن و ده مانیا نبرده وه بۆ کرماشان!؟.

ئیبراهیم: ئه ی نه تبینی که ئه و کابرا چۆن قسه ی خراپی به ئیمه ده وت!؟ ئیمه بۆ چی ئاواره بووین و شار و خاکمان به جیه یشت، بۆ ئه وه ی که ئاوه ها که سیک سووکمان بکات!؟.

: ئه ی ئیسته چی بکه ین... هیه چ پۆ و چاره یه کمان بۆ نه ماوه!؟.

ئیبراهیم به وه ره سی و خه میکی زۆره وه: نازانه ده بیته که ریگه یه ک بدۆزینه وه.

هەندىك لە نەنەكەمان خوارد و چووین لە ئاوی شیری پارکەكە ئاومان خوارد و لەسەر كورسیەكان دانیشتیڤهوه و بیرمان لەوه دەکرد كە چارەسەریك بدۆزینەوه.

ئىبراهیم: ئەزانى چى، دەبیت كاریك بدۆزینەوه و پارەیهك دەربهینین، ئەگەر نە هیچ چارەسەریكمان بۆ نیه.

: لە كوئى كار بدۆزینەوه!؟.

ئىبراهیم: دەچین و دەگەرین!.

لە شوینی خۆمان هەلساین و خۆشمان نەماندەزانى كە بۆ كوئى ئەچین. جادەكان و كۆلانەكانمان دەگەراند و پرسىارى كارمان لە خەلك دەکرد. هیچ سوودى نەبوو. پیمان كەوتە سەر جادەى ئاسنى قیتار و لەسەر جادەى قیتارەكە دەچووینە خوارەوه. یەكەمجارم بوو كە لەسەر پىلى قیتار پى بكەم. گەشتین بە چۆلەوانیەك و باخىكمان بینى. چووینە نیو دارەكان و پالمان دا بە دارىكى سیوه و دەمانەویست كە تۆزىك بخەوین. لە نیو گژ و گياكان بۆ ماوهى نیوكاتر می پراكشاین و چاوهكانمان بەستبوو. من خەوم لى نەدەكەوت، بیرم لەوه دەكردهوه كە دەبیت چى بكەین و چارەسەر چى ئەبیت. سەرم بەرز كرد و بە ئىبراهیمم وت: ئیره بۆ شوینی خەو باشە، ئەگەر لە شارى قوم ماينەوه، شەوان دین و لەم باخە دەخەوین.

ئىبراهیم سەرى بەرز كرد: ئیره زۆر جیگەى ترسە... سقەى پى ناكریت... ئەگەر ئیمەیان لیره كوشت، ئەو كاتە چى!؟.

سەرم سووراند و مەیدانىكى گەرەم بینى كە پرى دەورى لە دوكان و لۆرى و خەلكە: ئىبراهیم سەیری ئەو مەیدانە بكە، لۆرى و دوكانى رستورانە، ناشیت لەوئى كار نەبیت!؟.

لە شوینی خۆمان هەلساین و باخەكەمان بەجیهیشت و چووین بەرەو مەیدانەكەوه. دلمان بەوه خۆش بوو كە لە رستورانەكان كاریك بدۆزینەوه یان لۆریەك هاوكاریمان بكات و بمانگەیهنیتە شاریك.

گەشتینە رستورانەكانى دەورى مەیدانەكە و چووینە بن كەپرى رستورانىك و لەوئى لەسەر سەكۆیەك كە لە سیمان دروست كرابوو، دانیشتین و قسەمان لەسەر ئەوه دەکرد كە چۆن بچینە ناوهوهى رستورانەكە و داواى كار لە خاوهن

رستوران‌ه‌که بکه‌ین. نیو کاتژمیر دانیش‌تین و له خوْمانه‌وه سه‌ره‌گره‌مان ده‌کرد. له ناکاوه کابرایه‌کی دریز، به جلی چیشتخانه‌وه هاته دهره‌وه و له ئیمه‌ نزیک بووه‌وه: ئیوه لی‌ره چیتان ده‌ویت؟.

که‌وتینه منه من کردن: هاتوین که بزانی‌ن پیوستان به کریکار هه‌یه یان نه؟!.

کابرای چیشتخانه: خه‌لکی کوین؟.

ئیراهیم: خه‌لکی کرماشانین.

کابرا وتی: وهرنه نیو چیشتخانه‌که.

به دوی کابرا چووینه نیو چیشتخانه‌که و ئه‌ویش ناپیاوی نه‌کرد و دهستی برد و دوو قاپی به دهسته‌وه گرت: نانتان خواردوو؟ (دهیه‌ویست که برنج بکاته نیو قاپه‌کانه‌وه).

سهیری دهستی کابرامان کرد که دهیه‌ویست به دست و قامکی خوْی برنج بکاته نیو قاپه‌کانه‌وه. قیزمان کرد: نه ئاغا دهستت خوْش بی‌ت، ئیمه برسیمان نیه، هاتوین بوْ کار، ئه‌گه‌ر کار هه‌یه، دهیکه‌ین؟.

کابرا قاپه‌کانی دنیا و وتی: تا کاتژمیر چواری ئیواره سه‌بر بکه‌ن، بزانی چوْن ده‌بی‌ت.

ئیمه‌ش دلّمان خوْش بوو. له رستوران‌ه‌که چووینه دهره‌وه و له‌سه‌ر سه‌کوکه دانیش‌تین. دلّمان خوْش بوو که کابرا دی‌ت و ده‌لی‌ت وهرن کار بکه‌ن!.

به خوْشیه‌وه به ئیراهیم وت: ئه‌گه‌ر ئه‌م کابرا کاری هه‌بی‌ت و پوْژی چواره‌زار تومه‌نمان پی‌یدات، ئه‌وه مانگی سه‌ده‌هزار تومه‌ن زیاتر ده‌رده‌هین!

ئیراهیم له شوینی خوْی هه‌لسا و سهیری پشته‌وه‌ی رستوران‌ه‌که‌ی کرد و به خوْشیه‌وه هاته‌وه: پی‌م وایه که ئه‌م رستوران‌ه شوینی هه‌یه که شه‌وان تی‌دا بخه‌وین!.

منیش چووم و سهیری ژووره‌کانی پشته‌وه‌ی رستوران‌ه‌که‌م کرد و دلّم زوْر خوْش بوو که له‌و رستوران‌ه بتوانین پاره‌یه‌ک به دست به‌ینین و شه‌وانیش له‌وی بخوین. له‌و

قسه و باسانه بووین که کورپکی مؤتورسوار خوی کرده بن که پره که و دابهزی و وتی: چوئن؟ باشن؟ لیږه چی ده کهن!؟.

ئبراهیم: هاتووین که بزانی له پستورانه کار هیه که بیکهین یان نه؟ وه تهک خاوه نه که ی قسه مان کردووه، وتی دانیشن تا کاترمیر چواری ئیواره.

کورپه که سه ریکی بادا و چووه نیو پستورانه که: ئه وه کیشاویه تی!.

کورپه که چووه ناو پستورانه که و هاته دهره وه و له سهر سه کوکه دانیشت: ئیوه چیتان به سهر هاتووه؟.

ئبراهیم ته واوی چیرۆکه که ی بو کورپه که باس کرد.

کورپه که که وته بیر کردنه وه و پاش ئه وه ی دوو سی جار دهستی به توئییدا¹⁸ هیئا، وتی: ئه زانن چیه... ئه م مهیدانه پرپه که پولیس مه خفی و پیاوی حکومهت، ئیره شوینی خه لافی زوریک له خه لافکاره کانه... من برایه کم هیه که له ناوشاری قوم دوکانیکی که وش فروشی هیه، ئه گهر پیتان خوشه وهرن با برۆین بو لای براهه م، به شکه کاری هه بوو بو ئیوه؟.

کورپه که له سهر سه کوکه هه لساو مؤتوره که ی پی کرد و چاوه پروانی ئیمه بوو که سوار بین.

ئبراهیم سهیری منی کرد و وتی: با بچین، به شکه ئه مه راست بکات و کاریکمان به دست بکه ویت.

سواری مؤتور بووین و کورپه که به ریکه وت. ئه وه نده نه چوو بووین که له ریگه دا بوئی سووتاو ده هات. پیم گهرم بوو و نه مده توانی له سهیری پیم بکه م. دووکه ل له بن پیم هه لسا.

: سووتام.... کاکه.... سووتام.... راوهسته.. تو خوا راوهسته!.

کورپه که مؤتوره که ی یه واش کرد و رایگرت. به پهله دابهزیم و که وشه که م داکنه و سهیریم کرد. لایه کی که وشه که م گهرمای ئگزوزی مؤتوره که تاواند بوویه وه.

¹⁸ - توئیلا، نیوچاوان.

نارپه حهت بووم، پووم لی ئه کرد. ئه و کاته که و تمه بیری کابرایه کی شیت له شاری سه ریپیل که به که وشی دراوو و سووتاوه وه له ناوشار ده گه را و خه لک گالته ی پی ده کرد. وا بیرم ده کرد که منیش ورده ورده ده بمه که سیکی وه ک ئه و شیته و خه لک گالته م پی ده کات!

فرمیسک که و ته ناوچاوانم.

کورپه که: که سواری بوویت، پیت له سه ر ئگوززه که دامه نی... باشه؟.

سه رم ته کاندا به مانای ئه وه که باشه. سوار بووین و هه ردوو پیم هه لبراهه پراگرت.

له لای ئه و باخانه که پیشتر ئیمه تیدا دانیشتبووین، راهه ستا و چوو خواره وه و وتی: لیره بن و بو هیچ شوینیک نه رۆن، دیمه وه.

کورپه که چوو و من و ئیبراهیم له لای مۆتوره که ماینه وه. کورپه که چوو نیو باخه که و له گه ل چه ند پیاوی تر هاته ده ره وه و له سه ر پیلی قیتاره که راهه ستان و قسه یان ده کرد. پیمانوابوو که باسی ئیمه ده که ن. نه مانده زانی که چی بکه ین و بو کوئ برۆین. که وشه که م خوار ببوو، له گه ل ئه وه شدا کون و دراهه ی گه وره ی تیدا نه بوو. نیو کاتزمیری پی چوو و کورپه که هاته وه، هه ر له دووره وه ده ستی به قسه کرد: ئیوه ئه وه باشه که برۆنه وه بو سازمانی ته سه یلاتی زائیره کانی قوم و بلیته که ی کرماشان که به ئیوه ی دابوو، لی وه رگرن و ببه ن له ترمینالی شاری قوم بیفرۆشین به که سیک که بو شاری کرماشان ده چیت، ئه مه باشتین ریگه ی چاره سه ر بو ئیوه.

کورپه که سواری مۆتوره کی بوو و ده ستی به رز کرد و وتی: من ده بیت برۆم، کارم هه یه، خواحافیزتان بیت!

کورپه که ئیمه ی به جیهیشت و رۆیشت.

من و ئیبراهیم به خه م و نارپه حه تیه وه ماینه وه و ورده ورده شه ومان لی ده هات. وتم به ئیبراهیم: باش وایه بگه رپینه وه بو سازمانی ته سه یلات و داوای ئه و بلیته ی لی بکه ین، گه ر پیمانیدا ئه وکات ده ببه ین و له ترمینالی شاری قوم ده بیفرۆشین به که سانیک که بو کرماشان ده رۆن، ئاوه ها ده توانین پاره یه ک به ده ست به ینین.

ئىبراهيميش هيچى نهوت و پيگهوه بهرپيگهوتين بو ئهوهى كه بچينهوه بو لاي ئهه
كابرا كه ليما تووره بوو. زوري نهبرد و گهشتين به سازمانى تهسهيلاتى قوم و
چووينه ژورهوه. چووينه لاي كابرا و داوامان لى كرد كه بليتى شارى كرماشانمان
پى بدات. كابرا ديسان تووره بوو و له شوينى خوئ ههلسا و به ناوچاويكى گرژ و
تالهوه: برؤنهوه دهرهوه، دهى، بليتى كرماشان به ئيوه نادهم، دهى، خواحافيزتان
بيت، بو دهرهوه، يهلا ون بن، تا بانگى پولىسم نهكردوه!

نائوميڊ بووين و چووين لهسهر كورسيهك دانىشتين و بيرمان لهوه دهكرد كه چى
بكهين. ئىبراهيم رهنگ له روومهتى نهمابوو. ناوچاوانى وشك و هيلاك بوو.
قسهشى بو نهدههات. ههلسا و چوو له شيرى ئاوهى پاركهكه ئاوى خوارد و دم و
چاوى شورڊ و گهرايهوه و دهستى به قسه كرد: ئەزانی چيه، ئەچين بو ئهوه مهيدانه
كه تيڊا بووين، لهوئ داوا له لوريهك دهكهين كه بمانبات بو شارىكى تر، ئاوهها
باشتر نيه؟! (بزگهيهك گرتى وهك ئهوه كه ريگهيهكى باشى دوزيبتهوه).

: به عهقلى تو ئهوه مهيدانه لوريهكانى بو كوئ ئهچيت!؟.

ئىبراهيم: نازانم، بو ههركوئ بوو ئهچين، بو تاران، مهشههد، بهندهرعهباس،
ههركوئ بوو، ئهچين!.

من و ئىبراهيم ديسان ريگهى مهيدانهكهمان گرتهبهه و گهراينهوه. ههوا ساردى
دهكرد و دهبوو كه بو شهو شوين و ريگهيهك بدوزينهوه كه ئارام بگرين و توژيك
بخهوين. گهشتين به مهيدانهكه و له لوريهكان نزيك بووينهوه و له رانهندهكان
پرسيارمان دهكرد. به بيري قسهكهى ئهوه كورپه كهوتم كه وتى ئهوه مهيدانه شوينى
خهلافكارهكانه. دهترساين كه تووشى كابرايهك بين كه كيشهمان بو دروست بكات.

كابرايهك خهريك به لاستيكي لوريهكهى بوو، لى نزيك بووينهوه: ئاغا جهنابت بو
كوئ ئهچيت!؟.

كابرا عارهقى كردبوو و تاقتى قسهى نهبوو: من بو هيچ كوئ ناچم!.

ترساين و له كابرا دوور كهوتينهوه و چهند لورى ئهوبهتر كابرايهكى تر خهريك
به دهرگاي دواوهى لوريهكهى بوو. ئىبراهيم به ترسيكهوه لى نزيك بووهوه و وتى:
ئاغا جهنابت بو كوئ ئهچيت!؟.

كابرا سهيرى لى هات و خوى نزيك كردهوه: بو چى؟.

ئىبراهيم: ئاخىر...

كابرا قسهى به ئىبراهيم برى: ده تانه ويىت كه بو كوى برؤن؟.

ئىبراهيم: راستى پاره مان پى نهماوه و ده مانه ويىت كه كه سيك يارمه تيمان بدات.

كابرا چوو به ره و ده رگه لؤريه كه لى و له كاتىك كه پشتى له ئيمه بوو، وتى: من ناتوانم كه هيچ يارمه تى ئيوه بدهم... خواتان له گه ل!

نائومىدى من و ئىبراهيمى گرت و به نارپه حه تيه وه چووين له بن دارىك دانىشتين و بىدهنگ مائنه وه. سه رما و كزه بايهك له پرومه تمانى دى و هه ستمان به ناخوشى ده كرد. نانه كانمان ته واو ببوو و برسيشمان بوو. ئىبراهيم به نارپه حه تيه وه وتى: به خوا كه س يارمه تيمان نادات... له سه رما و برسيدا ده مرين!

سهيرى كابرايه م كرد كه له لؤريه ك دابه زى و خهريك بوو كه كترى چاييه كه لى له سه ر ئاگر ده نيا، وتم به ئىبراهيم: سهيرى ئه و كابرا بكه ئىبراهيم، بو نه چين و پرسىار له و كابرا نه كه ين؟ به شكه له گه ل خوى سوارمان بكات.

له بن داره كه هه لساين و به ئه سپايى و له پشته وه له كابرا نزيك بووينه وه. كابرايه كى قه لى سمىلى بوو. ئىبراهيم چوو پيشه وه: ئاغا ئيوه بو كوى ئه چن؟.

كابرا سه رى له سه ر ئاگره كه به رز كرد و به چاوىكى تيزبوو سهيرى ئيمه لى كرد: بو چى!؟.

ئىبراهيم به ئاه و ناله وه: وه لا پاره مان پى نيه و ده مانه ويىت كه كه سيك يارمه تيمان بدات.

كابرا وتى: من بو ئه سفه هان ده چم... ده تانه ويىت كه بين بو ئه سفه هان!؟.

منيش به په له وتم: به لى ئاغا دىن... بو ئه سفه هان دىن!.

كابراش وتى: باشه سوارى لؤرى بن... ئاوى چاييه كه كه كولا، ئه و كاته ده رؤين.

من و ئیبراهیم له خۆشیدا ههڵدهپهپین. به خۆشیهوه سواری لۆری بووین و دانیشتین تا کابرا هاتهوه سهرهوه. لۆری کهوته سهرجاده و کابرای رانهنده دهستی به قسه و پرسیار کرد و سهری ئیمه و خۆی گهرم کردبوو.

کابرا وتی: ئیوه بۆ ئهسفهان دهچن یان لهبهر ئهوهی که من بۆ ئهسفهان دهچم، ئیوهش بۆ ئهسفهان دهچن!؟.

کابرا نهیهیشت که قسه بکهین، پرسیاریکی تری کرد: مالهوتان له کوپیه و دهتانهویت که بۆ کوئ برۆن!؟.

ئیبراهیم لهو پرسیاره بزگهیهک گرتی و وتی: هاتین که دنیا و مرۆف بناسین!.

کابرای رانهنده به پیکهنین وتی: هاتوون که له قوم دنیا و مرۆف بناسن!؟(کابرا پیکهنی و کلۆی قهندی بۆ دهمی فریدا).

من و ئیبراهیم هیچ قسهیهکمان پێ نهبوو که لهگهڵ کابرا باسی بکهین. کابراش گۆی له گۆرانیهک دهگرت که له رادیۆ بلاو دهکرایهوه. زۆر نهچوو بووین که کابرا له لیواری جادهیهک رایگرت و وتی: ئیوه نانتان خواردوو؟.

من و ئیبراهیمیش شهرمان دهکرد که بلین برسیمانه. وهلامیکی دروستمان به کابرا نهدا و کابراش له لۆری چووه خوارهوه. دهرگهی داخست و وتی: ئیسته خواردنیک دههیم که پیکهوه بیخۆین، چاوهپوان بن.

دلمان کهوته خۆشی که نانیکی گهرم و خۆش و بهتام دهخۆین. چاوهپوان بووین تا ئهوهی که کابرا به ئهلاگهیهکی خواردن هاتهوه. له خوارهوه داوای له ئیمه کرد که له لۆریهکه دابهزین و له خوارهوه نانهکه بخۆین. من و ئیبراهیمیش له لۆری دابهزین و لهگهڵ کابرا دهستمان به خواردن کرد. خواردنیک زۆر خۆش و بهتام بوو. تییرمان خوارد. کابرا سهیری لی دههات که من و ئیبراهیم ئاوهها به پهله دهست بۆ نان و چیشتهکه دهبهین.

پاش ئهوهی که نانمان خوارد و به سکیکی پرهوه سواری لۆری بووینهوه. کابرا وتی: ئیوه پیتان خۆشه که کار بکهن!؟.

منیش وتم: چ کاریک!؟.

كابرا: ههريهك له ئيوه ببیت به شاگردی لۆریهك، ههم دهگهپین وه ههم پارهش به دهست دههینن!.

دلّم كهوته خوشی كه ئه و قسهیه كرد.

كابرا بهردهوام بوو: برادهریكم ههیه كه لۆری ههیه، یهكێك له ئيوه لهگهڵ ئه و ئیش بكات و یهكێكتان لهگهڵ من كار بكات.

له و قسهیه ترسام، وتم: نابیت كه ههردووكمان بو تو كار بكهین، پاره یهك نهفرمان پێ بده!؟.

كابرا وتی: نه نابیت، ئهگهه دهتانهویت كه كار بكهن، دهبیت كه یهك كهستان لهگهڵ من بیت.

كاتیک كه وتی یهك كهستان، ههستم به ترس كرد. لهبهه ئهوهی كه دهروونم دهیخویندوه كه تهمای خراپی ههیه. ئیمهش خویمان لێ گیل كرد و وتمان دهستت خوش بیت، كارمان ناویت، ههه ئهوه كه بگهین به ئهسفههان بو ئیمه بهسه!.

كابرا هیچ قسه و پیداغری لهسههه نهكرد و ئیتر ئه و باسهی برپهوه. ههردوولامان بی دهنگ بووین و كابراش بیر و خهیاڵی چوووو بو لای رادیۆكهی. ورده ورده خهم و خه و سهروچاوی منی له خۆی گرت و دایپۆشی.

بهههیهانی ئهسفههان

چاوم كردهوه و خۆم بینی كه له باوهشی ئیبراهیم، لهسهه دوو كورسی بهردین باوهشمان به یهكدا كردوو و له سهرمادا دهلهرزین و گولمۆچه بووین. ههوا تهه و لیل بوو. چاوم به باشی نهدهكرایهوه. نهدهزانی كه ئهمه كوپییه!؟ سهیرم لێ هات و لهسهه كورسیهكه ههلسام و چوومه سهرجادهكه و به ههستیکی رماوهوه وتم: ئیبراهیم ئیمه دوینهشه و له سواری لۆری بووین؟ چۆن دابهزیووین!؟.

ئیبراهیم كه له سههما و ئازار و پ و كاس بوو، نهیدهزانی كه چی بلیت، لهسهه جادهكه، له خانوویهکی گهوره نزیک بووهوه بو ئهوهی كه نووسینیك بخوینیت كه بزانییت ئیمه له كوین.

ئىبراهيم وهك من سهيرى لى دههات: چۆن له سواری ئه و لۆریه دابهزین؟ ئه ی ئه و
کابرا چی بهسه رهات؟ که ی خهوتین!!؟.

له سه ر جاده یه کی خه لوه ت چووینه خواره وه، به جوانی و داره کانی دووبه ری
جاده که، هه ستیکی خو شمان هه بوو. وینه یه کی رۆمانتیک و دلرفین بوو. ورده ورده
رۆشنایی تاریکی ده ره تاند و ونی ده کرد. سه رمان سوورما بوو که دوینه شه و چیمان
به سه رمان هات؟ ئه وه وای کردبوو که ئیمه بی دهنگ بین و سه رمان له گیانی
خۆمان مات بی ت. هه ستم ده کرد که ریژه ی ماندوو یه تی و هیلاکه تی له گیانمان
ئه وه نده یه که زوو زوو بیهۆش ده بین!.

له جاده که ده چووینه خواره وه و کزه بایه کی سارد موچرکه ی به له شی ئیمه دا
ده هینا. په یکان باریه ک له دووره وه هات و ئیمه ش سه رمان بو ی گه پانده وه.
پانه نده که چراکانی وه ک هیما پی کرد و کوژانده وه. که گه بیسته ته نیشتی ئیمه
په یکانه که ی راگرت و دهستی هه لبر ی، به مانای ئه وه که سه رکه ون. من و
ئىبراهیمیش به بی ئه وه ی که پرسیار بکه یین که بو کو ی ده چیت، سه رکه وتین و
هیچمان نه وت. کابرایه کی تر له دواوه بوو که له کریکار ده چوو. چاره کیکی چوو و
له بهر ترمینالیک به ناوی ترمینال کاوه رایگرت و به بی ئه وه ی که خۆی دابه زی ت:
یه لا ده ی دابه زن.

من و ئىبراهیم هه ر نه مانده زانی که ئه و کابرا بو ئیمه ی سوار کرد و بو ئیمه ی هینا
بو ترمینال کاوه. دابه زین و چووینه ناوه وه ی ترمینال کاوه. هه وایه کی گه رم و
خۆش ده هات. ده رگه کانی هه موو شووشه بوو، ناوه وه ی ترمیناله که ی گه رم راگرتبوو.
ناوه وه ی ترمیناله که به به ردی جوان پازاوه بوو، شوینیک بوو بو خه و. چه ند
سه رباز له گو شه یه که وه به تانی سه ربازیان له سه روبنی خۆیان پان کردبوو و
خه وتبوون. منیش چووم و له ته نیشت سه ربازه کان به بی ئه وه ی که شتیک له ژیری
خۆم دابخه م، راکشام و ئه ژنۆم له سه ر سینگم نیا و ده ستم پیچایه وه و به جوانی
به لاوه وه کروشکه م کرد، وه ک نانی کوردی که ژنی کورد قه دی ده کات!. گه رما و
خاوینی ترمیناله که وای کرد که خه ویکی خۆش من ببات. ئاگام له وه بوو که

ئىبراھىم زىپەكەي¹⁹ خۆى دابەسەرى مندا، بۇ ئەوھى كە باشتەر گەرمم بېتەوھ و بخەوم. ئىتر نەمزانى كە خۆى چوو بۇ كوئى.

ئەوھندەى نەخاىاند كە من لە خەو ھەلسام و سەىرم كرد كە ئىبراھىم خەرىكە نووسراوھكانى سەر تابلۆى راگەياندى ترمىنال دەخوئىتەوھ. چووم بەرەو ئىبراھىمەوھ: ئىبراھىم دەرەوھ خۆرە، با برۆىنە دەرەوھ لە بەر خۆرەتاو دانىشىن.

ئىبراھىم: خەوتى؟.

: نازانم، تۆزىك، تۆ بۇ نەخەوتى!؟.

ئىبراھىم لە دەرگە چووھ دەرەوھ و قسەىيەكى نەكرد. چووئىنە بەر خۆرەتاو و لە تەنىشت دەكەىيەكى تەلەفۆن دانىشتىن و پروومان لە خۆر كرد. ئىبراھىم لە شوئىنەكەى خۆى ھەلسا و بە بزگەىيەكەوھ وتى: بۇ تەلەفۆنىك نەكەىن بۇ ئەو مالىەى كە ياسىن تىدا دەرئى، بزانىن كە لە مالىەوھ چ باس و خەبەرىكە!؟.

منىش لە شوئىنى خۆم ھەلسام و جوړىك پىم خۆش بوو كە بزنام لە مالىەوھ چىان بەسەر ھاتووھ. تۆزىك ترسام: ئەى ئەگەر پرسىارى كرد كە لە كوئىن، چى بلئىن!؟.

ئىبراھىم: شوئىنى خۆمان نالئىن!.

ئىبراھىم دەىيەوىست كە جوړىك تەلەفۆن بكات كە ياسىن نەزانئىت كە ئەو كەسە كە تەلەفۆنى كردووھ ئىبراھىمە. بەس ئەوھى دەوىست كە بزانىت كە چىان بەسەر ھاتووھ. ئەو خواستەى لەگەل بزگەىيەك بوو كە ئاماژەى بەوھ دەكرد كە ئەوھندە بوى گرنگ نەبوو كە چ رەنج و دەرديك لە دواوھى ئىمە دەكئىشن. بەس دەمانەوىست كە بزانىن بارودۆخى ئەوان چۆنە.

سى چل تومەنىك پىنج تومەنى ئاسنىم لە گىرفان ھەبوو. دەبوو كە ئەو پەنج تومەنىە ئاسنىانە بۇ ئەو تەلەفۆنە بەكاربەرىن. پىنج تومەنىەكەمان يەك بە يەك لە ماشىنەكە خست و ماشىنەكەش يەك بە يەك قوتى دەدا. ئىبراھىم بە خىراىى ژمارەكەى گرت و وتى: ئەلۆ... ئەلۆ... شوړش... شوړش...

ئىبراھىم سەىرى منى كرد: قەت بوو، پارەمان پى نەماوھ!؟.

: نه هیچ پاره‌مان پی نه‌ماوه.

زانیمان که پاره‌که چووه و ئیتر بۆمان ناکریت که په‌یوه‌نده‌ی بکه‌ین. ئیبراهیم له زه‌وی بن دیواره‌که دانیشته: تو بیژی که له ماله‌وه چیان به‌سه‌ر هاتبیت؟ ئیسته ئیتر خه‌م و نار‌ه‌ه‌تی هه‌ر هه‌موویانی گرتووه، باوکه‌م ئیسته زۆر عه‌سه‌بیه.

وتم: ئیبراهیم، با له ئەسفهان بگه‌رین، به‌شکه کاریکمان به‌ده‌ست که‌وت، هه‌ر له دوکانه‌کانی ئیره‌ده‌ست به‌پرسیار ئەکه‌ین، قبوولته‌؟.

ئیبراهیم: ناچارین که بگه‌رین، هیچ پاره‌مان بۆ نه‌ماوه، خوا ره‌حمان پیبکات!

له‌ترمیناله‌که‌که‌چووینه‌ده‌ره‌وه‌و له‌دوکانیکی‌دوچه‌رخه‌فرۆشی‌ده‌ستمان‌به‌پرسیار‌کردن‌له‌کار‌کرد.‌چووینه‌ناوه‌وه‌ی‌دوکانه‌که‌و له‌کابرایه‌ک‌که‌خه‌ریکی‌چاک‌کردنه‌وه‌ی‌دوچه‌رخه‌یه‌ک‌بوو‌پرسیارمان‌کرد.‌کابرا‌وتی‌کارمان‌نیه‌و شاگردمان‌ناو‌یت.‌له‌دوکانه‌که‌چووینه‌ده‌ره‌وه‌و‌چووینه‌دوکانیکی‌شیرینی‌فرۆشی،‌چه‌ند‌کوپی‌گه‌نج‌دانیشتبوون.‌چوومه‌پیشه‌وه‌و‌پرسیارم‌کرد:‌ببه‌خشن،‌ئیه‌کارتان‌نیه‌؟.

یه‌کیک‌له‌کوچه‌کان‌پیکه‌نی‌و‌وتی:‌ئاخر‌ئه‌گه‌ر‌کار‌هه‌بیت،‌ئیه‌ئاوه‌ها‌داده‌نیشین‌!؟.

به‌بی‌ئه‌وه‌ی‌که‌قسه‌یه‌کی‌تر‌بکه‌ین‌له‌دوکانه‌که‌چووینه‌ده‌ره‌وه‌و‌ئیت‌یه‌ک‌به‌یه‌کی‌دوکانه‌کانی‌سه‌ر‌جاده‌که‌مان‌گه‌راند.‌هیچ‌دوکانیکی‌کرێکار‌و‌شاگردی‌نه‌ده‌ویست.‌ئه‌وه‌بووه‌هۆی‌ئه‌وه‌که‌خه‌م‌و‌نائومی‌دی‌دیسان‌یه‌خه‌ی‌ئیه‌بگه‌ریت‌و‌له‌بن‌داریکی‌نیو‌پارکیک‌دانیشتین.

: ئیبراهیم، وه‌زعمان زۆر خراپه، چاره‌سه‌ری ئەم بارودۆخه زۆر سه‌خته.

ئیبراهیم: وایه، ئە‌ی نازانم که چی بکه‌ین، زۆر دهردمان کیشاوه به‌خوا!

: با هه‌ندیکی‌تر له دوکانه‌کان بگه‌رین، به‌شکه کاریکمان دۆزیه‌وه، ئاوه‌ها نابیت.

ئیبراهیم: برسیمه‌!.

له‌شوینی‌خۆمان‌هه‌لساین‌و‌چووین‌به‌ره‌و‌ده‌سته‌دوکانیکی‌تره‌وه‌که‌هه‌ندیک‌لیمانه‌وه‌دوور‌بوون.‌هه‌رچی‌که‌پرسیارمان‌کرد،‌که‌س‌دلمانی‌خۆش‌نه‌ده‌کرد.

گهراژیکي تاييه تي به ئوتوبوسمان بيني و چووينه ژووره وه. گهراژه که زور گهوره بوو. دهسته يه که خهريک به کار بوون و دوو که سي تر له سه ر دوو کورسي دارين دانيشتيبوون و کورپيکي گهنجي تر له تهنيشتيان راپوه ستابوو. لييان نزیک بووينه و به پروويه کي به شهرمه وه سه لاممان لييان کرد و وتم: ئاغا ئيوه کريکارتان ناويت؟. يه کيک له وان که کابرايه کي کوسه بوو پيکه ني و وتي: خه لکي کوين؟.

منيش وتم: خه لکي کرماشانين.

کابرا به خوشيه وه: ها کاکه جان، خاسي، باشي!.

کابرا ديار بوو که بيره وه ري له گه ل خه لکي کورد هه بووه، بويه ئاوه ها به خوشيه وه چهند وشه يه که به کوردي قسه ي کرد. وتي: ناسنامه تان پييه؟.

من و ئيبراهيم ناسنامه کاني خومان به کابرا دا و ئه و يش سه يري کرد و وتي: لي ره وه ک شاگرد وه رتان ده گرین و پورژي دو يست تومه نتان پي ده دين. ئه و ژووره (دهستي بو دوکانيکي نيو گهراژه که دريژ کرد) ئه وه دوکانيکه که يه کيک له شاگرده کان تي دا نان ده خوات و شه وان تي دا ده خه وي ت. ئيوه ش له گه ل ئه و نان ده خون و له و ژووره ده خه ون. (گتيکي کرد) يه کيک له ئيوه (دهستي بو ئيبراهيم دريژ کرد) تو، له به ردهستي وه ستا همه يد کار ده که يت و توش (دهستي بو من دريژ کرد) له به ردهستي وه ستا ره زا کار ده که ي.

کابرا که ده بووه وه ستاي من، وتي: برؤ ئه و ژووره، ئه وي شويني کاري تو يه. ئيبراهيم يش له گه ل وه ستا همه يد خهريک به کار بوو. پاش ئه وه ي که چوومه ژووره که سه يرم کرد که کاري من تاييه ت به دروست کردني به رگ و پروپوشي کورسي و سه نده ليه کاني ئوتوبوسه. له شووشه که سه يرم کرد که ئيبراهيم له به ردهستي وه ستاي ميکانيکي شاگردي ده کات.

وه ستا ره زا هاته وه و له گه لي دا خهريک به کار بووم، کاري من کارکردن به چه سپ و قه يچي و مه تر و ئه و شتانه بوو. کورسيه کونه کانم ده هي نا و به تيخ ده مدري و ئاماده م ده کرد بو ئه وه ي که پروپوشي تازه ي پيوه بگري ت. به خوشيه وه کارم ده کرد. دل م له وه خوش بوو که شوينيک هه يه که تي دا بخه وين و پارهيه کي که ممان هه يه که نان يکي پي بخوين. تاو تاو ده چوومه ده ره وه و سه يري ئيبراهيم ده کرد و

دهمهويست بزائم که خهريک به چيه. کارهکهی سهخت بوو. جلهکانی له يهکهم کاتژمیږدا، هه رهه مووی بووه پږن و بهنزين و گريس و رهش و پيس ببوو. دلّم بووی دهسووتا. به پيچه وانوهه، کارهکهی من زور رهحت و ئاسووده بوو.

بووه نزيک به دوازه و يهکی نيوه پږ و کابرای کۆسه هات و وتی: کاتی نان خواردنه، ئه و کوره شاگرده که خهريکه خواردن دروست دهکات، پږن له گه ل ئه و نان بخون، تا کاتژمیږ دووی نيوه پږ دهتوانن که ئيسراحت بکهن.

وهستا رزا پيش ئه وهی که له ژووره که پرواته دهره وه دهستی برد و شتیکی چکوله وهک تریاکی له بن ديواره که دهره ینا و وتی: يه لا پږو نانه کهت بخو.

منيش به ترسه وه دهستم له کار هه لگرت و دهست و پرومه تم له ئاوی شیره که شوږد و له گه ل ئيبراهيم چوومه ناو ژووره کهی تره وه که نزيک به دهرگه ی سهره کی بوو، دانيشتين. شاگرده کهی تر له وئ بوو و خواردنی دروست دهکرد. ئه و کوره شاگرده، کورپکی زور داماو و بی دهنگ بوو، له ئيمه شهرمی دهکرد و خه جاله تی له ئيمه ده کيشا.

ئيبراهيم وتی: خه لکی کویت؟

وتی: من خه لکی ئاواييه کانی دهره وهی نه جف ئابادی ئه سفه هانم، هاتووم که فيری وه ستایی بجم، شه وان ليړه ده خه وم و ئه مه ماويه که که ليړه شاگردی ده که م.

کورپه که خهريک بوو که ته ماته و هیلکه و سويسي له پږندا ئاماده دهکرد. پاش ئه وهی که نان و چایيمان خوارد. له کورپه که پرسيارم کرد: له م دهوروبه ره کوميته ئيمداد يان شوينیک هه يه که يارمه تی بدهن؟

کورپه که دهستی بهرز کرد: ئه م دهوروبه ره شوينیکی وای نيه، ده بيت که برونه مه لکشهر و له وئ بگه رين.

ئيبراهيم: مه لکشهر دووره ليړه وه؟

کورپه شاگرده که: نه زور دوور نيه، له جاده ی دوو سايی بکه نه ئه و به ره وه و برونه خواره وه، ئه و گه ره که مه لکشهره، پيموايه که کوميته ئيمدادی هه بيت.

دهمانه‌ويست که له ماوهی کاترژمیریک برۆین و بگه‌پین. دهمانه‌ويست که له چه‌ند لاوه یارمه‌تی بۆ خۆمان کۆ بکه‌ینه‌وه. جوړیک له دلّه‌وه له کاری میکانیکی ئوتوبوس و پوژانه دويست تومهن، دلخۆش نه‌بووین. دويست تومهن بهس به‌شی خواردنی پوژانه‌ی ئیمه‌ی ده‌کرد و له‌وئ ئه‌وه‌نده‌ی تر هیلاک ده‌بووین. ئیمه‌ش له‌وه دلنیا بووین که نامانه‌ویت که ببین به وه‌ستای چاک‌کردنه‌وه‌ی ئوتوبوس. ئه‌م قسه و وتانه‌ی له ده‌روونمان وای کرد که به دوا‌ی پریگه‌یه‌کی باشت‌ر بۆ چاره‌سه‌ری بگه‌پین.

به بی ئه‌وه‌ی که پووخسه‌ت که خاوه‌ن کاره‌که بگرین به کورپه شاگرده‌که‌مان وت که پیش کاترژمیر دوو دینه‌وه. له گه‌راژه‌که چووینه ده‌روه و له دوو سایتیه‌که کردمانه ئه‌وبه‌ر و به لاپریگه‌یه‌که‌دا چووین به‌ره‌و مه‌لکشه‌هره‌وه. سه‌یری ده‌رودیواری خانوو و بینایه‌کانمان ده‌کرد بۆ ئه‌وه‌ی که شوینیکی خیرخوازی بدۆزینه‌وه. هیچ شتی‌کمان نه‌دۆزیه‌وه و ورده ورده پریگه‌ی گه‌رانه‌وه‌شمان لی ون ده‌بوو. له‌و پریگه که هاتبووین گه‌راینه‌وه. چه‌ند کۆلانمان گوپی و به کۆلانی تر‌دا چووین. مزگه‌وتیکمان بینی که چادری په‌ش و پارچه و نووسینی عاشورا و ئیمام حوسه‌ین هه‌ل‌واسراوه. کابرایه‌ک به جلی په‌شه‌وه خه‌ریک بوو که دار و میله‌ی ئاسنی ده‌برده ناوه‌وه. زانیمان که ئه‌و کابرا به‌رپرسی ئه‌و حوسه‌ینیه‌یه، لی نزیک بووینه‌وه. کابرا خۆی هه‌ستی به ئیمه کرد، سه‌یری ئیمه‌ی کرد: فه‌رموون، چیتان ده‌ویت؟.

ئیب‌راهیم: ئاغا ئیوه نازانن که کومیته‌ی ئیمادی ئیمام خومه‌ینی له کوپیه؟!.

کابرا چاوی تیژ کرد و وتی: کومیته ئیمداد، بۆچیتانه، چی بووه؟!.

منیش به نارپه‌حه‌تیه‌وه باسی خۆمان بۆ ئه‌و کابرا کرد و کابراش زۆر به وردی و ژیری‌ه‌وه گوئ له من گرت. وتی: له‌م ده‌وره کومیته ئیمداد نیه (گتییکی کرد و سه‌یری زه‌وی کرد و چوو به‌یره‌وه) من ده‌توانم که هاوکاری ئیوه بکه‌م!.

که وتی من ده‌توانم یارمه‌تیتان بده‌م، شه‌وق و خۆشی گیانی ئیمه‌ی گرت‌ه‌وه. هیچمان نه‌وت و چاوه‌روانی ئه‌وه بووین که کابرا قسه‌کانی به‌رده‌وام بکات. کابرا چادریکی گه‌وره‌ی گرت‌ه‌وه و چوو ناو حوسه‌ینیه‌که: وه‌رنه ناوه‌وه.

من و ئیب‌راهیمیش چووینه ناوه‌وه. کابرا چادره‌که‌ی له زه‌وی دانی و وتی: هه‌تاوه‌کو ئیواره هه‌رکه‌سم بینی باسی ئیوه‌ی بۆ ئه‌که‌م و له خه‌لک داوای پاره ده‌که‌م، هه‌رچیم کۆ کرده‌وه، به ئیوه‌ی ده‌ده‌م، وا باشه؟!.

ئىمەش لە خۆشيدا گيانىكى تازەمان گرت. كابرا چووه دەرەوه و هاته ناوهوهى
حوسەينىهكە: ئىوهش برون و لە گەراژەكە ناسنامەكانى خوتان بهين و بينهوه.

من و ئىبراھىمىش لەوه خۆشحال بووين كە كەسىكى ئاوهها يارمەتى ئىمە دەدات.
بە خۆشى و پەلە چووینەوه بۆ گەراژەكە و چووینە لای كابرا كۆسەكە كە يەكەمجار
كارى بە ئىمەدا: ئاغا تۆ ئو خوايه ناسنامەكەمان پيیدەرەوه، دەمانەوئیت كە
بروین، هیچمان ناوئیت، بەس ناسنامەكەمان دەوئیت.

كابراى كۆسەش سەیری لیهات كە بە زوویی بەجیان دەهیلین، چووه ژووریک و دوو
ناسنامەكەى هیئا و دای بە من و ئىبراھىم.

خواحزافىزىمان كرد و لە گەراژ هاتینە دەرەوه و چووینەوه بۆ مەلكشەهر. خۆشى و
شادمانىهك لە گيانمان بوو. بە پەلەیهكى زۆرەوه خۆمان كرد بە حوسەينىهكەدا.
كابراى خاوهن حوسەينىه لەوئى نەبوو. لەسەر چەند بەتانیهك دانىشتن و
چاوهروانى كابرا بووين. ئەوهندەى پى نەچوو كە كابرا لەگەل دوو پیاوی بە
تەمەنى تر هاتنە ناو حەسەينىهكەوه. كابرا بە دوو كابراكەى تر وتى: ئەم دوو
مندالەن!.

سەیری منى كرد و وتى: ناسنامەكەتان هیئایهوه؟.

منیش ناسنامەى خۆم و ئىبراھىم بە كابرادا و ئەویش سەیری كرد. دای بە دەستى
ئەو كابراى ترەوه. كابراى پیر بزگەیهك گرتى و وتى: ئەمانە لە ئاوارەكانى شەرى
ئیران و عیراقن!.

كابراى خاوهن حوسەينىه پرسى: چۆن ئەزانیت؟.

كابراى بە تەمەن: ئەمانە لە عیراق لە دایك بوون و كاتىك كە هاتوونەتەوه بۆ
ئیران، ژمارەى تاییهتى ۳۳۶ تیان پیدراوه.

كابراى خاوهن حوسەينىه سەیری ناسنامەكەى دەكرد و سەرى دەلەقاندەوه: وایه،
راست دەكەیت.

كابراى پیر: ئەمانە بۆ ماوهیهكى زۆر لە كەمپ و ئوردوگاكانى بەعس ئاواره و
ئەسیر بوون.

کابرای به تهمهن: ئهو کاته من سهرهنگ بووم، بارودؤخیکی زؤر ناخؤش بوو. (سهری بهرز کرد) ئهی چؤن له کرماشان به بی پاره خؤتان گه یاندوو به ئه سفهان؟!.

منیش وتم: زؤربهی کات به لؤری!.

کابرا لیوی خؤی گهزی و : خوا رهحمی به ئیوه کردوو، دهستهیهکی رانهنده لؤریهکان میباز و مندالباز و خهته رناکن، وای وای، خوا رهحمی به ئیوه کردوو!.

سهیری کابرای خاوهن حوسهینیهی کرد: ئه مانه باش بووه که سهلامهت ده رچوون له م ریگهوبانه!.

ئیتر قسه و پرسیاریان نه کرد و پروویان له ده رگهی چوونه ده رهوه کرد. ئهو دوو کابرا به جل و قسه کانیان دیار بوو که له کؤنه خاوهن پلهکانی سپای ئیران بوون. ناسنامه کانیان به ئیمه دایه وه و له پیش ده رگهی حوسهینیه که راهستان و له نیوان خویان قسه یان ده کرد.

من و ئیبراهیم که خؤشمان له ئه ده بی کابرای حوسهینیه هات، پرسیاری ناویمان کرد. ئه ویش به خهندهیهک وتی: ناوی من عهلی هؤمامیه، من له ئه یامی موچه ره م سه رپه رهشتی ئه م حوسهینیه ده کم.

عهلی هؤمامی دهستی له سه ر شانی من دنیا و وتی: لییره بن تا ئیواره، پاره یه کتان بوؤ کو ده که مه وه که برؤن، خه متان نه بیئت!.

کاک عهلی له حوسهینیه چوو ده ره وه و له کؤلانه که له گه ل دوو پیاوه که ی تر راهستان. هه ندیک پاره ی به ده سته وه بوو و ریگهی له خه لک ده گرت و داوای پاره ی لییان ده کرد. من و ئیبراهیمیش له گؤشه یه کی حوسهینیه دانیشتبووین و چاوه پروان بووین. دانیشتبووین که مندالیکی چکؤلانه له پشت میله ئاسنیه کانه وه وهک پیشیله به چاوو و ههنگاوی چکؤله لیمان نزیک بووه وه: ئیوه لییره چی ئه که ن؟!.

منیش به بزگه یهک وتم: ئیمه دانیشتبووین و هیچ ناکه یین.

له پشتی میله کان هاته ده ره وه و خؤی له ئیمه نزیک کرده وه: ئیمام حوسهینتان خؤش گه ره که؟!.

ئىبراھىم بە بزگەيەكەوہ: ئا خوڭشان گەرەكە.

مندالەكە: شەو دىن بۇ سىنەزەنى؟

منىش وتم: شەو ئىمە لىرە نىن.

مندالەكە: ئەى بۇ كۆى ئەچن!؟

ئىبراھىم ماشىن حسابەكەى لە گىرفان دەرھىنا: ئەم ماشىن حسابەت دەوئىت؟

كۆرەكە تۆزىك ترسا و دوورى گرت: داىكم وتوويە كە هىچ شت لە كەسى نەناسراو
وہرنەگرم!.

كۆرەكە چووە پشتى مىلەكان و سەيرىكى ئىمەى كرد و چوو.

ئىبراھىم كىتئىبى بوستانى سەعدى دەرھىنا و وتى: لەبەر ئەوہى كە ئەم پىاوہ
يارمەتىمان دەدات، ئىمەش ئەم كىتئىبەى وەك دىارى پىشكەشى دەكەين.

ئىبراھىم پىنووسەكەى دەرھىنا و لە لاپەرى سەرەتاي كىتئىبەكە نووسى: ئاغاي
ھۆمامى زۆر سوپاست دەكەين بۇ يارمەتتەكەت.

كىتئىبەكەمان ئىتر كە نىو ئەلاگەكە نەنيا و بە دەستمانەوہ گرتمان، بۇ ئەوہى كە
لە كاتى چووندا، پىشكەشى بكەين.

من و ئىبراھىم ھەتاوہكو دەمەوخوړئاوا لە حوسەينىكە ماينەوہ و لە خوڭشى
پارەدا لە شوئىنى خوڭمان نەجوولائىن. ئاغاي عەلى ھۆمامى بە دەستىكى بە پارەوہ
ھات و ئىمەش لەسەر چادرەكان ھەلساين. بە پىكەنىنى دواى ماندووويەتتەكى
زۆرەوہ وتى: توانىم كە شەش ھەوت ھەزار تومەنتان بۇ كۆ بكەمەوہ. ئەم پارەيە
دەتوانئىت كە ببئىت بە بلىت و بتانگەيەنئىت.

پارەكەى بە مندا و وتى: تكاتان لى دەكەم كە بگەرپىنەوہ بۇ مالى باوكتان، لەبەر
ئەوہى كە ئىستە زۆر بۇ ئىوہ نارپەحەتن، دواى ئەوہ زۆر وريا بن لە پارانەندە
لۆرىەكان، ئەوانە مندالى وەك ئىوہيان دەوئىت، بۆى ھەيە خواى نەكردە
بەلایەكتان بەسەر بەئىن، يان تەجاوزتان پىچ بكەن يان گورچىلە و بەشە
ھەستىارەكانى لەشتان بۇ فروشتن دەرپەئىن، بۆيە ئاگاتان لە خوڭتان بئىت!.

له موحه ببهت و دلی میهره بانی ئه و کابرا فرمیسک کهوته ناوچاومان و ده مانه ویست که بگرین. ئیبراهیم کتیبه کهی بوستانی سه عدی پیشانیدا و وتی: ئاغای هوامی، ئهم کتیبه مان وهک وهلامی چاکهت، لیمان وهرگره، تکات لی ئه کهین!؟.

ئاغای هوامی کتیبه کهی وهرگرت و تهکسیه کی به کرئ گرت بو ئه وهی که بمانگه یه نیته ترمینال کاوه. سواری ته کسی بووین و به خوئی و فرمیسکه وه له ئاغای هوامی جیا بووینه وه. ئه وهنده موحه ببهتی له دلمان چوو که حه زمان نه ده کرد، لی بپرین.

من و ئیبراهیم له تهکسیه که دا، قسه ی ئه وه مان ده کرد که ئهم پاره یه چوئن خه رجی بکهین و بیدهین به چی. ئیبراهیم وتی: له بیرته که له شاری سنه، وتمان ئه چین بو ههمه دان و کار ئه کهین، هه ربویه با له ترمینالی شاری سنه نوشابه و ساندویچیک بخوین!؟.

منیش به بزگه یه ک وتم: به لی، له بیرمه.

ئهمزانی که مه بهستی له وه چیه. ده یه ویست که بلایت ئیتر نابیت ئهم پاره یه به ئاسانی بخوین و سه ری خو مان به قسه و خه یالی پووچ خو ش بکهین.

به ره و شیرازه وه

پاش ئه وهی که گه یشتین به ترمینالی کاوه، دابه زین و چووین بو ساندویچیه ک و دوو نانی ساندویچ، به بی ئه وهی که هیچ شتیک له ناوه وهی بیت، کریمان. نانه که وشک بوو، به لام له ناچاری و دامای به ئاو ته پمان کرد و خواردمان. پاش ئه وهی که نانه که مان خوارد، چووین بو ئه وهی که بزانیین روو له کوئ بکهین؟ سهیری نه خشه یه کی سه ر دیواره که مان کرد. شاری شیراز چاوی ئیمه گرت و بردی. وتم: ئیبراهیم با برؤین بو شاری شیراز و له وئ ده چین بو سه ر قه بری سه عدی و حافظ!؟ ئیمه که ئاواتی بینینی مه زارگه ی ئه وانمان هه بوو!.

ئیبراهیم وهک من پی خو ش بوو که برؤین بو شاری شیراز. چووین و له شوینی فروشتنی بلیت، پرسیارمان کرد. کابرا وتی که نه فه ری هه زار و پینجسه د تومه نه. ئه و پاره بو گه یشتن به شیراز پاره یه کی زور بوو بو ئیمه. دوو دل بووین، له سرئ

چووینه دهرهوه و بیر و هۆشمان بهوه مهشغول بوو که برپارپک بدهین. لهسهه کورسیهک دانیشترین و بی دهنگ بووین، لیکمان ده دایهوه بو ئهوهی که برپاری کۆتایی بدهین که برۆین بو شیراز یان نه؟!.

ئیبراهیم: با زور بیر لهوه نهکهینهوه، ئیمه ئاواتمان ئهوه بوو که رۆژیک بچینه سهه مزاری سهعدی و حافظ، ئیتر بو بیر لهوه بکهین که بچین یان نه!؟.

: ئیبراهیم، ههلسه با سهیری کاتی چوونی ئوتوبوسهکان بکهین، ده بیته کاتیک برۆین که ئهمشه و تا بهیانی له ئوتوبوس بین و بهره بهیان که رۆژ بووهوه بگهین به شیراز، ئاوهها شهو بی شوین نامینین و خهویکیش ئهکهین!.

ئیبراهیم: وایه، ده بیته که شهو له ئوتوبوس بین و بهره بهیان بگهین.

سهیری کاتی چوونی ئوتوبوسهکانمان ده کرد. ئوتوبوسیک هه بوو که کاتزمیر دهی شهو دهرده چوو. وتم به ئیبراهیم که ئه گهر بهو ئوتوبوسه برۆین بهره بهیان ده گهین به شیراز و چهند کاتزمیریش له ناو ئوتوبوسه که ده خهوین. چووینه سرئ کرینی بلیت و راوه ستاین که نوره مان بگات.

داوای دوو بلیتمان کرد و نه فهری ههزاروپینجسهه تومه نمان به کابرا دا. بلیتمان کری و چووین له حهوشی ئوتوبوسهکان نیوکاتزمیر راوه ستاین بو ئهوهی که کاتی چوونی ئوتوبوسه که بگات. ئهوه ندهی نه برد که خه لک له دهوری ئوتوبوس کۆ بووهوه و سوار بووین و به دلخۆشی شیراز و بینینی مزاری شاعیرانی شیراز پالمان دایهوه به کورسیه کانهوه. ئیتر ههستمان به خۆشی ده کرد که وهک بهره لای سه رجادهکان نین که دهست له خه لک پان بکهینهوه. ههستمان به غرور ده کرد، لهوه که وهک خه لکی تر سواری ئوتوبوس بووین و بو مزاری شاعیرانی شیراز ده پۆین.

ئهو شهوه ئهوه نده بیر و خه یالات منی گرتهوه، نه مزانی که چۆن بوو که کات له خۆیهوه ده چوو. چاوم چوو خه، به تیشکی زهردی خۆر که له شووشه ی ده دا و ده گه پرایهوه بو دم وچاوی من، له خه وه لسام و ههستم به خۆشیهکی زور ده کرد. ئیبراهیم سههه شانی من که وتبوو. ئه ویش له خه وه لسا. سهیری جاده کهم ده کرد که له نیوان دار و گولهکان گوزهه ری ده کرد و ده چوو. ههستم به بۆنی شیراز ده کرد. ههستم بهوه ده کرد که گول و بولبول و بۆن و خوره ی ئاو و تیشکی زهردی

خۆر و گەلای سەوز و شنه بای نەرم و تەنیاپی و هەوهسی چاوی خومار و خەلۆهتیک بە دەستنوێژەوه، هەستهکانم وەک داریک که چوکهەر دەدات و دیتە دەرهوه، ئاوهها هەستهکانی من چوکهەری دەدا و دەهاتە دەرهوه.

: ئیبراهیم، ئەمە شیرازە، شاری سەعدی و حافز، گەشتین!.

ئیبراهیم لە دەوری پەنجەرە ی ئوتوبوسەکه سەری دەگەراند و بزگەیهکی خوش گرتبووی. لە دەوم و چاوی دەمبینی که ماندوویتی و برسیتەتی نەماوه، لە عەشقی سەعدی و حافز، پوومەتی گەش و شادمان بوو.

ئوتوبوسەکه چوو نۆ ترمینالی شیراز و پاوهستا، خەلک دابەزین و بایشکیان دەدا و خۆیان رادەشەکاند و دەست و دەم و چاویان دەگوشی. من و ئیبراهیمیش پیمان لە ئوتوبوس دانیاه و خوارەوه و چووینە بەر خۆرەتاویکی بن داریک دانیشتین. سەرمان دەگەراند که شیریکی ئاو بدۆزینەوه و ئاویک بخۆین.

ئیمە لە شیراز بووین، لەگەل ئەوهشدا نەماندەزانی که دەبیت چی بکهین و چۆن مەزاری سەعدی و حافز بدۆزینەوه. ئیبراهیم بە ناپەرەتیهکهوه وتی: ئەزانی چی؟ من و تۆ پێگەیهکی درێژمان بە برسیتەتی و بی خەوی برپوه، بارودۆخمان زۆر باش نیه و نابیت که بە خەیاڵی بەتالەوه دلی خۆمان خوش بکهین. ئەگەر ئەمڕۆمان بووه شهو، ئەو کاتە ئیتەر من و تۆ هیچ شوینیکمان نیه که تیدا بخهوین، پارەیهکی کهمتر لە چوار هەزار تومەنمان پێیه و نابیت که لە خۆوه لە دەستی بدەین، دەبیت که بیریکی بنەرەتی بکهین، که چی بکهین و پوو لە کوئ بکهین؟ ئاوهها ژیاپی خۆمان لە مەترسی دەخهین که دەست و دەم لەگەل هەرکهسیک بکهینهوه.

ئەو قسانەم پێ جوان بوو: بە رای تۆ چی بکهین؟.

ئیبراهیم: دەبیت که بیر لێ بکهینهوه.

من و ئیبراهیم سەرمان لەو قسانە بوو که لە ناکاوه ئیبراهیم دەستی وەک نیشانهی دۆزینەوهی چارهسەر هەلبری: ئەزانم چی بکهین، ئەچین بۆ لای مامۆستا پوردل لە بەندەرەعباس، پێگەکهشمان زۆر نزیکه، باشتترین کار و چارهسەر ئەمەیه!.

منیش بهوه که ئیبراهیم کهوته بیری ناوی مامۆستا پوردل پیم خوش بوو. قسه و ناویک بوو، که له کاتی خوی بۆمان دهره کهوت.

مامۆستا موحه ممه دی پوردل، مامۆستایه کی ئایینی خه لکی بهنده رعه باسه که ئه و سه رده مه نه وار و کاست و قیدئوی قسه کانی له مزگه وته کانی بهنده رعه باس سرنجی زوری خه لکی پراکیشابوو، خه لکی شاره کانی کرماشان و کوردستان له گه ل ناوی مامۆستا پوردل ئاشنایه تیان هه بوو. ناوی مامۆستا پوردل بۆ خه لکی کرماشان وه ک رپیه ر و گه وره یه ک بوو که ئاواتیان ئه وه بوو که رۆژیک له نزیکه وه ببینن. ئه و کاته له و ترمیناله که ئیبراهیم ناوی پوردلی هینا، وه ک ئه وه بوو که پوردل خولقا بوو بۆ ئه وه ی که به ناوی خوی چاره سه ریکی گه وره بیته بۆ ئاواره ییه که ی من و ئیبراهیم.

ئیمه ئه مانزانی که مامۆستا پوردل له ناو شاری بهنده رعه باس ده ژی و ئه گه ر بتوانین که بگه یین به بهنده رعه باس، ئه وه ده توانین که خۆمان بگه یه نین به مامۆستا پوردل.

من و ئیبراهیم زۆرمان له بی خه وی و برسیه تی و نامیه ریمان له مرۆف چیشتبوو، هه ربویه ده بوو که پرومان بکه ینه شوینیک که ئاسایشمان پی بدات و به ناویه وه ئه م چیرۆکه به ئه نجامیکی باش بگه یه نین.

ئیبراهیم: پيش ئه وه ی که برۆین بۆ مه زاری سه عدی ده بیته پرسیار بکه یین و دوو بلیته بۆ شاری بهنده رعه باس بکریین.

چووینه ناوه وه ی ترمینال و داوای بلیته بهنده رعه باسمان له کابرای فرۆشیاری بلیته کرد. کابرا وتی: نه فه ریک هه زار و پینجسه د تومه ن ده کات.

وتم: ئاغا بلیتیکمان پی بده که شه و کاتزمیر ده و یازده ی شه و ئوتوبوسه که به ری که ویت.

کابرا سه ییری کاغه زه کانی کرد و وتی: کاتزمیر یازده ی شه و لیروه وه بۆ بهنده رعه باس، باشه؟.

منیش به خوشیه وه: باشه، زۆر سوپاس.

کابرا: پاره که بی زحمهت؟

سهیریکی ئیبراهیم کرد: خوا رهحمی کرد که لهوه زیاتر نهبوو، سی هزار و دویست و ههفتا تومهنمان پیماوه!

سی هزار تومهنم به کابرا دا و دوو بلیتی شاری بهندهرعهباسم کرپی و دلّمان خویش بوو که ئیتر ئەزانین چی ئەکهین.

لهترمینال چووینه دهروهه و له خه‌لک پرسیری مزاری سه‌عدیمان ده‌کرد. خه‌لک راست و چهپ ئیمه‌یان له مزاری سه‌عدی نزیک کرد و له دوورهوه ده‌رگه‌ی مزاری سه‌عدیمان بینی. دلّمان خویش بوو که گه‌یشتووین به مزاری شیخ سه‌عدی و وهک بیره‌وه‌ری و یاده‌وه‌ری له‌گه‌لّ خو‌مان هه‌لیده‌گرین و ده‌بیته هه‌وینیک بو‌ بیر و هه‌سته‌کانمان.

به خوشی له ده‌رگه‌ نزیک بووینه‌وه. کابرایه‌ک له پیش ده‌رگه‌ راوه‌ستا‌بوو: بو‌ کو‌ی ئاوه‌ها به په‌له ده‌چن!؟

هه‌نگاوه‌که‌نمان خا و کرد و سه‌یری کابرامان کرد. کابرا: ئەگه‌ر ده‌تانه‌و‌یت که برۆنه ژووره‌وه ده‌بیته که پاره بده‌ن!؟

ئیبراهیم ده‌ستی به ده‌رگه‌ی چوونه ژووره‌وه گرت و وتی: نه‌فه‌ری به چه‌نده پاره‌ی چوونه ژووره‌وه؟

کابرا: نه‌فه‌ریک دو‌یست تومه‌نه!

پیکه‌نین منی گرت: ئیبراهیم من و تو دو‌یست و هه‌فتا تومه‌نمان پییه، چۆن به‌و پاره، هه‌ردوو‌کمان بچینه ژووره‌وه!؟

کابرا که ئاگای له‌وه بوو من وتم دو‌یست و هه‌فتا تومه‌نمان هه‌یه، وتی: هه‌ر که‌سیک که ده‌چپته ژووره‌وه ده‌بیته دو‌یست تومه‌ن بدات، ئەگه‌رنه ناهیلیم بچنه ژووره‌وه.

ئیبراهیم به دلّیکی به به‌زه‌بییه‌وه: تو دو‌یست تومه‌ن بده و برۆ ژووره‌وه (پیکه‌نین گرتی) به سه‌عدی بلّی زیاره‌تی گو‌ره‌که‌ت بو‌ هه‌ر که‌س، دو‌یست تومه‌نه! (ئیبراهیم که ئەو قسه‌یه کرد، زوو پیکه‌نین له سه‌ر روومه‌تی ون بوو و مات‌ی گرتی).

منیش وتم: نه به خوا ناچم ئیبراهیم، من و تو پیکهوه هاتووین بو ئیره، به بی تو ناچمه ژورهوه.

هه ندیک له پیش ده رگه ی چوونه ژورهوه، پاره ستاین و هه سره تی ئه وه مان خوارد که تا شیراز هاتین و پاره ی چوونه ژورهوه مان پی نیه!

وهک ههنگاهه کانی که سانیک که له شه ر شکستیان خواردوو، دوورکه وتین. باخیکمان بینی به ناوی باغ دلگشا، له باخه که چوینه ژورهوه. کهس له باخه که نه بو. زور جوان و پیک و پیک و ئاوه دان بو. جوگه و خوره ی ئاو له گه ل بونی گوله کان و سیبه ری جوانی داره کان ئیمه یان به خویانه وه گرت و له بن داریک دانیشترین و هه ناسه یه کی خو شمان هه لکیشا و پالمان به داریکه وه دا و زور ناره حه تی ئه وه بووین که پاره ی چوونه ژورهوه مان پی نه بو. ههروهک سه عدی، مه زاری حافظیش پیویستی به پاره هه یه و ئیتر له وه په شیمان بووین که بچین بو سهر مه زاره که ی حافظیش. ئیتر به ئاسوده یی پالم به داره کدا و چاوانم به ست. بیر و هو شم مه شغول بو، زور بو من سه یر بو که له ته نیشت مه زاری بابا تاهر و سه عدی و حافظ گوزه رم کرد و ده رفه ت و خواستی ئه وه نه بو که بچمه ناوه وه ی مه زاری ئه وان هه !؟.

ههستم به وه ده کرد که عه شقی گوزه ر له ریگه یه کی ئاوه ها سه خت و پر له دل ه راوکی بو وه ته هو ی ئه وه که به رانه ر به گو ره کان بی هه ست بجم.

نزیک به کاتر می ری که له باخی دلگوشا دانیشترین و قسه مان کرد و وتمان. له هو ی وه رهس بووین و له باخه که چوینه ده ره وه و ریگه ی ترمینالمان گرت به ر و گه راینه وه. گه یشتین به ترمینال و له به ر خو ره تاویکی خو ش له بن دیواریک پراکشاین و چاوه پروانی ئه وه مان ده کرد که شه ومان لی بی ت و سواری ئوتوبوس بین و برۆین بو شاری به نده ره عه باس. هه وا خو ش بو و من و ئیبراهیم سه رومی شکان گه رمی خه یالاتی ئه وه بو که له به نده ره عه باس چی ده بی ت!؟.

دلمان نه ده هات که له دو یست و هه فتا تومه نه که نانیک ی گه رم بکرین. نه ده بو که ئه و پاره هه ر له خو وه بو ه یچ خه رجی بکه ین. ددانمان له سه ر جه رگ دانی و پرۆژمان له ده ور به ری ترمیناله که برده سه ر و ورده کاتی ئه وه هات که سواری ئوتوبوس بین. بو وه کاتر می ر ده و نیوی شه و، خه لکیک که بو شاری به نده ره عه باس

ده چوون كۆ بووه نه وه و ئيمهش له گهڵ خهلكه كه راوستاين و چاوه پيمان كرد. زۆرى نه خاياند كه ئوتوبوس هات و خهلك سهر كهوت و ئيمهش له سهر دوو كورسى له ته نيشتى يه كدى دانىشتن و شوپيمان گهرم كرد. دلمان به وه خووش بوو كه له ماموستا پوردل نزيك ده بين و ده چينه شاره كهى و به ئاسايشيك ده گهين.

ئوتوبوس به ريكهوت و ئيمهش سهرمان بو سهر شانى يه كدى شل كرد و نه رمه خهويك بردمانى. زور نه چوو بوووين كه ئوتوبوسه كه ته كانىكى خوارد و له ته نيشت جاده كه رايگرت و داوايان له خهلكه كه كرد كه له ئوتوبوسه كه دابه زىت. ئيمهش نه مانده زانى كه هوكهى چيه، كه چووينه خواره وه باسى ئه وه يان ده كرد كه مه كينهى ئوتوبوسه كه تووشى كيشه يهك بووه و ئيتر له وه زياتر ناروات. ئوتوبوسه كه له نزيكى شارى فهسا له بيا بانىك ئاوه هاى لى قه وما بوو. خهلك له بهر تاريكى و سه رما ئاگر يان كرده وه و له ده ورى ئاگره كان كۆ بوونه وه.

زياتر له كاتزميريك له وه سه رما و تاريكيه مائنه وه، تا ئه وه كه ئوتوبوسىكى نيوه نه فهر له سهر جاده كه رايگرت و به خهلكيان وت كه ده بيت هه ره هه مووتان سوارى ئه م ئوتوبوسه بن. بو ئيمه زور ناخوش بوو كه سوارى ئوتوبوسىكى تر بين كه نه فه رى تيدايه. ئه وانهى كه زوو چوونه ناوه وهى ئوتوبه سه كه، شوپينيان بو خويان گرت و ئيمهش كه له دواوهى سهر كه وتين. له ناچاريدا له رپر هوى ئوتوبوسه كه له بهر پى خهلك دانىشتين و چاره يهكى ترمان نه بوو. زور بو ئيمه ناخوش بوو، خهومان ده هات و نه مانده توانى كه سه رمان بنينه سهر شتى كه وه. من و ئيبراهيم پشتمان به يه كه وه دابوو و سه رمان له سهر ئه ژنۆمان گرتبوو. زورمانى هيلاك كرد. سه رمان بو سه ره وه بهرز ده كرد و كه سيش سه يرمانى نه ده كرد. ده ستم برد كه بزانه له بن كورسيه كان شوين هه يه كه له بن پى خهلك راكشيم. كه سه رم برده بن كورسيه كان، بينيم ژنيك خهوى لى كه وتوو. ئيتر زانيم كه بن كورسيه كانىش شوين بو خه و نيه!

كورپك له سهر كورسيه كهى هه لسا و ده ستى نيا به شانى ئيبراهيمه وه: هه لسه برؤ له سهر شوينه كهى من بخه وه!

كورپكى گهنج بوو، زور به به زه يى بوو. ئيبراهيم به كسه ر به منى وت: تو برؤ له سهر شوينه كهى بخه وه، تو هيلاك ترى.

منیش بهیئ ئهوهی که قسهیهک بکهه، چووم و لهسهه شوینهکهی کورهکه پالم دایهوه. سهیری کورهکه و ئیبراهیم کرد، ئهوانیش سهیری منیان کرد و بزگهیهک گرتیانی!.

ئوتوبوسهکه له چیشتهخانهیهک رایگرت و خهک بو خواردن چوونه خوارهوه. من و ئیبراهیمیش هیچ پارهمان پی نهبوو. زوریش برسیمان بوو. خهکهکه دهچوونه ناوهوهی چیشتهخانه و ئیمهش له دهرهوه راپوهستابووین. کورهکه به پاکهتیک بسکویتهوه هات بو لای ئیمه. وتی: ئهزانم برسیتانه، ها لهو بسکویته بخون.

ئیبراهیم پرسیری لی کرد: تو کارت چیه له بهندهرعهباس؟.

کورهکه: من قوتابی زانکوم، دهگهپیمهوه بو زانکو.

منیش وتم: خهکی کویت؟.

کورهکه: من خهکی ههمه دانم.

سهیریکی ئیبراهیم کرد، بهو مانا که لهبیرته له ههمه دان گوزه رمان کرد!.

کورهکه: جا کاری ئیوه چیه له بهندهرعهباس؟.

ئیبراهیم به خیرایی وتی: ئهچین بو مالی خزمهکه مان!.

سهیری ئیبراهیم کرد و بزگهیهک گرتمی، بهو مانا که ئیمه کهی خزمان لهوئ ههیه!؟.

کورهکه: ماله کهیان له کوئوهیه؟.

ئیبراهیم: له ناوچهیهک به ناوی باباغولام!.

که ناوی باباغولامی هیئا به بیرم کهوتهوه که ئیمه خزم و کهس و کاری زورمان لهوئ ههیه. ئهوهندهی تر دلم کهوته خوشی. به خوشی وتم: ئیبراهیم ئهزانی خهکی ئاواپیهکهی خومان ههرههموویان لهوین!؟.

ئیبراهیم: هادی برام ماوهیهک پیشتر لهوئ بوو، ئیستهش براده رکانی ههر ههموویان لهوین.

کورپه که کاغه زیکی دهرهینا و وتی: ناونیشان و ژماره تهله فوئی خوّم به ئیوه ددهم، ئەگەر هەر کیشیه کتان هه بوو، په یوه ندیم پیوه بکهن.

کاغه زه که مان له کورپه که وهرگرت. خه لک ورده ورده ده گه پرایه وه بو نیو ئوتوبوسه که. کورپه که به ئیبراهیمی وت: تو له سه ر شوینه که ی من دانیشه.

ئیبراهیم: نه زور سوپاس، ئیسته کیشم نیه، ئەگەر پیویست بوو، داوات لی ده که م، به لام ئەگەر پیاوه تی بکهیت و به رانه ندە بلّیت که له بابا غولام راپیگریّت و دوورمان نه کاته وه.

کورپه که وتی: باشه خوّم له کاتی خویدا پیتان ده لیم.

کورپه که چوو ه سه ر شوینه که ی و من و ئیبراهیم له رپر هوی ئوتوبوسه که، باسی چاکه و پیاوه تی ئەو کورپه مان له گه ل یه کدی ده کرد. ئوتوبوسه که به ریکه وت و دلّمان به وه خو ش بوو که ده توانین له به نده رعه باس روو له زور که سان بکهین!.

سه روملمان ئەوه ندە ئەملاوئەولای کرد بوو، ماندوو ببوو. به خو شی به نده رعه باس ئەوه شمان قبول کرد و هیوای ئەوه مان هه بوو، کاتی که پرۆژ ده بیته وه، چاومان به بینینی مامۆستا پوردل شاد ده بیّت.

پرۆژ بوو و ئوتوبوسه که و خه لکه که ی ناوه وه ی به تیشکی خور گهرم بوون و ورده ورده خه لک خو یان کو ده کرده وه. کورپه که به چاو ئامار ه ی به من کرد، که ئاگام لییه و له کاتی خو ی ئاگادارتان ده که م.

کورپه که له شوینی خو ی هه لسا و چوو له ی رانه ندە وه. قسه ی له گه ل کرد و سه یری ئیمه ی کرد و ده ستی به رز کرد که ئاماده بن بو ئەوه ی که دابه زن. له شوینی خو مان هه لسا ی و چووینه پیشه وه. کورپه که وتی: تو زیکی تر ده گه ین به بابا غولام، ئەگەر هەر پیویسته کتان به من هه بوو، په یوه ندیم پیوه بکهن، خواتان له گه ل بیّت.

ئوتوبوس راپیگرت و ئیمه ده ستمان به مانای ده ستخو شی و خواحافیزی له کورپه که هه لبری و دابه زین. ئوتوبوسه که چوو و ئیمه سه یری ئوتوبوسه که مان ده کرد. جاده ی بابا غولام گه وره بوو و لوری زور له وئ راپیگرت بوو. هه رچی چاومان ده دا که که سه یک بدو زینه وه و هه وائی خه لکی کرماشانی لی بپرسین، که س نه بوو. چند دوکانمان

بىنى كە دەرگەكانيان داخرابوو. تابلۆيەك ھەلۋاسرابوو و لە پىشتەوھى نووسرابوو
مىزگەوت. زانىمان كە مىزگەوتىك لەوئى ھەيە. مىزگەوتەكە لە پىشتەوھى دوكانەكان
بوو. كەس لەوئى نەبوو. چووينا ناوھوھى مىزگەوتەكە، بۆنى پىسى مروف دەھات،
مىزگەوتەكەيان پىر لە پىسى كىردبوو. بە پەلە چووينا دەرهوھ، سەيرمان لى ھات كە
مىزگەوتىك ھەبىت، كە ئاوهھا پىس و بۆگەن بىت. چوويناوھ سەر جادە و چاومان بۆ
خەلك دەدا. كىبراىەك بە شەرۋالى كوردى و تەزۋىيەكى زەردەوھ لە دوورەوھ ھات،
دلم خۆش بو كە ئەو كىبرا شوپن و پىر خىزمەكانمان بزانىت. كىبرا نىك بووھوھ:
چىتان دەوئىت لىرە!؟.

ئىبراھىم: بە دواى خىزمەكانمان دەگەپىن؟.

كىبرا: ناويان چىە؟.

ئىبراھىم: ەلى، ئەحمەد.

منىش وتم: سامان، كەمال.

كىبرا تەزۋىيەكى دەورىك لىدا: ئەزانن چىە، بۆ ھەرچى كە ھاتوون بۆ
بەندەرەباس، خۆتان و شىرى دالگتان²⁰ بە دواى كارى خەلاف و دەرمان نەكەون!
كىبرا دەيەويست كە ئامۆزگاريمان بكات، واى ئەزانى كە بۆ كار و پارە چووينا بۆ
بەندەرەباس.

ئىبراھىم: كاكە بەس دەمانەوئىت كە خىزمەكانمان بدۆزىنەوھ، ھىچى ترمان ناوئىت.

كىبرا ھەر لە خۆيەوھ وتى: دەبىت كە بىرۆن بۆ ناوشار لەوئى خەلكى زۆر ھەيە،
بەشكە لە ناو كوردەكان ئەوان ببىنەوھ.

منىش وتم: لە كوئى سوارى ماشىن بىن بۆ ئەوھى كە بىرۆينە ناو شارەوھ؟.

كىبرا دەستى بۆ مەيدانىك لە خوارەوھ پاكىشا و وتى: بىرۆن و لەو مەيدانە
پاوستن، ماشىنەكان خۆيان بۆتان پائەوھستن، خوا لەگەلتان.

به قسهی کابرامان کرد و چووین بۆ مهیدانه که. ماشینیکی تۆیۆتای باری پرایگرت و ده رگهی کرده وه، به پهله بوو، نهیده ویست که ماشینه کهی زۆر له دهوری مهیدان پراگریت: زووبن سه رکه ون!.

پرسیاری کرئ لیمان نه کرد. ئیبراهیم: ئاغا نه فه ری چه ند ده مان به یت بۆ ناوشار؟. کابرای پانه نده: نه فه ری دو یست تومه ن.

ئیبراهیم سه یری منی کرد و پرووی کرده کابرا: ئاغا ئیمه بهس دو یست و هه فتا تومه نمان پییه، قبول ده که یت!؟.

کابرا سه یری کرد و وتی: له وه زیاترتان پی نیه؟.

ئیبراهیم: نه به خوا له وه زیاترمان پی نیه.

کابرا: قه ی ناکات، کیشه یه کی گه وه نیه، له ش و ماشین سه لامه ت بیّت!.

گه یشتین به بازاری شاری به نده ره بهاس و له شوینیک دابه زین که کۆیه کی زۆر له خه لک کۆ بوو و ده نگ و هه رایه کی زۆریان دروست کرد بوو. چه ند که سم بینی به جلی کوردیه وه. نزیک بوومه وه: کاکه ئیوه کوردن؟.

یه کیک له وانه که کورپکی گه نج بوو: ها، چه ئیژی ئابرا!؟.

ئیبراهیم: بۆ خه لکی کرماشان ده گه رپین... هه ندیک له خزمه که نمان لی ره ن.

کورپه گه نجه که: کرماشانی چه ئه کات له به نده ره بهاس ئابرا!.

پیاویکی تر که له ته نیشتی دانیشتبوو: بۆ گالته یان پی ئه که یت!؟ (سه یری ئیمه ی کرد و به پرویه کی باوکانه وه) ئیمه کرماشانی لی ره نانسین، بگه رپین به شکه که سیکتان دۆزیه وه.

من و ئیبراهیمیش له نیو خه لکه که گه رپین و هه رچیمان کرد که سیک نه بوو که خه لکی کرماشان بیّت. نا ئومید بووین له وه که خزمه کانمان بدۆزینه وه. به هه نگاوی شه که ت و یه واشه وه که نه مانده زانی بۆ کوئ بچین و پروو له کوئ بکه ین، جاده به جاده و کۆلان به کۆلان ده گه رپین.

ئىبراهيم وەرەس و توورە: مامۆستا پوردل لەم شارەيە، ھەرھەموو شارەكە دەگەرپن، ھەر دەيدۆزىنەو!

گەرھەي بەندەرەباس و شەكەتى و ھىلاكەتى خۆمان زۆرى پيمان ھىنابوو و وەرەس بووين لەو شلەژاويە.

زۆر ئەمسەرئەوسەرمان کرد و پرسىارمان لە خەلك دەکرد، ھەرکەس و ناوئىشانىكى بە ئيمە دەدا. لە كۆلانك چووينە ژوورەو و سەيرم کرد كە كورپك بە روومانەو دەيت، لە خومارى دەتوت بە سىنگەو ەرى دەكات. منيش نزيك بوومەو و رپم لە كورەكە گرت و پرسىارم لى کرد: ئاغا.... ئاغا... ئەزانى مالى مامۆستا پوردل لە كويوئەيە؟

كورەكە كە تەوانى ئەوئەي تيدا نەبوو سەرى بگەرپنىتە لاو و سەيرى من بكات، دەستى بە توورەيى بەرز کرد و وتى: ئاخىر من چووزانم كە مەلا پوردل چ سەگبايەكە!

ئىبراهيم بە من وتى: ئاخىر تۆ مروف نەمابوو پرسىارى لى بكەيت جگە لەم دەرمانخۆرە نەبىت، ئەمە تاقەتى خۆشى نەبوو (ئىبراهيم پىكەنى).

گەرانەكانى ئيمە وەلامى خۆى داىەو و كابرەيەك بە ئيمەى وت كە بۆ ئەوئەي مامۆستا پوردل بدۆزىنەو، دەبىت كە برۆن بۆ مزگەوتى مەلا موحموود. پاش چەند كاتژمير گەران، مزگەوتى مەلا موحموودمان دۆزىەو و لە دەورى دەسوورپاينەو، زۆرمان پى خۆش بوو، وەك ئەو كە لە دەورى مالى خوا دەسوورپاينەو. نانەوايەك لە پيش مزگەوتەكە بوو و بۆنى نان بە سەرولوتماندا دەچوو. پارەشمان پى نەبوو كە نان بکړين و بيخوين. ھەر سەيرى يەكديمان دەکرد و پيدەكەنين!

ئەوئەي نەبرد و كابرەيەكى بە تەمەن ھات و دەرگەى مزگەوتى بۆ نويزى نيوەرۆ كردهو. بە پەلە خۆمان بە كابرا گەياند و سەلاممان لى کرد. كابرا وەلامى بە پىكەنين داىەو و وتى: فەرموون، وەرەنە ژورەو، ئەو شويى دەستنويزە.

ئىبراهيم: ئيمە ھاتووين بزانيين مالى مامۆستا پوردل لە كويىە؟

كابرا بە سەيرليھاتن: ئيوە مامۆستا پوردلتان بۆچيە!؟

منیش وتم: ده بیټ ببینین، کیسه یه کی گوره مان هه یه.

کابرای مجیور: باشه، با نویژی نیوه رۆ بکهین، ئه وکاته ده چین بۆ مالی ماموستا.

ئبراهیم: ئیمه نویژ قهسر و جهمع ده کهین، خۆمان ده یخوینین.

ئیمه له شمان به نویژه وه نه بوو، لهش و جله کانمان خاوین نه بوو، نه مانده ویست که ئه وه به کابرای مجیور بلین، شهرمان ده کرد. له حهوشی مزگهوت دانیشترین و چاوه روانی ئه وه بووین که نویژی نیوه رۆ ته واو بیټ و کابرا بیټه ده ره وه.

پاش ئه وهی که خه لک هه ره مووی له مزگهوت چووه ده ره وه، کابرای مجیور به پرویه کی خو شه وه هات و پیش ئیمه کهوت. چه ند کۆلان ئه ولاتر له پیش ده رگه ی بینایه کی دوو قاتی راوه ستا و دای له زهنگی ماله که وه. کابرایه ک وه لامی دایه وه: به لی؟

مجیوری مزگهوت: ماموستا پوردل له ماله؟

کابرا: نه له مال نیه، چه ند کاتژمیری تر دیته وه، کاریکتان هه بوو؟

مجیوری مزگهوت: میوانی تایبه تی خو ی هه یه، ده لین که ده مانه ویټ ماموستا ببینین.

کابرا به مجیوری وت: تکات لی ده کهم که بیان به یټ بۆ مزگهوت و له وی ئاگات لییان بیټ و خزمه تیان بکه یټ، زۆر مه منون ده بم.

مجیوری مزگهوت: باشه به سه ر چاوان، میوانی عه زیزی خۆمن.

ئیمه ش شهرمان کرد که ببین به میوانی مجیور، ئبراهیم وتی: ئیمه ئه چین و ئه گه رین و بۆ نویژی عه سر دینه وه بۆ مزگهوت، ئاوه ها باشته، به شکه کارتان هه بیټ.

مجیور: چاوه ریتان ده کهم، ها!.

ئیمه ش خوا حافی زیمان کرد و لی جیا بووینه وه و چوینه سه رجاده ی سه ره کیه وه.

ئبراهیم: ئیتر پیموایه که ناتوانین ئاوه ها له خۆمانه وه له خه لیجی فارس له و ئاو و ده ریا گوزه ر بکهین، ئه مه ئیتر کۆتاییه و ناتوانین که له زیاتر برۆین!.

ههستم کرد که ئیتر ئیبراهیم به ئەنجامیکی زۆر گهوره گه‌یشتوو که ئەلێت، ئیتر له خه‌لیج ناتوانین گوزهر بکه‌ین. منیش بزگه‌یه‌ک له خۆشی ئەو کۆتاییه‌ گرتمی: ئە‌ی چی بکه‌ین!؟.

ئیبراهیم: کاتی ئە‌وه هاتوو که ته‌له‌فۆن بۆ ماله‌وه بکه‌ین و پێیان بلین که له مزگه‌وته‌که‌ی مامۆستا پوردلین و حالمان باشه‌.

خۆشیه‌کی گه‌رانه‌وه بۆ ماله‌وه، پاش ئە‌وه هه‌موو دهرد و سه‌ختیه‌ دای به‌سه‌ر گیان و دل‌مدا. له‌وه دلنیا بووین که پالدانی ئیمه‌ به‌ مامۆستا پوردله‌وه، ده‌بێته‌ هۆی ئە‌وه که له‌ گه‌رانه‌وه‌دا وه‌ک قاره‌مانیک سه‌یرمان بکه‌ن.

ئیبراهیم: ده‌بێت که شوینیک بۆ ته‌له‌فۆن کردن بدۆزینه‌وه‌.

له‌سه‌ر جاده‌که‌ راست و راست چووین و دوکانیکی ته‌له‌فۆن کردنمان دۆزیه‌وه و چووینه‌ ژووره‌وه‌. کابرایه‌ک به‌ جلی عه‌ره‌بیه‌وه له‌وێ بوو. باسی خۆمان کرد که پاره‌مان پێ نیه‌ و زۆر پێویسته‌ که ته‌له‌فۆنیک بکه‌ین. کابرا قبوولی کرد و گوشه‌ ته‌له‌فۆنه‌که‌ی به‌ ئیبراهیمدا که ژماره‌که‌ بگرییت.

ئیبراهیم سه‌یری کابرای کرد: ئاغا به‌ خوا پاره‌که‌ت بۆ ده‌هینینه‌وه‌.

خاوه‌ن دوکان: ته‌له‌فۆنه‌که‌ت بکه‌، گرنگ نیه‌.

ئیبراهیم سه‌یری منی کرد و پیکه‌نینیک گرتی: تۆ قسه‌ بکه‌!.

منیش هه‌سته‌کانم ده‌کولاً و ده‌ست و گیانم ده‌له‌رزى: نه‌... نه‌.... به‌ خوا خۆت ده‌بێت که قسه‌ بکه‌یت.

ئیبراهیم به‌ نه‌رمی و له‌ ترسیکدا که خۆشی پێوه‌ بوو، نه‌رم نه‌رم ژماره‌کی گرت و چاوه‌رێ بوو، منیش گویم له‌ زه‌نگه‌کان بوو.

ده‌نگیک هات: ئە‌لۆ... ئە‌لۆ....

ئیبراهیم گتییکی کرد و خۆی پێوه‌نا: ئە‌لۆ... من ئیبراهیم....

ده‌نگه‌که‌: ئیبراهیم بکه‌... ئیبراهیمه‌ خوايه‌ گیان!.

هه‌ستم کرد که کۆیه‌کی زۆر له‌ خه‌لک له‌ پشته‌وه‌ی ته‌له‌فۆنه‌که‌ کۆبوونه‌ته‌وه‌.

باسی ئەم چیرۆکه بکهین؟! وەك ئەوه كه له شتێك دەترسیت و دەبیتە هۆی ئەوه كه كێشەى بۆ دروست بكات.

گه پراينه وه بۆ مزگه وته كه و له پيش ده رگى مزگه وته كه دانيشتين. كابرای مجیور له ناوه وه هاته ده ره وه و سه یری كرد كه ئیمه له پيش ده رگا دانیشتووین. مجیوری پوو خۆش، ئیمه ی برده ناوه وه ی مزگه وت و ده رگه كانی كرده وه و له حه وشى مزگه وت له گه ل ئیمه دانیشت. به پوو یه كى خۆشه وه باسی پریازی ئیسلامی بۆ ئیمه كرد و به پوو یه كى میهره بان و باوكانه پرسىاری كرد: ئیوه مالى خۆتان به جیهیشتووه؟!.

ئیبراهیم: به ئی!.

مجیوری مزگه وت: بگه پینه وه بۆ مالى باوكتان. (به پوو یه كى ناره حه ته وه) ئایا ئەوان ئاگایان هه یه كه لیڕه ن!؟.

: به ئی، ته له فۆنمان بۆیان كرد.

مجیوری مزگه وت: ئەى نانتان خوار دووه؟.

هیچمان نه وت. مجیور زانی كه زۆرمان برسیه، ده ستی كرده گیرفانی و شه شه سد تومه نی به مندا و وتی: برۆن هه تا نوێژ ته واو ده بیت، شتێك بخۆن و وه رنه وه بۆ ئییره، به خوا ئەگه ر له بهر ئیوه ش بیت، شه وان ئەم مزگه وته ده كه مه وه، خه متان نه بیت، خوا گه وریه!.

خۆشحال بووم كه ئەو قسه ی كرد، هه ر ئەو كاته یه كسه ر بیری ئەو كابرای مجیوره كه وتم كه له شاری سنه ئیمه ی به پیله قه له مزگه وت ده ركرد. هه ستم خۆش بوو كه ئەگه ر شه و ماينه وه، له م مزگه وته ده خه وین.

من و ئیبراهیم له مزگه وت چووینه ده ره وه و چووینه سه رجاده و له دوكانێك دوو نوشابه مان كړی و به خۆشیه كى زۆره وه له بن سیبه رى دیواری دوكانه كه وه خواردمان. هه ر له و كاته بوو كه ده نگی بانگ هات و ئیمه ش ورده ورده گه پراينه وه بۆ پيشه ده رگه ی مزگه وت و هه ر له وى راوه ستاین بۆ ئەوه كه مجیور بیته ده ره وه.

مجیور به ته زوی ده ستی و خه نده ی لیوانی هاته ده ره وه و وتی: وه رن با برۆین، ئینشائه لا كه مامۆستا له مالى خۆیه تی ئیسته!.

من و ئیبراهیمیش به خوشیهکی زۆرهوه به دواى کابرا کهوتین و دلّمان لى دّدا که تا چه‌ند خوله‌کیکی تر مامۆستا پوردلّ له نزیکه‌وه ده‌بینین.

مجیور زه‌نگی ده‌رگه‌ی لیدا و چاوه‌پروانى وه‌لام بوو. ئیّمه‌ش له خوشیدا ده‌مانه‌ویست که بۆنى بالای مامۆستا پوردلّ بکه‌ین.

ده‌رگه‌ کرایه‌وه و مامۆستا پوردلّ به بالای به‌رز و پرومه‌تی خه‌ندان و خوشیه‌وه هاته‌ ده‌روه و ئیّمه‌ی به باوه‌شی خوی شادمان کرد. باوه‌شمان به مامۆستا کرد و وه‌ک ئه‌وه‌ی که له شتیکی گه‌وره که به‌دوامان بیّت و هه‌لاتبین، له باوه‌شی مامۆستا گریابین و باوه‌شی مامۆستامان به توندی به‌خۆه‌ گرت.

مامۆستا پوردلّ که ئاوه‌ها حالیکی بینی، هه‌ستی به‌وه کرد که ئیّمه‌ پیویستمان به موچه‌ببه‌تیکی زۆتر هه‌یه. مجیوره‌که خواحافیزی کرد و پۆیشت. مامۆستا پوردلّ ئیّمه‌ی برده هۆلی ماله‌که‌ی و هه‌ولّه و جلی هیّنا که خۆمان له‌ هه‌مام بشۆرین. ئیّمه‌ش هه‌ستمان به ئاسووده‌یی ئه‌وه نه‌ده‌کرد که خۆمان بشۆرین. ده‌ست و ده‌م و چاوی خۆمان شۆرد و له هۆله‌که‌ دانیشتین. مامۆستا خواردنی بۆ ئیّمه‌ هیّنا، سینیه‌ک پر له‌ گوشت و برنج و سه‌وزه و میوه و شه‌ربه‌تی میوه. مامۆستا پاش ئه‌وه‌ی که خواردنه‌که‌ی هیّنا وتی: ئیّسته به‌ دلّی خۆتان بخۆن و شه‌رم مه‌که‌ن!

مامۆستا له هۆله‌که‌ چوه‌ ده‌روه و من و ئیبراهیم به‌خۆشی و په‌له‌ ده‌ستمان به‌ خواردن کرد.

ئیبراهیم به‌ خوشیه‌وه: وامه‌زانه که چوه‌ ده‌روه و ئاگای لیّمان نیه، ئیّسته له‌ گوشه و کونیکه‌وه سه‌یرمان ده‌کات که بزانیّت چۆن نان ده‌خۆین!.

منیش سه‌یری دیوار و په‌نجه‌ره‌کانم کرد: وه‌لا که‌س سه‌یرمان ناکات، دایواره‌کانیش هیچ کون و که‌لیکی تیّدا نیه!.

ئیبراهیم قه‌پی له‌ په‌ گوشت دّدا و ده‌ست و ده‌می چه‌ور ببوو: ئه‌زانی که‌ ماوه‌یه‌که‌ خواردنی ئاوه‌هامان نه‌خواردوو؟.

تیّری سکی خۆمان خوارد و ده‌ست و ده‌می خۆمان شۆرد و چاوه‌پروانى ئه‌وه‌مان کرد مامۆستا پوردلّ بیّت. له‌وه‌دا مابووینه‌وه که مامۆستا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که ئیّمه‌ به‌ ئاسووده‌یی نان بخۆین، ئیّمه‌ی به‌جیّه‌یشت یان په‌سمی ئه‌وان وایه که میوان بۆ

خۆى نان بخوات؟! ئهوهى كه ههستمان پىي كرد ئهوه بوو كه مامۆستا له بهر دلى ئيمه چوو دهروهه، له بهر ئهوهى كه ئهيزانى شهرم دهكهين.

مامۆستا به پرويهكى خوشهوه هاتهوه: بهخپىر هاتنهوه ئهى بهندهكانى خواى گهوره، ئهى موسافره خوشهويستهكان!.

مامۆستا سينييهكهى برد و هاتهوه. بۆ ئيمه سهير بوو كه بۆ چى منداڵ و ژنى مامۆستا ديار نين و نايهنه ژوورى ميوانهوه.

مامۆستا به قۆريهك چا و قهندهوه هاتهوه و دانىشت و به ههستىكى زۆر نزيكهوه: ئيوه كين؟! چيتان بهسهر هاتوه؟!.

منيش باسى حالى خۆمان كرد، كاتىك كه له تهنىشت پروبارهكهى ئهلهنهوه بووين تا ئهوه كاته كه له مالى مامۆستا بووين. مامۆستا وهك چيروك و بهسهرهاتىكى شايستهى گوى گرتن، بيدهنگ گوى له من دهگرت.

پاش ئهوهى كه گيپرانهوهى چيروكى من تهواو بوو، مامۆستا ههناسهيهكى گهورهى له سىنگى دهركرد و وتى: ئهى خواى من، ئيوه چ بهسهرهاتىكتان ههبووه، باوهپ ناكريت، خواى گهوره بهزهيهى به ئيوه دا هاتوه كه بهسهلامهت گيانتان دهركردوه، ئيوه سهفهرنامهيهكى گهورهتان لهلايه كه بۆ گيپرانهوه باشه!.

مامۆستا له شوينى خۆى ههلسا و قۆرى و پيالهاكانى ههگرت: ئيوه راستىخوازه گهورهكانن، ئافهريين و پهحمهت له ههنگاوهكانى ئيوه!.

مامۆستا هاتهوه و وتى: دهبيت كه مالهوتان ئاگادار بكهنهوه.

ئيبراهيم: ئهمرۆژ بهوانمان وت كه له كوئين.

مامۆستا: وتتان كه له مالهكهى من له ئاسايشدان؟.

مامۆستا سهروهستى ليمان نزيك كردهوه: تكاتان لى دهكهم كه ژمارهى مالى خۆتان بدن به من بۆ ئهوهى كه پهيوهنديان پىي بكهم و بارودۆخى ئيوهيان بۆ باس بكهم.

ئىبراهيم ژماره‌ی مالى خويانى به ماموستادا. ماموستا له شوينى خوى هه‌لسا و وتى: ئيوه ئيسراحه‌تېك بکه‌ن و سه‌رخه‌ويک بشکينن، ئەزانم که زور هيلاک و ماندوون.

من و ئىبراهيم دوو پېخه‌فى هاوينه‌مان به خوماندا و سه‌رمان له‌سه‌ر به‌تانی دانيا و ده‌مانه‌ويست که بخه‌وين. هه‌رچيمان ده‌کرد، بير و خه‌يالآت نه‌يده‌ه‌يشت که بخه‌وين. کاتژميرېکى نه‌برد و به‌ده‌نگى ده‌رگه و بيانوى ئاوده‌ست، وامان پيشاندا که له‌خه‌و هه‌لساوين. ده‌مانه‌ويست که قسه‌ی زورتر له‌گه‌ل ماموستا بکه‌ين. ماموستا هات و به‌روويه‌کى خوشه‌وه شووتى و ميوه‌ی هينا و دانىشت.

ماموستا: له‌گه‌ل ئاغا نادر قسه‌م کرد (مه‌به‌ستى باوکى ئىبراهيم بو) باسى ئيوه‌م بوى کرد و وتم که دلنيا بن که منداله‌کان شوينيان خوش و ئاسوده‌يه.

ئىبراهيم به‌روويه‌کى پر له‌ترسه‌وه: ناونيشانى ئيره‌ت پيياندا!؟.

ماموستا: ده‌بيت که بلېم له‌کوین، ئەوان له‌به‌ر ئيوه ژيانيان لى تېک چووه!.

ئىبراهيم: ئاخ‌ر ئەوان دین و ده‌مانبه‌نه‌وه بو کرماشان!.

ماموستا: ئاغا نادر وتى که چه‌ند ده‌سته له‌پياوه‌کان له‌شاره‌کانى ئيران بو ئيوه ده‌گه‌رپن، وتى که ئاغا هادى کورې، له‌شارى شيراز بووه و ئيسته له‌رى شارى به‌نده‌رعه‌باسدايه.

ترس و هه‌راس من و ئىبراهيمى گرت. ماموستا هه‌ستى به‌و ترسه‌ کرد.

ماموستا: ناراحت مه‌بن، من ناهيلىم که هيچ کيشه و نيگه‌رانيه‌کتان بو دروست بکه‌ن، هه‌رچيتان بویت ئەوه ئەنجام ده‌دریت، به‌من بلين که ئيسته چى ده‌توانم بو ئيوه بکه‌م؟.

ئىبراهيم: ماموستا تکات لى ده‌که‌ين که ئەگه‌ر له‌م شاره‌ حوجره و خانه‌قايه‌ک هه‌يه، کارېک بکه‌يت که وه‌رمانگرن و ليره‌ ده‌ست به‌خويندن بکه‌ين و ئيتر نه‌گه‌رپينه‌وه بو بارودوڤخى رابردووى خومان.

ماموستا: ليره قوتا‌بخانه‌يه‌کى دینی هه‌يه که هى براکه‌ی ماموستا زياييه (ضياى) ئەگه‌ر پييتان خوش بيت ده‌چين و سبه‌ی سه‌ردانى ئەو قوتا‌بخانه ده‌که‌ين.

به و قسه دلّمان خوْش بوو که ئه مشه و له مائی مامؤستا ده مینینه وه، وه خالی تری گرنگ ئه وه یه که حوجره یه که هیه که بتوانین تیدا بخوینین. ئه مه بووه هوئی ئه وه که ههست به ترسی زور نه کهین.

مامؤستا: ئیسته ههستن بو ئه وهی که پیاسه یه کی لیواری ده ریا بکهین، ئه زانم که نه تانبینیه!.

له گه ل مامؤستا هه لساين بو ئه وه که برؤینه دهره وه، له ناکاوه دهنگی دهرگه هات. مامؤستا چوو دهره وه و دهرگه ی کرده وه. ئیمه ش له په نجه ره وه سهیری دهره وه مان ده کرد. سهری هادی برای ئیبراهیم بینی. ترس گرتمی: ئیبراهیم، ئه وه هادی براته، به خوا ته واو بوو!.

ئیبراهیم ترس گرتی و ده می له سهیرلیهاتن کرایه وه: ئه وه چون بهم زوویییه گه یشتن به بهنده ره عه باس!؟.

مامؤستا هات و بانگی ئیمه ی کرد. چووینه دهره وه. هادی له گه ل خزمیکمان هاتبوو. بینینی مامؤستا ئه وانی بهنج کردبوو. وهک ئه وه که هیپنؤتیزم کرابن. هادی له بهر مامؤستا و خوْشی و عه شقیک که بو مامؤستا هه بیوو، ئه وهنده ئاگی له ئیمه نه مابوو، پرووی له مامؤستا بوو، له بهر ئه وه که یه که مجار بوو که مامؤستایان له نزیکه وه ده بینی. خه یالیان بو ئه وه نه ده چوو که له گه ل مامؤستا پوردل بین!.

ئیمه یان بینی و دهستمؤچانیان له گه لمان کرد و به پروویه کی خوْشه وه: ئیوه ئاو و ئاگرتان له ئه و خه لکه بهردا، دونیا به شوینتان گه پراوین، بیرمان بو هه موو شوین ئه چوو جگه له مامؤستا پوردل نه بیئت!.

مامؤستا: ئاغا هادی ده لیئت که ده بیئت له گه ل من بگه رپینه وه بو کرماشان، چی ده لئین؟ به رای من ئه گه ر بگه رپینه وه باشتره، له بهر ئه وه که خویندنتان هه یه، سالی داهاتوو، پاش ئه وهی که ناوه ندیتان ته واو کرد، ده توانن که بگه رپینه وه بو ئیره و له قوتابخانه که ی مامؤستا زیائی ناو نووسی بکه ن و بخوینن.

من و ئیبراهیم زانیمان که ئیتر هیچ ریگه یه کی دهرچوون نه ماوه. هه ستمان به وه کرد کرد که مامؤستا پوردل هه ر ئه وهنده ی توانیوه بکات که نانیک به ئیمه بدات و په یوهندی به ماله وهی ئیمه بکات.

سەرمان كرده خوار و هادی دهستی خواخافیزی بۆ مامۆستا دريژ كرد و مامۆستاش باوهشی به ئيمه‌دا كرد و وتی: نارپه‌حت مه‌بن، ماله‌وه‌تان بۆ ئيوه زۆر نيگه‌رانن، ده‌بیت كه بگه‌رپينه‌وه.

خواخافيزيمان له مامۆستا پوردل كرد و له‌گه‌ل هادی و براده‌ره‌كه‌ی سواری په‌يكان بووین. له‌سه‌ر جاده‌كه‌دا ده‌چووین كه دوكانی ته‌له‌فۆنه‌كه‌م بی‌نی. به‌په‌له‌ ده‌ستم دريژ كرد و وتم: هادی تو خوا لی‌ره‌ بوه‌سته، له‌و دوكانه‌ ته‌له‌فۆنمان كرد و پولمان پي نه‌دا، تو خوا بچۆ و پوله‌كه‌ی پي بده، وه‌عدماندا كه پوله‌كه‌ی پي بده‌ينه‌وه، تو خوا!؟.

هادی له‌ ماشين چووه‌ خواره‌وه و منیش له‌گه‌لی چووم. هادی سه‌لامی كرد و وتی: ئه‌م كورپه‌ به‌یانی ته‌له‌فۆنی كردووه و پولی پي نه‌بووه، پوله‌كه‌ی چه‌ند ده‌بیت كه بیده‌ينه‌وه. كابرا پارهی‌ه‌كی وه‌رگرت و سه‌یری منی كرد، گلی‌نه‌ی چاوی به‌ پرسه‌وه سه‌یری منی ده‌كرد. هه‌ستم كرد كه پرسیاره‌كه‌ی ئه‌وه‌یه: تو چۆن بی‌ری ئه‌وه كه‌وتیت كه پوله‌كه‌ی من به‌ینیته‌وه!؟.

له‌ دوكانه‌ چووینه‌ ده‌ره‌وه و سواری ماشين بووین.

ئیب‌راهیم: كاتیك كه هاتین له‌ بابا‌غولام دابه‌زین، كه‌سمان نه‌دۆزیه‌وه!؟.

براده‌ره‌كه‌ی هادی كه ناوی عه‌لی بوو: مالتان ئاوه‌دان، ده‌بوو به‌هاتبايه‌ن بۆ شه‌هره‌ك نامجوو، ئيمه‌ له‌ شه‌هره‌ك نامجوو ده‌ژین.

منیش ده‌ستم وه‌ك چه‌پۆكه‌ كوتا به‌سه‌ری خۆمدا: ئای به‌ خوا ئه‌و ناوهم پيشتر شه‌فتبوو²¹، ئه‌مزانی كه ئيوه له‌وئ ئه‌ژین، چۆن له‌ بیرم چووبوو!؟.

هادی: ئيمه‌ ئه‌م‌رۆژ ناچینه‌وه بۆ كرماشان، چه‌ند رۆژ له‌گه‌ل براده‌ره‌كانم ده‌بین و پاشان ده‌گه‌رپينه‌وه، باشه‌؟ (پرسیاری له‌ ئيمه‌ ده‌كرد).

ئیب‌راهیم: باشه‌، هه‌رچی كه خۆت بی‌ژی.

له‌گه‌ل هادی و عه‌لی چووین بۆ شه‌هره‌ك نامجوو كه نزیك له‌ بابا‌غولام بوو و بۆ ماوه‌ی سێ رۆژ له‌وئ ماینه‌وه، وه‌ هه‌ر له‌و چه‌ند رۆژه‌ بوو كه چووینه‌ لی‌واره‌ی

²¹ _ شه‌فتن، شه‌وتن، شنین، بیستن.

دەرياي خەليج و لە شاري بەندەر عەباس گەپراين و ئيسراحهتمان کرد و بە دلي
خومان لە هەواي شيداري بەندەر عەباس لەبەر هەواگوڤرە گازيهکان دەخهوتين.

گەپرانەوہ بو کرماشان

پاش ئەوہی کہ بو ماوہی سي پوژ لە شەھرەک نامجوو ماینەوہ، کاتی ئەوہ هات کہ
بگەپرنەوہ بو کرماشان. براکەي ئيبراھيم بو ئەوہی کہ دلداري ئيبراھيم بدات،
دووچەرخەيەکی بو کړي و بە ماشينەکەوہ بەستی و ناوي خويان لي هينا و بەرړي
کەوتين.

من و ئيبراھيم لەوہ خوښمان بوو کہ لە بي شويني و بي خواردني، پزگارمان بووہ.
بەلام ئەوہی کہ وەک هەوړي پەش دلي ئيمەي گرتبوو، ئەوہ بوو کہ کەسيکی ژير و
دانا نەبوو کہ وەک باوہش و دەستيک بيت کہ بەجيمن نەهيلايت و پيوہ ئارام
بگرين.

بە قسە و فشەکانی برادەرەکی هادی گەيشتين بە شاري کرماشان و لەويشەوہ
چووین بو شاري سەرپيلاي زەھاو. لە ريگەدا خومان بە چکۆلە و شکەست خواردوو
دەزانی، کہ وەک دوو ئەسيري شەرپ گەراوينەتەوہ و دەست و پيمان بەستراوتەوہ.
کاتيک کہ گەيشتين بە حەيەوہند، بيري ئەو کاتەم دەکرد کہ من و ئيبراھيم
چاوہروانی ماشينيکمان دەکرد کہ بومان پراوہستيت. حەسرەت و خوشيەکی زوري
تيدا بوو، هەستم دەکرد، منيک کہ گەپراومەتەوہ، زور دوور و جياوازم لەوہی کہ
چووبووم.

ورده ورده لە شار نزيك بووينەوہ و ماشينەکە لايدا بو گەرەکی ميراس فەرھەنگي.
مندالەکانی رەفيقي ئيمە لە زەوی توپاندا خەريکی توپان و گەمە بوون. بزگەيەکی
مانادار گرتمی، لە دلي خوڤدا وتم: خوايە گيان من و ئيبراھيم بو پراستی و ناسين
سەفەرکمان کرد و لە مەرگ نزيك بووينەوہ، لە کاتيکدا کہ دوستانى مندالی
ئيمە، هيشتا لە زەوی توپان خەريکی گەمە و خوڤلە پۆتە کردن؟! ئەو هەست و
پرسیارانە بو من جيگەي شکۆي زور بوو، وەک پەلەوهریک کہ لە پەنجەرەيەک ديته
ناوہوہ و بو چوونە دەرەوہ، خوڤي بە دەر و ديواردا دەدا. هەرودھا ئەو هەستانە،
زوو لە گيانی من دەرەدەچوو. لەبەري ئەوہ کہ ئەو هەستانە لە دەررونی منداليکی
سيژدە سألە گەر بمينيت، زوو گەرە و پيري دەکات. هەرودھا ش بوو، بە خوا ئەو

ههست و ههناسانه وهک پهلهوهریک دههاته ژوورهوه و دهچوو دهرهوه و دههاتهوه و ئهوهنده خوئی به دهر و دیواری مندا دهکوتا، منی ژیر و پیر و میر کرد.

ماشینهکه له دهرگهی مالهوهی ئیبراهیم نزیك بووه و پراوستا. خهلکیک له دهرگی مالهوهیان دههاتن و دهچوون. چهند منداļ کردیانه ههرا و به خهندهوه پراوهستان که ئیمه ببینن. له ماشین دابهزین و خالم و خالۆژن و دایکم و باوکم، به خهنده و شادمانیهوه هاتنه دهرهوه. خهندهکهی باوکم له بیره، ههستی به شانازی دهکرد که ئیمه مامۆستا پوردلمان بینیوه و لهلای ئهوه گهراوینهتهوه.

خالم دهستی کرده ملی ئیبراهیم و ماچی کرد: باوکهکهم چیت کهم بوو که ئاوهها بهجیمانته هیشت!؟.

خالم ماچی ئیبراهیمی کرد و دهستی کرده ملی من و ماچی منیشی کرد. دایکم و باوکم سهر و چاوی من و ئیبراهیمیان ماچ کرد. خهلکی تر پراوهستابوون که ئیمه دهستمۆچانیان لهگهڤدا بکهین. براكانم و منداļهکانی خزمان شاد و خهندان بوون. منیش سهیری ئهوانم دهکرد و بزگه دهمیگرتهوه.

زۆر ماچمانیان کرد و چووینه ژوورهوه و له هۆلی مالی خالم دانیشتین و چاییان هیئا و خهلک دههات و چاو و دل پۆشنیان له باوکم و خالم دهکرد. ئیمه له مالی خۆمان وهک میوان دانیشتبووین و چاییمان دهخوارد. سهیری دایکم کرد، پوومهتی ئهوهندهی تر هیلاک و ماندوو بوو، دهتوت که بو ماوهیهکی زۆر خهوی لی نهکهوتوو. باوکم وهلامی قسه و پرسپاری میوانهکانی دهدایهوه. مالهوهی خالم زۆر شلوخ و ههرا بوو، کهس قسهی کهسی نهدهبیست. خالم له تهنیشته ئیبراهیم دانیشتبوو و زوو زوو ماچی دهکرد.

خزمیکمان سهیری من و ئیبراهیمی کرد و به دهنگی بهرزهوه وتی: ئهزانن که چیمان بهسهر هات لهم ماوهدا!؟ شوین نهما که نهچین، خهستهخانه و بهندینخانه و مردووخانه و شیتخانه و ههر شوینیک که ئیوه خهیاالی پیوه بکهن، ئیمه واماندهزانی که شتیکتان بهسهر هاتوو، خوا پهحمی کرد که سهلامهتن!.

ژنیکی خزمان له تهنیشته منهوه دانیشتبوو: بهو خوا پۆله گیان به ژن و کهنیشک و منداļهوه له سهر چهمهکان و دۆلهکان و دهرارهکان دهگهپراین و به دواي ئهوه

بووین که بتاندۆزینه‌وه، دهرساین که گورگ و ئازهل ئیوهی خواردبیت. داگات²² که ئیسته لیږه نیه، له‌سهر چه‌م و دۆله‌کان ده‌گه‌را و سه‌رمۆری ده‌هینا و هاواری ده‌کرد بۆ قاپی خوا که ئیوه سه‌لامه‌ت بن.

مامی ئیبراهیم: ئه‌گه‌ر تا ئیسته هه‌والمان له ئیوه نه‌زانیبایه‌ت، ئه‌وه ناوتان ده‌چووهر پۆژنامه‌کان و وه‌ک مندالی ون بوو ده‌ناسران، په‌یوه‌ندیمان به پۆژنامه‌کانه‌وه کرد.

کوره مامی باوکه‌م: ده‌سته‌یه‌ک له ئیمه ده‌یه‌ویست که بۆ به‌لوچستان و ئه‌و شوینانه بچوات.

دایکی ئیبراهیم: به خوا ئه‌م نادره (مه‌به‌ستی می‌رده‌که‌ی خۆی بوو) تووره‌ بوو و به هادی ده‌وت هه‌تا وه‌کو ئه‌م کورانه‌تان نه‌دۆزیوه‌ته‌وه نه‌گه‌رپیه‌وه بۆ ماله‌وه.

باوکه‌م: بیرمان بۆ ههر شوین ده‌چوو، جگه له به‌نده‌ره‌باس و مامۆستا پوردل نه‌بیت!

دایکه‌م: ئازهمان تیبه‌ریبوو، خه‌لکی دۆست و دراوسی پیمان‌ه‌وه هیلاک بوون، ههر نه‌مانده‌زانی که شه‌و و پۆژ چۆن دیت و ده‌چیت!؟.

مندالیک که خزممان بوو پاش ئه‌وه‌ی که دایکه‌م قسه‌کانی ته‌واو کرد، به په‌له ده‌ستی به قسه‌کردن کرد، ده‌ترسا که که‌سیک بداته ناوی قسه‌کانی و قسه‌کانی پی ببری‌ت: به خوا مناله‌کان له زه‌وی توپان و گه‌مه‌کردن ههر باسی ئیوه‌یان ده‌کرد... ده‌یان‌ه‌وت...

پیاویکی خزممان قسه‌ی بری: خوا ره‌حمی پیتان کرد!

مندالکه‌که دیسان به ترسه‌وه‌که که که‌سیک قسه‌که‌ی نه‌بری‌ت و زوو قسه‌که‌ی ته‌واو بکات: به خوا... مناله‌کان ئه‌یان‌ه‌وت...

خاله‌م قسه‌ی به منداله‌که‌که بری: ئه‌ی ئیوه به بی پاره و به نه‌زانیه‌وه چۆن گه‌یشتن به به‌نده‌ره‌باس!؟.

سهیری پروومەتی منداڵەکهی خزمان کرد، و له دلی خۆمدا وتم: خۆزگە من و تۆ تەنیا دەبووین و تۆ باسی ئەو خەڵکەت بۆ من بکردبایەت!.

ئێبراهیم پیکەنی و پروومەتی تۆزیک سوور بوو و هەیدەویست که باسی هیچ بکات: تو خوا لەسەر ئەو مەرپۆن!.

سهیری ناوچاوانی ئێبراهیم کرد، هەستم کرد که نایەویت باسی هیچ بکات. کەسێش وەلامی ئەو بۆ گرنگ نەبوو. کەس بۆی گرنگ نەبوو که ئێمە چۆن بە سێهەزار و سەد تومەن گەشتین بە مالی مامۆستا پوردل!؟.

خواردنی ئێوارەمان لە مالی خالم خوارد و من و باوکم و دایکم و چەند ژن و پیاوی خزمان هەلساین که بگەرێنەو بۆ مالی ئێمە. خالم وتی: دەبیت که بەیانی بیانوەین بۆ ئیدارە یۆلیس، بۆ ئەوێ که پێیان بلین دۆزراونەتەو.

باوکم وتی باشە. لە مالی خالم هاتینە دەرەو. لە پێدا برا چکۆلەکەم دەستی منی گرت و باسی منداڵەکان و قوتابخانە یۆ من کرد: بە خوا ئێو نەون لە قوتابخانە منداڵەکان هەرەموومان ئیتر ئەو خۆشی و گەمە ی جارانه لە ناومان نەبوو، وەتەکی یەک لە حەوشەکە ی قوتابخانە دادەنیشین و هیچی تر، جار و بار لە ناوی منداڵەکان دەگریام... بەخوا... بەخوا زۆر ناخۆش بوو... کاکە گیان مامۆستاکان هەوالی ئێو یان لە ئێمە دەپرسی... ئاغای موعاون دەیهوت براکەت لە کوێیە؟ منیش دەستم بە گریان دەکرد... وام ئەزانی که ئێو مردوون... هەر کەسێک که باسی مردنی بکردبایەت ئەو ئێمە دەستمان بە گریان دەکرد.

دایکم: ئەم ماوێ جارێکیش خواردنم دروست نەکرد!.

برا چکۆلەکەم که ئەو قسە یە لە زوبانی دایکم بیست: بە خوا ئەگەر بزانی که ئێمە ئەم ماوێ چیمان خواردوو، هەر باوهر ناکەیت، بەخوا بەس نان و ماستمان دەخوارد... هیچمان پێ نەدەخورا... بەیانی و نیوهرۆ و ئێواره بەس نان و ماست بوو!.

لە دەرگە ی مالهوێ چووینە ژوورەو و بیری ئەو پۆژە کەوتم که مالم بەجیھێشت. بەبێ قسە دانیشتم و بیر و خەیاالی پۆژی یەکەم و شەوی یەکەم لە شاری سنە که بۆ شوینی خەویک و گەرما یەک دەگەرین، کەوتمەو.

باوكم دانيشت و به پيکه نينيک: ئه مالى ماموستا پوردلتان چۆن دۆزيه وه؟!.

: له بهندهرعه باس زۆر گه پايين.

باوكم: چوونه چ شارانيک؟.

دايكم: ئه و خوا به زه يي پييان هاتوه، پۆله گيان.

مامم: ده بيت كه به ياني دواي ئه وه كه له ئيداره ي پۆليس هاتنه ده ره وه بچي بۆ زه هاو بۆ ئه وه ي كه داگات بتبينيت. ئه و زۆر بۆتان گريا و سه رمۆري²³ هيئا، به خوا شه وان خه وي لي نه ده كه وت، ئيمه ش خه ومان لي نه ده كه وت!.

دايكم و مامۆزئم جيگه ي خه ويان داخست و ئيمه ش چووينه سه ر جيگه و قسه كانمان به رده وام بوو.

برا چكۆله كه م پي ده كه ني: ده يانه ويست كه بچن بۆ عيراق، بۆ ئه وه ي كه شوينتتان بدۆزنه وه.

مامم پاش ئه وه ي كه برا كه م قسه ي ته واو كرد: راست ئه كات، چه ند كه س خويان به رپي خستبوو بۆ ئه وه ي كه بچن بۆ كوردستاني عيراق، ده مانه وت كه تۆ له به ر ئه وه ي كه ساله كه ي پيشتري له كوردستان بوويت و هه زت له وي كردوه، بۆ هه يه كه به دزيه وه چووبيت بۆ كوردستان!.

مامۆزئم به پيکه نينيکی خوشه وه: مامه سابيرت و چه ند كه سي تر ده يانه ويست كه بچن بۆ به لوجستان و زا هه دان، هه ر ده سته يه ك بۆ شارپيک و لايه ك ده چوون!.

مامم ده ستي به رز كرد و وتي: ئيمامه كه كاك نادر له م ماوه دا ئه وه نده عه سه بي بوو، دوو دداني ده ره يئا، ده رد و ئازار له ددانه كاني ده يدا و ئه وپيش ده ريده هيئا!.

هه ر هه موومان پيکه نين.

باوكم پيکه ني: كه س نه يده وي را كه قسه له گه ل كاك نادر بكات، ده يه وت ئيبراهيم ئه و كورپه نيه كه ئاوه هاي به سه ر بيت، هه رچي هه يه له بن سه ري تويه!.

²³ _ سه رمۆر جورپيكي ئاواز و وتنه كه ژنه كان له ته نيابي و له پرسه دا ده يخوينن. سه رمۆر به شيوه يه ك وه ك هۆره ي پياوانه .

منیش سهیرم لیّهات: من!؟ مه بهستی ئه وه بوو که من وام کردوو که ئیبراهیم مال به جی بهیئت!؟.

مامم: کاک نادر چند جار بانگی یاسینی ده کرد و دهیهوت به یاسین که تو ئاگات لییان ههیه که چون بو کوئ؟ یاسینی دامویش قهسه می دهخورد که هیچ ئاگام لییان نیه و نازانم که له کوین. کاک نادر هه دهیهویست که به زور قسه له ده می یاسین ده بهیئت (مامم پیده که نی).

به و قسانه وه بوو که خهویکی شیرین منی برد و ئاگام له خوم نه ما.

به یانیه که ی له خه وه له سام و نانی به یانیم و خوارد و خوم خسته ری بو ئه وه ی که له گه ل خالم و ئیبراهیم بچین بو ئیداره ی پولیس.

سواری ماشینه که ی خالم بووین و چووین بو ئیداره ی پولیس. له ناو ماشینه که خالم وتی: ئه مانتان بووم باسی ئه وه نه که ن که چون بو به نده رعه باس و بینینی ماموستا پوردل، باشه!؟ هه ر پرساریان کرد بهس بلین که له بهر بی تاقه تی مالمان به جیهیشتوو و ئیسته په شیمانین.

خالم له وه نیگه ران بوو که قسه یه ک بکه ین که باسی ماموستا پوردلی تییدا بیئت و کیشه ی لی بکه ویته وه. له ئیراندا چین و تویری سونی مه زه ب کیشه و گرفتی زوریان له لایه ن حکومه تی شیعه وه بو دروست ده بیئت. خالم ههستی به وه ده کرد که من و ئیبراهیم ناتوانین که به دلی ئه و قسه بکه ین. له راستیدا خالم ده ترسا.

به ماشین گه یشتین به ئیداره ی پولیس و چووینه ژوره وه، چند ئه فسه ریک له سه ر کورسی دانیشتبوون و یه کیکیان په روه نده که ی ئیمه ی کرده وه و ئه وه کانی تر سهیری ئیمه یان ده کرد و چاوه روان بوون که بزانیان باسی چی ده که ین.

ئه فسه ری پولیس خوی تووره ده رخت: بو مال هه تان به جیهیشتوو ... ها!؟.

ئیبراهیم ترسا، خالم ههستی به وه کرد بهس بو ترساندن خوی تووره کردوو. ئه فسه ره که سهیری ئیمه ی کرد که قسه یه ک بکه ین.

ئىبراهيم سەرى كرده خوارەو و هيچى نەوت. خالم به ترسيكهوه هاته قسه:
جەناب سەركار... ئەم دووانە نەزانیان كرددوو و فەراریان كرددوو... وەعد دەدەن
كە جاريكى تر مالەو بەجینههیلن!

ئەفسەرەكە دەیهویست كە ئیمە قسه بكەین: زوبانتان بپراوه كە قسه بكەن... ها..
بۆ شتيك نالین!؟.

منیش وتم: جەناب سەركار، بە خوا ئشتباهمان كرددوو، ئیتر كاری وا ناكەین...
وەعد دەدەین.

ئەفسەرى پۆلیس دەستی برد بۆ پینووس و كاغەزەكانى پەروەندەى ئیمەى پپ
دەكردەو. زانى كە ترساوین و قسهمان پپى ناکریت.

خالم دیسان لە جياتى ئیمە هاته قسه: جەناب سەركار مندالین و نەزان، بە
گەرەبى خوتان بیانەخشە، ئیتر دووبارەى ناکەنەو.

ئەفسەرەكە سەیری خالمى دەكرد. خالم جۆریك قسهى دەكرد وەك ئەو كە
هاوكارى ئیدارەى پۆلیس دەكات.

ئەفسەریكى تر لەولاه هاته قسه: جاريكى تر كیشه بنینهوه زیندانى دەكرین!!

ئەفسەرى خاوەن پەروەندەكەى ئیمە: دەبیت كە ئیمزیمان بۆ بكەن كە جاريكى تر
كارى هەلەى واناکەن، ئەگەر كاریكى ئاوهها بكەن، زیندانى دەبن، ئەزانن كە
زیندان چۆنە... ها!؟(پروومەتى گرز كردد).

ئەفسەرەكە كاغەزەكەى بە خالدا بۆ ئەوہى كە ئیمزای بكات. پاش ئەوہى كە
خالم ئیمزای كرد، كاغەزەكەى بە ئیمەدا بۆ ئەوہى كە ئیمزای بكەین.

پاش وەعد و وەعید لە ئیدارەى پۆلیس هاتینە دەرەو و سواری ماشینەكەى خالم
بووین بۆ دوكانەكەى. خالم خەندە كەوتە دەمى و بۆ ترساندن: بینیتان كە چۆن
قسهى دەكرد؟ ئەگەر جاريكى تر كاریكى ئاوهها بكەن، ئیتر دەتانگرن و زیندانى
دەبن... دەبیت كە عاقل و ژیر بن و كاری هەلەى ئاوهها نەكەن، باوكەكەم!.

لەبەر دەرگی دوكانەكەى خالم لەگەل ئىبراهيم بۆ گەراژى ماشینەكانى دەشتى
زەهاو بەرپیکەوتین. لە رپگەدا ئیتر وەك ئەو كورپەكەى جاران نەبووین كە وەك

مندال لهسه ر جاده كان بهسه ر دار و ديواردا ههلبقونين و گهमे لهگهل سيبهري
خومان بكهين. نتم و نيانيهكي تايبهتي كهوتبووه دهرووني من و ئيبراهيمهوه.

كه گهيشينه گهراژهكه له تهنيشتي ماشينيكي جيب پراوهستام و ئيبراهيم
خواحافيزي له من كرد و چووهوه بو مالى خويان. سواري جيب بووم و بهرهو دهشتي
زههاو بهرپكهوتم. بيرم لهوه دهكرد كه چون بچمه ناوهوهي ئاوايهوه. گهر لهسه ر
جادهي ئاوايي بو مالى باپيرم برپوشتابيهم، ئهوه خهلك له دهوري من كو
دهبوونهوه. كه گهيشينه نزيكي ئاوايي به رانهندهي جيپهكهم وت كه كاكه
دادهبزم. دهمهويست كه دهوري ئاوايي بدهم و له حهوشهي پشتي مالى باپيرمهوه
بچمه زوورهوه. خوم كرد به ژووردا. داپيرم خهريك به زهندي مهشكه بوو. ميمم
كه مني بيني باوهشي كردهوه و بانگي بهردايه داپيرم: ئهوه هاتهوه... به سيقهت
بم!

داپيرم وازي له مهشكه زهندي هينا و به پرومهتيكي وشك و هيلاك دهستي نيا به
كهلهكهي و له خوشي بينيني من پراوهستا و خوشيهكي فراوان كهوته ناو دهم و
چاويهوه. دهستهكاني كردهوه و چاوهرواني ئهوه بوو كه خوم بخمه باوهشيهوه.
داپيرم سهروچاوي مني تير تير ماچ كرد و بو چهند خولهك مني له باوهشي خوي
پراگرت. گريا و وتي: ئاخو روله گيان تو بو ئيمهت بهجيھيشت؟! چ دهرديك له دل
بوو كه واي كرد، ئيمه بهجي بهيئيت؟! خوا بمكات به قوربانتي، له دووري تو زور
داوام له خوي مهن كرد كه تومان بو بگهريئيتهوه.

ميمم نهوگنيكي²⁴ هينا و لهسيبهري ديواري خانووهكهيان داخست و منيش
دانيشتم و داگام دهستي له دهستي نياوو. جاربهجار دهستي مني بهرز دهكرد و
ماچي دهكرد.

داپيرم به پيکهنينيكي شيرينهوه: ههمووي ئيمهت بهجيھيشت، بو چي روله گيان!؟.

گه رانهوه بو ئهبووزه ر

²⁴ _ نهوگن، بهرههميكه كه له خوري مهر دروست دهكريت و بو ئهوه باشه كه خهلك لهسهري دانيشيت، يان وهك
دوشهكي خهوه به كار دهبريت.

پاش ئهوهى كه له ئاوايى گه پامه وه بۆ سه رپيڤ، ئيتز ده بوو كه وهك جارى جاران بگه رپينه وه بۆ قوتابخانهى ئه بووزه ر و دهرس و خوڤندنمان ده ست پي بگه ينه وه. له راستيدا ئيتز ئه وه من و ئيبراھيمي كوڻ نه بووين كه گه راپينه ه بۆ ئه بووزه ر. سينگى ئيمه فيرى كيڤشاني هه ناسه ي سارد بوو. سه روچاوى ئيمه قورسى و هه وايله كى تيگه وت كه بووه هوى ئه وه كه ئيتز وهك منداله كانى تر هه لسوكه وت نه كه ين.

رۆژى يه كه م بۆ ئيمه رۆژى وه لامدانه وه ي پرسيار و ليپرسينه وه كانى ماموستا و به رپرسانى قوتابخانه بوو. له ئيداره ي به رپرسى قوتابخانه وه بانگى ئيمه يان كرد و ئيمه ش چووينه ئيداره ي به رپرسه وه.

به رپرسى قوتابخانه: ئه توانن كه بلين ئه م ماوه يه بۆ نه هاتن بۆ قوتابخانه؟!.

قسه كانى به رده وام كرد: ده بيت كه ئيمزaman بۆ بگه ن كه ئيتز غه يبه ت نه كه ن و خوڤان نه دزنه وه له وانه كانى قوتابخانه!.

من و ئيبراھيميش وتمان باشه و به رپرسى قوتابخانه كاغه زيكي به ئيمه دا كه ئيمزاي بگه ين. نه ترسايين و ئيمزaman كرد و وتى ده توانن كه برۆنه پۆله كه تان و له خوڤندنمان به رده وام بن.

چووينه ژوورى وانه كه مان و دانىشتين. زۆريك له منداله كان ئاگايان له باس و به سه رهاتى ئيمه نه بوو. ماموستايه كمان هه بوو به ناوى ئاغاي به يگى. هاته ژووره وه و دانىشت و سه يرى منى كرد. هه ر له دووره وه پرووى قسه كانى له من كرد: تۆ بۆ خوڤت له قوتابخانه و وانه كان ده دزيه وه، ها؟! وا ده زانى كه كه س ليپرسينه وه ت لى ناكات?!.

منيش بي دهنگ مامه وه. هيچ قسه م نه كرد و وهك شه مشمه كوڤره بۆ كوڻ و تاريكى ده گه رام كه خوڤمى تيدا هه شار بده م.

له زهنگى پشووى نيوان وانه كان من و منداله كان پيگه وه كوڤ بووين و ديسان وهك جاران، هه را و به زمى جاران ده ستى پي كرده وه.

ماموستاكان و قوتابيه كان وهك هه لاتنيك، كه له ئه نجامى خوڤ دزينه وه له وانه كان و كاته كانى خوڤندن بيت، ليكيان ده دايله وه. هه ر له سه ر ئه و ليكدانه وه، ئه و به سه رهاتيه يان لاي خوڤيان هه لگرت.

مامۆستا حەبیب کە ئەو کاتە لە مامۆستاکانی دەرەوێ قوتابخانەی ئێمە بوو، ئەو بەسەرھاتەیی بۆ گەرنگ نەبوو و هیچ لێپرسینەوێ و قسەییەکی تاییبەتی لەسەر ئەو چوونەیی ئێمەیی نەکرد.

ھەرھەموو دەورووبەریەکان بە ھەلاتن لە وانەکانی قوتابخانە و خۆ دزینەوێ دەیانناسیەوێ، ھەر ئەو قسانە کاریگەری لە ئێمە کرد کە ئەو بەسەرھاتەیی بیکەلک بزانی و قوری بەسەردا بدەین.

پاش ئەوێ کە گەپاینەوێ قسەکەیی مامۆستا پوردلەم لە بیر بوو کە وتی: ئەم کاری ئێوێ بەسەرھاتیکە کە دەبێت سەفەرنامەییەکی لێ بنوسنەوێ!

ئەو قسەیی مامۆستا پوردلەم ئاماژە بە بەھای پروداوێکانی ئەم بەسەرھاتەیی دەکرد، وەک سەفەرھاتەکانی مارکۆپۆلۆ. ئەگەرنە ئەو قسەیی مامۆستا هیچ بەھای ئەوێ تێدا نەبوو کە ئەو سەفەر چ کاریگەریەک لە داھاتووی ئێمە دەکات!؟

پاش ئەوێ کە ماوێیەک گوزەری کرد، دەستم بۆ پینووس برد و ئەو چیرۆکەم نووسیەوێ بۆ ئەوێ کە وردە کاریەکانی ئەو بەسەرھاتە لە بیرم نەچیت و بمینیتەوێ. دەستنووسی ئەو کاتە لێم فەوتا و لەناوچوو. پاش چەند سال دیسان ئەو بەسەرھاتەم وەک چیرۆکیک بۆ وتنەوێ نووسیەوێ. بە داخی زۆرەوێ کە دیسان ئەو دەستنووسە لێم فەوتا و ون بوو. پاش ئەو دەستنووسانە ئیتر نەمنووسیەوێ تا لە ئینگلیسدا لەم بەندینخانەیی بۆ جاری سێھەم نووسیمەوێ.

لە درێژی ئەم ماوێیە کە سالەھا بەسەر ئەم چیرۆکە دەگوزەریت، وەک چیرۆکیکی بەھیز بۆ ژیانی خۆم کەلکم لێ وەرگرتووە. ئەم بەسەرھاتە وەک ئەزموونییکی قورس و پتەو بوو کە بە خوین و گیانی خۆم خولقاند، بۆیە زۆر پڕ بەھایە کە مرۆف کەلک لە ئەو بەسەرھاتانە وەرگریت کە خۆی دەخولقییت. ئەم بەسەرھاتە وەک کۆلەکەییەک بوو کە خۆم پێھەلواسیوێ و خۆم پێ ژەندووێ. دەتوانیت کە نەوێکانی تر بیکەن بە کۆلەکە و بۆ گرتنەوێ خۆیان کەلکی لێ وەرگیرن.

ئیبیراھیم کە ناوی دووھەمی ئەم بەسەرھاتەیی، لەم بەسەرھاتە دوور کەوت و خۆی بە خاوەنی نەناسیەوێ و شایستەیی گێرانیەوێ نەزانی. من لە درێژی ئەم چەند سالە خۆم بە وەرگیر و وتەبێژی ئەم بەسەرھاتە دەناسمەوێ. ئەم بەسەرھاتە نەک

تهنیا بو ئیبراهیم به‌هایه‌کی فراوانی نه‌بوو، به‌لکو مال و بنه‌ماله‌ی من و ئیبراهیم هیچ به‌هایان به‌و به‌سه‌رهاته نه‌دا و پشت گوئیان خست.

ئهم به‌سه‌رهاته وه‌ک ئه‌ستیره‌یه‌کی پۆشن و پینمایه که وزه و هیزی به‌رده‌وام له ژیان من کاریگهر بووه. ئهم به‌سه‌رهاته وه‌ک وشه و ئه‌ستیره‌یه‌که که که‌سیک نه‌زانیت و نه‌یناسیت، نازانیت که ده‌ور و به‌های چیه، وه نازانیت و ناتوانیت که چون ریگه‌به‌ری و پینمایی لی وه‌رگریت!!

نیردراوه‌کان و دانراوه‌کان

په‌نا به‌ ناوی خوای مه‌زن ده‌به‌م له شه‌ری ناوه‌کان. به‌ ناوی خوای مه‌زن ده‌ست و گیان پی ده‌که‌م.

له ده‌سته به‌ندیه‌ک ناوه‌کان بو من دوو ده‌سته‌یه:

۱_ نیردراوه‌کان

۲_ دانراوه‌کان

ناوه‌کان له ریگه و چوونی مندا ده‌بنه دوو ده‌سته‌وه که ری و چوونی من به‌ره‌و ئاوه‌دانی یان پوو‌خاندن ده‌به‌ن. ناوه‌کانی وه‌ک نووسه‌ره‌کان و بیرمه‌نده‌کان و مامۆستا‌کان و که‌سانیک که دۆستی من بوون یان ده‌سته‌یه‌ک که یارمه‌تی ریگه‌ی منیان داوه یان ئه‌وانه‌ی که به‌ قسه‌یه‌ک یان جووله‌یه‌ک و وینه‌یه‌ک ریگه‌یان بو من ئاوه‌دان یان ویران کردووه، که به‌ ناوه‌کانی دانراوه‌کان و نیردراوه‌کان ده‌یانناسینمه‌وه. ئهم داتاشین و پۆلین کردنه، تایبه‌ت به‌ ژیان و ناوی منه که ده‌توانیت یارمه‌تی نه‌وه‌کانی کورد بدات. من به‌ ناوی خوای مه‌زن به‌ بیر و ژیری خۆم دیاری ده‌که‌م که کام له ناوه‌کان له دانراوه‌کان و کام له ناوه‌کان له نیردراوه‌کانن.

باسی دوو نمونه له ناوه‌کان ده‌که‌م، که له پیگه‌ی وه‌ک دانراو یان نیردراو بوون، که ژیان منیان به‌ره‌و ریگه‌یه‌کی تایبه‌تی روو پیداووه. یه‌کیک له ناوه نیردراوه‌کان، له ژیان من کاک عه‌بدو‌لای گویکورپی بوو، که زه‌مینه‌ی ئه‌وه‌ی بو من

خۆش کرد که پرو له کوردستانی باشوور بکهه. کاک عهبدولای گۆیکوری له خزمهکانی داپیرمه که سالی دووهزاروسی بۆ سهردانیک له ههولپرهوه بۆ سهرهخۆشی کردن له مههرگی باپیرم سهردانیان کردبوو. ئیوارهی ئهو پرۆزه که له مالی باپیرم بوون، منیش لهوئ بووم. باسی منیان بۆی کردبوو که دهرسی دین دهخوینیت و فهقییه. کاک عهبدولای لهوهی که من فهقییم، زۆر کهیفخۆش بوو. خۆی کهسیکی به دین و ئیمان بوو، به پرومهتیوه دیار بوو. کاتی نویژی مهغریب به پیکهنین به من وتی که دهبیته بهرنویژیمان بکهیت. منیش به شهرمهوه قبوولم کرد. زۆر بۆ من قورس بوو که له پیش ئاوهها پیاویک پرو له خوی مهزن بکهه. پاش نویژ و دۆعا و سهلهوات به پیکهنینیکی پرگهگۆرانهوه به منی وت: بۆ ههول نادهیت که بیته بۆ باشووری کوردستان و لهوئ پهه به خویندن بدهیت!؟.

ئهو کاته من تازه حوهرهی موحهممه ئیقباللی لاهوریم بهجیهشتبوو، له دهورهیهکی ناخۆشی لهگهل خۆم و ماللهوهمان بووم. کاک عهبدولای دهیزانی که من وازم له خویندن هیئاوه و له ئاوی ماومهتهوه و هیچ شوینیکم نیه که تیدا پهه به خویندن بدهم. ههه ئهه مانهوه بووه هوئ ئهوه که پیشنیارم پیبکات و دل و دهروونم بۆ باشووری کوردستان بکاتهوه.

منیش ههه لهو شههوهه ههستم به خۆشیهک دهکرد، ههستم دهکرد که ئیتر من له کرماشان بۆ ههولپره دهچم و به ئاسان ناگهپریمهوه. کاک عهبدولای گهپرایهوه بۆ ههولپره وهک ئهوهی که خوا نادر بیته بۆ ئاوی و پهیخاویک به من بدات، له لای خۆم لیکم دایهوه. ئهو هاتهی کاک عهبدولای بۆ ئاوی ئیمه لهو کاته که من له قهیران بووم، هاتیکی تایبهتی بوو. ههه بویه من ناوی کاک عهبدولای له پریمی ناوه نێردراوهکان دانیاه. ناویکی نێردراوی وهک کاک عهبدولای بۆ ههمیشه پریم و بهههی دهمیینیت و ناوی به شایستهی ستایش دهیناسمهوه. ئیسته له ژیان نهماوه و به پهحمهتی خوی گهوره چووه، ههه بویه دهبیته که ناوی خوی و نهوهکانی به پریم و گهوره دهههیرم. ناوه نێردراوهکان به پریم و خۆشهویستی له لای من دهمیینهوه و به خیر یادیان دهکهمهوه.

یهکیک له ناوه دانراوهکان له ژیاخی من ناوی ههیدههه. ههیدههه یهکیک لهو کوردانه بوو که له ولاتی ئینگلیس لهگهل ئاشنا بووم و بۆ ماوهی دوو سال وهک دۆست و نزیک لهگهل یهکدی هات و چۆمان دهکرد و قسه و باس و بابهتی زۆرمان

کرده وه. ناوی ههیدەر له ناوهکانی دانراوی ژیانی خۆم دهناسمه وه، له بهر ئه وهی که ناوهکانی ئالمانی به تایبته ناوی فردریک نیچهی به من ناساند و هه رگی رانیکی تایبته و به ههستی له ناوی نیچه بۆ من کرده وه.

ههیدەر خه لکی ده ورره ی شه قلاوه بوو. له کوردهکانی ئاواره ی ئیران بوو که ژیانی به نه قاشی و نیچه و ئاواره یی خه ریک ببوو. له کوردستان ئاواره ی ئینگلیس بوو. سوتفه له سه ر جاده یه کی شاری لیورپول بینیم و بانگم کرد و ئه ویش به خو شیه وه بووه میوان و بۆ ماوه ی دوو سال وهک دۆستیک له دوور و نزیکه وه باس و قسه و ته ویری زۆری بۆ من ده کرده وه.

ناوهکانی دانراو، له ژیانی من به رده وام نابن و بۆ ماوه یه کی دیار ده رده که ون و شتانیک بۆ من ده که نه وه و دیاری ده که ن و ریگه و ناو و چوونم بۆ ئاسانتر و پوونتر ده که نه وه. ناوهکانی دانراوی ژیانی من لیدان و پیدان له یه ک تیکه ل ده که ن و بۆی هه یه که من برووخیین. ههیدەر بوو که ناوی نیچه و فه یله سوفهکانی ئالمانی بۆ من کرده وه. باسی ناوی یه کی که له دۆستهکانی بۆم کرد که فارس بووه و ته وانی ئه وهی هه بووه که هه رکه س که بیه ویت هه پینۆتیزمی بکات. ههیدەر له بهر ئه وهی که وهک باوا گه وره ی، نیچه ی به راز، بی ئاکار بوو، ده یه ویست که من هه پینۆتیزم بکات. ههیدەر به منی ده وت که سالیکی تر واز له نووسین و خویندن ده هینیت و هه ره مووی به پوچ ده ناسیته وه!

ئه و قسه یه ده کرد، له بهر ئه وهی که ده یزانی به سه ر من زاله و ده توانیت که قسهکانی تیکه لی خوینی من بکات. من ئاگام لی بوو که ده یه ویست به قسهکان و هه ست و جوولهکانی من به هه پینۆتیزم یان خواستی شه ری خو ی که پی ده وت به زه یی له جو ری نیچه یی، به سه ستیته وه!

پاش ئه وهی که دوو سال به سه ر دۆستی من و ههیدەر گوزه را، ورده ورده به یه کی که له و که سانه ناسیمه وه که چۆن که سی که نکۆلی ده کات کاریک بکات و تۆش ده لیت، شه قت تیهه ل ده دم و کاره که تیش پی ده که م! هه روه ها ههیدەر ده سه ته یه ک ناو و وشه و هه ست و هزری بۆ من به تیهه لدانی خوا کرده وه!

هه روه ها ههیدهرم له وانه ناسیه وه که خوای گه وره شه قی تیهه لده دا و ئه وهی که بۆی دیاری کردبوو، پی کردی و ئه وهی که له سه ری بوو به منی گه یاند. ههیدەر

کەسێک بوو، هاتبوووە کە چەند پڕستە و ناو و هەست بۆ من بکاتەووە و بەجێم بهیلت.

هەریەک لە ناوەکان کە لەسەر پڕ و چوونی من دەردەکەون و لە پێگە دێنیام دەکەنەووە و دیاری دکن کە من دەبیت چی بکەم، بە ناوەکانی نێردراو یان دانراو دەناسمەووە. کاک عەبدوڵا و حەیدەر دوو نمونە بوون. ناوەکانی تر لە ژیانی من دەکەونە نێو ئەو دوو دەستەووە. دەتوانم کە باسی ناوەکانی تر بکەم بۆ ئەوێ کە نەوێکانی کورد بزانی چۆن ناوەکانی لیکبەنەووە و بیانناسنەووە.

کاک حەبیب لە شاری سەرپێڵی زەهاو کە منی بە مزگەوت و قورئان نزیک و دۆست کرد، لە ناوەکانی نێردراو، کە دەستی زۆری هەبوو لە سەرجهم پێکان و ناوەکانی ژیا. کاک حەبیب بۆ ماوەی سێ ساڵ مامۆستای هەفتانە و وانی و تنەوێ قورئانی من و دەستەبەک لە منداڵەکانی شاری سەرپێڵی زەهاو بوو. باس و بابەتەکانی مامۆستا حەبیب تەوانی ئەوێ هەبوو کە هەست و هەناسە من بگوشیت و جۆرە نیگەرانی و دەردیکم بۆ دروست بکات.

لە بیرمە کە پۆژیک چووم بۆ مامۆستا حەبیب و باسی خویندن و وانەکان و داهاوووی خۆم بۆی کرد. ئاوەهام دەزانی کە مامۆستا حەبیب دەسلاتی بەسەر تەواوی ژیانی من هەیه و هەرەموو شتی من بە ناوی ئەو بەست و بەندە و دەبیت کە ئەو هەرەموو شتەکانی من بزانی و پێنوینی لەو وەربرگم.

مامۆستا حەبیب بە قسەکان و وتەکانی هەرەموو شتی بۆ من سەخت کردبوو، جۆریک بۆ ئێمە قسە دەکرد کە سەرکەوتنی ئیسلام و موسوڵمانەکان لە دەستی ئەو پەرەردەیه کە ئەوان بەرپۆیە دەبن. هەر بۆیە وام دەزانی کە هەرەموو شتی ئێمە لە بن دەستی ئەوانە. دەوروبەرێکان بە تاییبەت مامۆستا حەبیب لە کورپەکانی زۆر بایان لە ناوەکان دەکرد و زۆریان چەور دەکرد. دەیانەوت کە مامۆستا حەبیب لەگەڵ بیست کەسی تر بوون کە بلاو بوونەتەووە و دەیانەوین کە خەلک بۆ ئیسلام بانگەهێشت بکەن. بە جۆریک دەمەوین سرنج لەو بەدەن کە لە هەر ژینگەیه کە سانیک هەن کە بە شیوێیهکی ناحق با لە ناوەکان دەکەن و چەوریان دەکەن. کەسێکی وەک من لەو کاتە هەستم بە چکۆلهیی و کەمی لە بەرانبەر ئەوان دەکرد.

ئەو پۇژە كە بوومە ميوانى مالى مامۇستا حەبىب، گريام و سەرم لە خوار كرد و
هەناسە برپىسكەم دەكرد، مامۇستا حەبىب نەيدەزانی كە چى بلىت؟ خۇيشى
مابووهو كە من بۇچى ئەگریم؟! نەيدەزانی كە چى بكات؟ دەيهويست كە هەرچى
زووترە من لەو ژوورە كە پىكەوهين لە گريان راموھستىنيت، دەستى برد و
چكولاتىكى بە مندا و دەيهويست كە ئارامم بكاتەوہ. مامۇستا حەبىب ئاوہا
مامۇستايەك بوو كە وای كرد كە لە پيشيدا بگريم و دەروونى خۇمى بۇ دەربرم.
ئەوہ بۇ مامۇستايەك گەورەيى و بۇ قوتابىەك لاوازی بوو. مامۇستا حەبىب تەوانى
ئەوہى ھەبوو كە من بخاتە گريانپك كە بە مېھر و ھەستى خۇى نەتوانيت كە
چارەسەرى بكات. كيشە و دەردەكانى من ئەوہندە گەورە بوو كە مامۇستا حەبىب و
قسەكان و وانەكانى نەياندەتوانى كە من ئارام بكەنەوہ. ھەر ئەمە بووہ ھۆى ئەوہ
كە زەمىنە بۇ ھەلاتنى گەورە دروست بيت و من و ئىبراھىم پىكەوہ شار و خەلك
بەجىبھيلين.

ھەريەك لە ناوہكانى نيردراو يان دانراو زەمىنەى ئەوہيان خۇش دەكرد كە
ھەستەكانى من زور بە جۇش و خرۇش بيت و لە ناكاوہ بگريم و فرميسك لە چاوانم
بيتە دەرەوہ، يان زوو ھەلچم و توورە بىم، يان بىدەنگ و خەمۇش بمىنيمەوہ.

لە دەورانپك كە لەگەل مامۇستا حەبىب ئاشنايەتيم ھەبوو، ھەر لەو كاتەدا
خوينەرى ژيان و شيعرى شاعيرانى فارسى زمان بووم. شاعيرانى وەك سەعدى و
حافز و مەولەوى و ئىقبالى لاھورى كە توانيان كاريگەرى زور لە سەر دەروونى
ئيمە بكەن. لە راستيدا بيزار ببووين لەوہ كە لەبەردەستى مامۇستايەكى وەك
مامۇستا حەبىب بەردەوام چۆك بدەين. ناسينمان لە پەوہندەيى دەويست. ناسين
لە پەوہندەيى وەك ژيان و بەسەرھاتى شاعيرانى كورد و فارس كە نيوہى زياترى
ژيانيان لە سەفەر و گەران و ئاوارەيى بووہ. ھەر ئەمە لە دل و دەروونى من و
ئىبراھىم جيگەى خۇش كردبوو. دەمانەويست ھاوكات لەگەل سەفەرى لەش،
ھوشمان بە وشەكان و ناوہكان خەريك بكەين.

ژيانى شاعيرەكان، من و ئىبراھىميان لە خاك و ئاو دوور خستەوہ و بە بى ئەوہى
كە كەس پيمان بزانيت، ھەلاتين و دەستمان بە ھەلاتنيك كرد كە بووہ ھۆى
بەدەست ھينانى ئەزموونپكى تيز و سەخت كە بووہ ھەوين بۇ ژيانى خويندنى
داھاتووى ئيمە.

ئەوھم بۆ كرايەوھە كە ناوھەكان چ نۆردراو و چ دانراو لە بېرگەيەكە كاتى تايبەت يارمەتى ئىمە دەدەن، ھەربۆيە وريا بووم كە لەوھە زياتر چاوپروانيم لە ناوھەكان نەبۆت. سەعدى و حافظ و شاعيران ئەوھەندە بەھا و دەوريان ھەبوو كە ئىمەيان بۆ ھەلاتنىك خۆشە كرد و وانە و ئەزموونىكى گەورەيان بە ئىمە بەخشى. ئىتر چاوپروانى ئەوھم نەدەكرد كە شيعر و وتەكانى ئەوانە بخوینم. لەبەر ئەوھى كە ھەر ناویك بە شۆھەيەك لیدان و پیدانى خۆى لە ئاستى ئىمە دەكرد. ناویكى وەك كاك عەبدوللا بۆ ئەوھە بوو كە بەس بۆت وەرە بۆ كوردستانى باشوور، و لەوئى ميوانداری من بكات. مامۆستا حەبیب ئەوھى كرد كە منى لە ناوھەكانى قورئان و مزگەوت و ئىسلام نزيك كردهوھە و فۆرى گيانم بكات، بەس ناساندن و ئاشنايەتى. كەسكى وەك حەيدەر، ناوى نيچە و ناوھەكانى تری ئالمانى بۆ من بەرجەستە كرد و لە ژيانى من چووھە دەرەوھە.

من باوھەرم بە ئەوھە ھەيە، كە ئەوھى شايستەى دەروونى من بۆت، خۆى بۆ من دۆت، وھ ئەوھى كە بەھای ھەبۆت، لە دەروونى من نزيك دەبۆتەوھە و لە خوین و ئىسكەم تەشەنە دەكات. ئەو ناوانەى كە بەرجەستە و گەورە بن، دینە پيشوازی ھۆش و دەروونى من. ئىتر زەمىنەى ئەو ھاتنە خواى مەزن خۆشى دەكات.

پاش ئەوھى كە ئەزموونى مامۆستا حەبیب و شاعیرەكان و كاك عەبدوللام بە دەست ھینا، ئىتر شارەزاييم لەوھە بەدەست ھینا كە بە چ شۆھەيەك ھەلسوكەوت لەگەل ناوھەكان بكەم. مامۆستا حەبیب و شاعيران دوو ئەزموونى تال و بەپیت بوون. تالیكە بووھە ھۆى ئەوھە كە ئىتر لە تەنبايى و لە نزيكەوھە لە ناوھەكان نزيك نەبمەوھە و خۆمیان لى نەدەم.

ناوھەكانم دەستە دەستە دەكرد و لەگەليان ھەست و بېرم دەجوولاند. بۆ نموونە كەسانى وەك ناسرى سوبحانى و ئەحمەدى موفتى زادە لەگەل ناوھەكانى فارسى وەك عەلى شەريعتى و سەيد حوسەيى نەسر و عەبدولكەريمى سروش لەيەك دەستە دەمناسیەوھە. ئەمزانی كە ئەوانە لە چ ژینگە و خاكىك زایراون. دەستەيەكەى تر لە ناوھەكانى وەك عەبدوللا ئوجەلان و عەبدولرەحمانى قاسملوو لە نۆو كورد وھە مەنسورى حىكمەت لە نۆو فارسەكان لە يەك ژینگە و پيشینە سەريان ھەلداوھە.

دهستهی ئه‌و ناوانه وهک کۆله‌که‌یه‌که که مه‌شکه‌یه‌که ده‌ژهنی‌ت و ده‌یانگریته‌وه. ئه‌و ناوانه له دوو دهسته ئه‌ده‌بیک و نه‌وه‌یه‌کی تایبه‌تیان له نیو کورد و فارس گرتووه‌ته‌وه. من ئه‌مزانی که ئه‌و ناوانه وهک کۆله‌که‌ن. له‌م حاله‌ته‌ من به وردی و ژیری ئه‌وه‌م بۆ گرنگ بوو، که ئه‌وه کییه که ئه‌و ناوانه دهسته دهسته وهک کۆله‌که پیکه‌وه ده‌به‌ستی‌ت و نه‌وه‌کانی پی ده‌ژهنی‌ت؟ ئه‌وه کییه که به دهستی‌ک و خواستی‌ک کۆله‌که و مه‌شکه، ناوه‌کان و نه‌وه‌کان بۆ خو‌ی ده‌گریته‌وه؟! ئه‌وه بۆ من به‌های هه‌بوو.

ئیتراوه‌ها به‌ پوونی ده‌مزانی که په‌که‌که و حی‌زبت دیموکرات و موکته‌بی قورئان و ئیخوان له ئیران، به ئه‌ده‌ب و دهستی ئه‌وانی تر بوونه‌ته کۆله‌که که نه‌وه‌کانی کورد ده‌گرنه‌وه. بۆیه پشت و پال و په‌نام بۆ هیچ یه‌ک له‌و کۆله‌کانه نه‌ده‌برد و نه‌ده‌دا. ئه‌مزانی که ئه‌وانه وهک باخه‌وانیکن، به‌س ئاوی ئه‌و باخه ده‌ده‌ن که کهسانی تر خاوه‌نی سه‌ره‌کی ئه‌و باخ و زه‌ویه‌ن.

سادقی هیدایه‌ت له ناوه دانراوه‌کان بوو، که ماوه‌ی دوو سال له ژیانم به ناویه‌وه خه‌ریک بووم. بووه هۆی ئه‌وه که ژینگه و زه‌مینه‌یه‌که بۆ هه‌سته‌کان و بیره‌کانی من خۆش بکات. له پرسته‌کان و ژیانی نزیک ده‌بوومه‌وه، تا ئه‌و جیگه هه‌لمی گه‌رمای لووتم له‌سه‌ر پیستی ژیان و پرسته‌کان ئاوی ده‌کرد. نه‌مزانی ئاوه‌ها نزیکیه‌که پرینگه‌م لی ته‌نگ و سه‌خت ده‌کات. هه‌ولی ناسین و چوونه نیو ژیانی تاکه‌که‌سی په‌وه‌نده‌کان گرفت و کیشه زۆر دروست ده‌کات.

"سروشتی مروّف، هه‌زی له چوونی له پاده به‌ده‌ره."

سادقی هیدایه‌ت وهک هه‌یده‌ر، ناوه‌کانی پوژئاوای به من ناساند و ئه‌وه‌نده‌ی تر بووه هۆی ئه‌وه که له‌گه‌ل نووسه‌ران و بیرمه‌ندانی پوژئاوا ئاشنایه‌تی په‌یدا بکه‌م. کافکا و کامۆ و سارتر و یۆنگ و فرۆید له‌و ناوانه بوون که له ناوی سادقه‌وه به من ناسران. سادقی هیدایه‌ت له‌و که‌سانه بوو که خاوه‌ن هه‌ست و هه‌ناسه‌ی تایبه‌تی بوو، که‌سیک که له‌و سه‌رده‌مه‌ی ناته‌واوی پوژه‌ه‌لات، نووسینه‌کانی کافکای وه‌رده‌گیرا و باس و به‌های عومه‌ری خه‌یامی بۆ نه‌وه‌کان ده‌نووسیه‌وه.

هه‌ست و دلی من ئه‌و دهسته له ناوانه‌ی دوستی ده‌کرد که بازنه و که‌شیکی تایبه‌تی خۆیان هه‌بی‌ت و نه‌هیلن که کهس تی‌دا ده‌ست و ناوی خه‌ریک و تی‌که‌ل

بکات. ئەو ناوانە کە سینگ و دەروونیان بۆ خۆی کەھکەشانیکى تايبەتیه کە پەرە لە رێکخراوەکانى ئەستیرهکان و سەبیارەکان، کە کەس تەوانى نیه لەو کەھکەشانه نزیک بێتەوه. سادق لەو ناوانە بوو.

سادق پوومەتى منى بۆ پۆژئاوا گەراند و سووراندی، وه بووه هۆى ئاشنايهتیهک کە سەفەر و ئاوارهى زۆرى له ژيانى من خستهوه. دانراویک بوو کە رێگە و ئەرکى خۆى بەجى گەياند و پۆيشت.

فردریک نیچەى ئالمانى کە حەیدەر پێ دەوت: خالە نیچەى بەراز، بووه یهکیکی تر له دانراوهکان کە به هاوکارى دانراویکی تر(حەیدەر) ناوی له ناوی من نزیک بووهوه. نیچە وهک دانراویکی زۆر تەوانا و بەهیز، بووه هۆى ئەوهى کە ناوهکانى تر بپرێتەوه. نیچە وهک سادقى هیدایەت، منى به ناوهکانى تر و وهرگیرانهکان و نووسەرەکان نەدەناساند، بەلکو بووه هۆى ئەوه کە ناوهکان ببهستیتەوه و سلەوهجایان بکات و نەهیلێت کە کەسیان قوتە قوتە بکەن.

نیچە هەول دەدات کە مرۆف لە ناخى خۆى و دەروونى خۆى نزیک بکاتەوه و به کەمى و به پیتی بدرکینیت. سادقى هیدایەت به قسهى دۆستهکانى کەسیک بووه کە دەردى خۆى بۆ کەس نەدەوت، لهگەڵ ئەوهدا حەزى لیبوووه کە دەرد و نالەى خۆى به کەسانى نزیک، کە هەست به ئاسایش لهگەڵیان بکات، بدرکینیت. دەردەکانى سادق له دلى مایهوه و به کوشتیدا. نیچە لهوهدا له سادق نزیک بوو، هەستی بهوه کرد کە له سروشتدا کەس نیه کە پشت و پالى پپوه بدهیت. نیچە سقهى به هیچ ناویک و بوونهوهریک نەبوو، هەرئەوه بووه هۆى ئەوه کە برمیت و نەخۆش بێت و بهو نەخۆشیانەوه بێت. چوون له تەنیاى به سینگیکی پەریشان و نیگەران، زۆر کەم مرۆف دەتوانیت کە لهگەڵیدا بەردەوام بێت. بەتایبەت کەسانى وهک سادق و نیچە کە به قسه و پوومەتى کەس شاد نەدەبوون. سادق به ناوی عومەرى خەيام و ئەبولعەئلا موعرى هاوخوان و هاوخواینی هەبوو، وه نیچە به ناوی زەردەشت و شوپنهور. کەم کەس توانى کە له ژيانى ئەوانە تەشەنه بکات و کاریگەریان لى بکات. مانەوهى سادق و نیچە له دەروونى تەنیاى خۆیان له کاتى قسهیان لهگەڵ دۆستانیان یان له نووسینیان دەردەکەویت. قسهکان و وشەکانیان به زەردە خەنهى دەم و گرژى نیو چاویان دەدەبرن. ئەو بزگە و زەردەخەنهى ئەوانە وهک ئەوهیه کە پۆن بەسەر ئاسنى داخدا بکەیت، ئاگر له ئاسن بەردەدات.

خوینەری ناو و ئەدەبی سادق و نیچە ھەست بەو دەکات کە ئەو پرستە نیە، ئاسنیکى داخە کە پۆنى پپوھیه!

نیچە لە ئاویک مەلخ دەکرد کە ھەناسەى دريژى دەویست، ھەر ئەمە وا دەکات کە ھەست و ھەناسە بۆ مرؤف دروست بیٔ. ھەیدەر لەوانە بوو کە بە ناوی نیچەو ھەسایەو، ھەست و ھەناسەکانى لە نیچە نزیكى ھەبوو. لەبەر ئەو ھى کە مامۆستای مەلخ لە ئاوی قوولدا، ھەناسەى دريژ بە قوتابىھکان ھەلدەکیشت. ھەریەک لە ناوھکانى دانراو یان نیردراو ھەست و ھەناسە بۆ قوتابى و شاگرھکانى خۆیان دروست دەکەن.

نیچە وەک دانراویک، بە ھاوکارى چوارچپوھى ژيانى یان زوقانەکانى ژيانى، توانى کە ئەرکى خۆى بۆ من بەجئ بگەھەنیت. بۆ نمونە نیچە بە یەكەم نووسین و نووسینى کۆتایى ئەو ھى دەرخست کە کەسیكى خاوەن، جوولەھىكى تايبەتى بوو. دۆستى نیچە لەگەل شوپنھاور و دوزمنى لەگەل مارکس، بوو ھوى ئەو کە دەروونى ناوھکانى ئالمانى بناسمەو. شاگردهکانى نیچە وەک ھیتلەر و ھەیدەر و فۆکۆ و مریلن منسون، بوونە ھوى ئەو کە باشتر بزائم، کە ناوھ قورسەکان چ جورھىەک لە شاگرھکان دەخەنەو. ژيانى نیچە، بە ھەلاتن و ھەلھاتن لە ناوی عیسا و نزیكى لە ناوی زەردەشت، بوو ھوى ئەو کە بزائم، کە ھەرچى ناوھ مرؤقیھکان و فەیلەسوفەکانى مرؤف گەورە و گران بن، خۆیان بە قوتابى و بەردەستى پەيامھینەران دەردەخەن. نیچە ھەناسەکان و ھەستەکانى لە نووسینى ئنجیل وەرگرت.

چۆن خوینەر یان قوتابى و فەقى بەو ناوانە ئاشنا دەبیٔ کە ھاوخوانى و ھاوخواى بە ئاسانى دروست دەکات!؟.

ھەر مرؤقیك سروشت و سەرنوشتىكى ھەیه کە بەس خوا ئاگای لییە. چۆنیەتى سروشت و سەرنوشتى مرؤف بۆ خودى مرؤف ئاسان نیە، کە شارەزایى لى بیٔ. خواى مەزن ھەر وەک یارمەتى ناوھکانى خۆى وەک یوسف و موسایداو، تەوانى ئەو ھى ھەیه کە یارمەتى ھەر ناویک کە بیەویٔ بیدات. زەمینەى ئەو یارمەتیه بەس بە خواستى خواى مەزن دەبیٔ. لە قورئانى پیرۆز لە زۆر شوین خواى مەزن ئاماژە بەو دەکات کە ھەرکەس کە بمانەویٔ بە شیوھىەكى تايبەتى یارمەتى دەدەن.

تایبەتیان لە دار دروست دەکرد که لە دەشتایبەکان و تەپکەکان و شوینە کراوەکان دایانده کوتا و خۆیان لە داوه که دوور ده که وتن و له دووره وه ده ست و بالیان ته کان ده دا بۆ ئه وهی که ئه و په له وه ره رهنگینه له داوه که نزیک بێته وه. کاری ئه و کورانه زۆر سهخت بوو و کاتی زۆر ده برد و جاری واش هیچ ده سکه وتیان به ده ست نه ده هینا. ئه گه ریش بیان توانیایهت په له وه ره رهنگینه کان له داوی خۆیان راو بکه ن، ئه وه نه یانده کوشت و نه یانده خوارد، به لکو ده یانبرد بۆ شار و به پاره یه کی باش ده یان فرۆشت به و که سانه که به داوی په له وه ره جوانه کان ده گه ران.

راوی که و سوپسک یه کی تر له راوه کانی منداله کانی ئاوی بوو. شیوه ی راوی که و سوپسک، ئیتر به تیروکه وان و دوولق و دار نه بوو، به لکو منداله کان له ئاوی دوور ده بوون و له که ژه کان و مله کان چالکی چکۆله یان ده که ند و ته ته یه کی به ردیان به دار له سه ر چاله که به لادا راده گرت، بۆ ئه وهی که کاتی که که و یان سوپسک ده چیه نیو چاله که، له شی بدات له داره که و ته ته به رده که بدات به سه ر چاله که و له نیو چاله که دا گیر بکات. ئه و که سانه ی که چالیان ده که ند و ته ته یان داده نیا، پاش ئه وه ده چوونه وه بۆ ماله وه و له کاتی تر سه ردانیان ده کرد.

هه ریه ک له منداله کان بۆ خۆیان چال و ته ته ی تایبه تی خۆی هه بوو، به جیایان ده هیشت و ده چوونه وه بۆ مال و له کاتی تر سه ردانی چاله کانیان ده کرد. رۆژیک له گه ل منداله کان چووین بۆ که ژه کان و چال و ته ته مان دامه رزاند و گه راینه وه بۆ ماله وه. پاش ئه وهی که رۆژیک به سه ر ئه وه دا چوو، هه ره موومان گه راینه وه بۆ که ژه که و سه ردانی چاله کانمان کرد. له دووره وه منداله کان چاویان بۆ چاله کانی خۆیان ده دا. چه ند چالیک دار و ته ته به سه ر چاله که رما بوو و چه ند چالیکیش هه ر وه ک خۆی مابووه وه. چاله که ی من هه روه ک خۆی مابوو. چووم سه یری چالی منداله کانی ترم ده کرد، به ترسه وه ته ته که یان لاده دا، ده ترسان که که و یان سوپسکه که بفریت و ده رچیت. یه که م ته ته یان لادا، هیچی له بن نه بوو، سه یرمان لی هات که چی بووه هۆی ئه وه که ته ته که برمیت؟. چووینه سه ر چاله که ی تر و یه کی له دۆسته کانم، ده ستی بۆی برد و به ئه سپایی ته ته که ی لادا و بینی که که ویک له بنیه تی. له خۆشیدا نه یه زانی چی بکات. چووینه سه ر چالکی تر که هی یه کی تر له دۆسته کانم بوو، ده ستی بۆ ته ته که برد و به ئه سپایی لایدا و

دهیهویست که تۆزه تۆزه تهته لهسه‌ری لابات. به ئەندازه‌ی سی پهنجە‌ی لادابوو که پێستی ماریکی رهنگین ده‌رکه‌وت. منداڵه‌کان هه‌ره‌موویان له ترسان خۆیان دوور کرده‌وه و ماینه‌وه. یه‌کیک له کورپه‌کان به‌ خاوه‌ن چاله‌که‌ی وت: چه‌نده نه‌کبه‌تی تۆ، له جیاتی که‌و، مارت بۆ ده‌گریت!

له دووره‌وه به‌ دار و به‌رد سه‌ری ته‌ته‌که‌مان لادا، ماریک له نیو چاله‌که‌ په‌پکه‌ی دابوو. سه‌ری ده‌ره‌ینا و ترس ئیمه‌ و ماره‌که‌ی گرتبوو. به‌ به‌رد هاتین به‌ ماره‌که‌دا. چه‌ند به‌ردیکی به‌رکه‌وت و له نیو به‌رد و گیاکان خۆی دزیه‌وه. ئیمه‌ش به‌ که‌ویکه‌وه گه‌رینه‌وه بۆ ئاوا‌یی و ئەوه‌ بووه ئەزموونیک که‌ وریا بین که‌ چی له چاله‌کانمان ده‌که‌ویت؟! له رێ گه‌رانه‌وه، له‌سه‌ر یالیک چالیکمان بینی که‌ ته‌ته‌یه‌کی له‌سه‌ره‌. سه‌یرمان لی‌هات. یه‌کیک له رهنقیه‌کانم چوو و سه‌ری ته‌ته‌که‌ی لادا. دای به‌سه‌ری خۆیدا: بێن، بێن... سه‌یرکه‌ن... ئەم چاله‌ هی کێیه‌ که‌ که‌ویک له بنی تۆپیوه‌!؟

چووین و سه‌یرمان کرد. که‌سیک چالیکێ که‌ندوو و ته‌ته‌ی له‌سه‌ر دانیاه و نه‌گه‌راوه‌ته‌وه که‌ سه‌یری بکات. ئەمانزانی که‌ هی ئیمه‌ نیه‌. که‌سیک پێشتر ئەو چاله‌ی که‌ندوو و نه‌گه‌راوه‌ته‌وه بۆی.

هه‌روه‌ها ده‌سته‌یه‌ک له نه‌وه‌کان به‌ دوا‌ی مه‌لوچه‌که‌کانی بن پاساری دیواری گه‌له‌خان و خانووه‌کانی خۆیان ده‌که‌ون. زۆریک له نه‌وه‌کان به‌ ده‌سته‌ ده‌سته‌ی ناوه‌کان خه‌ریک ده‌بن که‌ وه‌ک مه‌لوچه‌که‌کانی بن پاساری دیواره‌کان جریوه‌یان دیت و دین و ده‌پۆن. که‌سانیکێ که‌میش به‌ دوا‌ی دوا‌ی په‌له‌وه‌ره رهنگینه‌کان له ده‌روده‌شته‌کان ده‌که‌ون. ده‌شت و ده‌ر و زه‌مینه‌ و ژینگه‌یه‌کی فراوانیان ده‌ویت که‌ په‌له‌وه‌ریکی رهنگین دوا‌ی راوی خۆیان بکه‌ن. ئەو که‌سانه‌ که‌ به‌دوا‌ی ئەو په‌له‌وه‌رانه‌ ده‌که‌ون، تاق و ته‌را ده‌رده‌که‌ون. هه‌روه‌ها ئەو که‌سانه‌ که‌ ئەده‌بی راوی په‌له‌وه‌ره رهنگینه‌کان ده‌زانن، دنکه‌ و که‌من. ده‌سته‌یه‌کی که‌م له نه‌وه‌کان و فه‌قی و قوتایبه‌کان به‌ دوا‌ی داو و راوی ناوه‌ دنکه‌ و جوانه‌کان ده‌که‌ون، له‌به‌ر ئەوه‌ی که‌ ئەو ناوانه‌ دنکه‌ و تاقانه‌ن، وه‌ دوا‌ی ئەوه‌ش راو کردن و گرتنی ئەو ناوانه‌ بۆیان سه‌خت و دژواره‌ و ژینگه‌ و سروشتیکێ ده‌وله‌مندی ده‌ویت. که‌سانیکیش له نه‌وه‌کان داو بۆ شتی‌ک داده‌نێن و شتی‌کی تریان به‌ ده‌ست ده‌که‌ویت یان ژینگه‌ و زه‌مینه‌ بۆ ناسینی ناوه‌کان بۆیان خۆش ده‌بیت، به‌لام وه‌ک ئەو که‌سه

که چالەکهی له بیر دهچیت و کهو تیدا دهتۆپیت، تۆی ناوهکان له دهروونیان دهمرد و دهتۆپیت.

ههریهک له نهوهکان دهبیت که ئهوه بزانیت که ههر مرۆفیک سروشت و سهرنوشتی بۆ ژینگهیهک له پراو و داوهکان دهچیت و ههریهک له نهوهکان له پاسار و دهشت و چالیک به دواى داو کردنی ناوهکان دهگهڕیت. ئنجا من گرنگی بهو نهوانه ددهم که تهوان و هونهری داوی ههر جوړه ناو و پهلهوهریکیان ههیه. ئهگهڕیش زهمینه و تهوانی ئهوهیان تیدا نیه که خۆیان لهههر ناویک نزیک بکهنهوه، ئهوه دهبیت که ههولێ ئهوه بدهن که به راهینان و چۆک و فرمیسک ئهوه سروشت و زهمینه له دهروونی خۆیان دروست بکهن.

به ناوی خوای مهزن مرۆف تهوانی ئهوهی ههیه که ههر وشه و ناویک بکات به بزمار و بۆ کوتان و پراگرتنی ژیاى به کاریان بهریت. من ئهوه کهسانهه دهویت که مرۆف و وشهکان بۆ ژیاى خۆیان دهکهن به بزمار و به کاریان دهبهن و خۆیان له پیمان و پووخان دهرباز دهکهن.

له باسی ناوهکان له پیگهی نیردراوهکان و دانراوهکاندا، گرنگی بهوه ددهم که ناوی من وهک رهوهندهیهکه که ناوهکانی تر به لیدان و پیدان، به هیما و نیشانه، به خیرایی یان له کاتی دریزدا، پیگه و چوون و شیوهی چوون بۆ من ئهکهنهوه و به خواستی خۆیان یان به تییهلدانی خوای مهزن، ئاگاهانه یان له نائاگاهیدا، کرانهوه بۆ من دهکهن.

گویگری و گویبری

سلهوهجا بوون

خویندن به دهم دهکریت یان به چاو یان گوئ مرۆف!؟.

من چهندهها وینهه له گویگری و گویبری له دهورانی مندالیم بینیه:

زۆر مامۆستا و باوک و گهورهی مندالم بینیه که پاش ئهوهی مندال یان قهتابی قسهی گهورهی خۆی وهرنهگرتوه، به دهست گوییان گرتوه.

چهندها كهسم بينيوه كه گوئییهکیان براوه. هه رگیز پرسپاری ئه وهم نه کردوو ه كه بو گوئیان براوه، به لام چیرۆكهكان وایان دهوت كه كهسیك وهك دوزمن، گوئ ئه كهسهی بریوه!.

سپههه حالت ئه و کاته بوو كه باپیرم گوئ راست یان چهپی مه پرهکانی دهبری. کاتیک كه پرسپارم له باوام کرد، بو گوئ مه پرهکان دهبری؟! به منی وت: مه پ كه سه له وهجا بیئت، ده بیئت كه به برینی گوئ راست یان چهپی، چاره سه ر بکریئت!.

سه له وهجا بوونی مه پ چیه!؟.

کاتیک كه مه پ زور دهخوات و کاری زور له دهمی ده کیشیئت، بوئ هه یه كه تووشی سه له وهجا بوون بیئت. سه له وهجا بوونی مه پ ئه وه یه كه په رده یه کی لای چه پ یان راستی دهمی مه پ ده درپیئت. ئیتر مه پ هه رچی دهخوات، له دهمی ده بیئه گلک و گنک یان توپه ل ده بیئت. گه ر لای چه پی دهمی بوو، ئه وه هه ندیک له گوئ راستی ده برن، وه ئه گه ر لای راستی دهمی بوو، ئه وه له گوئ چه پی ده برن. به پی پزیشکی کوئی کورده واری!.

جووله و گه ردش و خواردنی زوری دهمی مه پ، چاو و گوئ دهخاته مه ترسیه وه و سه روچاو گیژ و ته پاو دهکات. لی ره وه یه كه قاره و قاراندن به دهمی مه پ دروست ده بیئت!!.

دهسته یه کی كه م له ناوهکان کو کوی نه وهکان به وشهکان و نووسینهکانی خوئیانه وه سه له وهجا دهکهن. ئه وهی كه سه له وهجا بووه، وهک مه پیکه كه بهس دهخوات، خویندن له نیوان دم و دهستیه. ئیتر هه تاوهکو وهک مه پ هه ندیک له گوئ نه بری، ئه وهش بو درمان، ئاگیان له خوئیان نیه. نه وه یه ک كه سه له وهجا بوو، ئیتر ده بیئت كه دهستیکی به چه قووه بوئ بچیئت!.

خویندن له نیوان دم و دهستدا

کاتیک كه من نووسینهکانی دینی و ئه دهبی رۆژئاوا به تاییهت وه رگی پرهانهکانی فارس و ئه دهبی داهینراوی فارسیم ده خوینده وه، دهسته دهسته ی وشهکان و ناوهکان و ههستهکان له لای من کو بوونه وه. من به کوی ئه و ناو و وشه و ههستانه خه ریک به نووسین ده بووم، هه ر له یه کهم نووسینهکانم كه وهک بیره وه ری رۆژانه،

تا بووه کتیبی چیرۆک به زمانی فارسی وه تا گه‌یشته نووسینی بیره‌وه‌ریه‌کان به زمانی کوردی، وه له‌ویشه‌وه تا گه‌یشته کتیب نووسین به زمانی کوردی.

پاشان زانیم که ئه‌و نووسیانه، هه‌ره‌مووی مه‌شق کردن بووه بۆ ئه‌وه‌ی که خۆم وه‌ک لقی داریک له ناوقه‌دی داریک جیا بکه‌مه‌وه. که‌وايه هه‌ول‌ه‌کانی من ده‌ره‌اتن وه‌ک لقیک بووه له ناوقه‌دی داریکه‌وه. ده‌مه‌ویست که سه‌ربه‌خۆیی به جوول‌ه‌ی ده‌روونی خۆم له ناوقه‌دی ئه‌وانی تر بده‌م!.

ده‌ئه‌نجام:

خویندنی کتیبه‌کانی ئه‌ده‌بی دینی و پۆژئاوایی و فارسی، به‌شیکی هه‌ول‌ی من بووه. به‌شه هه‌ره گرنه‌که‌ی خویندنی من، ئه‌و کاته بووه که هه‌ول‌م ده‌دا به وشه‌کان و ناوه‌کان و هه‌سته‌کانی ئه‌و ئه‌ده‌بانه، بنووسم. سه‌رکه‌وتووترین جووره‌کانی خویندن، مه‌شق کردنه به نووسین، کار کردنی من و پینووس بووه!.

زۆریک له نه‌وه‌کان و ناوه‌کان که ده‌نووسن، له پاستیدا ئه‌وانه به باشی ده‌خویننه‌وه. هه‌ر کات که ناویک ده‌می نه‌وه‌کانی به پسته‌کانی خۆی درپی و سه‌له‌وه‌جایانی کرد، ئه‌وه ئیتر خویننه‌ریه، به‌لکو خویننه‌ره!.

خۆله‌که‌وه و با

له قورئانی پیرۆزدا خوی مه‌زن ئاوه‌ها ده‌فه‌رمییت:

مثل الذین کفروا بریهم اعمالهم کرماذ اشد به الریح فی یوم عاصف لا یقدرون مما کسبت علی شیء ذلک هو الضلال البعید (ابراهیم ۱۸)

وشه‌ی گرتنه‌وه و کوک‌ردنه‌وه له ئه‌ده‌بی ژبانی مروّف زۆر فراوانه. مروّف سروشتی بوونه‌وه‌ریکه، که به‌رده‌وام هه‌ول‌ی کوک‌ردن و گرتنه‌وه هه‌یه. وه‌ک گرتنه‌وه‌ی که‌ره و په‌نیر و که‌شک و دۆ و سوّله‌که له شیر. وه‌ک گرتنه‌وه‌ی ده‌رمانه‌وه‌کان له گیاکان، یان گرتنه‌وه‌ی ده‌وا و ده‌رمانه‌وه‌کان له گیاکان بۆ خواردنه‌کان و جوانکاریه‌کان.

ههروهها مروّف كوّكهره، وهك كوّكهرى پاره، موّلك و مندالّ، كوّكهرى جوانيهكان و پيّداويستيهكانى ژيانى.

له بوارى وشهكان و ويّنهكاندا، ناوهكان و نهوهكان ههردهم ههولّى ئهوه ددهن كه له كوّكراوهكان بهر و بهرههه مى خويان بگرنهوه. من يهكيك لهو نهوانه بووم كه بهردهوام دهمهويست كه زانست و ناسين و دهستى گرتههوهى سهرجهم ناوهكان و وشهكان و ويّنهكان به دهست بهيّم.

سروشتي لهشى مندالّ جوړيكه كه زور حهزى ليه كه به دهورى خويدا بسووپيتهوه، ههروهها يهكيكى تر له تايبهتمهنديهكانى دهورانى مندالّى ئهويه كه مندالّ زور لا له پشتى خوّى دهكاتوه و زور سهرى بوّ دهوروبهرى دهسووپيښت و له دهوروبهرى خوّى دهسووپيتهوه. ههروهها له بهرهتاوه سووپان و لاكردن و سهرهگره زور له لاي مندا ههبووه.

ليّره من پرسى سووپان و گهپان له دهورى خو و له گهردش و گهردان بوون به گرنگ دهزانم. به نمونهى قورئان و كهعبه دهتوانم كه باسى ئهوه بههايه بكهم. كهعبه و تهواف بوّ موسولمانهكان فرمان و كاريكه كه لاي خواى مهزن خوښ ويستراوه. گهردش له دهورى مالى خوادا، ههفت جار. ئههه گهردش و سووپانيكه كه دمبات بوّ بههاى سووپان له دهورى خو و خوا له دين و منداليدا. ئنجا به هاوكارى قورئان و قهرائتهى قورئان باس له بههاى گهردش و سووپان كه قورئان دهلكيّم به باسهكهوه. خواى مهزن ئاموژگارى فراوان دهكات كه قورئان زور بخوينن يان گوئ بگرن، كه ئامازهيهكه به گهردش و سووپان و چهرخان له نيو باس و چيروكهكانى قورئاندا. قورئان ئهوه دهردهخات، كه موسولمان، به هاوكارى وشهكان و ويّنهكانى قورئان دهگيريتهوه، لهبهه ئهوهى كه كوويهك له نمونه و ويّنه و چيروكى تيدياه كه خوايهكى بهخشنده به مروّقى بهخشيوه. ليّره ئهوه بوّ من گرنگه كه خوايهك و دينيك ههيه كه يهك كوّكراوهى ريّكخراوى زيندوى به مروّف بهخشيوه كه پره له قسهكان و باسهكان و ناوهكان و ويّنهكان كه ناويك خاوهندارى دهكات و زور به بههادارى دهزانيّت كه نهوهكانى موسولمان له نيو ئهوه كتيّبه كوّكراوهدا ژيان و گيان و هوښيان گهردان بكهن. به شيويهكه ئهوه بوّ من دهردهكهويّت كه قهرائتهى ئهوه كتيّبه نهك خويندنى، كه وهك سووپان له دهورى مالى خوايه، تهوانى ئهوهى ههيه كه بهخشهندهيى به نهوهكانى موسولمان بكات. ليّرهدا ئهوهى كه گرنگه،

ئەوھىيە كە خۇاى مەزن وەك بوونىكى ئاگاھ و زىندوو، لە پشتەوھى ھەر يەك لە رپستەكانى قورئان، دەزانىت كە بە وشەكان و ناوھكان و رپستەكان و وینەكان، بە چ شىوھىيەك بە خوینەرى خۆى بەخشەندەيى بكات. ئىتر ئەوھ لە دەستى خوینەرى نىيە كە بۆ خۆى بگريتەوھ و كۆ بكاتەوھ، بەلكو خۇاى مەزن لە پشتەوھى رپستەكان بۆ خوینەرى خۆى دەيگريتەوھ!!.

مامۇستا ھەژاى كە داوا لە خۇاى مەزن دەكەم رەحم بە ناوى بكات، بە كتيبي چيشتى مجبوهر، خۆى وەك كۆكەريك دەرخت، بەلام وەك ناويك كە وینەكان بكات بە وانەكان، نەيتوانى كە خۆى دەرخت. كۆكەرى و گرتنەوھ دوو پيگەيە كە ھەركەس ناتوانىت بە دەستى بهينىت و كارى لەگەل بكات.

بە پيچەوانەى مامۇستا ھەژار، فردريك نيچە وەك دانەيەك بوو(تۆى گيايەك) كە دەيەويست كە ئەو دانەيە لە خاك، بە دەستى خۆى خاوەندارى بكات. كەسيك لە دوو پيگەى جياوازدا. لە ھەمان كاتدا كە دانە بوو، دەيەويست كە ئەو كەسەش بييت كە دانە ئاو دەدات و بە خيوى دەكات. نيچە لەو كەسانە بوو كە دەيەويست كە ناوى خۆى بە دەستى خۆى بزىنىت و گەورەى بكات.

ليړە باسى بەسەرھاتى دوو دار ھەنجير دەكەم لە ئاواييدا چيرۆكيان بۆ من دروست كرد.

دار ھەنجيرى يەكەم:

رپۆژيک لەگەل مندالەكانى ئاوايى چووین بۆ كەژەكانى دەوروبەرى ئاوايى بۆ ئەوھى كە كنگر و قارچك بدۆزینەوھ و ھەرچيش كە بەكەلك بوو و ھاتە بەردەستمان، لەگەل خۆمان بيھينينەوھ. چەند ملەيەكمان برى و چووینە سەر ملەيەك، كە خەلكى ئاوايى پيياندەوت ھەنجيرەكە. ھەنجيرەكە مەبەستيان كانيەك بوو كە خەلك بەرگەل و پەزەكانيان دەبرد لەوئ ئاويان دەدا. كانيەكى كەژى بوو. لە سەر ئەو كانيە، داريكى ھەنجير ھەبوو كە بەو دارە ناوى ئەو ملە و كانيەيان نياوو.

لە كانيەكە نزيك بووینەوھ و مندالەكان دەست و دەميان لە ئاوى كاني خست و تينوويەتيان دەشكاند. منيش لە دار ھەنجير نزيك بوومەوھ. دار ھەنجير، چەند

ههنجیری چکۆلهی گرتبوو. ههنجیرهکانم له دارهکه کهندهوه و یهکیکم بۆ خۆم
پاگرت و ئهوهکانی ترم دا به مندالهکان. ههنجیرهکه چکۆله بوو، که خستمهوه
دهمم ترش و شیرین بوو، زۆر به تام و چیژ بوو. ئهوهنده تامی ههبوو که تامهکهی
له نیو دهه و بن ددانم مایهوه و بووه تامیک که نهسپایهوه. ههنجیری کهژی تام و
چیژیکی ههیه که له باوهپدا نیه. ئهوه دار ههنجیره کهس لهوئ نهیچهقاندبوو،
خۆی بۆ خۆی لهو ملهیه پروابوو.

داری ههنجیر دووههههه:

پانزده سال پێش، باپیرم داریکی ههنجیری له نیو چهوشهه مالهکهی له خاک
نابوو، بۆ ئهوهی که دیمهنیکی جوان بدات به مالهکهی و ههر ماوهیهک ههنجیری
لی بخوات.

پۆژیکی له بهر ههیوانی مالهوه، پیکهوه دانیشتبووین، باسی چۆنیهتی چاندنی ئهوه
دار ههنجیرهه بۆ من کرد، وتی: سهردهمی موهممهه رهزا شا کابرایهک به کهر و
بارهوه دههات بۆ لادئ و ههناو و ههنجیر و ههرمی و میوهکانی تری دهفرۆشت. ههر
ماوهیهک دههات بۆ لادئ و تا بۆمان دهکرا میوه و سهوزهمان لی دهکری. ئهوهیش
نانیکی دهخوارت یان شهویک دادهنیشت و دهپۆیشت. ئیتر پاش ماوهیهک بوو به
دۆست و ئاشنامان و وای لی هات که داوهتمانی کرد برۆین بۆ ناوچهی پێژاو، که
شوینی ژیانی بوو. زۆری نهخایاند به کهر و هیستر پۆیشتین بۆ ناوچهی پێژاو و
لهگهڵ بنهمالهکهی و زۆر کهسی تر دا ئاشنا بووین وه ههر ئهوه سهردانانه وای کرد
دۆستایهتیهکی فراوان و بهربلاو له نیوانمان دروست بێت.

باپیرم بهردهوام بوو:

پاش گهپانهوه له عیراق و پووخانی پژیمی موهممهه رهزاشا چووین بۆ
سهردانیان و دیسان هات و چۆی کۆن دهستی پێ کردهوه، وه جاری وا به سندووق
گوێز و ههنجیری دهداپیمان و لهبهر گوێز و ههنجیر، منداله ورده دايم میوانی
مالهوهمان بوون.

جاریکیان چووین بۆ پێژاو و له کاتی گهپانهوه کاک شیخمراد وتی: خالۆ کهریم بۆ
ههول نادهی دار ههنجیریکی له نیو چهوشهه مالهکهت بنیت!؟.

به خوشحالی لیم قبول کرد و پاش هفتیهک هیئای و له نیوه پراستی حهوشه که چالی بو کهند. ئیتر خوش خوش ئاومان دهدا و ئاگامان لی بوو که بزن گه لای نه خوات و بنی نه بیته مؤلگهی په له وه ره کان.

باپیرم ئه و چیرۆکهی له کاتیک بو من دهگیپرایه وه که دار ههنجیره که تووشی حالهت و دهردیکی زور سهیر ببوو که دوسته دیرینه کهی له ریژاو عیلمی ئه و دهردهی پی نه بوو. دار ههنجیره که گه لای دهکرد و پاشان گه لاکه به په له زهرده بوو، وهرز و سالی بو نه بوو، گه لای پی دهگه یشت و زهرده بوو، بهری ههنجیریشی دهدا، جوریک بی تام و شهله قاو بوو. وای لی هات که ئیتر دلخوشیمان به و دار ههنجیره نه ما، ئیتر ئاویان نه دا و هیشتیان وشک بیت و ورده ورده بنچکیکی لی مابوو، ئه ویشیان دهرهینا و قالی برایه وه.

به سه رهاتی ئه و دوو ههنجیره بو ئه وه باشه بکریت به نمونه و وانه بو ئه وه که بوتریت، دهسته یهک له ناوه کان سروشتی و به تام و دنکه دهخولقین و دهسته یهکی تر له ناوه کان به دهستی کهسانی تر دهنرین و دهگیرینه وه که تام و چیژ و مانده گاری زوریان نیه.

ئه و دانه و داره که به شیوهی سروشتی و به دوستی له گه ل خاک دهزیت، که لک له ئاو و خاک وهرده گریت و به ناسیاو و ئاشنای ئه و خاکه دهناسریت و خاک و ئاویش ههرچیان که هه بیته به ئه و دانه و داره ی ده به خشن. به لام به پیچه وانه وه گهر له ناکاوه داریک له خاکیک بچه قینیت که ئاشنای ئه و ئاو و خاکه نیه و شاره زایی له به خیو کردنی دار و دانه نیه، خاک و ئاویش له ته وان و تامی خویان به و دانه و داره نابه خشن. له بهر ئه وه ی که له یه کدی بیگانه ن.

لیره ئه وه ی که به های زور هه یه، ئه وه یه که دهسته یهک له ناوه کان وهک دار ههنجیری یه کهم که لک له سه رجهم ته واناکانی زهوی و ئاو وهرده گرن و بو به تامکرن و به چیژکردنی به ره می خویان، ههرچی که هه بیته له و خاک و ئاو بو خویان دهیگر نه وه. خالیکی تر ئه وه یه که دار ههنجیری یه کهم، دنکه یهک بووه که له و خاکه هاتوو ته دهره وه. ههردهم دنکه کان و تاخانه کان له لای خاک و ئاودا خوشه ویستن!

قەيرانى كۆزىگە كۆرگەن ۋە گىرەنەۋەى وشەكان و وینەكان و ناۋەكانم لەۋەدا بىنى كە پەيوەندى بە كىشەكانى لەش و ھۆش پىكەۋە ھەيە. مرۆف پىرسىارەكانى زۆر زل و گەۋرەيە، بەلام ھەۋلەكانى زۆر چكۆلە و بچووكە، ئەمە ھۆيەكى گىرنگى ھەيە. ئاكار و لەش ناھيىلن كە ھۆش و دلى مرۆف بە ئارامى لە زەوى ئاسايش بگىرئىت. كىشەى ئىبلىس و شەياتىن و چىزى شەرپ و كوشتن و لەشى ژن و شەراب و دەرمان و پوچەل كىردن و پىلان و پىلانەكان بۆ دارمانى ھۆشى مرۆف، لە ھۆكارە گىرنگەكانى نەھيشتنى ئەۋەيە كە مرۆف بتوانئىت كە كۆكەر بئىت و بگىرئىتەۋە.

ھۆش و لەش لە كۆكردن و چووندا زۆر كىشە و گىرئىت دروست دەكەن، بۆ نمونە باسى ئەو قوتابىانە دەكەم كە لە ئاۋابىيەكان و شارەكانى كوردستان دەھاتن بۆ زانكۆكان و شارە گەۋرەكانى ۋەك سلىمانى و ھەولئىر. ئەو قوتابىانە بە لەشيان ھاتبوون كە فىرى زانست و ناسىن بن، بەلام لەشى قوتابىيەكان بۆ خۆى خەرىك بە خۆشپەكانى خۆى دەبئىت و ناھيلىت كە قوتابى وشەكان و وینەكان لە دەروونى كۆ بكاتەۋە. لەش دەسلات بەسەر ھۆشدا دەگىرئىت و بۆ خواستەكانى خۆى بەكارى دەبات. يان ئەو قوتابىانەى كە لە پۆژھەلاتەۋە دەچن بۆ پۆژئاۋا، لەش بۆ ژن و سەفەر و چىز و مەشروب و جگەرە و تەنبايى، دەسلاتى ھۆش لە خۆى كۆ دەكاتەۋە. لەشى مرۆف ئەۋەندەى كە يارمەتى مرۆف دەدات، ئەۋەندەش دەتوانئىت كە بەرگىكەرى چوونى مرۆف بكات.

يەككە لە پىگەكانى ھۆشى مرۆف ۋەك تەۋشپىيە، بەس لەت لەت دەكات و كوت كوت دەكات. ھۆشى مرۆف زۆر تەۋان و لىھاتوۋىي ھەيە بۆ بىرىن و لەت لەت كىردن. يەككە لە شىۋەكانى فىر كىردنى مندالەكان لە مزگەۋتەكان بۆ ئەۋەى كە قورئان فىر بئىت، پەۋشى حىجە بوو. حىجە بە شىۋەيەك دەۋترئىت كە مەلا و مامۇستا ھەۋلى ئەۋە دەدات بە وشەكان و پىستەكان بۆ فەقى يان مندال حىجە بكات، بۆ ئەۋەى بە ئاسانى فىرى گوزەر لە وشەكان و پىستەكان بئىت. حىجە كىردن ۋەك شىۋەيەك دەناسرا كە تەۋانى ئەۋەى بە مندالەكان دەدا كە وشەكان و پىستەكان فىر بىن. پەۋشى حىجە بۆ مندالەكان زۆر سەخت بوو. پۆژانە بە پىستەيەكەۋە خەرىك دەبوون، گوزەر كىردن لە پىستەكان بە حىجە سەختى و دژۋارى تىدايە.

وشه‌ی حنجه له وشه‌ی قنجه زۆر نزیکه، قنجه کردن به‌وه ده‌وتریّت که مه‌رپک پاش ئه‌وه‌ی که سه‌رده‌برپیت، گوشت و ئیسی قنجه قنجه ده‌کرپیت، بو ئه‌وه‌ی که ئه‌وه‌ی که سه‌ی که ده‌یه‌ویّت که لی بخواهت به ئاسانی و به رپژه‌ی خو‌ی گوشت به‌کار ببات.

هه‌روه‌ها حنجه و قنجه شیوه و په‌وشیکی په‌روه‌ده‌یه که به ورد کردن و له‌ت له‌ت کردن بتوانرپیت که نه‌وه‌کان به تیکه‌کان و به‌شه‌کانی په‌یکه‌ری مه‌رپک بیان ئه‌ده‌بیک ئاشنا بکرین.

له‌شی مه‌ر کویهک گوشته، که خوی مه‌زن له‌یه‌ک کوی زیندوو کردوو وه مروّف ئه‌وه کوی زیندوو به چه‌قو له‌ت له‌ت ده‌کات و به‌ش به‌شی ده‌کات و بو خواسته‌کانی خو‌ی به‌کاری ده‌بات. هه‌روه‌هاش ده‌بیّت له‌وه وریا بین که کویهکی زیندوو که به‌ری وه‌ک شیر و به‌رخه‌کان ده‌به‌خشیت، وه‌ک کویهکی وینه‌کان و وشه‌کان و رسته‌کانه، که به‌ر و به‌ره‌م ده‌به‌خشیت و نه‌وه‌کانی لی ده‌که‌ویته‌وه. قورئان کویهکی زیندوو که هه‌رچی موفه‌سیران و بیرمه‌ندان لی له‌ت له‌ت ده‌کن و لی ده‌که‌ننه‌وه، وه‌ک کویهکی زیندوو ده‌میّنیته‌وه.

که‌وایه بو ئه‌وه‌ی که نه‌وه‌کان و ناوه‌کان بتوانن که کو بکه‌نه‌وه و بگرنه‌وه ده‌بیّت که ته‌وانی ئه‌وه‌یان هه‌بیّت که حنجه و قنجه بکن. ئه‌گه‌ر باوه‌ر به‌من بکن، مروّف له‌دریژی ژبانی که ده‌بیّته‌ر ابردوو، هه‌ر پوژ و هه‌ر قسه و کرده‌یه‌ک که ده‌یکات، تیکه و ئه‌ندامه‌کانی هوش و په‌یکه‌ریک پیکه‌وه ده‌نیّت. گه‌ر سه‌یری رابردوو هه‌ریه‌ک له‌خومان بکه‌ین، ئه‌وه‌موو وینه و کرده و وشه و رستانه‌ی که له‌ئیمه‌وه سه‌ری هه‌لداوه و زایراوه، وه‌ک له‌ش و په‌یکه‌ری غول و دیویکه که هه‌ریه‌ک له‌ئیمه‌ نازار ده‌دات. به‌شکه که‌سانیکی وه‌ک په‌یامه‌ینه‌ری خو‌شه‌ویستی ئیسلام و عیسی‌ی کوری مریم و یوسف، ژبانیان وه‌ک فریشته‌یه‌ک بیّت، ئه‌گه‌رنه هه‌ریه‌ک له‌مروّفه‌کان ئه‌وه‌نده وینه و وشه‌یان تیکه‌ل کردوو، هه‌یچ رومه‌تیک بو ئه‌وه‌ غوله به‌دی ناکرپیت!

حنجه کردن ئه‌ده‌بیکه بو ئه‌وه‌ی که نه‌وه‌کان بتوانن که چیرۆکه‌کان و به‌سه‌ره‌اته‌کان و وشه‌کان و وینه‌کان به‌وردی و له‌ته‌نیایی بو‌خویان بکه‌نه‌وه، بو ئه‌وه‌ی که بتوانن که خویان خاوین بکن و بزنانن که کیشه و گرفته‌کان له‌کوئ بووه. ئه‌مه به‌کار و ئه‌رکیکی تاکانه ناسراوه.

پرسیار ئهوهیه که نهوهکان چۆن فییری حنجه و قنجه کردنی وینهکان و وشهکان و ناوهکان بن؟! کهسانیک له لای خویمان ئاوهها خهیاڵ دهکهن که ئهگهر کهسیک ویستی سوارکاری ئهسپ فییر بییت، دهبییت که له کهروهه دهست پئی بکات. ههروهها له پهروهردهکان کتیبهکان و ناوهکانیان بۆ نهوهکان دیاری کرد و وتیان که دهبییت، نهوهکان بهسهر ئهوه دهسته له ناوهکان و نووسینهکان گوزهر بکهن، بۆ ئهوهی که تهوان و شارهزایی کار کردنیان لهگهڵ ناوهکان و نووسینهکان و بابهتهکان ههبییت. ههر بۆ ئهمهش پپیوست به پهروهردهی چهند ئهدهبی کرا و باسیان لهوه هیئایهوه ئاراوه که دهبییت ئهدهبهکان لهگهڵ یهکدی بۆ نهوهکان بگیریینهوه، وه بهو ئهدهبه گیراوه، نهوهکان فییری ناسین و زانست بکریین.

بۆ ئهوهی که پهروهردهی چهند ئهدهبی دروست بییت، دهبییت که وهرگییرهکان و پئیگهکانی پهپوهندی و دروست کردنی بونیادی هاوبهش، بکریتهوه.

کوردستان ناوچهیهکی شاخاویه و پئیگهکان به کهژهکان و ملهکان گوزهر دهکات. کوردستان ناوچهیهکی بیابانی نیه، ههربۆیه له ناوچهی کویستانی دهبییت که پئیگه بۆ گوزهر ههبییت و بزانییت که له کویوه هات و چۆ بکرییت. ههروهها وشهکانی کورد و سروشتیک که وشهکان کورد دهزینییت، ناوچهیهکی شاخاوی و سهخت و دره. ناوهکان و نهوهکانی کورد ههردهم به سهر پئیگهیهک که لهسهر هۆشی کورد کهنراوه، گوزهر دهکهن. له بیابان و دهشتهکان دهتوانییت که به ئاسانی پئیگه و پووگه بگۆردرییت، بهلام له کهژهکانی کوردستاندا پئیگهیهک که کهنراو و ئاماده کرا، ئیتر نهوهکان له دوا یهکدی بهسهر ئهوه پئیگهدا گوزهر دهکهن و وهک پئیگهیهی ههمیشهیی دهیناسن. بیر و پئیباز و دین و هزریک که له کوردستان جی گرت و پئی بۆی خۆی دروست کرد، ئیتر نهوهکانی به خۆیهوه خهریک دهکات.

پهروهردهی چهند زمانی و چهند ئهدهبی و چهند پئیگهیی، شیوهی چوون بۆ نهوهکانی کورد دیاری دهکات. له بهرهتاوه من کیشهی زۆرم لهگهڵ ناوهکان و نووسینهکان ههبوو. ههلهچوون و داچوونی زۆرم بهرانبهه به ناوهکان ههبوو. خۆم له ناوهکان و نووسینهکان دهدا، له وهرگییرهکان و داهینهرهکان و خاوهندهارهکان و لاساییکهرهکان. ههرههمووی ئهمانه بووه هۆی ئهوه که من لهشکریک له رستهکان و ئهزمونهکان و بهسهرهاتهکان لهگهڵ خۆم بهردهوام به گر و ئاماده، رابگرم و

وهك شهركه ره كانى خوم بياننا سمه وه. ئيتر ههركات كه له گهه ناويك پووبه پروو ده بووم، به هاوكارى له شكريك له وشهكان و ئه زموونه كان له گه ليدا دوستى يان دوژمنيم ده كرد. بو من پروون ببوو كه هيچ شيويههكى چوون و خويناى ناوهكان وكتيابهكان راست نيه. به خواستى خواى مهزن هه ر جوړه به خشنده ييهك له ئاستى مروف ده توانييت كه ببويت.

ئيتر من به هام به هيچ يهك له ناوهكان نه ددها كه به چ شيويههك و ريگه يهك ده گن به ناسين و پرسته كان. ئه وهى كه بو من روونكرايه وه، زور ئاسان بوو. ويينه كان خويان له دهروونم دروست ده بوون و به منيان دهوت كه ريگه و شيويهى من چون ده بويت. له م به ندينخانه يه، ويينهى گوژهى شه راب هات به گيانمدا. من وهك گوژه يهكى شه رابم كه له گوشه يهكى ژيزه وي له ته نيائي و خه لوته دانراوم و پراگيراوم. هه رچى كه من له م ته نيائي و تاريكى و خه لوته ده مينيم، تام و چيز و سه رخوشى من فراوان ده بويت.

ئهمه شيويهى تاييهت به منه كه ويينه كان له كاتى پيويست ديئه فريادم و به من ده لين كه به چ شيويههك كار له گهه زينگه ي خومدا بكه م.

يه كيكي تر له ويينه كان كه به رده وام خوى بو من ده رده خست، دانه كانى هه نار بوو. من به رده وام هه ولى ئه وه ده دم كه ويينه كان و وشهكان و چيروكه كانى ژيانم وهك دانه ي هه نار كو بكه مه وه و له بن پيىستى هه ناريك پاليان به پالى يه كدى بده م و له گهه يه كدى بيان به ستمه وه. ليړه يه كه ده رده كه وييت، مروف به ناوى خواى مه زن، ته وانى ئه وهى هه يه كه شاره زا و ئاگاه و زال بيت به سه ر ژيانيدا و له په يكه رى هه ناريك بيناسي نييت و ده ريب رييت و نه ترسييت.

ترسى من له ئايه تى هه ژده ي سووره تى ئيبراهيم بوو، له و ئايه ته ترسام كه خواى مه زن ئامازه به كافره كان ده كات كه كاره كانى ئه وانه وهك خو له كه وه يه كه كه بايه كى توند لى هه ليكرد بويت. من ئه و ئايه ته م ئاوه ها گرته وه كه سه رجه م ئه و ناوانه ي كه هه ولى ناسين و كو كردن و گرته وهى ناسين ده دن، وهك ئه و كه سه وايه كه ته و او ي ژيانى بووه به وانه و چيروك و وشه و ناو و پرسته، هه رچى كه هه ولى ئه وه ده دات كه ئه و كو كراوه بگريته وه و پيخراوه يهك له وشهكان و ويينه كان وهك دانه كانى هه نار له بن پيىستىك بگريته وه، ناتوانييت. نهك ته نيا كه ناتوانييت، به لكو به ناوى خواى مه زن و خواستى خواى مه زن، سه رجه م ئه و وانه و

وشه و وینه و چیرۆکانه‌ی که کۆی کردوو، لێ ده‌بیته گهرده‌لوول و تۆز و خۆلێکی توند که ده‌چپته نیو چاو و گیان و ژيان، له ئەنجام نه‌خۆشی ده‌کات و ده‌یکوژیت.

به‌سه‌رهاته‌کان و چیرۆکه‌کانی مرۆف وه‌ک خۆله‌که‌وه، پاشماوه‌یه‌کی پووج و سووتاوی ژيانی مرۆقه‌کانه، که ئەگهر خۆی مه‌زن بیه‌ویت که بایه‌کی لێ هه‌لبکات و بیدات به‌ چاوانی مرۆقه‌کاندا، هه‌یچ که‌س ته‌وانی به‌رگری له‌و بایه‌ی نیه. به‌ خواستی خۆی مه‌زن ده‌کریت که خۆله‌که‌وه بکریته، دانه‌کانی هه‌نار که به‌ ده‌ست و ده‌می مرۆف له‌ بن پێستی هه‌ناریک یه‌کدی بگرنه‌وه و تام و چێژ و خۆشی و ناسین به‌خشیت.

که‌وايه ورد و وریا بن که له‌م باسه‌دا، له‌سه‌ر سی ناو، گۆزه‌ی شه‌راب و خۆله‌که‌وه و دانه‌کانی هه‌نار، دان و ددانم تیز کردوو.

من له‌ باسه‌کان و بابته‌کانی ئەم نووسینه زۆر تو و توخم و دانه ده‌ده‌م به‌ ده‌م و ده‌ستی خۆینه‌ردا، بۆ ئەوه‌ی که به‌ ژیری و وریایی له‌گه‌ڵیدا کار بکات و به‌روبه‌ره‌م بۆ خۆی بگریته‌وه. ده‌مه‌ویت که نه‌وه‌کانی کورد ئازاد و په‌ها، هه‌ست و هه‌زه‌کانی خۆیان گه‌وره بکه‌ن. که‌سانیکم ده‌ناسی له‌ حوجره و زانکۆ که کاریان وه‌ک پراوچیه‌ک بوو، که وشه‌کان و وینه‌کانیان له‌ ناوه‌کان و نووسینه‌کان وه‌رده‌گرت و خۆیان به‌وانه‌وه خه‌ریک ده‌کرد. پاش ئەوه‌ی که ماوه‌یه‌ک به‌سه‌ر ئەو پراوچیه‌تیه گۆزه‌ری کرد و ماندووویه‌تی و هه‌یلاکی گرتیانی، ئیتر به‌ ئاسانی بوونه چه‌ته‌ی وشه‌کان و وینه‌کان. پراوچیه‌کان زه‌مینه‌ی ئەوه‌یان تیدا هه‌یه که ببن به‌ مله‌گر و چه‌ته. ئاماژه به‌ دوو دوه‌ره ده‌که‌م، دوه‌ره‌یه‌ک که نه‌وه‌کان له‌ ده‌روده‌شتی ئەده‌ب و زمانی خۆیان راو ده‌که‌ن و ده‌خۆن، وه‌ دوه‌ره‌یه‌ک که ئیتر نه‌وه‌کان هه‌یچ وشه و وینه‌یه‌ک له‌ ده‌روده‌شتی ئەده‌ب و زمانی خۆیان نابینن. ئیتر ده‌بن به‌ مله‌گر و چه‌ته و یه‌کدی تالان و چه‌پاو ده‌که‌ن و یه‌کدی پروت و ئاواره ده‌که‌ن. له‌ ناوی وه‌رگر و وه‌رگیڕ و پیگیڕ و بگیڕدا ناوی خۆیان ده‌رده‌خه‌ن. وه‌ک ئەو که‌سانه‌ی که کاری کرین و فرۆشتنی شوینه‌واره کۆنه‌کان ده‌کات و هه‌رده‌م ده‌م و ده‌ستی له‌گه‌ڵ دزه‌کانه‌وه‌یه، یان وه‌ک پراوچیه‌ک که له‌ بازاری ئەوانه کار ده‌کات که په‌له‌وه‌ره په‌نگینه‌کانی خۆیان ده‌فرۆشن. ئەو که‌سه به‌س له‌و بازاڕه‌یه و پراوچیه‌کان ده‌ناسیت. هه‌روه‌ها زۆریک له‌ نه‌وه‌کان زۆر زوو و به‌ ئاسانی ده‌چنه نیو بازاڕه‌کانی کرین و فرۆشتنی به‌ره‌مه‌ نایابه‌کان و وه‌ک وه‌رگر و وه‌رگیڕ و بگیڕ،

ناوی خوځيان دهناسينن. ئه و كهسانه به دواى ئه وه نين كه رېكخراويهك له دانه كانى هه نار له بن پيستی هه نارېك جيگير بكن و ببنه هوى پرووناكى و ناسين بو نه وه كانى مروث.

له دريژى خویندڼم له حوجره و زانکودا، دهسته يه كى فراوانم له قوتابى و فه قيان بينى كه له پيگه كوكه رى و گرتنه وه دا نه بوون. به لكو پيگه تريان بو خوځيان هه لده بژارد. بو نمونه براده ريك هه يه به ناوى سورانى قوربانى. كارى دروست كردنى فيلم دهكات. كه سيكيش كه كارى دهره ينه رى و دروست كردنى فيلم دهكات، كار له گه ل كويهك وشه و وينه تايبهت دهكات كه له فيلمه كه يدا جيگيريان دهكات. ليړه هاوبه شى من و سوران له وه يه كه هه ردووكمان كو ده كه ينه وه. پوژيک به سه رهاتيكم بوى گيرايه وه و ئه وپش كه يفى پپهات و وتى كه ده توانيت ببیت به سوژه ي فيلميك. كيشه و تووره يى من له گه ل سوران له ويوه دست پیده كات، ئه و كاته كه وينه يهك له وانى تر وه رده گريت و له فيلم دا يده رپيژيت. ئيتر كارى ئه و ده بيته جوړيك سه رگه رمى. ئه وه ي من لى دنليام، ئه وه يه كه سوران به دواى كو كردن و گرتنه وه وشه كان و وينه كانى ژيانى نيه.

كاتيك كه سوران ئه و به سه رهاته ي من به گرنگ ئه زانپت، ئيتر ئه زانم كه ده روونى ئه و جوړه كه سانه يان فيلم ده ركه رانه به دواى كرانه وه بو ناسين نيه. به وينه و به سه رهاتيك خوځيان خهريك ده كهن. هه روه ها له حوجره دا چهنده قى هه بوون كه له گه ل ئه وه ي فه قى بوون له به رده ستى ماموستا كانى حوجره، له هه مانكاتدا، وتارخو ينى مزگه وته كانى ئاوايى خوځيان بوون. وشه و وانه كانيان له حوجره هه لده گرت و بو خه لكيان ده برد. گوژه ده بيت كه دا يبنيت و ماويهك كاتى بده يتى كه بگيريته وه. گوژه به ده سته وه ناگيريته وه. ئه و فه قيانه وانه كانيان وهك نانى گهرم له حوجره ده برد و به خه لكيان ده به خشى. وشه يان بو خه لك بوو. ئه مه يه كه دوستى و هاونشيني من له گه ل ئه وانه ده بووه، جودايى و جياوازي و دووركه وتن. كاريگه رى كرده نيوانمان، ئيتر من نه مده توانى كه پيگه خوځيان به خوځيان بلیمه وه. هه رئه وه م پیده كرا كه لييان دوور كه ومه وه. به م نووسينه ش ده توانم كه باسى جياوازي كه سيكتان بو به دهر به خه م كه هه وير و قور بو خه لك و ئه وانى تر ده شيلپت، له گه ل كه سيك كه ده يه ويت وهك ههنگ، ههنگوين و زهر له گيانى پيگه وه دروست بكات!.

ههنگ له شهړ و ئاشتیدا

ههنگ کارى کوو کردنى تووى گووله‌کانه بو ئه‌وهى که ههنگوین و ژههرى لى درودت بکات. ههنگوینى ده‌به‌خشیت و ژههرى له گیانى بو ئه‌وانه ده‌هیلت که ئازارى دده‌ن. ههنگ گهر شهړ بکات به خووى و ئه‌و ژههرى که تیدایه بو دوزمنى ده‌چیت. له ئاشتیشدا بهرى خووى بو بخوره‌کان و هه‌لگره‌کانى به‌جى ده‌هیلت. تاییه‌تمه‌ندى ههنگ له‌وه‌یه له کارى گرتنى دوو بهرى دژ به‌یه‌که، که هه‌رگیز تیکه‌لى یه‌کدى ناکات. تاییه‌تمه‌ندى جوان و گه‌وره‌ی تری ههنگ له‌وه‌یه که ئه‌گهر که‌سیک له بهرى نزیک بیته‌وه، دژى هیرشبه‌ر شهړ ده‌کات و ناهیللت که ده‌ستى که‌س نزیکی بیته‌وه. هه‌نگه‌کان له‌سه‌ر ئه‌وه هاوپه‌یمان نین که به له‌شکر هیرش بکه‌ن، هه‌ربویه دوزمنى و شه‌رى هه‌نگه‌کان به‌هیز نیه. کاتیک که مروّف یان هیرشبه‌ر ده‌ستى خسته نیو به‌ره‌کەى، به‌جى ده‌هیلت و وازده‌هینت. بهرى ههنگ له دینى ئیسلام به شه‌فا ناسراوه، وه وهک ده‌رمان بو نه‌خوشه‌کان به‌کار ده‌چیت.

له قورئانى پیروژ ئاماژه به‌وه ده‌کات: و اوحى ربک الی النحل ان اتخذى من الجبال بیوتا و من الشجر و مما یعرشون (نحل ۶۸) ثم کلی من کل الثمرات فاسلکی سبل ذللا یخرج من بطونها شراب مختلف الوانه فیه شفاء للناس ان فى ذلک لایة لقوم یتفکرون (نحل ۶۹) ئه‌مه مانای ئه‌وه‌یه که ژههر و هه‌نگوین له بهر و له‌شى هه‌نگ، ده‌ستیکى گه‌وره‌ی له پشته‌وه‌یه.

ناوه‌کان وهک نووسه‌ره‌کان و بیرمه‌نده‌کان له پیگه‌ی کوکهر و گرتنه‌وه‌دا، ته‌وانى ئه‌وه‌یان نیه که وشه‌کان و وینه‌کان و چیرۆکه‌کان و پسته‌کان، وهک هه‌نگ له دوو بهرى ژههر و هه‌نگوین له له‌ش و به‌ردا، دامه‌رزینن. پیگه‌ی کوکهرى و گرتنه‌وه‌ گهر هاوکارى و یارمه‌تى خواى مه‌زنى له پشته‌وه‌ نه‌بیټ، ژههر و هه‌نگوین له‌یه‌کدى تیکه‌ل ده‌که‌ن. هووى ئه‌وه‌ش که خواى مه‌زن له قورئان ئاماژه به‌وه ده‌کات که وه‌حیمان به هه‌نگ کرد، له‌وه‌یه که خواستى خواى مه‌زن له ده‌روونى هه‌نگ هه‌یه که ئاوه‌ها ژههر و هه‌نگوین تیکه‌ل نه‌بیټ. کارى خوا مه‌زن ئاوه‌هایه، گهر بیه‌ویټ زور به وردى ده‌روونى هه‌نگ داده‌مه‌رزینت و ده‌خولقینت. ناوى هه‌نگ وهک وینه و نموونه‌یه‌که بو ئه‌وه‌ی که مروّف وریا بیټ که خواى مه‌زن خووى خاوه‌ن ناوه‌کانه و خواستى پیروژى له‌سه‌ر ناوه‌کانه. به‌لام مروّف هه‌رگیز ته‌وانى ئه‌وه‌ی نیه که تووى گه‌ردش و گه‌رانی خووى له‌یه‌کدى جیا بکاته‌وه. بو نموونه به‌سه‌ره‌اتى سالومه و

نیچه، وای لهو بیرمه‌نده کرد که ژه‌هری گیانی به‌رانبه‌ر به ناوی ژن، تیکه‌ل بکات. نه‌ک ته‌نیا لهو به‌سه‌ره‌اته، به‌لکو، نیچه له‌گه‌ل عیسی‌ای کوری مریم، هه‌روه‌ک سالومه، ژه‌هری گیانی تیکه‌لی رسته‌کان کرد و بووه هوی ئه‌وه که خوینه‌رانی نیچه به‌رانبه‌ر به ناوه‌کانی دین، دوزمنی و دژایه‌تی بکه‌ن. نیچه خواستی خوی مه‌زن ئاوه‌ها له‌سه‌ری بوو که ژه‌هر و هه‌نگوینی ژیانی، ده‌رئه‌نجامی هه‌وله‌کانی بو ناسین، له‌گه‌ل یه‌کدا تیکه‌ل بکات و بخور و بخوینی رسته‌کانی له مه‌ترسی بخت. نیچه به هوی شکسته‌کانی له‌گه‌ل ژن، یارمه‌تی له ده‌وره‌کانی تری ژیانی وه‌رگرت که وه‌ک ئه‌دیبیک، دژایه‌تی ناوی ژن بکات. هه‌نگ هه‌رگیز ژه‌هری له‌گه‌ل به‌ری تیکه‌ل ناکات. نیچه و سادق به پیچه‌وانه‌ی هه‌نگ، به خویان و به‌ر و باریان دژایه‌تی خوینه‌ریان ده‌که‌ن. ئه‌وه نیه که به‌ریان و باریان له‌یه‌کدی جیا بی‌ت، به‌لکو ژه‌هری ته‌نیایی و نه‌کبه‌تی خویان له رسته‌کان خستوه.

هیچ کهس وه‌ک هه‌نگ، ژه‌هر و هه‌نگوین، له‌یه‌کدی ناپاریزیت، هه‌روه‌ها هیچ نووسه‌ر و بیرمه‌ندیک ناتوانیت که ژه‌هر و هه‌نگوینی ژیانی له‌گه‌ل یه‌کدی تیکه‌ل نه‌کات. ئه‌مه من ده‌بات بو ئه‌وه‌ی که بلیم، هه‌ر ناویک به خواستی خوی مه‌زن، وه‌حیکی پیکراوه که له دریزی ژیانی چون وشه‌کان و وینه‌کان کو بکات و بیگریته‌وه و به کاریان به‌ری‌ت.

بویه ئه‌و شوینانه که خوی مه‌زن که قورئان ده‌فه‌رمیت: و هم لایشعورن... لا یفقهون... لا یعقلون، بو من ویستگه‌یه‌کی سه‌خت و دژوار بووه. له قورئاندا خوی مه‌زن ئاوه‌ها ده‌فه‌رمیت: لقد ذرأنا لجهنم کثیرا من الجن و الانس لهم قلوب لا یفقهون بها و لهم أعین لا یبصرون بها و لهم آذان لا یسمعون بها اولئک کالانعام بل هم أضل اولئک هم الغافلون (اعراف ۱۷۹).

ئیبیلیس و ژن و مار

ژن وه‌ک مار، هه‌رکه‌سی پی نه‌خوریت، ژه‌هری پیوه ده‌دات.

ژن و مار و ئیبیلیس، سی ناوی دوور و له‌یه‌کدی نزیکن. دووری ئه‌وانه ئه‌وه‌یه که ژن به پیچه‌وانه‌ی مار و ئیبیلیسه، هه‌رده‌م هه‌ز و عه‌شقی هه‌یه که خوی له خوشیدا ده‌ربخت، به‌لام مار له شه‌ردا خوی ده‌رده‌خت. نزیکیان له‌وه‌یه که ئیبیلیس، هه‌رده‌م ژن وه‌ک په‌ناگایه‌ک و گوهره‌پانییک بو گه‌شه‌ی شه‌ر و ئازاوه، به‌کار ده‌بات.

نابیت که ئەو پرستانەى که گرنگە، بنوسرین و وهک تابلۆ هەلواسرین، لەبەر ئەوهى که ستهم له پرستهکانى تر دهکات!

ژن دوو شتى تیدا کۆکراوه که بههائهى زۆرى ههيه و له پياودا نيه، ئەو دووانهش سينگ و داوین، وهک لاوینگهيه. ههر دووى له ژن ههيه. ژن تهوانى زۆر فراوانى ههيه له کۆکهرى، دهتوانیت که به خواستى خۆى کۆکراوهکان بهکارىان بهریت. بۆيه ژن له ئيسلام ئەوهنده ئامۆژگارى کراوه که خۆى داپۆشیت، له کردنهوهى داوین و سينگى. ئيبليس تهوان و زهمينه که ژندا دهبينیت، بۆيه پهنايان پى دهبات. کاتيک که ژن سينگ و داوینى خۆى نهپاراست و دای به دهستى خواسته چاکنهکانى شهيتانهوه، ئيتر سينگ و داوینى نامینیت، دهبيت به مار. مار سينگ و داوینى نيه، ئەوهى که پى کۆ دهبيتوه، ژههرهکهيهتى!

دهست و گهنم

پهنا به ناوى خواى مهزن دهبهم له شهرى ناوهکان. به ناوى خواى مهزن دهست و گيان پى دهکهم.

تهرچک و چير

له ئاوايى له نزیک ههر مائیک که پهزوپۆلى ههبوو، دهستهيهک له تهتهکانيان دانيابوو و ههر ماوهيهک جاریک خوييان لهسهرى دهکرد، بۆ ئەوهى که پهزهکان دەم لهسهرى بگرن و بيخۆن و بيليسنهوه. پهزهکان که دهبران بۆ سهر تهتهکانى خۆى، زۆر به پهله و ههرا ههرا دهچوونه سهرى و ههريهکهيان به زوبان خويکانيان دهليسايهوه.

کاتيک که سهيرى پهله و چوونى به پهلهى پهزهکانم دهکرد، بۆ من پرسيار بوو که بۆ پهزهکان به تايبهت بزنهکان ئەوهنده پهروشى خواردنى خوييان ههيه؟! بۆم دهركهوت که پهزهکان به تايبهتى بزنهکان بۆ گرتنهوهى پيست و گوشتيان هزيان له خۆى ههيه. خاوهن پهزهکان ئەو بزى و مهراڻهى که دهياڻهويست بهر و شيرى لى بگرنهوه، تايبهتى خوييان پيدهدا، بۆ ئەوهى که پيست و گوشتيان له تهرچكى و شکان و وهرين، بۆ پيست و گوشتى چير و گيراوه بچييت. له لايهكى ترهوه ئەو

خاوهندارانەى كە دەیانەویست گۆشتى تازە و تەرچك بخۆن و چيژ وەر بگرن، لە دەورەيەك كە بەرخ گەورە دەبێت و دەبێتە شەك²⁶ كە هێشتا نەبوو بە مەريك كە بزینیت و شیر و بەر بدات، سەرى دەبێن.

دەورەكانى بەرەتای هەر پەزىك يان نەوەيەك، كە هۆشى دەزیت بە تەرچك دەناسمەو. تەرچكى و چيرى دوو دەورەى جياواز و بە پيچەوانەى يەكدين. خاوهندار بە خواستى خۆى لە پەزەكان هەلدەبژيړیت، بۆ ئەوێ كە لە دەورەى تەرچكى سەربرين يان لە دەورەى چيرى بەر و شیر ببەخشن؟ خاوهندارەكان دەزانن كە ئەو پەزانەى كە لە تەرچكى سەردەبړين، ئەو بەس بە گۆشتى لەشيان تام دەبەخشن. هەروەها ئەو پەزانەى كە بۆ دەورانى چيرى ئامادە دەكړين، خاوهندار خواستى ئەوێ هەيه لە شیر و بەر و بەرەم ليين بگريتهو.

بۆ ئەوێ كە باسى تەرچك و چير باشتر بكەمەو، چەند نموونەيەك باس دەكەم كە بزائن چۆن ناوەكان و نەوەكان وەك شوانەكان و پەزەكان، هەولێ ئەو دەدەن كە نەوەكان بۆ چيرى بەرن يان لە تەرچكى قوربانين بكەن:

دەست و چەقۆ ، مەر و چەقۆ

باوام كە ئيمە لە ناوچەى دەشتى زەهاو بە باپيرى دەلین، كەسيكى خاوهن دەست بوو. خەلكى ئاوايى كە پەزوپۆلەكانيان نەخۆش دەبوو، دەيانهینا بۆ لای باوام، بۆ ئەوێ كە نەخۆشى ئەو ئازەلانی چارەسەر بكات. باوام بە چەقۆكەى دەستى، پزیشكى مەروماڵاتەكان بوو. ئەو سەردەمە باس و پيگەيەك بە ناوى پزیشكى نوێ ئازەل نەبوو، هەربۆيە خەلك پەنايان بۆ پزیشكى سوننەتى ئازەلەكان دەبرد.

دەرمانى هەر دەردىكى پەزوپۆلەكان بە چەقۆ دەستى باوام چارەسەرى هەبوو. دەردەكانى مەروماڵاتەكان بە يەك ناو كە ئەویش چەقۆ بوو، چارەسەرى هەبوو.

شيوەى كار باوام ئاوەها بوو، هەر كات كە خەلكى ئاوايى يان ئاوايەكانى تر مەروماڵاتى نەخۆشيان بهینابايەت بۆ چارەسەر، دەيانبردە حەوشى گەلەخانەكەى مالى باوام و لەوێ بەجيان دەهيشت. خاوهن مەر دەچوو مالى بۆ ئەوێ كە چايەك بخوات. باپيرم بە تەنيايى و بە چەقۆكەى دەستى دەچوو و ملی مەرەكەى

²⁶ _ شەك دەورەيەكە كە لە بەرخ بوون بۆ مەري دەچیت. ئازەوى مەر، وەك ئازەوى كچ!

دهگرت و دهیبرد بو نیو ژووری گهلهخانهکه و دهرگه‌ی داده‌خست. باوام نه‌یده‌هیشت کهس له‌گه‌لی بچیته ژووره‌وه. پاش ئه‌وه‌ی که کار ته‌واو ده‌بوو به چه‌قۆی خوینناوی دهستی ده‌هاته ده‌روه و لایه‌ک له گۆی مه‌ره‌که‌ی به برآوی به ده‌ستیه‌وه ده‌هینایه‌وه ده‌روه و هیچی تر!.

ته‌نیایی گه‌له‌خان و چه‌قۆی دهستی باوام و مه‌ری نه‌خۆش، بو من بووه پرسیار و سه‌یر لی هاتن که چه‌قۆ و مه‌ر، چ حوکم و سرپکیان له نیوان هه‌یه؟!.

پاش ئه‌وه‌ی که باوام ورده ورده به‌ره‌و پیری و نه‌خۆشی چوو، خواستی ئه‌وه‌ی هه‌بوو که یه‌کیک له مامه‌کانم فی‌ری ئه‌و کاره بکات. یه‌کیک له مامه‌کانمی هه‌لبژارد و هه‌رکات که مه‌ریکی نه‌خۆشیان ده‌هینا بو چاره‌سه‌ر، باوام ئه‌و مامه‌می له‌گه‌ل خۆی ده‌برده ژووری گه‌له‌خانه‌که‌وه و فی‌ری کاره‌که‌ی خۆی ده‌کرد.

ئه‌وه‌ی که من له چاره‌سه‌ری باپیرم ده‌ستگیرم بوو، ئه‌وه بوو که باوام نه‌یده‌هیشت هه‌ر که‌سیک چاره‌سه‌ری ئاژهل له دهستی ئه‌وه‌وه ببینی‌ت.

پاش ماوه‌یه‌ک که به‌سه‌ر فی‌رکردنی مام گوزه‌ری کرد، به باوام وت: مام ئه‌توانی‌ت که ئه‌و کاره‌ی تو فی‌ر بی‌ت؟! باوام وتی: مامت به که‌لکی ئه‌وه نایه‌ت که ئه‌و کاره‌ی من فی‌ر بی‌ت. ده‌ست و چاوی ئه‌و بو ئه‌و کاره‌ی نه‌یه!.

ده‌ست و گه‌نم

له ده‌ورانی کۆندا، کیلانی گه‌نم به ده‌ست بووه و خاوه‌ن زه‌ویه‌کان له کاتی کیلانی گه‌نم، به ده‌ستیکی شاره‌زا گه‌نمه‌کانیان ده‌وه‌شاند. که‌سانیک له خاوه‌ن زه‌ویه‌کان که شاره‌زایی له وه‌شاندنی گه‌نم نه‌بایه‌ت، ئه‌وه هاوکاریان له که‌سیک وه‌رده‌گرت که دهستی وه‌شانی گه‌نمی هه‌بایه‌ت. که‌سانیک شاره‌زاییان هه‌یه و به پی شاره‌زایی و ناسینی زه‌ویه‌کان، گه‌نمیان ته‌نک یان پر ده‌وه‌شاند. هه‌روه‌ها که‌سانیک که خۆی مه‌زن له نور و زانستی خۆی پێیان به‌خشیی‌ت، وه‌ک ئه‌و که‌سه‌ی که شاره‌زایی هه‌یه که چۆن به دهستی گه‌نم بوه‌شینی‌ت، هه‌روه‌ها شاره‌زایی هه‌یه که به ده‌می وشه‌کان به نه‌وه‌کان به‌خشیی‌ت، شاره‌زایی هه‌یه که هه‌ر وشه و چیرۆک و ناو و وینه‌یه‌ک له چ پروویه‌ک و پروبه‌ریک بوه‌شینی‌ت. که‌سانیک ده‌ستیان له ناو خه‌لک ناوبانگی هه‌یه، که کابرا دهستی باشی هه‌یه،

ههروهها ناوانیک ههیه که دهست و دهمی تهوانا و شارهزایان بو وهشانی وشهکان ههیه.

وهشاندن، چاندن، تهقاندن

سهرجهه باسهکانی من بو ئهوهیه که نهوهکانی کورد ورد و وردیا بن بو ئهوهی که بزائن چون له تهرچک بوو بهرهو چیر بوون برۆن و له گهنجی و لاویدا قوربانی دهستی خاوهندارهکان نهبن.

ههریهک له خاوهندارهکان بو ئهوهی که وشهکانی ئهدهبی خویان بهکار ببهن و به نهوهکانی بگهیهنن، له شیوهکانی وهشان و تهقان و چاندن و کیلانی وشهکان و پرستهکان کهک وهردهگرن.

وهشاندن

وشهیی وهشان، دهتوانریت که له شوینی جیاواز به دهم بگیرییت و بو مهبهستی جیاواز به کار بچییت. خهک دهلیت که فلان کهس گهنمی وهشان، یان فلان کهس دهستی لی وهشینراوه. دهست دهتوانییت که گهنم له زهوی بوهشینیت یان بو لیدان و شییت کردن و پروخان مروقییک بوهشییت. دهست وهشاندن، هیمای ئهوهیه که کهسیک لی دراوه. کهوایه وهشان بو کاریکی پیروژ و بو کاریکی شهر و شییتی به کار دهچییت. ههروهها وشهکان بو وهشاندنی وهک گهنم به کار دهچییت، یان وهشاندن بو لیدان، بهکار بچییت.

نمونهیهک که شایستهی ئهم باسهیه، ژن و لهشی ژنه. لهشی ژن وهک خاکیکه که پیاوهکان به دهستیان، قسه و وشهیان تی دهوشینن. ئهو ژنانهی که پهیرهوی یهک پیاو دهکن و لهگهڵ یهک پیاو دهژین، له داوی ئهدهبی ئهو پیاوه گیر و بهند و پهیهوست و پهیهوند دهبن. ئهو ژنانهی که چند شوو دهکن و لهگهڵ چند پیاوی جیاواز و دوور لهیهک دهژین، ئهوه ئهدهبی ئهو پیاوانه وهک ئاو له لهشی ئهو ژنه دهمینیت. ئهو ئاوه یان ئهدهبه که له پیاوه جوړاوجورهکان به ژن گهیشتووه و تیدا ماوتهوه، تهوانی ئهوهی تیدایه که ژن له وهشاندنی وشهکان وهک گهنم بو وهشاندنی دهستهکان بو لیدان، له یهکدی نزیک ببیتهوه. ژنیک که چند شووی

کردبیت، زهمینهی ئهوهی تیدا ههیه که وهشان له چهند پیگهی جیاواز له خوی ببینیت.

نموونهیهکی تری وشهی وهشاندن، دهتوانریت که باسی وشه وهشاندن، بو قوتابی و فهقیکان بکریت. کوی ئه و قوتابی و فهقیبانه وهک گهنم لهسه ر ئهدهب و خاکیک به دهستیکی تایبته دهوهشینرین، ئه و دهسته که ئهوانه دهوهشینیت، تهوانایی ئهوهی ههیه که کاریگهری له داهاتووین بکات. وشهکان و رستهکان له ژینگهی قوتابیهکان و فهقیکان، له قوتابخانه یان حوجره، دهوهشریت. ئیتر ئهوه دهروونی فهقی یان قوتابیه، که له خوی دهیگریت و له گیانی دهمینیت. وهشانی وشه، ئاماژه به نهرمیهکه که پیدهر ههیهتی بو پیدراو.

چاندن

چاندن وشهیهکی بهستراوتر و دهستیره، بو نموونه کهسیک به دهستی خوی داریکی تایبته لهسه زهویهکی تایبته دهچینیت و بهو دهسته خاوهنداری دهکات. ئهوه به چاندن دهناسریت. چاندن ئاماژه به کهندن و نیشتن دهکات، کردنهوهی زهویهک تا قوولاییهک و نیشتنی له نیو خاکدا. چاندن ئاماژه به دنکهیی و تاقانهیی دهکات و ئه و دهستهی که تایبتهی دهکهنیته و دهنیژیت. خاوهندار یان دهستی چینهر به تایبتهی ئاگاهی و چاوی لهسه ر ئه و چینراو و نیشتراوهی خوی ههیه. دهستهیهک له نهوهکان به تایبتهی له بن دهستی دهستهیهک له ناوهکان گهوره و فییر دهبن. له قورئانی پیروژدا خوی مهزن ئاماژه به موسا دهکات که: و اصطنعتک لنفسی (طه ۴۱) بو نهفسی خوم دروستم کردوه. ههروهها دهفهرمیت، لکل جعلنا منکم شرعة و منهاجا (مائدة ۴۸) بو کهسانیک له ئیوه ریگه و ریبارمان دانیاه. ئه مه ئهوه به من دهگهیهنیته که خوی دلوقان ههریهک له مروقهکان به ریگهیهک و شیوهیهکی تایبتهی خاوهنداری دهکات و به دهستی پیروزی دهیانچینیت، وه لهسه ریان پاسهوانی و پاریزهری دهکات. دهستی بو ههر یهک له ناوهکان به شیوهیهکی تایبتهی خاوهنداری دهکریت.

له پهروهردهی مروقیدا زور به دنکه له ناوهکان تهوانی ئهوهیان ههیه که خاوهنداری نهوهکان بکهن. پهروهردهی مروقی تهوان و زانستی ئهوهی نیه که تایبته نهوهکان لهسه ر ئهدهبیک بچینیت و خاوهنداری بکات.

تەقاندن

وشەيەكى تر كە شىۋەيەكى تىرى دىيار و تايبەتى و فراوانە بۇ دەرکەوتنى ناوہکان و وشەکان، وشەى تەقاندنە. تەقاندن وەك تەقاندنى تىر. تەقان، دەنگ و توقان بە دواى خۇى دەھىنىت. وشەکان و ناوہکان دەتوانن كە بتەقىن بەسەر نەوہکان و مرۇقەكانى تردا. تەقان شىۋەيەك چوونە كە دپان و كپان بە دواى خۇى دەھىنىت. نموونەى ھەرە دىيارى ئەم شىۋەيە لە وەرزشى تىر و كەوان كە لە كۇندا بۇ پراو بە كار چووە، دەتوانىت كە ھاوكارى بكات بۇ ئەوہى كە تەقان و نىچىر و نىچىرقان بناسىنىت. كەسانىك كە قسە دەكەن يان دەنووسن، خواستى ئەوہيان ھەيە كە وشەکان و پستەكان بەسەر نەوہكاندا بتەقىن و بتوقىنن. قورئان وەك كتیبى ئاسمانى لە ھەرە بە تواناكانە بۇ تەقاندن و توقاندنى ناوہكان و نەوہكان. لە قورئاندا خواى مەزن دەفەرمىت: و ما نرسل بالايات الا تخويفا (۵۹ اسراء).

دەستەيەك لە خوینەرەكان ھى ئەوہ نين بەزەيى و لىبووردن پىيان بكرىت، دەبىت كە بتوقىنرىن. ئەو كەسانەى كە لە بوارى وشەكان و پستەكان شارەزايى و لىزانينيان ھەيە، وشەكان و پستەكان وەك تىرىك، تايبەت دەھاويژن بۇ خالىك كە خۇيان خوستيان لەسەرى ھەيە. پستەكان و وشەكان و چىرۇكەكانى قورئان وەك كۆيەك تىرى ئامادەيە كە پىكەوہ كۆكراون، بەلام ئەو تىرانە ھەريەكەيان بۇ كەسىك بە كار دەچىت. وشە وەك تىر بۇ تەقاندن، نىشانەى ئەوہيە كە نىچىرقان، دەستى نالەرزىت و چاوى تىژە و لە كاتى دىيار تىر دەھاويژىت. ھەرۋەھا ئەو كەسانەى كە خاوەندارى وشەكان دەكەن، دەبىت كە لە كاتى دىيار و تايبەتى خاوەندارى وشەكان و بابەتەكان بکەن. ئەو كەسانەى كە ھىزى تەقاندن و توقانديان ھەيە، دەست و دەمىكى تەوانا و وريايان ھەيە بۇ بەكاربردنى وشەكان و ناوہكان و بابەتەكان.

كاتىك كە قسەكەرىك يان نووسەرىك ئىزىت يان ئەنووسىت بۇ نەوہكان، وشەكان وەك تىرى كەوانى خۇى دەوہشىنىت، وشە وەك تىر لە بىژەر جيا دەبىت و لىدەدات. يان بىژەر و نووسەر بە وشەوہ، وەك ئەسپ و سوار دەچنە نىو دەروونى نەوہكانەوہ. ئىتر وشە و بىژەر يان نووسەر لىك جيا نابنەوہ، وشە و خاوەن وشە دەچنە ناوہوہ و پىكەوہ كار و كاريگەرى لە گوڭگر يان خوینەر دەكەن.

له دهورانی حوجره و زانکۆی سه‌لاحه‌دیندا، هه‌ستم ده‌کرد که گوشاری زۆری ئه‌و دوو ئه‌ده‌به‌م له‌سه‌ره و وشه‌کان و ناوه‌کانی ئه‌و دوو ئه‌ده‌به‌ به‌رده‌وام ده‌روونی من ده‌گه‌زن. من به‌رده‌ام هه‌ولێ ئه‌وه‌م ده‌دا که وێنه‌یه‌ک له‌و گوشاره‌ دروست بکه‌م، پاشان هه‌ول بده‌م خۆمی لێ ده‌رباز بکه‌م. پاش ئه‌وه‌ی که زانکۆم ته‌واو کرد و ئاواره‌یی له‌ش که‌وته‌ پال ئاواره‌یی هۆشم و له‌ ولاتی ئینگلیس ته‌نیا مامه‌وه، گوشاری فراوان منی گرته‌وه، له‌و کاته‌ ناخۆشانه‌ بوو که ئه‌م وێنه‌یه‌ بۆم دروست بوو، وێنه‌ی گوشاری حوجره و زانکۆ و ئاواره‌یی له‌ش و هۆشم ئاوه‌ها بوو: وێنه‌ی ئه‌و که‌سه‌ به‌هێننه‌ به‌رچاوتان که ده‌خریته‌ ده‌ریایه‌ک. پێش ئه‌وه‌ی که ده‌خریته‌ ئه‌و ده‌ریا پێی ده‌لێن: که خرایته‌ ده‌ریایه‌وه‌ ده‌فه‌رتی ئه‌وه‌ت هه‌یه‌ که خۆت فی‌ری مه‌لێ بیت و که‌ناریک بدۆزیته‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی که ده‌ربازیت بیت، که‌س نیه‌ له‌ خۆت زیاتر نه‌بیت که یارمه‌تیت بدات!

هه‌روه‌ها وشه‌کانی ئه‌ده‌بی حوجره و زانکۆ و ده‌وره‌کانی ئاواره‌یی له‌ش و هۆش بۆ من وه‌ک ده‌ریایه‌ک بوو که به‌ بێ هه‌یج ئاماده‌یه‌یه‌ک خرامه‌ ناویه‌وه. به‌ بێ ئه‌وه‌ی که که‌سیک ده‌ستم بگریت و که‌ناریک هه‌بیت بۆ نه‌خنکان!

پاش گوزه‌ر له‌و هه‌موو ناخۆشیه‌ و به‌رده‌وامی ده‌رد و ئازاره‌کانی مانه‌وه‌ له‌ خۆدا، له‌ ته‌نیا‌یی و ئاواره‌یی ئه‌ده‌به‌کان و ولاته‌کان، شکاوه‌ و نائومید بۆ چرایه‌ک و په‌وزه‌نه‌یه‌ک له‌ کرانه‌وه‌ ده‌گه‌رام. پوژیک قورئانم ده‌خوینده‌وه، گه‌یشتم به‌ ئایه‌تی ٤٠ سووره‌تی نوور. تیشکیک له‌ گیانمیدا. ئایه‌تی ٤٠ سووره‌تی نوور له‌ قورئانی پیروژ، بووه‌ ئه‌ستیره‌ و هه‌یمایه‌کی پوژن و پووناک. که ئه‌و ئایه‌ته‌م خوینده‌وه، دلخۆشی و ئومیدیه‌کی فره‌ و فراوان منی گرته‌وه. خوای مه‌زن ئاوه‌ها ده‌فه‌رمیت:

أو كظلمت فی بحر لجی یغشه موج من فوقه، موج من فوقه سحاب، ظلمت بعضها فوق بعض اذا أخرج یده لم یكد یراها و من لم یجعل الله له نورا فما له من نور (نور ٤٠). پاش ئه‌وه‌ی که ئه‌و ئایه‌ته‌م خوینده‌وه، هه‌ستم کرد که ئه‌و ئایه‌ته‌ ری‌ک وه‌ک ئه‌و وێنه‌یه‌ که چه‌ند ساڵ پێش له‌ خۆم کی‌شام، له‌ ده‌ریایه‌ک به‌ بێ زانی‌نی مه‌لێ و که‌نار! هه‌ستم به‌وه‌ کرد که خوای مه‌زن به‌و ئایه‌ته‌ په‌یخاو به‌ من ده‌دات که ده‌ست به‌ ناوی من بگره‌.

له‌ خۆم پرسیارم ده‌کرد، کوا مامۆستا چه‌بیب و حوجره؟ کوا مامۆستا فه‌ریبورز و په‌روه‌رده‌ی جمهوری ئیسلامی؟ کوا مامۆستا چه‌مید و زانکۆی سه‌لاحه‌دین؟ کوا ئه‌و

كەسانەى بوون بە خاوەن و گەورە و مامۆستای تۆ؟! هیچ يەك لەو مامۆستا و ناوانە نەیانتوانى كە ئاگاھدارى لە ھەست و ھەناسەكانى من لە دەورە جیاوازەكان بن. خاوى مەزن تەنیا ناویك بوو كە دەست و دەمى منى بينى كە ھاوار دەكەم و دەپارپمەو ە بۆ يارمەتى، لە دەريا و تۆفانىك كە مرۆف بۆ منى دروست كردوو.

لە تەرچكى و شكانەو ەدا، ھەست و ھەناسەكانى من لەگەل ناو ەكان و وشەكان بەرەتای دەست پى كرد، بە خواستى خاوى مەزن دەروونم گەيشت بە چىرپەك كە دەم و چەقۆى ھەر كەسێك كاریگەریم تى ناكات.

لەم باسەدا پىداگرى لەسەر ئەو ە كراو ە كە دەستێك و ناویك ھەردەم نەو ەكان و ناو ەكان خاوەندارى دەكات و ە بە خواست و تەوانا و زانست و ژىرى خۆيان، پەروەردەى نەو ەكان و ناو ەكان دەكەن. لە دواى ئەو ەموو دەورە و ناخۆشيانە كە لە ولاتان و لە پەروەردەكان بە دەستم ھىنا، بەو باو ەر ە گەيشتم كە مرۆف و دەستى مرۆف تەوانى نى ە كە بەردەوام دەستى بە منەو ە بىت. زۆرىك لە قوتابى ەكان و فەقىكان بە دەستى مامۆستا و گەورەكانيان خنكان و دۆران. خنكاون، لە كاتێك كە ھىشتا كتیب بە دەست دەگرن و دەيانەو یت ژىر بن!

وشە بە خوینەو ە

بە ناوى خاوى مەزن باس لە چوار لە ناو ەكان دەكەم كە فرە و فراوان لە دەورى ھەست و ھەناسەكانى من براون و نراون و دراون. باس لە چوار لەو ناوانە دەكەم كە خاوەن پلە و پاى ە و پىگە بوون. ئەو ناوانەى كە بوونە ھۆى ئەو ە كە بەردەوام ھەست بە خۆشى و ناخۆشى ەكى پاى ەدار بكەم.

ناسرى سوبحانى

سادقى ھىداىەت

سەىد قوتب

فردرىك نىچە

ئەو چوار ناوہ چوار مروقی خاوەن قسە و نەوہ و بۆن و ژەھر و خوین بوون. داوا لە خۆی مەزن دەکەم بە رەحمی خۆی مامەلەیان لەگەڵ بکات.

باس لە تاییەتمەندیەکانی ھەریەک لەو چوار ناوہ دەکەم بۆ ئەوہی کە خوینەر و نەوہکانی کورد شیوہی لیکدان و پیکدانی ناوہکان لە ئەدەبی مندا ئاشنا بێت.

یەکەم_ شیوہی ناسینی ئەو ناوانە بە نووسین بوو. من ھیچ یەک لەو ناوانەم بە زیندوویی نەبینیووە و لەگەڵیان ئاشناوەتی پووختاریم نیە. کەوا یە ورد بن لەوہ کە ئاشنایی من بە جەوھەر و نووسین بوو. ئەمە ئامازێ بەوہ کە ئەو ناوانە خاوەن دەستی نووسین بوون.

زۆرینەیی ناوہکان خاوەن دەستی نووسین یان وشە بە جەوھەرن، ئەگەرنە ناوی خاوەن وشە بە خوین دەگمەن دەزێت.

ئەو چوار ناوہ خاوەن چوار ژینگە و چوار تەنیا یی تاییەت و چوار میژ تاییەتی بوون کە کاریان بە وشەکان بە جەوھەر دەکرد.

دووھەم_ مندالی ھەریەک لەو ناوانە خاوەن دەستەییەک چیرۆک و بەسەرھاتە کە دەوروبەریەکان وەک نیشانەکانی دەورانی مندالیان دەگێرێنەوہ. بۆ نمونە باسی ناسری سوبحانی دەکەن کە مامۆستاکی باسی لە تەوانی ناسری لەگەڵ خیزانەکی کردووہ. مامۆستاکی زیرەکی ناسری لەوێوہ بۆی دەرکەوتووہ، کە وەفادار بوو بە وانەکانی قوتابخانە. یان فردریک نیچە کە چیرۆکی ئەوہی لێ دەگێرێنەوہ لە مندالی کتیبی ئینجیلی بە دەست دەگرت و دەیخویند و پێوہ دەگریا. ھەر وہا دەگێرێنەوہ کە سەید قوتب کاتیک مندالی بوو، چووہ بۆ نیو کە لاوہیەک کە مندالیەکانی تر نەیان دەویرا بچنە ناوی، لەبەر ئەوہی کە دەیانەوت جنۆکی تێدایە. ھەر وہا لە سادقی ھیدایەت دەگێرێنەوہ کە کاتیک مندالی بوو پۆژنامە دیواری بە ناوہ پۆکی مەرگ بۆ بنەمالەکی خۆی نووسیوہ.

ئەو ناوانە لە مندالیوہ چیرۆک و قسەیان داوہ بە دەوروبەریەکانیان کە بۆیان ھەلگرن و بیگێرێنەوہ.

سیههم _ تایبتهندی تری ئه و ناوانه ئه وه بووه که ناوی خویمان له پریگهی ناوی نووسهران و کتیبه کانه وه گهشه پیداووه. ههریهک له و ناوانه به خویندن له ته نیایی توانیویانه که خویمان بکه نه وه. ئه و ناوانه له پریگهی وشه کان و ناسینی زمانه وه ههولئیه وه یان داوه که به ناسین بگهن. کاریان له سه ر وشه کانی زمانه کان کردوووه. سادقی هیدایهت سه رده می خوئی سه فه ری هیندوستانی کردوووه، له سه ر زمان و ئه ده بی هیندی به تایبتهت سانسکریت شتانیکی وه رگرتوووه، پاش ئه وه بازی داوته سه ر زمانی فه رهنسی و که لکی زوری له زمان و ئه ده بی فه رهنسی بو ئه و وینانه ی له نووسینه کانی درووست کردوووه، وه رگرتوووه. ههروه ها رق و قینی له سه ر زمان و ئه ده بی عه ره بی له نووسینه کانی هاوار ده کات تا جیگه یهک نووسینیک به ناوی البعثة الاسلامیة الی البلاد الفرنجیة بلاو ده کاته وه، ئه م نووسینه به ناوی کاروانی ئیسلام ناسرا، ناوه رۆکه که ی ئاماژه یه به وه تا چه نده ههسته کانی رق و نه فرهت و گالته و سووکاته تی تی دایه .

سه ید قوتب مامۆستای ئه ده ب و زمانی عه ره بی بووه، وه له لیکوئینه وه یه ک زمانی عه ره بی و عیبری لیک و پیک داوته وه، ههروه ها جگه له ئه ده بی ئیسلامی، شاره زاییه کی فراوانی له ئه ده بی عه ره بی پیش و پاش ئیسلام هه بووه .

له پلانیک وه زاره تی پهروه رده ی میسر بو لیکوئینه وه ده ینیرییت بو ئه مه ریکا که سه بارهت به فه ره نگی پهروه رده کردنی ئه مه ریکا و رۆژئاوا شاره زایی وه رگرییت. ئه و کاته ی که ده نیردرییت بو ئه مریکا خوینی به وشه ی ئیسلام گری نه گرتوووه، به لکو خاوه ن خوین به وشه ی عه ره بی بووه، وه له وه زاره تی پهروه رده کاری کردوووه. به قسه ی که سانیک هه ر بو ئه وه ی شه ر و کیشه ی له سه ر سیسته می پهروه رده بپرئه وه ناردوو یانه بو ئه مریکا. له و سه فه ره یه که وشه کانی قورئان تیکه لی خوینی ده بییت و ده زییت. قوتب هه ر له مندالیه وه قورئانی له بهر کردبوو، که سیک که له مندالیه وه قورئان بخوینییت یان له بهری بکات، چاوه پروانی لی ده کرییت که دوستی یان دوژمنی دین بکات. ئه مه له خوینه ری ته واوی پیکهاته زمانیه کان ده توانرییت ببینرییت. خوی گه وره له قورئان ده فه رمییت: الم تر کیف ضرب الله مثلا کلمة طيبة کشرة طيبة اصلها ثابت و فرعها فی السماء توئی اکلها فی کل حین باذن ربها و یضرب الله الامثال للناس لعلهم یتذکرون. (ابراهیم ۲۴- ۲۵) سه ید قوتب له مندالی قورئانی له بهر کردوووه. خوی گه وره ش له و

ئايەتە ئاماژە بەو دەكات كە بەرى وشەكان و ناوہكان بە خواستی پیرۆزی خۆیەتی. ھەركەس كە خۆی مەزن خواستی لەسەری ھەبیت، بەری وشەكانی لی بەدەر دەخات.

ماوەی دوو ساڵ لە ئەمەریكا دەبیت و لەو ماوە بە بەرھەمەكانی زمانی ئنگلیزی ئاشنا دەبیت، وە بە زوویی دژایەتی ئەو فەرھەنگ و ئەدەبە دەكات. بە شیوەیەك لە نووسینیکی سەبارەت بە ئەو سەفەرە ئاماژە بە زۆر لایەنی ھەستیار دەكات.

لە لیکۆلینەو پۆژئاواییەكان دەلین سەید قوتب كەوتووتە ژیر کاریگەری ھۆش و ئەندیشە کابرایەك بە ناوی لئو ئشتراوس كە لە پخنەگرانی فەرھەنگی مۆدەرن بوو.

پاش گەرانیەوێ كە دووچاری ئەزمونی گرفت و بەرھەم لە ئەندیشە و پروا دەبیتەو، لە لایەن حكومەتی میسر دەستگیر دەكریت. ئەو دەستگیر كردنە نووسینی بە ھیزی لی دەكەویتەو. لە بەندینخانە بە ھەستەكان و ھزرەكانی دەخاتە خزمەتی وشە و پستەكانی قورئان و بەرھەمی كوشندە و لیدەری لی دەكەویتەو.

ھەر وەك سەید قوتب، ناسری سوبحانی كەسیکی خاوەن زمان بوو. ئەوھەندە بەو كەیفخۆش بوو كە بە سەید قوتبی دەوت ئیمامی ھودا. لە كوردستانی پۆژھەلات كەسانی كەم ھەبوون كە وەك ناسری سوبحانی شارەزایی لە زمانی عەرەب ھەبیت، پاش ئەو سەفەرە كە بوۆ ولاتی موسوڵمانان كردی، عەرەبەكان سەیریان لی ھات كوردیك لە شاخەكانی ھەورامان ئەوھەندە بە وردی زمانی عەرەبی لیک بداتەو.

لیردا گرنگە ئاماژە بەو بكەم كە ھەر ئەدەبیک لەگەڵ ھەر مرۆفیک چەندەھا جوۆی جیاوازی پیکھاتە ھزرەكان و ھەستەكان بە خۆی دەگریت و دادەپێژیت.

ناسری سوبحانی لە بیارە سوۆی بوو، كەسیك كە دەبیتە سوۆی پیکھاتەبەك لە وشەكان و پستەكان لە سەر زوبان و زمانیەتی. وشەكان لە سەر زوبانی دەرویشەكان و سوۆفیهكانە كورت و دانە بە دانە وەك تالیلە و تەسبیحات. ئەو پیکھاتە كە لە دەورە بیارە لە سەر زاری ناسری سوبحانی بوو، پاش ناسینی سەید قوتب گوۆرا. پیکھاتە زمانی دەورە سوۆفیاوەتی نەبوو كە لاو و پروخواو

بمیینیت، به لکو توئیکی خست و به ناوه پۆک و پیستیکی نوئی، پیکهاتهیهکی تازهی له رستهکان دامه‌رزاند.

مامۆستایهک ده‌گیپراوه له مزگه‌وتیک له کوردستانی رۆژه‌لآت له کرماشان مه‌لا ناسرم بینیی کلاوجامانه‌یهکی زلی به سه‌ره‌وه‌یه و به‌و پیشه نه‌رمه‌ی خه‌ریکی باس کردنی تیۆری چارلز داروینه!

له‌م دیپراوه مه‌به‌ستم پوونکردنه‌وه‌ی ئه‌وه‌یه که ده‌بییت خوینهر له راده به‌ده‌ر وریا بییت، که ده‌وره‌کانی گوزهر له پیکهاته‌ی رسته‌کان که‌سیکی شاره‌زای ده‌وییت، که له قوربانی بوون خوی بپاریزییت.

پیکهاته‌ی ئه‌ندیشه و رسته‌کانی ناسری سوبحانی کاریگه‌ری کرده سه‌ر نه‌وه‌کانی پاش خوی، وه له کوردستانی رۆژه‌لآت ده‌سته‌یهک فه‌قی له ژیر به‌نامه‌یهک گه‌وره بوون که بایه‌خیان به لیكدانی زمانی عه‌ره‌ب ده‌دا، وه ئیسته‌ش ئه‌و په‌وته له کوردستانی رۆژه‌لآت به‌رده‌وامه. هه‌روه‌ها کاریگه‌ری زۆری کرده سه‌ر کوردستانی باشوور، تا جیگه‌یهک نووسراوه‌و وانه و وتنه‌کانی وه‌ک سی دی و کاسییت له نیو مه‌لا و فه‌قیکان له‌وه‌ی فراوانه. ده‌توانین به‌ره‌می بایه‌خ به زار و زمانی عه‌ره‌ب له لای ناسری سوبحانی له نووسینی به‌ندایه‌تی به شیوه‌یهکی پوون ببینین، که چه‌نده لیكدانی رسته و وشه‌کان گرنگی هه‌بووه له لایدا.

له بیرمه که مامۆستا مه‌نسور له حوجره وانه‌ی سه‌رفی به ئیمه ده‌وته‌وه و باسی ده‌سته‌یهک فه‌قی بو ئیمه ده‌گیپرایه‌وه: له حوجره‌یهک ده‌سته فه‌قییهک خه‌ریکی خویندن بوون، پاش ئه‌وه که فه‌قیکان به ته‌واوی شاره‌زاییان له ئه‌ده‌بی عه‌ره‌بی و زمانی عه‌ره‌بی به ده‌ست هیئا، مه‌لایه‌کی ئه‌و فه‌قییانه قورئانیک ده‌دات به ده‌ستی فه‌قیکانه‌وه. فه‌قیکانیش که قورئان ده‌بینن سه‌ریان ده‌سوورپییت، له جوانی دارپشتنی وشه‌کان و رسته‌کانی قورئان!

مامۆستا مه‌نسور ئه‌وه‌ی گیپرایه‌وه، وه‌ک نوکته یان قسه‌یهک که فه‌قیکان ده‌بییت له‌سه‌ر ژینگه‌یهک فییری وشه‌کان بن. ئه‌و شیوه که حوجره بوی گرنگ بوو، ئه‌وه بوو که به ناسینی وشه‌کان و رسته‌کان ده‌توانییت که بو ناسین گوزهر بکرییت. مامۆستا مه‌نسور تانه‌ی له حوجره‌کانی پیشتەر ده‌دا که ئه‌ده‌بی عه‌ره‌بیان به بی ئه‌ده‌بی قورئان خویندووه.

نیچه لیځو له زما ناسی، ئه دهب و ناوناسی شارستانیه تی یونان و پوم بوو. زوریک له رسته به نرخه کانی ده رنه جامی ئه و ناسینه بووه. هر له یه کهم نووسینی زایش تراژدی تاوه کو نووسینی اینک انسان له رسته کورته کانی واز ناهینیت.

نیچه به دین ناس و ژن ناس نوبانگی ده رکرد. دین و ژن داوینیکی به ربلایوی زما ناسی و ههستیان ههیه، که هیزی نیچه پیشان ده دات، هر بویه که سی ده ویت ههنگاو له داوینیی وشه کانی بنیت.

هر وهک ئه و سی که سایه تیه، نیچه له زمانه وه، وه به زمان قالی هه موو شتی له ده زگای خه یالی برپیه وه.

هیزی نیچه له ناسینی زما ناسی یونان نه مابوو، به لکو له جیگه یهک ده ری ده برت، خو زگه ئاریه کان به سر یونانیه کان زال بایه ن. ئه مه نیشانه ی ئاشنا یه تی ورد و قووله له فره هنگی زه رده شتی و پوز هه لات نشینه کانه. ههستی به وه کرد بوو که پووناکي و تیشکی گهرم و خاوینی خوړ له پوز هه لات به هیز تره.

چوارهم _ یه کیکی تر له خاله هه ستیاره کانی ئه و که سایه تیانه، توانا و هیزی ههسته کانیان بووه بو له ش و خاوه نداری له ش. جوولانی ههسته کان نیشانه یه کی به به هایه له جوړی خاک و خوینی ئه و ناوانه.

سادقی هیدایهت ژنی نه هینا. هه رچه ند له بنه مالیه کی کار به ده ست و ده وله مهند بوو، به لام له بهر بیر کردنی دهستی کیشا له وهی ببیت به خاوه ن ژن و مندال.

جاریک باوکی به یه کیکی له دوستانی سادق ده لیت: برو به سادق بللی که ژن بهینیت، هر کی بویت، له هه رکوی بیت، بوی ده هینین!

ئهم دوسته ده چیت و په خاوی باوک ده گه یه نییت. ئه ویش پاش چند پوز ده ستی پریک ده کاته سر ده ستمالیک و ده دات به دوسته که ی و پی ده لیت: به بام بللی ئه و تاوانه ی تو له حه قی منت کرد، من له حه قی که سی ناکه م!

سادقی هیدایهت به قسهی دۆستانی جگهرهکیش و مهشروبخۆر و دهمانخۆر بووه،
ئهو کیشان و خواردنانه دهبیته هوئی ئهوه که ههستهکانی مروّف بهرانبهه به
مروّف و وشه و بوون تووشی باریکی نائاسایی بیته.

سهید قوتب به سهر هاتی کاتیکی دهگیپراوه که له سهر کهشتیهکه چهوه
ژوورهکهی خوئی و ههندیك نابات که دهدریت له دههگهی ژوورهکهی، که دههگهی
دهکاتهوه، ژنیکی نیوه پرووت و سهرخۆش دهبینیت که هوئی تیدا نهماوه و ئاگری
ههوهس له گیانیتهی، سهید که ئهوه ژنه دهبینیت له توورهییدا وا به توندی دههگه
ژوورهکهی پیکهوه داوه، که لهوه دهنگه سرنجی کهسانی تر پرادهکیشیت.

سهید قوتب تا مردنی ژنی نههینا و هههکات که ویستوووه ژن بهینیت، تووشی
بهندینخانه و گیر و گرفت بووتهوه.

له ناسری سوبحانی دهیانگیپرایهوه که کاتیك سوئی بووه، شهوی وا ناچار به غوسل
بووه، چهوه بهفری ههورامانی ئاو کردووه و غوسلی کردووه.

له دیمهنیکی تر دهگیپنهوه که بووه به میوانی مالیك، ژنی مالهکه ههستی بهوه
کردووه که مهلا ناسر شت و مهکی خهوه دهست لیوه نادات و ههر وهک خوئی
دهمینیتهوه، ئهوهی بو میردهکهی خوئی باس دهکات.

بو ئهوهی که راستی قسه دهههخات و تاقی بکاتهوه، سنجاخیک به بهتانیهکهوه
دهنووستینیت و تا بهههبهیان چاوه پروان دهبن. پروژی پاشان سهیر دههکن ههر وهک
خوئی ماوتهوه و دهستی پیوه نه داوه. مههست ئهوهیه که مهلا ناسر شهوان تا
بهههبهیان خهریکی تاعهت و عیبادهت و شهو نویژ بووه. ههروهها لی دهگیپنهوه
که شهوان لهسهر کتیبهکان خهوی لی کهوتووه، که ئهوه ئاماژهیه بهوه چهنده
لهشی قوربانی وشهکان کردووه.

فردریک نیچه له لای واگنهر به دهستهپرچی ناسراوه. تابلیت ژن دوست بووه، وه
چیروکی خوشهویستی لهگهڵ سالومه زور پههند و عیبههتی ژنانهی له زمانی
نیچهوه بهدههه خست.

نیچه خوشهویستییهکی فراوانی بو لهشی ژن ههبووه، فهلسهفهی خویش بوون بوو،
بویه ئهوه پارهش که وههه دهگرت له قههههخانهکان به سهر لهشی ژنهوه دای

دهنیا. به لام نژیکی و چیشتنی ئه وه له شه و ههستهکان و بیرهکانی فهلسهفی لهسه رگان کردن و رابوارن له گه ل ژنه له شفرۆشهکان، به ئه نجامی قوړ و ناخوښ گه یشته.

خوښی له شی ژن و به های پرستهی کورت له لای نیچه بی ئه نجام مایه وه، نهک ته نیا خوښی گه شه پی نه درا، به پیچه وانه وه ناخوښی له ژیانی خوئی و پرستهکانی گه رای سه ند. توووشی شیئی و لیسانی می شک و مه رگ بووه وه.

پینجه م_ له خاله به هادارهکانی تری ئه و ناوانه توانیان کاریگه ری کوشنده و بونیادنه ر له پیکهاتهی زمان و ئه ندیشهی کو مه لانی نووسه ران و ناوه نده کان دابنن.

سادقی هیدایه تبه باوکی داهینه ری ستایلی ئه ده بی نوئی له دونیای هاوچه رخ له زمانی فارسی ده ناسریت.

زوریک له نووسه ران و پینووس به ده ستانی هاوکاتی خوئی و پاش خوئی که وتنه ژیر کاریگه ری ستایلی نووسینه کانیه وه. تا جیگه یه ک نووسه ره ئیسلامیه کانی پاش شوړشی ئیران له و ستایله بی به ش نه بوون وه تا ئیسک خوینیان تام و چامی دیاره. سادقی هیدایه ت بووه هوئی ئه وه که زور کتیب له سه ری بنوسریت، وه زور له خوینه وارن له سه ر ژیان و نووسینه کانی قسه بکه ن.

نووسینی بوف کور و به ستنی بوین باخ له هه موو کاتهکانی ده ره وهی، خو کوشتی له فه ره نسه، له تاییه تمه ندیه کانیه تی.

هه رچه نده سادق خوئی کوشته ، به لام فارسه کان ده لئین ستایل و ئه ده بی پرستهکانی سادق له وینه ی نیه و زیندووه. مه به ستم ئه وه یه که سادق له گه وره کانی فه ره نگی فارسه، وه من باش ده یناسم، له و کاریگه رتر نه بووه. ده مه ویت راده ی کاریگه ری ئه وان به سه ر زمان و ئه ندیشه ی میله تی خوینان ده ر بخه م، تا ئاگاتان لی بیت که چوون و چی بوون ئه و ناوانه. مه به ستم کردنه وهی ناوی ئه وانه بو ئه وهی که ترس و هه راس له وه دا نه مینیت که لییان نژیک ببنه وه، هه ر چوون به سه ر منیان هیئا به سه ر نه وه کانی تری کورد نه یه ت.

بۆ نموونه پرسی جنسی سادقی هیدایهت پرسیکی نامۆیه، وه باشه بزانی که هه‌موو کهس سه‌بارهت به جنس چیرۆکیکی لێ ده‌که‌وێته‌وه. باسی ئه‌وه کراوه که له فهرهنسه له گه‌ڵ کچیک ئاشنا بووه و ده‌یه‌ویست ماره‌ی بکات. پاش ئه‌وه باسی نێربازی سادق له گه‌ڵ مه‌سه‌وودی فهرزاد کراوه. هه‌رچه‌نده پینووسی من له‌وه خاوینتره ناوی ئه‌و به لایه‌ک به‌ریت و پیناسه‌ی ئه‌و بکات، به‌لام راده‌ی کاریگه‌ری له سه‌ر خه‌لکی پاش خۆی ئه‌وه‌نده بوو و وه ئه‌وه‌نده ده‌نگ و هه‌رای شکۆداری لێ خراوه که لێ نه‌ده‌گه‌ران شیوه‌ی هه‌لسه‌نگاندن بناسریت.

هه‌موو سالیکی یادی سادق ده‌کریت و جایزه‌ی تایبه‌تی به ناوی ئه‌و هه‌یه، سائیتی به ناو‌کراوه و برازاکی به‌رپرسی شیونه‌واری ژیانیه‌تی. به کورتی کاریگه‌ری فراوانی کرده سه‌ر زمانی فارسی، تا جیگه‌یه‌ک باوکی له پاش مردنی سادق وتبووی نه‌زمانی نووسینه‌کانی ئاوه‌ها به‌هادار ده‌بیت!

سه‌ید قوتب کاریگه‌ری نیوده‌وله‌تی هه‌بوو. کاریگه‌ریه‌کی به‌ربلاوی له کۆمه‌لگاکان و بزووتنه‌وه‌کان و ریک‌خراوه‌کان و که‌سایه‌تیه‌کان کرد. یه‌کیک له به‌هاکانی سه‌ید قوتب ناسینی وه‌ک تیۆریسیه‌نی بزووتنه‌وه‌ی ئه‌خوان ئه‌لموسلمینی میسریه.

موحه‌مه‌د قوتب، یوسفی قه‌رزای، ئیمنه‌ن ئه‌لزه‌واهری، له‌و که‌سایه‌تیانه‌ن که زمانی سه‌ید قوتب، که‌نالی زۆری بۆ ئه‌وان دراندبوو. زه‌واهری یه‌کیکه له به‌رپرسی گروپی قاعیده، خۆی دکتۆره و له بنه‌ماليه‌کی وریا گه‌شه‌ی کردووه، ئیسته‌ش له سه‌ر بره‌واکانی خۆی شه‌ر ده‌کات. قه‌رزای به‌رپرسی یه‌کیتی زانیانی موسو‌لمانانه، که به یه‌کیته‌کی خاوه‌ن سقه له نیو موسو‌لمانان ده‌ناسریت. سه‌ید قوتب له نیو شیعه‌کانی ئێران له سه‌رده‌می شو‌رش به قاره‌مانیکی بیر و بره‌وا ده‌ناسرا. قوتبی موفه‌سر، به نووسینی فی ضلال القرآن له نیو فه‌قیکان قورسیه‌کی زۆری ده‌کرد، وای کردبوو گه‌یشتن به پله‌ی ئه‌و بۆ فه‌قیکان خه‌ونیکی بیت.

لقی ئه‌خوانی کوردستای رۆژه‌لآت له وه‌رگێره‌کانی ئه‌ده‌ب و زمانی قوتب له نیو فه‌قیکان و خه‌لکی کورد بوون.

قوتب له نووسینی معالم فی الطریق ئاماره به هیزی تاکیک ده‌کات که سنوره‌کانی ئه‌ندیشه‌ی موسو‌لمانانی پێ دۆراو و پتوورکه‌یه. ریکه بۆ کۆمه‌لیک فه‌قی خوش ده‌کات بویرانه ده‌ست به‌ن بۆ هه‌لته‌کاندنی بونیادی خه‌لک و کۆمه‌لگا. که‌سانیکی

وهك شوكرى موستهفا، بن لادهن، ئهلزهواهرى له وهرگيڤرهكانى بوون، ههروهها كهسانىكى تر وهك ناسرى سوبحانى و برأى سهيد قوتب به ناوى موحه ممهه قوتب له وهرگيڤرهكانى تر بوون.

كاريگهري ناسرى سوبحانى ناوهكى بوو، ساميكي له نيو كوومه لگه ي كوردى دروست كردبوو، كه گومانى تيدا نيه. ناوى ئهو لقيكي كوردى پيكهاته ي ئهده بي ئهخوان له نيو خو ي كورد بوو. كه سايه تيه ئيسلاميه كانى كوردى باشوور و روزه لات وهك بيرمه نديكي به تهوانا يادى ده كه نه وه.

له زانكو ي سه لآحه دين من ده مبيني كه قوتابيه كان نووسيني به ندايه تيان به دهسته وه بوو. به لام بارودو خى تي كچووى ئيران نه يو يست كه ئهو كه سايه تيه ئه وه ي دهيه وي ت به ده رئه نجام و سه رئه نجامى بگه يه ني ت. ده سته سه ريان كرد و ژيانيان به شيوه يه كى ناديار لى ستاند.

يه كي ك له نووسينه ژير زه مينيه كانى سوبحانى كه له نيو مه لآكان و فه قيكان ده ست به ده ست ده كرا، امامت و ولايت بوو كه به زمانى فارسى نووسيو ي.

سوبحانى يه كي ك له به شدارانى شه ورا ي شمس بوو، ههروهها يه كي ك له وانه بوو كه له ئه نديشه كانى ئه حمه دى مو فتى زاده گوزه رى كردبوو و توانى بوو تو پريكي په يوه ندى نيونه ته وه يى دروست بكات.

ناسرى سوبحانى خاوه ن به رنامه و مي تو دى تا بيه تى خو ي بوو، بو لي كدانى ده قه كانى ئيسلام، وه وهك دانه ريكي نو ي و تهوانا ده ناسرا.

هو ي گرتن و ده سته سه ر كردنى سوبحانى، ئهو ئه ده به تازه بوو له نيو كوردستان كارى بو ده كرد. له كرماشان گرتيان و له گو رستانى له عنه ت ئاوا ي شارى قوروه نيشتيان.

پيموايه له مه جالى ئه نديشه و برودا، ژينگه خو ش كردن بو دو ژمن ئه ركيكه كه ده بيت ژيرانه ئيداره بكر ي ت. دو ژمنناسى هونه ريكي تا بيه ته. به لام هونه رى جمهورى ئيسلامى ئه وه بوو كه نه يه يشت له ته مه نى چل سالى تى په ر بيت. ناسرى سوبحانى سيمبو لى كوردي كه كه به بي و ژدانى له نيويان برد، خو ش بوو مه جالى پي بدر ي ت و ري گه ي بو خو ش بكر ي ت به سه ر ده و رانه كانى هو ش و له شدا گوزه ر

بکات، بۆ ئهوهی بزانیی چی لی دهتکیی؟ بۆ ئهوهی نهبیته ناویک که بوتی لی دروست بکریی!.

کاریگهری نیچه نیودهولهتیه، کهم کهس ههیه له بواری زانسته مروقیهکان به ناوی نیچه ئاشنا نهبیی.

پانتایی کاریگهری نیچه زۆر فراوانه، ئهوهش لهبهر ئهو کرانهوهیه که پی گهیشتووه. نیچه بهرهمیکی میژوویی نهبوو، بهلکو ناوی چهند گوشه و چوونی بههیزی ههبووه.

وینهی نیچه وهک ناوکهیهکه که به دهستی خۆی، هۆشی له خاک بکیی و خزمهتی بکات. له یهک کاتدا ههم ناوکهیه ههم ئهو کهسهی خزمهتی ناوکه دهکات.

نیچه چهند دهروونی ههبوو، نیچهیهک له قهحبهخانه بوو، نیچهیهک عارف و دهرویش بوو، نیچهیهک هزی به خوایی دهکرد، نیچهیهک له نیو مروقهکان لاسایی پهیامهینهرانی دهکردهوه!.

فهیلهسوفه گهورهکانی سهدهی بیست وهک هایدگر، هۆسرل، سارتر، له ژیر سیبهری بهر فراوانی ناوی نیچه گهوره بوون، نووسهران و بیرمهندان و سیاسیهکان و ناوهکانی تر له قهمی زمانی نیچه ئاویان خواردووه.

نیچه فهلسهفهی پاش خۆی ههژاند، وهک بایهک بوو بۆ دهستهیهک فیئکی و چیژی دروست کرد، بۆ دهستهیهکی تر توفانی به بهرهم هیئا. نیچه بنهواکانی ئاکاری تیکدا، ئههه گهورهترین بهرهمی ئهو بوو. بی ئاکاری له ئهندیشه دلی دهویت، هیزی دهویت، لیها تووییهکی ژیرانهی دهویت که نیچه ههیبوو.

به داخلیکی زۆرهوه کهم کوردیکم بینی به ناوی نیچه ئاشنا بیی، ئهوانهش که ناوی ئهویان دهزانی له ریگهی ناوهنده ئاکادمیهکان به ناوی ئهو ئاشنا بوون. به وتهی نیچه ئههلی راستی ئاوارهیهکه بهرهلل و سهرگردان، که جیاوازه لهو کهش و ههوا زانکۆکان و ناوهنده فهرههنگیهکان بۆ نهوهکان دروستی دهکن.

فهره نسیه کان له بهر خوښه ویستی بۆ مه عریفهت، نووسینه کانی نیچه یان بۆ نه وه کانیان وه رگی پراوه، به لام ئنگلیزه کان له بهر خوښه ویستی نه بوو، به لکو له بهر ناچاری دهستیان بۆ نووسینه کانی نیچه بردوو.

هر چۆن قورئان به دهست گرتن جوړه باریکی سهیر له گیان دروست دهکات، ههروهها نووسینی ناوهکان به تایبته نیچه، قورساییهک له لای خوینهر دروست دهکات.

یهکی تر له کاریگه ریه کانی نیچه، وه رگی پراوی رسته کانی له ئەندیشه کانی هیتلهر بوو. هیتلهر نه قاش بوو، شت باش تی دهگه یشت، هوشدوشیکی باش بوو. کی له نیچه باشر که بخوینریت و بدوشریت!؟

شه شه م_ تایبته مهندي گرنگ و به هاداری هه ریهک له و ناوانه ئه وه یه که هه ریهک له وان خاوه ن ئه زمونیکی ته نیایی و خه لوهت و ئاواره یی و دووری و بیکه سیه کن که کیشاویانه و چیشتوویانه. سادقی هیدایهت وهک پیاز که چند پیستی هه یه و هه رچی دهیکه ته وه هه چی پیوه نامینیت، ئه گه ر له لایه و په ره کانی ته نیایی سادقی هیدایهت بکه یته وه و بکه نیته وه وهک چۆن په رکانی پیاز ئه که نریته وه، ئیتر سادقیک نامینیت، هه چی لی نامینیت. سادقی هیدایهت ژووره که ی دوور بوو له خانووه که ی باوکی، له هیند و پاریس ته نیا ده ژیا و ژووری کری ده کرد.

ناسری سوبحانی وهک ده رویش و فه قی و زانا و زیندانی ژیاوه، هه ریهک له و پیگانه ته نیایی تایبته تی خو ی به دواوه یه.

سه ید قوتب ساله ها له سه فه ر و به ندینخانه و خویندن بووه، ئه و پیگانه، ته نیایی له گه ل خو ی دروست دهکات.

فردریک نیچه هه ر له مندالیه وه وهک ئه و سی ناوه که له ده روونی خویدا ده ژیا. کاری گه یشته که ژ و شیتخانه، ئه وه ئه و په ری ته نیاییه!!

هه فته م_ خالیکی گرنگی تری ئه و چوار ناوه شیوه ی مه رگ و مردنی ئه وان بووه. سادقی هیدایهت له پاریس خو ی ده کوژیت. سه ید قوتب له به ندینخانه له سیداره ده دریت. ناسری سوبحانی وهک ماموستای خو ی سه ید قوتب، له به ندینخانه

دهكوژرئیت. فردریک نیچه چەند جار تووشی سهكتەى میشک دهبیّت و بو ماوهی سەرەوهی ده سال له شیتیدا دهژیت و دهمریت.

ههشتهم_ خالی تری گرنگی ناوی سادقی هیدایهت و فردریک نیچه ئهوهیه که تووشی نهخوشی دهروونی بوون که ژیاى ئهوانی تیکدا و نابودی کرد. سادقی هیدایهت دوو جار له ژیاى دهست بو خو کوشتن دهبات، که ئهمه کهسیک دهیکات که نهخوش بیّت. ههروهها فردریک نیچه بو ماوهیهکی زور نهخوشی و سهرئیشه و سهکته و شیتی لی تیکهّل دهبیّت.

ئهو دهسته له ناوانه که تهنیای و خهلوته دهکیشن زور تووشی نهزانی و کارهسات دهبن وه ئهگەر له ناوی خوا دوور دهبن، زورتر و زووتر زهمینهی ئهوهیان تیدا ههیه که له ناوهوه ههرهس بهینن و بدورپن. ئیتر به نهخوشی و خوگشتن و خهموکی دهدهکهویّت.

نوههم_ خالی گرنگی تری ئهو ناوانه پهیوهندیان لهگهّل دینهکانه. ههرکهس که لهسهر وشه و پرستهکانی دین ورد بووهوه و خهلوته و تهنیایی چپشت، ئهوه ئهو وشه و پرستانه له دهروونی وهک تو و دان دهکهونه جووله و دهزین. ههریهک لهو چوار ناوه که زور کاریگهریان له ئهدهبی کورد و فارس و عهرهب و ئالمان کرد، به دوستی و دوژمنی دین خویان ناساند. کهسیکیش که دوستی و دوژمنی دین بکات، دیاره که دهروون و بروونی به وشهکانی دینهوه خهریک و ورد و ههستیار بووه.

دهههم_ خالیکی تر ئهوهیه که ههریهک لهو ناوانه خاوهن شیوه و ستایل و میتۆدی تاییهتی خویانن بو به خیو کردنی وشهکان و نهوهکان. شیوه مهبهست کهش و ههوایهکه که ناوهکانی بو خوینهر دروستی دهکهن یان ریگه و بانیکه که ناوهکان بو نهوهکانی دروستی دهکهن که چون به وشهکانهوه جووله بکات. کهسیک که خاوهن ستایل و میتۆد بیّت، خاوهن ئهدهبی تاییهتی خویهتی. ئهدهب مهبهست ئهوهیه که ههریهک لهوانه به نهخش و نیگاریک وشهکان و ههستهکان و هزرهکانیان کیشاوهتهوه و خاوهنداریان کردووه و به نهوهکانی مروقیان داوه. ئهو ناوانه لهبهر ئهوهی که خویان له خهلوته و تهنیایی بوون، بیریان کردووه و خویان هیلاک کردووه و له کوّتایی خویان ریگه و نهخشهیان بو چوونی خویان کیشاوه.

له دهره وهی ئه و چه ند ناوه، کۆمه لکی تر هه بوون که ئاگام لییان بوو، کانت، هگل، شلینگ، شوپنهاور، مارکس، دیکارت، پروس، سارتر، کامو، دریدا، جان لاک، توماس مور، برتراند راسل، فرۆید، ویتگنشتاین، کارل پاپر، وه نووسهرانی تری وهک داستایوفسکی و تۆلستۆی و چخوف تا بگات به نووسهرانی ئەمریکای لاتین وهک گابریل گارسیا مارکز و پائولو کوئیلو وه نووسهرانی تر له بابه تهکانی تری نووسیاریدا. له گه ل تهواوی ئه وه موو ئاشنایه تیه، هیچ یهک له و ناوانه وهک ئه و چوار ناوه نه یان توانی له من نزیک ببنه وه. سروشتی من له و دهسته له ناوانه یه که ئه و خالانه ی سهره وه ی تیدا هه بییت.

به های ناوهکان له وه نیه که چه ند له سهر پیکهاته ی خه لک یان وشهکانی نه ته وهکان کاریگه ریان هه یه یان چه ند کتیهکانیان خوینهر و فرۆشی هه یه یان کۆمپانیهکان بانگه شه بو ناویان دهکن، گرنگ ئه وه بوو که کهسیکی وهک سهید قوتب یان نیچه پرومتهیان له ئه رز نه بوو، پرویان له پیکهاته ی خه لک نه بوو، خو یان خه ریک نه ده کرد به ناوه بی به هاکانه وه، به تاییه تی ئەدبیک دامه رزینیت که هه رکهسیک خوی بداته ژیرییه وه. بو نمونه کارل مارکس کاریگه ری له پیکهاته ی خه لک کرد و زوری خه لک خو یان دایه بنی و پالیان به قسهکانی مارکسه وه دا، پالدان به قسهکانی مارکس مروقی بلندی ناویت. هه ر له فهره نسه تا بگاته چین و کوبا، دهسته دهسته نه وهکان و ناوهکان به کۆمه ل خو یان دایه به ری. رستهکانی مارکس وهک قور پان بووه وه، قورپیک پان بیته وه پئی به سه ریدا ده چییت. ئه و وشانه ی مارکس گه مه ی پئی ده کرد له نیو سیسته می کۆمه لایه تی و سیاسی په ره ی سه ند و پان بووه وه. نیچه نه فره تی له و ئه ده به ده هات که مارکس دروستی ده کرد. نه فره تی له و ئه ده به ده کرد که هه رکهس و ناکهسیک بتوانییت و بویرییت که خوی تیبخات و پالی پیوه بدات.

نیچه به دوا ی رستهکان ده گه را، وهک به دوا ی ئەلماس بگه رییت. وهک گهنجیک له بیابانیک شاره بییت، گه ران و هه ولی دهوییت، هه ولیک که تاکانه یه و پۆشراو بییت.

بارهینان و راهینان و داهینان

وشه‌ی بارهاتن و پراهاتن و داهاتن، سه‌ی وشه‌ی کوردیه که دوستی و دوژمنیهک و دووری و نزیکیه‌کیان پیکه‌وه هه‌یه که یه‌کدی ئاشکرا ده‌که‌ن. وشه‌کانی بارهاتن و پراهاتن و داهاتن، سه‌ی وشه‌یه له یه‌ک سک زایراون و هه‌ریه‌که‌یان پرووی له شوینیک کردوو و هه‌ریه‌که‌یان به تام و مانایه‌کی تایبه‌تی، خو‌ی و براکانی تری پیگه‌دار ده‌کات. ئەم سه‌ی وشه‌یه که وه‌ک سه‌ی مندا‌له که له یه‌ک سک زیرابیت و سه‌ری هه‌رسیکیان پیکه‌وه لکا بیت، ئەمه‌ وا ده‌کات که خه‌لک و نه‌وه‌کان، کهم هه‌ست به درزه قووله‌کانی نیوان ئەم وشانه ده‌که‌ن.

گه‌ر ئەو سه‌ی وشه‌یه له یه‌کدی جیا بکه‌ینه‌وه، بار و پرا و دا، وه‌ک سه‌ره‌تاکانی ئەو سه‌ی وشه‌یه، ده‌توانن که ئاماژه به سه‌ی وشه‌ی تری بارهینان و پراهینان و داهینان بکه‌ن. ئەم سه‌ی وشه‌یه، ئاماژه به سه‌ی ده‌وره‌یه که ده‌توانم لیکیان جیا بکه‌مه‌وه و به‌کاریان به‌رم. بارهاتن و بارهینان هه‌نگاوی سه‌ختی یه‌که‌مه، که ئه‌رکی باربه‌ری و بارکه‌ری بۆ باره‌گاکان ده‌رده‌خات. که‌سیک که ئه‌رکی باربه‌ری هه‌یه له به‌ره‌تاوه به ناوه‌کان و وشه‌کان ئاشنا ده‌بیت، بۆ ئەوه‌ش ده‌بیت که کاری به‌رده‌وام له‌گه‌ل ناوه‌کان و وشه‌کان بکات. بۆ نمونه من له ده‌ورانی ناوه‌ندی کارم به وشه‌کان زۆر ده‌کرد و هه‌ر له خو‌مه‌وه وشه‌کان و ناوه‌کانم به کار ده‌برد. بارهینان ده‌توانیت که له لایه‌ن که‌سیکه‌وه بیت، بۆ نمونه مامۆستایه‌کی وانه‌ی ئینشا²⁷ به قوتابیه‌کان بلیت که له‌سه‌ر ناوی دار چه‌ند دی‌پ بنووسن. مامۆستای وانه‌ی ئینشا شیوه‌ی باربه‌ری و بارهینانی وشه‌کانی به قوتابیه‌کان فی‌ر کردوو.

پراهینان دووه‌م پیگه‌یه که شاگرد له‌و بازنه‌ ده‌رچوو که ئیتر وشه‌کان و ناوه‌کانی به لکاوه یان جودا کراوه پیدریت. پراهاتن و پراهینان سه‌ره‌وه‌ی وشه‌ی بارهاتنه. قوتابی پراهاتوو وه‌ک شاگردی میکانیکه‌که که ئیتر فی‌ر بووه، که‌ره‌سته‌کانی کردنه‌وه و به‌ستنه‌وه‌ی ئۆتۆمۆبیل به کاربه‌ریت. قوتابی پراهاتوو له ژیر ده‌ستی که‌سیک که پیگه‌ی پراهینانی له ئەستۆ گرتوو، به ناوه‌کان و وشه‌کان ئاشنا ده‌بیت. پراهاتوو ئەو که‌سه‌یه که پراهاتوو به‌و وشه‌ یان هه‌ست و هزرانه که مامۆستای پی‌ فی‌ر کردوو. بۆ نمونه که‌سیک که پراهاتوو گه‌نم بوه‌شینیت، ئەو که‌سه به‌س پراهاتوو که گه‌نم بوه‌شینیت. هه‌ر ئەو که‌سه نازانیت که گه‌نمه‌شامی چۆن ده‌وه‌شریت. له

²⁷ _ ئینشا ناوی یه‌کیک له وانه‌کانی په‌روه‌رده‌ی کۆماری ئیسلامی ئێرانه له ده‌ورانی ناوه‌ندی که قوتابی فی‌ر ده‌کریت له‌سه‌ر وشه‌کان و ناوه‌کان بنووسیت.

کەشیکى تايبەتى بە وەشانى گەنم، پراھاتوو، وە نازانىت و تەوانى نىە کە ئەو کەشە بشکىنىت.

کەسى بارھاتوو لە بن دەستى کەسک باردیت کە پراھینەر نىە، بەلگو پىگەى بارھینەرى ھەيە. بارھینەرەکان ئەو شارەزايى و تەوانايىيە کە بە دەستيان ھيئاو، لە بەردەستى پراھینەران و داھینەران بە دى ھاتوو.

بارھینەرەکان دەست بە کار دەبەن، بە پىچەوانەوھى پراھینەرەکان و داھینەرەکان، کە دەم و مېشکيان بۆ وشەکان و ناوھەکانى خۆيان بەکار دەبەن. بارھینەرەکان کە نەوھەکان بە دەست خەرىک دەکەن، خۆيان فرمانيان پى کراوھ کە چۆن کار لەگەڵ وشەکان و ناوھەکان بکەن. بۆ نمونە باوکم کاتىک کە تازە فيرى خواردنى سەر سفرە ببووم، بە منى دەوت کە بە دەستى راستم نان بخۆم. باوکم ئەو فرمانەى لە ئىسلامەوھ بە من گەياند. ھەر لەو کاتەوھ ئىتر من زۆر ھەولئى ئەوھم دەدا کە بە دەستى راستم نانەکانم بخۆم. لە قوتابخانە مامۆستا يەکەمجار پىنووس بە دەستى قوتابىيەکان دەدات و بە دەستى راست باريان دەھيئيت. باوکى من و ئەو مامۆستايەى کە منيان بە دەستى راست فرمان دەدا، ئەرکى ئەوھيان ھەبوو کە من بە دەستى راست باربھينن، ئىستەش بە منيان نەوت کە ھۆى ئەوھ چيە منيان ئاوھەا بارھيئاوھ. ژينگەى بارھاتووھەکان زانستى شياو و شايستەى تىدا نىە.

وشەى داھاتن و داھينان سەرىکى ترى ئەو سى وشەيە و ئامازە بە دەورە و ژينگەيەکى ترە کە نەوھەکان و قوتابىيەکان لە پىگەى ناويکى خاوھن پىگە لە نيو نەوھەکان شوين دەکەنەوھ. بۆ ئەوھى کە وشەى داھينان بکەينەوھ، نمونەى قوتابىيەکانى فردرىک نيچە و کارل مارکس دەھيئمەوھ، ئەو قوتابيانە پاش ئەوھى بە ژينگەى وشەکانى نيچە و مارکس ئاشنا بوون، لەو ژينگەيە دەفرن و خۆيان بەرز کردوھتەوھ. کەسانى وەک فۆکۆ و دريدا لەو کەسانە بوون کە خۆيان بە ئەدەبى نيچە ھەلواسى و لە ژير سىبەرى ئەدەبى نيچە، ئەدەبىکى تايبەتيان بە خۆيان تاشيوھ. ناوھ کوردیەکان وەک عەبدوڵا ئوجەلان و عەبدوولپرەحمانى قاسملوو لەو ناوانە بوو کە لە ژير ئەدەبى مارکس ناويان بەرز کردوھ. لە نيو پەيکەرى ئەدەبى مارکس بە وشەکان و پرستەکان و ناوھەکان خەرىک بوون.

نيچە و مارکس دەيان کەسى وەک فۆکۆ و دريدا و ئوجەلان و قاسملوويان دروست کرد. فۆکۆ و قاسملوو وەک باخەوانىک بوون کە بەرىکى ئەو ئەدەبەيان بۆ خۆيان

چنیهوه. ئەوان بەس ئاوی ئەو باخ و ئەدەبەیان دەدا و پاسەوانی ئەو ئەدەبەیان کردوو.

خەلکی کورد وشەیی داھینان بۆ وشەیی خەلق کردن لە زمانی عەرەبی بەکار دەبات. ئەو بەرانبەر کردن و هاوشان کردنی وشانە گەشە بە نەکردنەوه و نەکرانەوه دەکات. زۆریک لە ناوەکان کە پێگەیی بارھینەریان ھەیه، لە نیۆ کورد بە پراھینەر دەناسرین، وە کەسانیکش لە پێگەیی پراھینەرن، بە داھینەریان دەناسنەوه.

کەسانی وەک فردریک نیچە و کارل مارکس لە پێگەیی بارھینەر و پراھینەر و داھینەری نەمان و بە کوردی تەقاندیان و کەش و کەوانیکی تاییبەتیاں دروست کرد کە نەوهکان و ناوەکان تیدا، ئەرکی بارھینەری و پراھینەری و داھینەریان بە جی گەیاندوو.

بارھینەرهکان و پراھینەرهکان و داھینەرهکان بە وشەیی دەست کار دەکەن. دەستی کردن و دەستی بوون تیدا زۆر پوون و ئاشکرایە. گەورەترین کیشە و گرفت و مەترسی و نەزانیک کە لە پێگەیی وشەیی داھاتن و داھینان دروست دەبیت، ئەوھیه کە نەوهکان بە وشە و ئەدەبی ناویک خەریک دەبن و لە ژێر سیبەری ئەو ناو، بەروبۆمیکی تاییبەتی بۆ خۆیان دیننە بەرھەم. فۆکۆ و دریدا و ئوجەلان و قاسملوو، نەوھی نیچە و مارکسن. گەر سەیری ژیانی خۆیندن و بیر کردنی نیچە و مارکس بکریت، دەزانن کە خۆیان سەر و بیر و ژیریاں لە فەرھەنگەکان و شارستانیەتەکان دەسووپرایەوه و لە ژێر سیبەری ناویکی تاییبەتی و ئەدەبیکی تاییبەتی گیر و پیر نەبوون.

ئەو کەسانە بە لای منەوه مەزن و گەورەن کە بیر و ھەستەکانیاں لە نیۆ تۆر و زنجیرەیی ناوەکان لە گەرپان و گەردش و سووپان و شوینەوارناسی لایەنەکانی شاراوھی وشەکان و ناوەکان ھەردەم و بەردەوام چالاک و گەردان بیت.

نەوهکان و قوتابییەکان لیاں بەدەر دەکەوین کە بە کام یەک لەو سی وشەوه دەتوانن خەریک بن. کەسانیکی زۆر لە نەوهکان و قوتابییەکان لە وشەیی بارھاتن و بارھیناندا دەچەقن و تیدا دەمینینەوه. کەسانیکیش لە نیۆ نەوهکان سروشت و دەروونیاں تەوان و وزەیی زۆری تیدا و لە پێگەیی پراھینەر خۆیان دەردەخەن، کەسانیکی دنکە و تاقانەش وەک داھینەر خۆیان دەنوین.

خوای مهزن به ههركهس سروشتیكى تاییه تی ده به خشیت. زۆرینهی نه وه كان له بارهینراوه كانن، بۆ نمونه فه رمان به ره كان و مامۆستاكانی قوتابخانه كان و بازاریه كان و پزیشكه كان و ئەندازیاره كان له پیگه ی بارهاتوو یه كانن. خوای مهزن له هه ر دهوره و شوینیك كه سانیک وهك راهینه ر و داهینه ر به مروقه كان ده به خشیت و له ناوچه و پیگه یهك جیگیریان دهكات. له ده ره وه ی ئەو سی پیگه یه، كه سانیک وهك په یامهینه ره كان و ئەو ناوانه ی كه ئە ده بیکی جیهانی داده مه رزیئن، دهسته دهسته ی نه وه كان و ناوه كان له بن و به ر دهستی خو یان بار ده هیئن و را ده هیئن و داده هیئن. ئەوانه له ناکاوه ده ته قن و ده هاویژرینه نیو مروقه كان. ئەوانه له لایه ن دهسته نادیا ره كان پالپشتی ده کرین.

یهك خالی گرنگ هه یه، هه ر بارهاتوو یان راهینه ر یان داهینه ریك جو ره ئە ده بیکی تاییه تی ان هه یه، كه نه وه كان له گه ل خو یان خو مالی ده كه ن. مامۆستا به هه ست و هه ناسه كانی له گه ل وشه و پسته كانی، ده وری هه یه له وه كه سی به ر و ئاو و تامی ئە ده بی خو ی له قوتاییه كان بخات. من له وه زۆر هه واسم هه بوو و هه رده م نه مه هیشت كه ناویك خو و و خی بیركردن و هه ست و هه ناسه ی خو ی له من تیكه ل بكات و بلكینیت به منه وه. پرسیا ری ئە وه زۆر كراوه كه: ئەو مامۆستایه له كو ی خو یندوو یه؟! بۆ نمونه ئە گه ر فه قییهك قورئان له ئیران پی بناسریت، جیاوازه له وه ی كه قورئان له به غداد یان ئە زه ره ر بناسیت. كتیب، هه ر یهك كتیبه، به لام كه ش و ژینگه ی ناسین یهك نیه، ئەو كه سه ی كه قورئان به دهسته وه ده دات ده وری زۆری هه یه. به م ناسینه یه كه ئیتر من ئە زانم خو م له ئە ده بی چ ژینگه یهك، یان چ ری بازیک، یان چ خو ی و هه ستیك بده م. زۆربه ی ناوه كان، راهاتوون كه بنووسن و بیر بکه ن و هه ستیان گر بده ن، له بن ده ست و ده می كه سیك فی ركراون و ماونه ته وه، بۆ یه زۆربه ی ناوه كان، بۆ من به هایان نیه!.

"مروقه گه یشت به وه ی كه بر وا به وشه بگوریت بۆ بر وا به ده ست و دهستی بوون و دهستی كردن."

ئە ده بی پیدراو و ئە ده بی پیکنراو

پهنا به ناوی خوای ده بهم له شه‌ری ناوه‌کان. به ناوی خوای مه‌زن ده‌ست و گیان پی ده‌که‌م.

له بیرمه که ره‌خنه‌گره‌کانی فارس ده‌یانه‌وت که موحه‌ممه‌د علی جه‌مالزاده قسه نه‌سته‌قه‌کانی فارسی به شیوه‌یه‌کی ده‌ست‌کرد له نووسینه‌کانی داده‌مه‌رزینیت. ئه‌و ره‌خنه‌گرانه ده‌یانه‌وت که سادقی هیدایه‌ت به‌پیچه‌وانه‌ی جه‌مالزاده وشه‌کان و قسه نه‌سته‌قه‌کانی فارسی به شیوه‌یه‌کی سروشتی له نووسینه‌کانی به‌کار ده‌بات.

موحه‌ممه‌د علی جه‌مالزاده یه‌کیک له چیرۆکنووسه‌کانی فارسی زمانه که به چند چیرۆک له زمان و ئه‌ده‌بی فارسی به ناوداریکی خاوه‌ن پیگه، ناوی ده‌رکردوه. جه‌مالزاده هه‌وله‌کانی به‌وه ناسراوه که پیکنه‌ری ئه‌ده‌بیکی فارسی بووه. پیکنه‌ری جه‌مالزاده به ته‌واوی پیچه‌وانه‌ی پیده‌ری ئه‌ده‌بی سادقی هیدایه‌ته. لی‌ریه که وشه‌ی ئه‌ده‌بی پیده‌راو و ئه‌ده‌بی پیکنراو به دوو شیوه‌ی ئه‌ده‌بی ده‌ناسینم. ناوه‌کان و نووسه‌ره‌کان به شیوه‌یه‌کی ئه‌ده‌بی پیکنراو یان پیکنراو ناوی خویان به‌رز ده‌که‌نه‌وه. بۆ نمونه ئه‌ده‌بی فردریک نیچه ئه‌ده‌بیکی پیکنراو بوو، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که گیان و ژیا‌نی نیچه، له‌گه‌ل وشه‌کان و ناوه‌کان و چیرۆکه‌کان ده‌قولا و ده‌کولا. سه‌ید قوتب نووسه‌ری میسری خاوه‌ن ئه‌ده‌بیکی پیکنراو بوو، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که جۆش و خرۆشیکی فره و فراوانی له‌گه‌ل ناوه‌کان و وشه‌کان هه‌بوو. سادقی هیدایه‌ت له‌و نووسه‌رانه بوو که وشه‌کان و قسه‌کان و رسته‌کانی به شیوه‌یه‌کی سروشتی له ئه‌ده‌بی خۆی به‌کار ده‌برد. ئه‌و ده‌سته له ناوانه که خاوه‌ن ئه‌ده‌بیکی سروشتین و گر و گهرما له‌گه‌ل وشه‌کان و رسته‌کانیان به خوینه‌ر ده‌به‌خشن و خوینه‌ر له‌گه‌ل ناخ و ده‌روونی خویان تیکه‌ل و پیکه‌ل ده‌که‌ن، ئه‌وانه خاوه‌ن ئه‌ده‌بیکی سروشتین که به ئه‌ده‌بیکی پیکنراو ده‌یان‌ناسمه‌وه.

به پیچه‌وانه‌ی ئه‌و ناوانه، ده‌سته‌یه‌کی زۆر له ناوه‌کان و نووسه‌ره‌کان و بیرمه‌نده‌کان و قسه‌که‌ره‌کان، وشه‌کان و رسته‌کان و چیرۆکه‌کان و باسه‌کان به شیوه‌یه‌کی ده‌ست‌کرد بۆ ئه‌وه‌ی که ئه‌ده‌بیکی بخولقینن، پیکه‌وه ده‌لکینن و پیکیده‌نین. ئه‌ده‌بی ئه‌وانه به ئه‌ده‌بیکی پیکنراو ده‌ناسم، که تین و گر و گهرما به خوینه‌ری خویان ناب‌ه‌خشن.

له دنیای نویدا وشه‌ی پیشه‌سازی وه‌ک وشه‌یه‌کی کارنامه‌د و خاوه‌ن پیگه له ئه‌ده‌بی مرۆقیدا به‌کار چوووه. هه‌روه‌ها ئه‌ده‌بی پیشه‌سازی کراو، به ئه‌ده‌بیکی نوو

له پهروهدهی مروّف دهناسمهوه. پيشهسازی ئهوهیه که بهرهمهکان له ژینگهیهکی سروشتی دروست نابن. بهلکو له ژینگهیهکی دهستکرد دروست دهبن.

ئهدهبی سادقی هیدایهت ئهدهبیکی پیکنراو نهبوو، لهبهر ئهوهی که نووسینهکانی سادق دهروونیکی ئاژاوهگیپ و بهرهلای تیدایه، که بو خوی، تهنیا و ئاواره دهگهپیت و به دواى ئارامش دهگهپیت. سادق نووسینهکانی بو خواستی بازرگانی و پيشهسازی نانوسیت، بهلکو به نووسینهکانی دهیهویت که دروونی تاکی فارسی سهردهمی قاجاری و دواى قاجاری بناسینیت، دهیهویت که پیگهی خوی جیا بکاتهوه و چارهیهک بو دهربازبوون بدوژیتتهوه. سادقی هیدایهت بهردهوام له نیو نووسین و بیر و ههستهکانی ژیاوه و ماوتهوه، به پیچهوانهی جهمالزاده که له دهرهوهی نووسینهکانی ژیانی کردوه.

نهک تهنیا چیرۆکنووسهکان و نووسههکان بهلکو زوریک له بیرمهندان و قسهکههکان، پیکنههری قسهکان و وشهکان بوون. پیکنههکان به دم و شیوهی قسهیان بهدەر دهکهویت و تام و چیرژیکی سارد و سپی ههیه.

ناوهکانی ئالمانی وهک نیچه و مارکس لهو ناوانه بوون که پیدراویکی سروشتی بوون، له کاتیک که نووسههکانی فهرهنسهوی پیکنههری باشی بیر و ئهندیشهکان بوون. کهسیکی وهک نیچه پیکنههری وشهکان و ناوکان نهبوو، بهلکو خوی و دل و دهروونی به دواى زایین و خولقان دهگهپا. ههریهک له ناوهکان جگه له ناوی خوی مهزن نهبیت، رادهیهک له پیکنههریان تیدا ههیه. لیڤه کردنهوهی باسی پیکنههری و پیدراوهیی بو ئهوهیه که نهوهکانی کورد ورد و ژیر بن لهوه که ناوهکان چ پیگه و شیوهیهکیان بو دارپشتنی وشهکان و پرستهکان ههیه. خواستی من ئهوهیه که نهوهکانی کورد روو له خوی مهزن بکهن بو ئهوهی که بگهن به پیگهی پیدراویک. خوی مهزن ئهوه که سانهی که دوستی و دوژمنی بکات، بهخشندهبیان پی دهکات. کهسیکی وهک سادقی هیدایهت دوژمنی ئیسلام بوو، خوی مهزن ئهدهبی شهیتانی پی بهخشی. ههروهها نیچه دوژمنی سهرخهستی ناوی خوا بوو، کتیبیکی به ناوی دژه مهسیح بلاو کردهوه که ئامازهیه به خوشهیستی بو ئهوانهی که دوژمنی ناوی خوا و دوستانی خوا دهکهن. خوی مهزن، ئهدهبیکی تایبهتی شهیتانی پی بهخشی. سهید قوتب و ناسری سوبحانی که ترسیان له پیگهی خوا ههبوو و دهگریان و

دەپارنەووە لە باره‌گای خوای مەزن، بۆ ئەوێ که بەخشەندەبیان پێ بکات، وەک دۆستان و خۆشه‌ویستانی خوای مەزن ئەدەبێکی تایبەتیان پێ بەخشا.

بۆیە وریا بن، ئەو کەسانە که دۆستی و دوژمنی ناوی خوا و شەیتان دەکەن، هەردەم لە تەنیاپی و ترس و لێدان و پێدان دەژین، ئەو کەسانە دەبنە خاوەن شیوێ دارشتنی وشەکان و بیرەکان و هەستەکان.

یەكەمجار که دەستم بۆ نووسینی چیرۆک برد، لاسایی چیرۆکی تنگسیر لە نووسینی سادق چووبەکم کردەو، ئەو ئەدەبێکی پیکراو. نووسینی ئەم بەندینخانەیه که ماوێ چەند مانگە لە تەنیاپی و هیلاکی خەریکی نووسینیم، بە ئەدەبێکی پێدراو دەیناسمەو. بەردەوام هەوڵی ئەوهمداوێ که لە پیکنان و پیکه‌وه‌لکانی وینەکان و وشەکان بە شیوێیه‌کی دەستکردی بێ تام گوزەر بکەم بۆ شیوێیه‌ک که وشەکان و ناوکان سروشتی لە دەست و دەمم بێنە دەرەو.

لە قورئانی پیرۆز ئایه‌تیک هاتووێ که وەک سەرمايه‌کی سەخت لە ئیسی منی داو، خوای مەزن دەفەرمی: و جعلنا من بین ایدیهم سدا و من خلفهم سدا فأغشیناهم فهم لا یبصرون (یاسین ۹). ئەم ئایه‌ته منی وەک کاغەز چۆن لە دەستی گۆلمۆچە دەبێت، ئاوها منی گۆلمۆچە دەکرد! هەست و هزره‌کانم ئەوهیان بە من دەوت که دەم و دەست و چاوی من سەد و بەرگری زۆری لە نیوان هەیه بۆ ئەوێ که بە راستی و پووناکی ببینی. خوای مەزن لە ئایه‌تیک تر دەفەرمی: ما یكون من نجوى ثلاثة إلا هو رابعهم و لاخمسة إلا هو سادسهم و لا أدنى من ذلك و لا اکثر ألا هو معهم این ما کانوا (مجادله ۷) ئەم ئایه‌ته ئاماژه‌یه بەوێه که خوای مەزن لە هەر شوینییک بوونی پیرۆزی هەیه و تەوانی ئەوێ هەیه که دەست بخاته نیو بیر و ژیره‌کان و بە خواستی خۆی باس و بابەته‌کان هەلبخزینی. کاتیک که من سی وشە بنووسم خوای مەزن دەتوانی که چوارەمی بوه‌شینیته نیو دلم و ئاگاشم لەوه نەبیت که خوای مەزن کردوویه. خوای مەزن باشتترین شایه‌ت و ئاماده‌یه. کاتیک که ناوکان خەریک بە وشەکان و ناوکان دەبن تەوانی ئەوێ هەیه که زەمینە خۆش بکات که وشەکان بکاته پێگه‌ خۆشکەر یان پێگه‌گر بۆ مرۆف. لە ئایه‌تی نۆی سورەتی یاسین ئاماژه بە سەد و بەند دەکات که مەبه‌ست دیوار و لایه‌یه‌که که بەرگری دەکات لە یه‌کگرتن و ئاگاهی لەو لایانه. وشەکان و وینەکان دەتوانن که پۆل و و ئەرکی ئەو سەد و دیوار و لایانه بگێرن. بۆیه ورد و ژیر بن که خوای مەزن

تهوانیکی له پاده به دهری ههیه بو ئهوهی که به وشهکان و وینهکان و ناوهکان، سهد و دیوار و لایه دروست بکات و زه مینهی ئهوه خوښ بکات که نهوهکان و ناوهکان هه رگیز به ئاسایش و ئارامش نهگهن و له نیو دهسته دهستهی وشهکان و وینهکان، سه رگهردان و ئاواره بخولینهوه. خوی مهزن له سورتهی بهقه ره له ئایهتی بیست و شهس ده فهرمیّت: ان الله لا یستحی ان یضرب مثلا ما بعوضه فما فوقها فاما الذین ءامنوا فیعملون أنه الحق من ربهم و أما الذین کفروا فیقولون ماذا أراد الله بهذا مثلا یضل به کثیرا و یهدی به کثیرا و ما یضل به إلا الفاسقین. لهو ئایهته باسی ئهوه دهکات که خوی مهزن شهرم ناکات که ئهگه ر به ناو و نمونهی میشووله یارمهتی هۆشی مروّف بدات بو ئهوهی که بهخشهندهیی پی بکات. هه ره موو ناوهکان و بوونهکان مولکی خوی مهزن، هه ریهک لهوانه بو پّوشن کردنی ریگه یان گیز کردنی نهوهکان بهکار دهبات. به ناویک دهستهیهک هیدایهت ده دات و هه ر بهو ناوه دهستهیهکی ترون و ترپّ دهکات. له قورئان هاتوه که خوی مهزن وهی به ههنگ دهکات بو ئهوهی که ههنگوین دروست بکات. خوی مهزن وهی به ههنگ دهکات که توّی گوّله جیاوازهکان بکاته یهک بهرههم. ههروهها ئهگه ر خوی مهزن خواستی ئهوهی هه بیّت که ناویک له نیو نهوهکانی مروّف، توّی وشهکان و وینهکان بگرنهوه و له پهیکه ریک دایمه رزینن. ئهوه بو خوی مهزن سهخت نیه. خواستی پیروزی خوی مهزن به هیهکی فراوانی ههیه که نهوهکان بتوانن توّی ناوه جیاوازهکان له یهک بهرههم وهک ههنگوین بخولقینن. ئیرادهی خوی مهزن دهست و دهوری یهکه مه.

ئاموژگاری به نهوهکانی کورد دهکه م که پهنا ببهنه بهر ناوی خوی مهزن بو ئهوهی که خاوه نداری ژینگه ی بیر و ههستهکان بیّت و وشهکان و وینهکان له کاتی خوی له دلّ و دهرووندا ده ربخات و بیکات به چرای ریگه یان. ئهگه ر خوی مهزن خاوه نداری دلّ و دهروون نهکات و زه مینه و ژینگه ی بیر و ژیر خاوه نداری نهکات، به دلّ نیایی شهیتانهکان و دوستانی ئیبلیسی مهلعون وشهکان و وینهکان هه لده خزینن و به خواستی خوین خاوه نداری دهروونی نهوهکان دهکن. شهیتانهکان نمه نم له دلّی نهوهکان دهچینن که بیر کردن به جگه رهوه خوشه، بیر کردن له ئاواره یی خوشه، نووسین و بیرکردن به سه رخوشی بهرههم دهخاتهوه، ئیتر لهو دهسته له قسانه. شهیتانهکان وینهکان و وشهکان له دلّ و دهروون و ژیانی هاوبهشی نهوهکان زینهت دهدهن و بهردهوام پیلان و پلان دهگینن.

بۆ ئهوهى كه باسى پېدهرى و پېكنهرى ئهدهب بكهين، باس له سى ناو و سى كەشى
جياواز دهكهين:

گولە رهنگاورهنگهكان

پهلهوه ره رهنگاورهنگهكان

ماسيه رهنگاورهنگهكان

بۆ ئهوهى كه مروڤيک بيهويت گول و پهلهوه ر و ماسيه رهنگاورهنگهكان پ او بکات و بيانچنيتهوه، دهبيت كه هست و دهستی به سى شيوهى جياوز بجووليت. زورينهى خهك بۆ ئهوهى كه گولە رهنگاورهنگهكان بچنهوه له سهر زهوى به ئهسپايى و نهرمى و ئاسوودهى دهگهريين. ئهدهبى پيكنراوى زوريك له ناوهكان وهك ئهوه كهسهيه كه له روژيكي بههاري و خوشدا بۆ چيني گولەكان له دهرودهشت دهگهرييت و دهسوورپيت و به خواستی خوى دهچنيتهوه و له گولدانیک كوى دهكات و بۆ جوانى له گوشهيهك دايدهنيت و بۆنى دهكات و مالى پى جوان دهكات يان به دۆستىكى خوى دهبهخشييت.

به پيچهوانهى ژينگه و كەشى ژيانى گولە رهنگاورهنگهكان، پهلهوه ر و ماسيه رهنگاورهنگهكان له دوو كەشى جودا و جياوازا دهژين. ئهوه كهسانهى كه دهست و ههستهكانيان بۆ داو و پراوى پهلهوه ر و ماسيه رهنگينهكان ئاماده دهكەن، دهچن بۆ دوو ژينگه و كەشى جياواز كه ئيتر وهك كهسيك نيه كه به ئاسوودهى و شيرين خهيالى گول دهچنييت، بهلكو دهبيت كه دهست و چاو و جوولەى تيز و وريا و ئاماده بيت.

مروڤ بۆ ئهوهى كه پهلهوه ر بگريت و ماسى پ او بکات، وهك پهلهوه ر و ماسى له ههوا و ئاودا جوولە ناکات و ناچييت. بهلكو به داو و پراوهكان كه دهيات يان دايدهنيت پراويان دهكات. ئهوه كهسانهى كه پراوى پهلهوه ر و ماسيه رهنگينهكان دهكەن، هست و بير و چاويان له لای نيچير و خوازاوى خويانه و ئاگايان له بوونهوهرهكانى تر نيه. تير و داو بۆ يهك ناو دهخن.

بهره‌مه ئه‌ده‌بیه‌کان و زمانیه‌کان وهک ئه‌و ده‌سته گۆله‌یه که به ده‌ستیک ده‌چنریت‌هوه یان وهک ئه‌و نیچیره‌یه که به ده‌ستی راوچیه‌کان له ژینگه‌ی راو دیته ده‌روهه. که‌سانیکه وهک فردریک نیچه و سادقی هیدایه‌ت که ده‌نوسن، وهک ئه‌و که‌سه‌ن له قوولایی ده‌ریایه‌ک راوی وشه‌کان و رسته‌کان و هه‌سته‌کان بکات. وشه‌کان و رسته‌کانی ئه‌وان ده‌ره‌اتوو له ژینگه و که‌شیکه ته‌واو قوول و به‌ستراوه‌یه. وشه و رسته‌کانی ناوه پیگه‌داره‌کان وهک ئه‌و ماسیه‌یه که ئه‌وه‌نده له ئاو گهردشی کردوو و سوورپاوه‌ته‌وه، به ده‌ست و ده‌مه‌وه ناوه‌ستیت. زۆریک له بیرمه‌ندان و نووسه‌ران که وشه‌کان و رسته‌کانیان به چاو ده‌بینم وهک ئه‌و که‌سانه‌ن که به ئاسووده‌یی و ئاسایشیکه شیرین له که‌شیکه خوش خۆیان خه‌ریک به چینی گول ده‌که‌ن و ده‌ست و هه‌سته‌کانیان خاو و شل ماوه‌ته‌وه. هه‌رکه‌س به پی ده‌ست و دم و چاوی خوی به‌شی هه‌یه. زۆریه‌ی ناوه‌کان خۆیان وهک راوچی بۆ راوی خۆیان ئاماده‌ناکه‌ن، به‌لکو ده‌یان‌ه‌ویت که چیرۆک و وشه‌کان وهک گول به ره‌نگ و بۆنیان، خۆیان دیار و ئاماده‌پیشان بده‌ن.

ئه‌و که‌سانه‌ی که خۆیان به له‌شی خۆیان ده‌چنه نیو ده‌ریا و له ژینگه‌ی ماسیه ره‌نگینه‌کان گهردش ده‌که‌ن و ده‌سوورینه‌وه، ئه‌وانه ته‌نیا ماسیان بۆ راو ناویت، به‌لکو ژینگه‌ی ماسیه‌کان و گهردشی ماسیه‌کان شاره‌زا ده‌بن. هه‌روه‌ها له‌هه‌ر ده‌وره و کاتیکی تایبه‌تدا که‌سانیک له نیو توپ و زنجیره‌ی ناوه‌کان ده‌رده‌که‌ون که ته‌نیا راوچی وشه‌کان و رسته‌کان و وینه‌کان نین، به‌لکو هه‌ولێ ئه‌وه ده‌ده‌ن که شاره‌زایی له ژینگه و که‌شی ژیا‌نی وشه‌کان و رسته‌کان و وینه‌کان و هه‌سته‌کان به ده‌ست به‌ینن.

که‌سانیک که راوه‌کانیان بۆ بازاره‌کانی فرۆشتن ده‌ویت، وهک ئه‌و که‌سانه‌ن که رسته‌کان پیکده‌نین و ده‌یدوورنه‌وه و به ده‌ستیکه پیشه‌سازی له بازاره‌کان به نه‌وه‌کانی ده‌فرۆشنه‌وه. ئه‌و جوړه که‌سانه له بازاره‌کان ده‌ژین. به‌لام که‌سانیکه تر به پیچه‌وانه‌وه له ژینگه‌ی نیچیره‌کانی خۆیان ده‌ژین و هه‌رگیز ناگه‌رینه‌وه بۆ نیو مروقه‌کانی تر.

ئه‌و که‌سانه‌ی که خاوه‌ن ئه‌ده‌بیکه پیدراو و سروشتین، ئه‌وانه له ژینگه و که‌شی وشه‌کان و رسته‌کان و وینه‌کان و چیرۆکه‌کان ده‌ژین. به پیچه‌وانه که‌سانیک که

ئەدەبىي پېڭىنراويان ھەيە، لە دەرەوھى ژىنگە و كەشى راستەقىنەھى وشەكان و وینەكان دەژىن.

لە بەرەتاوھە كە وىستم ناسىن و راستى بە دەست بەيىنم، لاساى شاعىرانى ناودارى فارسى زمانم كرد. وەك شاعىرانى شىراز بو ئەوھى كە ناسىن بە دەست بەيىنم، دەستم بە دونيابىنى و دونياناسى كرد. ئەو كاتە من و ئىبراھىم دەمانەوىست كە لە دەرودەشتەكان بگەرپىن و ھەرۆك كەسىك كە گول دەچنىت و رى دەكات و شىعر دەلئىت و چىرۆك دروست دەكات، ھەرۆھا سەفەر بكەين و بىر بە گر بخەين و رستەكان بنووسىن. دەمانەوىست كە لە ژىنگەيەك كە لەش و ھوش گەردش دەكەن، بە دواى رستەكان بكەوين. دەمانەوىست كە بچىنە ژىنگەھى وشەكانەوھە. ئەو سەفەرە بو ئىمە ھەلاتنىكى گەرە بوو. زانىمان كە دونيا دەرودەشتىكى جوانى پر لە گول نىھە كە ئىمە تىدا بگەرپىن و گول بچىنەوھە. ئىتر لە پاش ئەو سەفەر و ھەلاتنە سەرشكستە و نائومىدەك ئىمەھى گرتەوھە. پاش سالىھا لە خەرىك بوون بە وشەكانەوھە، سىنگ و دەررونى خوم بوو دەريايەك كە دەبوو لە دەررونى خومدا گەردش بكەم و بسوورپىمەوھە، ھەستم بەوھە كرد كە ھەرچى وشەيە كە تەواناىي يارمەتى منى ھەبىت لە دەررونى خومدايە. ئىتر گەردش بە لەش بوو گەردش بە ھەست و ھزرەكان لە دەررونى خومدا.

كەوايە، بو من سى ژىنگە ھەبوو كە لەگەل ناوھەكان و وشەكان بژىم. يەكەم ژىنگەيەك كە چوومە ناويەوھە، ژىنگەيەك بوو كە من و ئىبراھىم تىدا سەفەرى شارانى ئىرانمان كرد، دەمانەوىست كە بە گول چىنەوھە، بە ھەستى خوشى شىرازى لە دونيا جوولە بكەين. پاش ئەوھى كە لەو دەورە و ژىنگە سەرشكستە و ھىلاك بووين و ھاتىنە دەرەوھە، چووينە ژىنگەھى پەلەوھەرە پەنگىنەكانەوھە، ئىتر خاوى و بى خەيالى پرومەت، بوو پرومەتى كەسىك كە پراو دەكات، دەست و دەم و چاومان وەك پراوچى كە بو پراوى پەلەوھەرەكان تىژ دەبىت، ھەرۆھا بو پراوى وشەكان تىژ و ئامادەمان كرد. ئىتر وەك گولچىنەنەبوو كە دەستمان بە گولەوھە بدەين، بەلكو لە گوشەيەكەوھە و لە دوورپەكەوھە سەرچاومان خەرىك دەبوو. لە ژىنگەھى ماسىيە رەنگاوپرەنگەكان ئىتر سەرچەم ھەست و ھەناسەكانى من چووھە ناوھەھى ژىنگەوھە. كەسانى وەك فردرىك نىچە و سادقى ھىدايەت و سەيد قوتب،

وهك پراوچى ماسيه رهنگينهكان، سهرجهم ههست و ههناسهكانيان بردووه ناوهوهى ژينگهوه.

كهوايه وريا بن لهوه كه دهورهكان بو ژيان لهگه‌ل ناوهكان و وشهكان وهك ژينگه‌ى گوله رهنگينهكان و پهلهوه‌ره رهنگينهكان و ماسيه رهنگينهكانه. نهوهكان و ناوهكان به پي سروشت و دهروونى خوځيان لهو ژينگانه جيگير دهبن يان تيدا گوزهر ده‌كهن. زورينه‌ى نووسهران و بيرمه‌ندان له ژينگه‌ى گوله رهنگينهكان جيگير دهبن. به پيچه‌وانه‌وه دنكه ناويك له دايك ده‌زيت كه به له‌ش و هوشيه‌وه بچيته ژينگه‌ى وشهكان و ناوه‌كانه‌وه، هه‌روهك ماسيگريك به له‌شيه‌وه ده‌چيته دوورايى و قوولاى ده‌رياوه و نهو ماسيانه راو ده‌كات كه له ناو گهردى زوريان كردووه.

ليدان و پيدان

په‌نا به ناوى خواى مه‌زن ده‌بهم له شه‌پى ناوه‌كان. به ناوى خواى مه‌زن ده‌ست و گيانم پي ده‌كهم.

" مرؤف له زهوى زهمينه‌ى بو گه‌شه‌ى گيژى و گه‌مژه‌يى و گيلى و گه‌رالى و گه‌نده‌لى و گولى و گه‌ناندى زمانى خوځ كردووه. مرؤف ناگاي له هاته به هيزه‌كان نيه."

وشه‌ى ليدان و پيدان دوو له وشانه بوو كه ته‌وانى به‌خشه‌نده‌يى زوريان هه‌بوو، كه رپيگه و رپبازى هات و نه‌هاته‌كان بو من بكاته‌وه. له به‌ره‌تاكانه‌وه ناوه‌هام ده‌زانى كه نهو قوتابى يان فه‌قييه كه له به‌رده‌ستى ماموستا ناوداره‌كان بخوينيت و وانه‌كان و وشه‌كان وه‌ربگريت، نهوه زهمينه‌ى دانايى بو خوى خوځ ده‌كات. بويه له به‌ره‌تاوه خواستى نهوهم هه‌بوو كه خوځم بگه‌يه‌نم به ناوه‌نده‌كانى زانستى و ناسيارى. هه‌ولئى نهوهم ده‌دا كه بجم به قوتابى و شاگردى ناوه به‌رزه‌كان.

ماموستا نه‌سه‌دى نادى له مه‌لا و ماموستايانى حوجره‌ى موحه‌مه‌د ئيقبالى لاهورى بوو. له دريژى سى سال كه لهو حوجره‌دا خه‌ريك به نه‌ده‌بى دين بووم، دوو ويينه و رسته له ماموستا نه‌سه‌د له لاي مندا مايه‌وه و شوينى گرته‌وه.

مامؤستا ئهسعد به مهلايهكي ورد و ژير دهيانناسي، هيچ يهك له قسهكان و وانهكاني بۆ من بهها و دهوري فراواني نهبوو، جگه لهو دوو قسه نهبيت، يهكهميان ئهوكاته بوو كه له كوريدۆري نهۆمي دووهومي حوجره به دهستهيهك له فهقيكان وتي. خهريك بووين له قادرمهكان دهچووينه خوارهوه كه وتي: خواي گهوره عاقبهتي ئيوه به خير بكات!.

پرووي له ئيمه بوو و دوعايهكي له لاي خوا كرد. مامؤستا ئهسعدى نادري بهو دوعا به منى وت كه هيچ وشه و پرسته و تهوان و بهرنامهيهكي ئاماده و ژيرانهه نيه كه ئيوه پي بهخيو بكمه، تهنيا داوا له خواي مهزن دهكهم كه چيروكي ئيوه بهخير بكات!.

ئهو دوعايه منى له مروقه زيندوووهكان و مامؤستاكان نائوميده كرد، ئهو دوعا به منى دهوت كه ناوهكان خويان له دهرووني خويان ماونهتهوه، ئيتر چون دهتوانن كه پرسته و وانهيهكي پرووناك به من بهخشن!؟.

ههرچون كه خواي مهزن ئازهلهكان و با و جنوكهكان و مهخلوقاتى ترى بۆ سولهيمانى پهيامهينهر كرده خزمهتكار، ههروهها به ناوى خواي مهزن سهرجهه وشه و وينهكان و بهسهرهاتهكان وهك خزمهتكارىكي ئاماده و بهوهفا، دهتوانن كه يارمهتى ناوهكان بدهن.

لهم ماوهيه كه له بهنديخانهى ئينگليسا خراومهته ناخوشي و دهردهوه، بۆ ئهوهيه كه من ليم بدريت. دهسلاتي ئينگليس دهيانهويست كه من تووشى ليدان بكن. لهم ماوهيه كه به ليدان ناسراوه، به ناوى خواي مهزن پيدانيكي گهورهيه، كه ئهم نووسينهى لى كهوتهوه. ئينگليسيهكان ههركيز چاوهپروانى ئهوه ناكهن كه من ليدان به ناوى خواي مهزن بكمه به پيدان.

له پاش ئهوهى تووشى سهكتهى ميشك بووم و كهوتمه خهستهخانه و ماوهيهك به دهرد و ئازار له شارهكاني ئينگليس سوورپامهوه و خولامهوه، ئهو ليدانهه كرده پيدانيكي گهوره، ئهوهش خولقان و زاييني ئهدهبيكي نوئ بوو له نووسين و قسه كردنى دهرووني خومدا، كه ههست و ههناسهى خوشم پيوه ههلكيشاوه.

خواي مهزن له قورئانى پيروژ دهفهرميئت: فوق كل ذو علم عليهم.

موی بزن له قور ده کریت و ده گیردریته وه و تهنووری پی دروست ده کهن و نانی تهنووری لی دروست ده بیت. بزن چوزانیت که موی له شی ده بیت هوی هوه که نانی تهنووری لی دروست بکریت. ههروه ها وشه کان و وینه کان له ژیانی مروف دهرده که ویت، وه ده ست و ناویک به بیر و ژیری به ره می لی ده گریته وه. مروف گهر گه یشت به وه که چونیته و شیوهی دامه رزاندنی وشه کان و وینه و چیرۆکه کان وهک چون موی بزن به دهستی پیره ژن بو دیواری تهنوور به کار ده چیت، به کار ببات، هوه ده توانریت که سقه و پال به هه ست و هزره کانی بدریت.

"مروف خویتهی که زه مینه بو لیدان و پیدان خوش ده کات."

ده ورائیک که له حوجره دا بووم، وینه و ری و شووینی گه یشتن به مه عریفه ت و ناسین به لیلی و له تاریکی ده درایه دهستی فه قیکانه وه. توانای شیکاری و به خشینی رستهی خاوینیان نه بوو. بهس هوه نده ده یانتوانی بلین که ده بیت جهوری شه وگاری خویندن بکیشی و بخوینی، وه به هیانی وینهی هوه ناوانه که شه وان له نیو هه ولی خورگری له خه و بیداریدا بوون، ده توانی بگهی به پله و پیگه. مه به ستیان هوه بوو که هه رکهس که خوینه ری کتیبه کان بیت، هوه به هنجامی شایسته ده گات. هه ر له سه ره تاوه خوشی لهش و پیگهی لهش دهوری نه بوو. ته نیا ئاموزگاری هوان بو لهش دوو وشه ی پاریز و خاوینی بوو. بو هه مهش به سه ره اتی ناودارانی دینیان باس ده کرد، که له گه ل سه ختی شه وگار و رۆزگار شه رپان کرده، باسی کابراهک که بووه قازی به غدا، که دایکی به نانی وشک و ئاو گه یاندی به پیگهی قازی شاری به غدا. چیرۆکی شه ری غه زالی میسری له گه ل خه وی سه ر کتیبیان باس ده کرد. غه زالیش بو شیواندنی هوه خه وه سه ته مگه ره په نای بو ئاوی سارد بر دووه. یان باسی قسه ی زانایه کیان ده کرد که وتوویه: سه رین و پالشت، گه وره ترین دوزمنی فه قییه! مه لا و ماموستا کان وشه ی خه ویان کرده دوزمن و نه یاری سه ره کی ئیمه. له بیرمه که ماموستا هه سه د له دانیشتنیک وتی: زانست به شه ویک به ده ست نایه ت. پاش هوه قسه یه باسی دوو فه قی بو مان گپراهیه وه که هه ریه ک له وانه به وی تری وتوو که من ده توانم زیاتر له تو بخه وم. به م شیوه یه وشه و حاله تیکیان له لای فه قیکان به دم و هه سه ته کانیان چه ور کرد و پیگه وه ده یانلکاند. هه ر هوه قسانه ی که له سه ر دوزمنی خه و ده یانکرد، که له و دوزمنیه زانست دروست ده بیت، هوه نده ی تر کاریگه ری له فه قیکان ده کرد،

ئەوئەندەى تر فەقئىكان بۆ دەرفەتئىك و ساتئىكى زىيادە بۆ خەو دەگەرپان. بەرجەستە كەردنى ئەو وشەيە لە دەم و دەروونى مامۆستاكان، فەقئىكانى جادو كەرد. مامۆستاكان بە ناساندنى وشەى خەو وەك دوزمن، بوونە هۆى ئەو كە فەقئىكان رەتى پئىچەوانە بەدن. لە حوجرە ئەوئەيان بۆ كەردەو كە كەسئىك بەئانان بۆ نوئز و وانەكانى هەئنەستئىت، ئا و بە سەروچاويدا دەكئىت. لە بئرمە كە بەئانئەك لە خەودا بووم كە مامۆستا مەنسور، نئو پەرداخئىك ئاوى بە مندا كەرد!

هەر لە بەرەتاو دەو وشەى تر بۆ من بەها و دەورئان كەردەو. وشەكانى پئوئەنان و پئوئەدان. نەترسى و پئوئەدان و پئوئەنان لە ناوئەكان و وشەكان و ئەدەبەكان بۆ من بوو وشەيەكى پائەدار، دروست بە پئىچەوانەى وشەى پارئز كەردن لە ئەدەبى قورئاندا. لە قورئاندا خاى مەزن دەفەرئىت كە ئائەتەكان بە وردى و ئەسپائى بخوئىنەو. لە حوجرە كە ئەو رستەى قورئانەى بە من دەبەخشى، هەولئى ئەوئەم دەدا كە كئىبەكان و نووسراوئەكان و وشەكان و رستەكان و بەرەمەكان بە خئىراىى بخوئىنەو، رئىك بە پئىچەوانەى خواستى قورئان بۆ خوئىندنەو. پئىدان لە خوئىندنەو بە ئەسپائى و رئزدايە.

"هەندئىك كەس وەك ئەو سەوزەئەن كە لە نئو پئسى گەورە دەبن."

لە دەورانى دەبئىرستان و حوجرە و زانكۆ لەگەئ دەستەئەك مەلا و مامۆستا بووم كە بە جوانى رپوئان وەك رئىنماكەرئىك لە رپووى من نەدەكەرد، ئەمە منى نائومئىد دەكەردەو. لە بئرمە كە رپوئىك لەگەئ مامۆستا فەربورزى لورستانى بووم و بەرەو دەرگەى حەوشى قوتابخانە دەچوئىن، من خۆم وەك قوتابئەك دەزانى و هەردەم چاوم لە دەمى بوو كە قسەئەك بكات و بۆ من بەها و دەورى هەبئىت، سرنجم لەسەرجم قسەكانى دەدا و بە جوانى گوئىم دەگرت. پاش ئەوئەى كە لە قوتابخانە چووئىنە دەرەو، بەدەم رپىگەوئە باسى كۆمەئناسى بۆ من دەكەرد. كە گەئىشتئىنە سەر جادەى سەرەكى دەمانەوئىست كە خاوحافئزى بكەئىن، سەئىرى منى كەرد و وتئى: تۆ باش واىە كە....

قسەكەى برى و بە پئىكەئىنئىك سەرى تەكاندا و خاوحافئزى كەرد و منى بەجئىئىشت. هەستم كەرد كە قسەئەكى بۆ وتن بۆ من هەبوو. نئىگەرانى و دلەپراوكئى منى گرت و بە بئركەردن گەپامەوئە بۆ مائەوئە. كئىفى كئىبەكانم لە ژوورەكە دانئا و لە ژوورەكە دەخولامەوئە و بئرم دەكەردەو كە مامۆستا دەئەوئىست چئى بە من بئئىت كە قسەكەى

برې و منى به جيټيشت!؟ کاترټميریک به دهوری خوم خولامهوه و بیرم کردهوه. پاش
ئوهوی که یهک ههفتهم به چاوه پروانی به سهر برد، بو ئوهوی که ماموستا فهریبورز
ببینم، به دلخوشی چووم بو قوتابخانه و له دهرفت و مهجالیک دهگه پام که
ماموستا فهریبورز له تهنیایی له گهل من بیت و قسه بکات. ههرچی که بهدوای
تهنیایی و دهرفته تیک دهگه پام سهر و دست و دهمی له گهل ماموستا و قوتابیه کانی
تر خهریک بوو. ههرچی به چاو ده مهویست که پی بگه یهنم ده مهویت که به تهنیا
قسه ت له گهل بکه م، هیچی له چاوی من پی نه گه یشت.

له زهنگی نیو وانه کان ماموستا فهریبورز له گهل ماموستایه کی تر به چاییه که وه
هاته دهره وه و له حهوشی قوتابخانه ده سوپرایه وه. ئهو ماموستا که له گهل ماموستا
فهریبورز بوو، بو چند خوله کی له گه لی بوو و ئهوی به جيټيشت. مهجالیک بوو
که یه خه ی بگرم که ههفته ی رابردوو ده یه ویست چی به من بلیت که نه یوت. نزیک
بوومه وه و به بی ئهوی که قسه بکات وتم: ماموستا ههفته ی رابردوو ده ته ویست
چی به من بلیت که نه توت و منت به جيټيشت (گتیکم کرد)... ئهو پوژه که
گه یشته مال هوه کیفی کتیبه کانم له زهوی دانی و کاترټمیریک بیرم له وه ده کرد که
تو ده ته ویست که چی به من بلیت که نه توت!؟ ئهم ههفته یه من بیرم له وه
ده کرده وه که تو ده ته ویست چی به من بلیت!!؟.

ماموستا فهریبورز سهیری منی کرد و دهم و چاوی گرژ کرد و بیری له ههفته ی
رابردوو کرد. ههرچی که بیری کرده وه هیچی به خه یالدا نه هات. سهیری منی کرد
و تی: شتیکی وام له بیر نایه ت... نازانم، هیچم له خه یال نیه!.

ئهو چیرۆکه و چند چیرۆکی وهک ئه وه له گهل مه لا و ماموستا کان وای کرد که له
دهمی پیده ر و به خشنده یی ماموستا کان نائومی د بیم، له وهی که به کورتی و پرونی
قسه یهک بو من بکه ن. به رده وام هه ولی ناسینی ناویکم ده دا که ناگی له من بیت
و به راستی و دروستی خاوه نداری من بکات.

ناوه کان و نووسه ره کان هه ریهک له وانه له گهل من به سه رهات و چیرۆکیکی
تایبه تیان هه یه. پائولو کوئیلو نووسه ریک بوو که بووم به خوینه ری کتیبه کانی،
پاشان ههستم به وه کرد که خویشی وهک خوینه ری نووسینه کانی بهدوای گهنج و
خه زانه یه کی نه کراوه له وشه کان و مانا کان ده گه پیت، بویه جاریک یه خه ی
ئهدهبی مه سیحیه کان ده گریت و جاریکی تر روو له میسر ده کات و ده میکی تر روو

له جادوگه رهکان دهکات. نهک تهنیا کوئیلو به لکو سادقی هیدایهت و کافکا و زوریک له ناوهکان خوین له پیش خوینهریان له گه رانن. هه ره هه مووی که سایه تیهکانی چیرۆکهکان له ته نیاییه کی سهخت و دژوار و تهنگ و به ستر او دا له گه ل نووسه ری چیرۆکه که ده چن و ده مینینه وه.

هه ر پیدانیکی گه وره له ته نیایی ده خولقییت، وهک پیگهی شیخ و په یامهینهر و فه یله سوف. له گوشه یه کی خاوین و خه لوهت، شوین و نیشان ده کاته وه. بو یه نه چزییت به گیانتان گه ر باسی خه لوهت ده که م، گه ر هات و وتم له په روه رده بو گه یشتن و گه یاندنی رسته کان پیویستی به خه لوهت هه یه. خه لوهت باشتیرین ئامیری په روه رده ییه. که سانیکی وهک ماموستا عه بدولکه ریمی موده رس و ناسری سوبحانی، نیچه ی ئالمانی، مارتین هایدگر، حافزی شیرازی، مه وله وی، وه زوریک له ناوهکان، خه لوه تیان کی شاوه. خه لوهت نیشانه ی پیوه یه، شوینکه وتنی خواستی که که په یوه نده به دلی مرۆقه. خه لوهت ده توانییت وهک خه لوه تی داپیرم بییت له گه ل خواهه کردنی هیزه²⁸، یان وهک شه ن کردنی سه ر خه رمان بییت، خه لوه تی شوان و مه ره کان بییت، یان خه لوه تی ده رویشه کان له ته کیه بییت، یان هه لاتن و یاخی بوون بییت. خه لوهت هاتنه ده ره وه یه له ژینگه ی رسته رۆژانه کان، رسته خومالیه کان، رسته ده ستر کرده کان، رسته پیشه سازی کراوه کان، رسته ژههرینه کان، خه لوهت به شوینیکی پاریزراو له ناوهکان و رسته کان ده ناسم. من پیداغری له سه ر ئه وه خه لوه ته ده که م. مرۆف له وه ده مانه ی خه لوه ته که ده توانییت فیری کیلان، وه شان، تهقان، شیلان، تاشین و ناسین، راوچیته ی وقومارچیته ی و بزگیری و خواهه کردنی وشه کان و رسته کان بییت. له وه کاته یه که ده توانییت زه مینه بو رزگاری له کویت و بهندی ناوهکان خواه بکرییت، وه به خواستی خواهی گه وره بونیاد و نه خشه یه کی تر دابریزییت.

هه رچون که پیدانهکان له ته نیایی و خه لوهت ده کرییت، هه روه ها لیदानه گه وره کان له ته نیایی و خه لوهت به نه وهکان و ناوهکان ده کرییت. سادقی هیدایهت له فلاتیکی شاری پاریس به توندی له لایهن وشهکان و رسته کانه وه لیڈرا و که سیش

²⁸ هیزه پیستی مه رومالاته که وهک کونه و مه شکه که ئاو و دو له خواهی ده کرییت، هیزه رونی مه رومالات تیدا هه لده گیرییت.

ئاڭاي لى نەبوو. نىچەي ئالمانى بە توندى لە سەروچاۋى دراۋە و نەخۇش و ھىلاک تەنيا رماۋو و پروخواۋە.

گۆچان لە شەو و پۆژدا

داپىرم لە نىۋەروانىكى ھاۋىنى بىنى، كە پەزەكانى داۋەتەبەر و بۆ مالى دەھىنايەۋە. گۆچانەكەي بەسەر شانى دانياۋو و تاۋ تاۋ دەيدا بەسەر پىشتى مەرەكان و رېگەي بۆيان ديارى دەکرد.

لە دىمەنىكى تردا، داپىرم بىنى كە لە شەۋى زستانى بۆ مالى كچەكەي دەچوو، گۆچانەكەي بە دەستەۋە بوو و چرايەكى بە دەستى تىرى گرتبوو. گۆچانەكەي بۆ ئەۋە بوو كە رېگەي بۆ ئاسان بكات و لە دەمى سەگ و ھەر ھاتىكى لەناكاۋە بىپارىزىت.

گۆچانى پۆژ بۆ دانەبەرى مەرۋمالاتەكان بەكار دەبرىت، بەلام ھەر ئەۋ گۆچانە لە شەۋدا بۆ پاراستنى كابرا خۆي بەكار دەچىت. ھەرۋەھا وشەكان و رىستەكان لە كاتىك بۆ مەرۋف خۆي بەكار دەچىت و لە كاتى تر بۆ كەسانى تر بەكار دەبرىت. شوپىن و كاتى پىدان و لىدان، زانستىكە كە لە تەۋان و شارەزايى خۋاي مەزنى، ۋە مەرۋف ھىزى ئەۋەي نىيە كە نەۋەكان بە لىدان و پىدان خاۋەندارى و پەرۋەردە بكات. بۆيە خۋاي مەزنى لە قورئان زۆر ئامازە بەۋە دەكات كە شەۋان لە تەنبايى و خەلۋەت يادىم بكنەن و سەر و مل دانويىن!

ۋشەي لىدان و پىدان دوو ۋشەيە كە لە بوارى گەياندىن و گەناندىنى نەۋەكان و ناۋەكان دەۋرى ھەيە. ئەۋ دوو ۋشەيە كارى پى دەكرىت و بەردەوام لەگەل نەۋەكان و ناۋەكان دەسوورپىتەۋە. ھەر ۋشە و وىنە و چىرۆكىك كە لە ژيانى ھەريەك لە نەۋەكان دەخولقىت و دەزىت، دەۋرى پىدەر و لىدەرى ھەيە. نەۋەكان و ناۋەكان دەتوانن كە بە ناۋى خۋاي مەزنى خاۋەندارى بكنەن و دەست و دەمىان بەسەرياندا زال بكنەن و بە خواستى خۆيان بەكارى بەرن.

" مەرۋف ھەر چى خەت و نەخشە دەكىشىت، پتر و خراپتر نەخشە و رېگاكان لە خۆي تىك و پىك دەدات."

پهروهرده و پهروار

پهنا به ناوی خوای مهزن دهبهم له شهړې ناوهکان. به ناوی خوای مهزن دهست و گیان پې دهکه م.

وشه‌ی پهروار، وشه‌یه‌کی لادیییه له ناوچه‌ی دهشتی زه‌هاو، که شوانه‌کان و مه‌رداره‌کان به کاری ده‌بن. ئه‌و که‌سانه‌ی که ده‌سته‌یه‌ک مه‌ریان هه‌بیټ که بو ئه‌وه پرایبگرن که گوشت بگریټ و پاش ئه‌وه که قه‌له‌و بوو بیفرۆشن، ئه‌وه پې ده‌لین که بو په‌روار پراگیراوه. شیوه‌ی به‌خیو کردنی ئه‌و مه‌رانه ئاوه‌هایه که خاوه‌ن مه‌ر بو ماوه‌ی چند مانگ به به‌رده‌وامی خاوه‌نداری ئه‌و ده‌سته له مه‌رانه ده‌کات. تایبه‌تی ده‌روده‌شتیان پې ده‌کات و گز و گیای باشیان پې ده‌دات و دان و ئاوی باشیان پې ده‌دات و جیایان ده‌کاته‌وه له مه‌رپومال‌ته‌کانی تر. په‌روار ده‌وره‌یه‌کی تایبه‌تیه که خاوه‌ندار ده‌ست و چاوی له‌سه‌ر ئه‌و ده‌سته له مه‌رانه‌یه که به‌خیویان ده‌کات. شوانه‌کان و یان ئه‌و که‌سانه‌ی که مه‌رپومال‌ت بو په‌روار راده‌گرن، ده‌توانیټ که له‌به‌ر نه‌داری و هه‌ژاری بیټ. زور که‌س هه‌بوو که بو ئه‌وه‌ی سوودی‌ک بکات و به‌پاره‌یه‌ک بگات بو ماوه‌ی چند مانگ به‌رده‌وام ده‌سته‌یه‌ک له مه‌رپه‌کان به‌خیو ده‌کات و له‌کوټایی پاش ئه‌وه که قه‌له‌و بوون و گوشتی باشیان گرت، ئه‌وه بزگیر²⁹ ده‌هیننه‌سه‌ریان و ده‌یفرۆشن.

له‌ئو ماوه‌ی که من له ده‌شتی زه‌هاو بووم، زوربه‌ی خه‌لک مه‌رپومال‌تی په‌رواریان بو قازانج و پاره و سوود راده‌گرت. دنکه که‌سانیک له زه‌هاو هه‌بوون که مه‌رپومال‌تی په‌رواریان بو قوربانی کردنی وه یان بو به‌خشین راده‌گرت. ئه‌و دنکه که‌سانه‌ی که مه‌رپومال‌تی په‌رواریان بو خو‌شیه‌کانی خو‌یان راده‌گرت، که‌سانیک بوون که خاوه‌ن زه‌وی و زاری تایبه‌تی خو‌یان بوون و بیمنه‌ت بوون له‌وه که پېویستیان به‌جا³⁰ کرینی خه‌لکی تر بیټ، یان که‌می گزوگیایان هه‌بیټ. ئه‌وان جاری باشیان بو مه‌رپه‌کان دیاری ده‌کرد و دانی باشیان بو‌یان دابین ده‌کرد و ئاوی

²⁹ _ بزگیر یان جامباز به‌که‌سیک ده‌وتریټ که کاری کرین و فرۆشتنی مه‌رپومال‌ت و ئاژه‌له‌کان ده‌کات.

³⁰ _ جاړ به‌زه‌وی گه‌نم ده‌لین پاش ئه‌وه‌ی که دره‌و کرابیټ. جاړ مه‌به‌ست پاشماوه‌ی پووش و گیا وشکه‌کانی پاش دره‌و کردنی به‌ره‌مه.

پاکیان دهنیایه بهردهم مه‌ره‌کان و هه‌گه‌ریان³¹ ده‌کرد له‌وه که نه‌خۆشی و دهد و ئازه‌له‌کانی تر کیشیه‌یان بۆ دروست بکه‌ن.

به پیچه‌وانه‌وه ئه‌و که‌سانه‌ی که مه‌پومالاتی په‌رواریان بۆ پاره و قازانج راده‌گرت، زۆر مه‌ترسی و که‌می و کیشیه‌یان بۆ دروست ده‌بوو. کابرایه‌کم دهناسی که ده‌سته‌یه‌کی کاوپی شه‌کی راگرتبوو که قه‌له‌ویان بکات و له بازار پیا‌نفرۆشیته. ئه‌و کابرا په‌له‌ی ئه‌وه بوو که وه‌زی پاییز بگات و کاتی ئه‌وه بیته که کاو‌ره‌کان بیاته بازاروه. کیشیه‌ی ئه‌و کابرا ئه‌وه بوو که دان و گژ و گیا و جار و سروتی³² به باشی له‌به‌ر ده‌ست نه‌بوو، بۆیه زۆر هه‌راسی ئه‌وه‌ی هه‌بوو که له کاتی ته‌واو بوونی هاوین و سروت و جار‌ه‌کان به ریژه‌یه‌کی باش تی‌ریان نه‌کات و گوشت نه‌گرن. ئه‌و کابرا دوایی به کابرایه‌کی زیانیکه‌ر له نیو‌خه‌لک ناسرا.

ئه‌و که‌سانه‌ی که مه‌ر و کاو‌ر بۆ په‌روار ده‌هینن و ده‌یان‌ه‌ویته که بی‌فرۆشن هیچی تریان بۆ گرنه‌ی، جگه له‌وه نه‌بیته که کاو‌ره‌کان گوشت بگرن و پشتیان پر بیته. به‌لام ئه‌و که‌سانه‌ی که کاو‌ری په‌روار بۆ قوربانی و به‌خشین و جوانی به‌رده‌رگی ماله‌کانیان راده‌گرن، ئه‌وانه زه‌مینه و ژینگه‌ی ئه‌وه‌یان تی‌دا هه‌یه که دانی باش و کای زۆر و گژ و گیان تازه و خاوی‌ن له به‌رده‌می کاو‌ره‌کان بکه‌ن و به جوانی خاوه‌نداریان بکه‌ن.

کاو‌ری په‌روار وینه‌یه‌کی باشه بۆ ئه‌وه‌ی که نه‌وه‌یه‌ک بۆ په‌روه‌رده کردن باس بکه‌م و ئه‌وه به‌ده‌ربخه‌م که ناوه‌کان وه‌ک خاوه‌نداره‌کان، نه‌وه‌کان بۆ چ خواستی‌ک په‌روار ده‌که‌ن وه یان په‌روه‌رده‌کان بۆ چ مه‌به‌ستی‌ک نه‌وه‌کان په‌روار ده‌که‌ن؟.

په‌روه‌رده و په‌روار دوو وشه‌ی کوردیه که له یه‌ک ریشه‌وه هاتووه و ده‌توانن که به ئه‌و ریشه‌وه یارمه‌تی من و خوین‌ه‌ر بده‌ن که کاو‌ره‌کان و نه‌وه‌کان بۆ په‌روار و په‌روه‌رده باشتر بناسینه‌وه.

³¹ _ هه‌گه‌ر کردن، ئاگادار بوون.

³² _ سروت، خه‌لکی ئاواپی پاش ئه‌وه‌ی که گه‌نم یان به‌ره‌مه‌کانی تریان له زه‌وی دره‌و کرد، له کاتی‌کی تر ده‌گه‌رینه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی که گیا وشکه‌کانی پاشماوه به‌ره‌مه‌ دره‌و‌کراوه‌کان کۆ بکاته‌وه. سروت بۆ گرتنه‌وه‌ی خشت یان بۆ کار کردن به کار ده‌چوو.

لهدهورانيک که من و دهستهی زور له فهقیکان چووین بو حوجرهی موحهممه د ئیقبالی لاهوری ههریهک له ئیمه له بنهماله و باوک و تویهکی جیاوازهوه هاتبوو. حوجرهی ئیقبالی لاهوری، قسهکانیان و خواستهکانیان تیکهله بوو، لهگهله ئهوهشدا من دهمزانی که ئهوانه ئیمهیان بو چ مهبهستیگ دهویت. ماموستا مهنسوور که مهلایهکی تازهکار بوو، قسهیهکی کرد که من بهو قسهیه زوریک له قسهکانی تریم دهرهینا. ئهم ماموستا بهریزه وتی: بهشکه کهسیکی وهک غهزالی تان تی بکهویت.

ئهو قسه ئهوه دهگهیهنییت که ئهوان وهک بهرپوهبهرانی حوجرهیهک دهیانهویت که مروقی زانا دروست بکهن و ئومید و خواستی ئهوهیان ههیه. گهر سرنج له بهرنامهی دهروونی حوجره بدهین، هیچ پهله له فهقی ناکهن که کتیبهکان بگوزهرینییت و تهواوی بکات. مهبهستم ئهوهیه که به پیچهوانهی پهروهدهی مروقی که دهوره و پیگه و ناوهندهکان دیاری دهکات و قوتابی دهبییت که سالانه تییدا گوزهر بکات، ئهوه له بهرنامهی حوجرهدا نهبوو. بهرنامهی حوجره ئهوه بوو که کومهله کتیبیکیان دیاری کردبوو که فهقی دهبییت که بیخوینییت و لهگهلی ئاشنا بییت، ئیتر پهلهی کاتیان له فهقیکان نهدهکرد. یهکیکی تر له تایبهتمهندیهکانی حوجره ئهوه بوو که جوهره ریئوینییهکیان دیاری کردبوو که فهقیکان دهبوو رهچاوی بکهن. بو نمونه ههر فهقییهک بوی ههبوو جگه له کاتی خویندنی قوتابخانه ههفتهیهک دوو جار له حوجره پرواته دهرهوه. ئیتر بومان نهبوو که ههر شهویک له شوینییک بین وه یان به خواستی خومان هات و چو بکهین.

خالیکی تر که لهو دهورانه بههای ههبوو ئهوه بوو که ماموستاکان دهیانهووت ئیمه موسولمانییکمان دهویت که پهیهوهندی لهگهله بهشهکانی تری کومهلگا وهک زانکوکان و ناوهندهکانی تری زانستی ههبییت و تییاندا بهشدار بییت. ئهم خاله ئهوه دهردهخات که ماموستاکان دهیانهوویست که کویهک موسولمان بهرهم بهینن که له ژیانی کومهلگا دهوریان ههبییت، وهک ماموستا و موهندیس و دکتور... لیروهویه که ئهوان خواستی ئهوهیان تییدا ههبووه که نهوهیهک بهرهم بهینن که وهک ئهو کابرا بییت که له ههژاری کاوړ پهروار دهکات، بو ئهوهی که پارهیهک به دست بهینییت. ههروهها ئهوه لییان بهدهردهکهویت که خواستی ئهوهیان تییدا ههبووه که چهند نهوهیهک پهراور بکهن بو ئهوهی که له نیو کومهلگا دهوریان ههبییت.

که‌وايه له قسه و باسه‌کانی حوجره و مامۆستاگان یه‌ک خواستیان نیه، به‌لکو له لایه‌ک ده‌یان‌ه‌وێت که کۆمه‌لگا به تاکی موسولمان پڕ بکه‌نه‌وه وه له لایه‌کی تر ده‌یان‌ه‌وێت که به په‌روار کردنی ده‌سته‌یه‌ک فه‌قی، ناوی زانا و ئه‌دیبیان لی بخولقیین.

له زانکۆی سه‌لاح‌ه‌دین که ناوه‌ندیکی گه‌وره‌ی مروّقی و په‌روه‌رده‌ییه، ئه‌وه‌ی که دیار بوو، خاوه‌ندارانی حکومه‌تی هه‌ریمی کوردستان نه‌وه‌یه‌کیان ده‌وێت که وه‌ک کاوپی په‌روار، خاوه‌ن که نه‌داری ده‌رباز بکات. حکومه‌ت و وه‌زاره‌ت، نه‌وه‌یه‌کی ده‌ویست که ببنه به هێزی ئیداری و حیزبی، له ده‌زگا و ئیداره‌کانی کوردستان ئاوه‌دان بکه‌نه‌وه. قات له‌به‌ر بکه‌ن و به‌ بۆین باخ ببن به هیمای کۆمه‌لگه‌یه‌کی نوێ کوردی که خاوه‌ن ده‌سته ده‌سته به‌پۆه‌به‌ران و کارمه‌ندانی ئاماده‌یه.

حکومه‌تی هه‌ریمی کوردستان به‌ پڕۆژه‌ی تواناسازی نه‌وه‌کانی کورد له باشووری کوردستان که ده‌سته ده‌سته قوتابیانان نارد بۆ ولاتیان ده‌روه‌ه که له بن ده‌ستی په‌روه‌رده‌کانی تر ببن به‌ شاره‌زا. خواستی ئه‌وه‌ی له بنه‌وه‌یه که نه‌وه‌کان بۆ خواسته‌کانی خۆیان په‌روار بکه‌ن و پێیان بگه‌یه‌نن. دیاره ئه‌م جوّره پڕۆژانه ته‌نیا کوردی نیه و زۆریک له خاوه‌نداره‌کانی تری وه‌ک فارس و تورک و عه‌ره‌ب، نه‌وه‌کانی خۆیان ناردووه بۆ زانکۆ و ناوه‌نده‌کانی پڕۆژاوا که به وشه و پرسته‌کانی ئه‌وان ئاشنا ببن و بگه‌رینه‌وه بۆ ولاته‌کانیان و ببن به‌ به‌پۆه‌به‌رانی دام و ده‌زگا‌کانی نوێ کۆمه‌لگه‌یه‌ک که خاوه‌ندارانی نوێ خاوه‌نداری ده‌که‌ن.

له ماوه‌ی چه‌ند سالیک گه‌لێکی زۆر فه‌رمانبه‌ر و کاربه‌ر و ده‌رچووی زانکۆ و په‌یمانگا‌کان وه‌ک هێزی ئاماده‌ی پۆشنبیر به‌ بونیادی کۆمه‌لگه‌ی نوێ قات و جلی ئیداریان له‌به‌ر کرد، بۆ ئه‌وه‌ی که کار بکه‌ن و ژیا‌نی خۆیان دا‌بین بکه‌ن.

ده‌سته‌یه‌ک له خاوه‌نداره‌کان قوتابی تایبه‌تی ده‌نی‌رن بۆ ده‌روه‌ه بۆ ئه‌وه‌ی که به‌ خواست و دلی خۆیان په‌روه‌رده ببن. ئه‌و جوّره په‌روه‌ردانه، وه‌ک ئه‌و کابرایه‌یه که کاو‌په‌کان بۆ قوربانی یان به‌خشین و خواسته تایبه‌تیه‌کانی خۆی به‌ کار ده‌بات. به‌لام ئه‌وه بۆ من پوونه که په‌روه‌رده‌کان و حکومه‌ته‌کان و خاوه‌نداره‌کان نه‌وه‌کان بۆ په‌رواریک راده‌گرن که له هه‌ژاری و نه‌داری و گرفت‌ی ژیا‌ن بیانیاری‌زیت.

له دريژي ئهه چهند ساله كه قوتابي و فهقيم بيني و لهگهل ئهه كهسانه ههلسوكه وتم كرد، ئهوهه بؤ بهدهركهوت كه پهراوريكي تاكانهش له ئارادايه كه نهوهكان خوځيان به خواستي خوځيان به دواي دهكهون. له حوجره دا چهند فهقييهك تهواني ئهوهيان ههبوو كه له ولات برؤنه دهرهوه، بؤ ئهوهي كه پهره به خوځندن بدن و زانست و تهواناكانى خوځيان گهشه پي بدن. خواستي ئهوانه له دهرهوهي بهرنامه و دارپشتنهكانى مهلا و مامؤستاكان بوو. ئهوانه له بهر بارودؤخيكى گونجاو پرويان له ولاتانى تر كرد، بؤ ئهوهي كه بگهن به رادهيهك كه خاوهندارى خوځيان بگهن. ئيتر زؤربهي فهقيكان به دواي ئهوه كهوتن كه ئيدارهكان پي بگهنهوه و پارهيكه به دهست بهين و ژيانيان له ههژارى دهربهين.

ئهو كابرايه كه خاوهن زهوى و زار بوو و كاوپهكانى بؤ قوربانى خوځى به كار دهبرد، مال و دلى، ئاوهدانى زورى تيدا بوو. وينهى بهر دهركى مالى جوان بوو و مندالهكانى له زور شت بى منته بوون و ئاغايهتيان پيوه ديار بوو. بهلام ئهوه كهسهي كه كاوپهكانى بؤ دهربازبوون له ههژارى به خيو دهكرد، دل و مالىان هي ئهوه نهبوو كه چايهكى لهگهل بخويت.

زور جار ههوالى ئهوه ههبوو كه كهسانيك له شهواندا مهرومالاتهكانيان دهكهنه نيو خهله و جارى خهلك و تيريان دهكهن. به ئهوه جوړه خهلهخوريانه دهيانوت زيانى. كاوپر چووزانيت كه ئهوه زهويه كه لى دهخوات هي خهلكى تره يان نه؟! ئهوه كاتهش كه كاوپر له مهيدانى فروشتنى ئازهل بقارپينيت، بهو قاراندنه، نازانريت كه به چ كا و گيايهك گهوره بووه!؟.

ليريه كه من ئهوه بهدى دهكهه كه نهوهكان كه به پروژهكان و پيلان و پلانكان پهوانه ئيران و ئينگليس و پروسيه دهكهن، وهك ئهوه كاوپرانه كه خاوهن به شهو تيريان بكات. ههروهها ئهوه نهوانه نازانن كه تير بوونى ئهوان به وشهكانى ئهوم و ئهوه، گوشتيكى پاكى لى ناكهويتهه!.

بهسهرهاتى من و ههلهچوونم بهرانبهه به حوجره و زانكو و زمانى ئينگليزى و ئهوهي له وشهكانى ئينگليزى دهكهويتهوه، باس له دهروونى كهسيك دهكات كه نه مهيشت كهس بؤ خواستهكانى خوځى پهروارم بكات و ئهدهبى ناحهقم پي بهدهرخوارد بدات.

له دهورهیهک که من له شاری سهرپیل بووم سهلهفیهکان لهوئ بوون و زور لهگهل من قسهیان دهکرد و منیان بو ئهدهبی خوئان بانگههئشت دهکرد. باسی جیهاد و شهر و عیبادتیان دهکرد. ئهوه که خوئش بوو به لای منهوه، ههستم دهکرد که من و ئهوان نزیکیهکمان لهگهل یهکدی ههیه. له ههمان کاتدا که دؤستی ئهوانم دهکرد، کتیبهکانی سادقی هیدایهت و نووسهره چهپهکانی ئیرانیم به دهستهوه دهگرت. ئهوه بو من بوو پرسیاریک که یهخهی خوئم دهگرت، که من تووشی نفاق و دوورپوویی بووم و پاشهپوژ کیشهم بو دروست دهکات. ئهوکاته من لهوه دئنیای بووم و له دلهوه دهمزانی که قسهکانی نووسهرهکانی فارسی کاریگهری له من کردووه و زور سهخته که بیم به موجهدیکی شهپرکهری دژی کوفر و ئیلحادا!

ماوهیهکی خایاند تا ژههری رستهکانی فارس و سهلهفیه نیگهرانهکان له گیانم چوو دهروهه و لهشم له ئهدهبی ئهوان خاوین کردهوه. بهردهوام ههولئ ئهوهمدهدا که ناوهکان و وشهکان له دوورهوه خاوهنداری من نهکن و بو خواستهکانی خوئان پهروارم نهکن. لهوهش دئنیام که کاتیک مروف پهروهده یان پهروار دهبیئت، دهستهیهک له رستهکان و ناوهکان له دهم و دهستیهوه دیتهوه دهروهه که باس لهوه دهکات دؤست و دوژمنی لهگهل کئ ههیه و پهرواری بن دهستی کیه!

فردریک نیچه و سادقی هیدایهت و سهید قوتب و ناسری سوبحانی و زوریک له ناوهکان تر ههردهم تاکانه و تاقانه ههولیان داوه بو ئهوهی که له بن دهستی پهروهدهکان، پهرواری دهستی ئهم و ئهوه نهبن و ئازاد و پهها به دواي خواستهکانی دهروونی خوئان بکهون.

گول و ماسی له پهرواردا

جگه له پهرواری مهر، گول و ماسی وهک دوو ناوی تر به دهستی خاوهندهارهکانهوه، پهروار دهکرین. ئهوه گولانهی که پهروار دهبن، ریشهیان له خاکیکی بهستراودا دهمینیتهوه. پهگ و ریشهی گول جوولیهکی پهها و ئازادی نیه.

ههروهها ماسی له پهرواردا، خاوهن گهردش و ئازادی له سووران و گهراندا نیه، بهلکو له ههوزی بهستراوی ئاودا بهستراو دهمینیتهوه و بو خواستی خاوهندار به کار دهچیت. ماسی ئهگهر دهمی لیدهر و ههپهشهکههر له دهوری نهبیئت، تهوان و هونهری سووران و گهران و گهردشی خیرا فیئر نابیت.

ههروهك گۆل و ماسى پهروار، نهوهكانى مروّف له بندهست و بهردهستى ناوهكاندا،
پيشهيان وهك گۆلى پهروار ئازاد ناچيّت، وه سهريان وهك ماسى گهردىشى رهها و
خيّرا ناكات. بهلكو وهك مهړ له جياتى ئهوهى كه پيشهيان خاك بدريّت، دووگ³³
بوّ خويان پان و گهوره دهكهن، وه وهك مهړ سهروچاويان گيژ و تهپاو دهبيّت. ئيتر
ئهدهبى دهست و گوچان ديّته كار و كايهوه!.

هيزه ناديارهكانى پهروهده

خالّيكى گرنگ كه بههاى ههيه، باسى پهروهده و پهرواريكه كه نابينريّت و
بونياديكى ديارى نيه و وانهى نيه، بهلام تهوانيكى زورى ههيه كه نهوهكان
پهروارى دهستى خويان بكات. باس له ئهوه دهستانه دهكهم له ديار نين و وهك
دهستى پهروهدهيى خهلك و شهيتانهكان و ئهوه پهروهردانه كه له دوورهوه
نهوهكان دهخهنه ژيّر كاريگهري خويانهوه.

له حوجره باسى ئهوه زور باو بوو كه پاش ئهوه ديپلۆمى قوتابخانهى فارسىيان
وهرگرت ئهوه كاته چى بكهن و چى بوّ خويان دهستنیشان بكهن. شهويك له كۆى
فهقيكان دانيشتبووم كه باسىيان دهكرد و قسهيان دهكرد، ئهوهش ئهزانين كه له
هر كۆيهك كهسيك يان چند كهس قسهكانيان دهورى زورى ههيه و ئهوانى تر
زور پرويان تيدهكهن. يهكيك له فهقيكان وتى: به خوا ئهگهر ژيانى خومان بدهين
به دهستى ئهم مهلايانهوه ههموومان دهكهن به برنج فروش... (پيكهنى و دهستى
بهسهر چوكى دها و بهردهوام بوو) چند مهلايهك له شارى سهريپل
عهربانهيهكيان سهندوو و كيسهيهك برنجيان له سهري ههلهپشتوو و به كيلو
برنج ئهفروش، ئهوه ژيانه كه ئيمهش بكهن به برنج فروش!؟.

فهقييهكى تر كه باوكى گوشت فروش بوو وتى: ئيوه لهو روژهى كه هاتون بوّ ئهم
حوجرهيه، به تيىرى دلى خوتان گوشتتان خواردوو!؟ ئيوه رهنگ له پرومهتتان
نهماوه، ئهم مهلايانه هه ماست و خهيارمان پيدهدهن (فهقيكان بزگه و پيكهنين
گرتيانى، كرديان به ههرا، و فهقيكه بهردهوام بوو) جار و بار كه گوشتيك به ئيمه
دهدهن دهچن ئيسكى مانگا به بى گوشت دهكرن و شلهيهكى لى دهنيّن، بهس بوّ
ئهوهى كه بوّن و تامى گوشت بگريت!.

³³ _ دووگ يان دوو يان كلك، كه له مهپدا هه چهوريه.

فهقیکان هه رهه موویان پیکه نین و کردیان به ههرا و ژووره که یان شله ژاو کرد.

ئهو جوړه باسانه هه ره له خوځانه وه باس ناکریت، ئهو جوړه قسه و باسانه له هاوینی هه ره همان سالدا وای کرد که دهسته یه که له فهقیکان واز له خویندن بهینن و هه ریه که له وانه به دواى کار بکه ون یان له و بابته تانه ده یان خویند که له دوا پوژدا داهات و پاره یه کی لی ده که ویتته وه. چه ند سالی نه برد که زورینه ی فهقیکان وازیان له و خویندنه هیئا و چوونه وه بو نیو ئهو دهسته په روه رده ییه که به رده وام به بی ئه وه ی که دهستی خو ی دهربخات، ریگه یان بو دیاری دهکات و به خو یه وه خه ریکیان دهکات.

دهسته یه که له فهقیکان له حو جره کان به دواى دهرسی مه لایه تی ده که وتن، نه ک له بهر ئه وه ی که دین ئاوه دان بکه نه وه، به لکو له بهر ئه وه ی که داهات و پاره و پیگه یان له وئ به ده ست ده گه یشت. ئهو جوړه که سانه له دم و پومه تیانه وه دیارن که ئیسلام و حو جره به خپویان دهکات و ئیتر هیچ جوړه په رواریکى تاکه که سی له پشته وه ی ئهو مانه وه یانه له حو جره دا نیه.

په روارى کاور ئه وه یه که خاوه نیک بو خواستیکى تایبه تی خو ی ژینگه یه کی تایبه تی دروست دهکات و به خپو و قه له وى دهکات. په روارى نه وه کان ئه وه یه که خاوه نیک ژینگه و زه مینه ی ئه وه بو نه وه کان خو ش بکات که به خواست و به وشه و پرسته کانى خو ی به خپویان بکات. پرونتر، خاوه نیک هه یه که ژینگه و زه مینه یه که بو نه وه کان زینه ت دهادت و ده پرازینیتته وه. هه ر ناویک که ناوی گرتووه له بن دم و دهستی ناویکی تر ئیسکی گرتووه. ده لپن که ئیبنی قه می جه وزی له شاگرده کانى ئیبنی ته میمه بووه. ئیبی قه می به ئیبنی ته میمه ده ناسینه وه. هه ردوویان به پرسته کانى قورئان ناویان به رز کردووه ته وه.

کاتیک که ناوی مارکس دیت، ناوی هگل دهرده که ویت، هه روه ها کاتیک که ناوی نیچه دیت، شوپنهاور ناوی دهرده که ویت. ناوه کان له قوتابخانه یان ناوه ند و کو یه کی تری ناوه کان ده زین. ناوه کان خاوه نداری نه وه کان ده که ن و هه ر ناویک به ناویکه وه پی گرتووه و له ریگه ی ناویکه وه ژینگه ی بو خو ش کراوه.

کی ژینگه ی ناسین بو نه وه کان زینه ت دهادت؟.

یه کییک له هه له کانی حوجره ئه وه بوو، که ده بووایه وانه یهک به ناوی شهیتانناسی دابمه رزینن بو ئه وهی که فه قیکان له تهوژمی هه ره شه کانی شه تیان و یاران شهیتان بپاریزرین. شهیتان له قورئان سویند ده خوات که له بهروداوه هیرش بکاته سه ر مروّف و فریوی بدات. فه قیکان له حوجره له بهر هیرشه کانی شهیتان و یاران شهیتان، بی دهنگ مابوونه وه. له شوینیک که باسی ئه ده بی قورئان ده کات، باسی گه وره ترین دوژمنی قورئان ناکریت و به های پی نادریت، سهیره!؟.

له م به ندینخانه که تیدام، منیش وهک په یامهینه ری گه وره ئیبراهیمی دوستی خوی مه زن، درودی لی بیت، چه ند پرسیار و هه ستیک گرتمی که به هایه کی زوری هه بوو. ئیبراهیمی دوستی خوا کاتیک که مانگ ده بینیت، ده یکات به خوی و کاتیک که مانگ ده نیشیته وه، ده لیت که هزم له خویهک نیه که بنیشیته وه. کاتیک که خور دیت، خور ده کات به خوی خوی، وه کاتیک که خور ده نیشیت، ده لیت که هزم له خویهک نیه که ده نیشیته وه. له ئه جامدا ئیبراهیم ده گات به ناوی خوی مه زن و پرووی له پیگهی خوی مه زن ده کات. خویهک که وهک مانگ و خور نانیشیته وه. هه روه ها من وتم: ئه گه ر زانست و ناسین به حوجره و زانکویه، ئه وه من له به ندینخانه م و دم و دهستم به کتیبخانه و حوجره و زانکو ناگات!. وتم: ئه وه وازم له وانه هیئا. وتم: ئه گه ر زانست به ماموستا و وانه و کات و ژینگه یه!؟ ئه وه من له به ندینخانه م و دم و دهستم له هیچانه وه نزیک نیه!. وتم: ئه وه وازم هیئا. وتم: ئه گه ر زانست و ناسین به هیلاک کردنی له ش و چاو و کتیب خویندن و نوسین و پینووس و ژن نه هیئان و دوور که وتن له پیداوایسته کانی گرنگی ژیا نه!؟ ئه وه من به بوون و نه بوونی ئه وانه وه هیلاک و ماندوو و نه خویش بووم!. وتم: ئه وه وازم هیئا.

من وهک ئیبراهیمی په یامهینه ر پروم له ناوی خوی مه زن کرد و وتم: ئه ی خوی به خشنده ی بالآ ده ست، پروم له هه ر شوین و ناویک کرد، ناته وان بوون که ده هوئی³⁴ دهستی من پر بکه ن و تنی دل و دهروونم بشکینن و له سهختی و تهنگانه ماموستایی و خاوه نداری من بکه ن، خوی دلوقانی من، له م به ندینخانه یه وه هاوار

³⁴ _ ده هو، جوړیکی گوهره ی گونیه یه که تابه ته به کیشانی کا و سروت. ده هو له دهسته یهک گونیه دروست ده کریت. خه لکی ئاواپی ئه وه به دهستی خویان دروست ده که ن.

دەبەم بۆ ناوی بەرز و پیرۆزت که خاوەنداری من له ئەستۆی خۆت وەر بگره و بە وشەکانی خۆت بەخێوم بکه.

له راستیدا من خاوەنداری خۆم دا بە دەستی خۆی مەزنهوه و جگه له ناوی بەرزى نەبیت قسه له کەس وەرناگرم و بەها بە قسهکانی کەس نادم. لێرهوهیه که قوتابی و فەقییهکی وهک من لهو قۆناغه دەچیتە دەرەوه که وانەکانی له بینا و بونیادی حوجره و زانکۆ بخوینیت و مامۆستای جۆراوجۆری هەبیت و هەریهکهو قسهیهکی بۆ بکهن و هەریهکهو کتیبیکی پێ بناسین و بە رێگهیهکدا سەری بسوورین.

ئەوهی که بۆ خوینەر دەبیت بەهایهکی زۆری هەبیت، دەبیت بچیتە ناوهرۆک دلی ئیبراهیمی دۆستی خوا و ناوهرۆک ئەو پرسیارانه، بۆ ئەوهی که وهلامهکانی بدۆزیتەوه، که ئیبراهیم چ جۆره خواجهکی دەویست و دلی چی تیدا هەبوو که ئاوهها یهخه مانگ و خۆری دهگرت و خواکانی لیک دهدايهوه؟! دەبیت که خوینەر ئەوه بزانییت که ئیبراهیم پرسیاری رووت و بی هەستی نەدەکرد، بەلکو وهک کهسێک که یهخه دهگریت و داوا دهکات، ئاوهها بوو. پەڕیشانیهک له دەررونی ئیبراهیمی دۆستی خوا دیاره. هەر وهها دەبیت که ئەو پرسیاره له لای خوینەر دروست بیت که بۆ من دهلیم که دههوی دەستی من به قسهکانی حوجره و زانکۆ و ناوه مروقیهکان تیر و پرنهدهبوو و ناویکم دهویست که هاوپی و گهوره و یار و دهستگر و پشتگری هەمیشهیی من بیت!؟.

فارسهکان و فەرهنسیهکان

پهنا به ناوی خۆی مەزن دەبەم له شهري ناوهکان. به ناوی خۆی مەزن دەست و گیانم پێ دهکەم.

سولهیمانی پهيامهینەر که نامه بۆ کۆشکی بلقهیس دهنوو سی٣٥، پێیان دهلێت که لووتبەرز مەبن و موسولمان وەرن بۆ لای من. ئاوهها قسه کردنیک بهس له دین دهوهشی٣٥ که یهکه م شت فرمان دهکات که موسولمان وەرن بۆ لای من، دووهه م شت

³⁵ _ انه من سليمان و انه بسم الله الرحمن الرحيم الا تعلقوا على و اتوني مسلمين (نمل ٣٠_٣١)

ئەوھىيە كە سولەيمان بە شكۆيەوھ فرمان دەردەكات. ئەدەبى دىن لەگەل مروف دانىشتن ناكات بۆ ئەوھى كە تىبگەيەنيت. يەكەم شتەكان كە باسى ليوھ دەكات، ئەوھىيە كە مروف ناتوانيت كە لى تىبگات و هيچ زەمىنەيەك بۆ شل كردن و شى كردنى خواستەكانى دىن بوونى نيە. دىن گەر زور گالە گالى لەگەل بكەيت و بە ئايەتەكانى سوورەتى رەحمان و نور نەسلىمىت و نەسلىمىت، ئەوھ باسى جەھەننەم دەكات و ھەپشە لە لەشى مروفى دەكات. ليرە من دەمەوئىت باسى ئەوھ بكەم كە دىن ھىزىكى گەورە و فراوانى ھەيە بۆ ئەوھى كە سەر و گەردنى مروف كەج يان كەچ بكات. پستەكانى دىن و ئەو تەوير و باسانەى كە دىن دەيكاتەوھ زور ئالوز و سەيرە، تەوانى ئەوھى ھەيە كە مروف گيل بكات يان بيكات بە ژير و پربەريك يان سەر و پوومەتى بۆ ھەميشە گەردان و لە سووران بەيلىتەوھ. دىن يەكەم وشەيەك كە فرمانى لەسەر دەكات وشەى ئيمان يان بپروايە. پەرورەدى دىن بە وشەى ئيمان دەكرىتەوھ. بەلام پەرورەدى مروفى يان ئەوھى كە مروفى رينسانس و مودرنىت گەشەى پى دەدات، وشەى تىگەيشتن و كردنەوھىيە. كەوايە ئەوھ لە لای خوتان ديار دابنن كە دىن بە وشەى بپروا دەست پى دەكات و مروف بە وشەى تىگەيشتن پەرورەدە دەكاتەوھ.

بپروا پرسىكە بەند و بەست و پەيوەست بە لەشە. زوربەى خەلك وشەكان لە رىگەى لەش دەچىت بۆ ھوشيان. پەرورەدى مروف بە وشەى تىگەيشتن، لەش لە ھوش جيا دەكاتەوھ. پەرورەدى مروفى وشەكان و پستەكان لە رى لەشەوھ بە ھوش ناگەيەنيت. پەرورەدى مروف ئاوەھى توانيوھ كە قسەكان و پستەكان بۆ ھوش بگەيەنيت.

وشەى بپروا كاريگەرى لەسەر تەواوى لەش دەنيت و لەش دەكاتە مولكى خوى و رەگ و ريشەى لەسەر مروف دادەكوئيت. پرسىار دەكەم ئايا ھەر ھەموو كەس زەمىنەى ئەوھى تىدايە كە بپروادار بىت و پستەكان بە ناوى بپروا لە گيانى دامەرزىت؟ وەك نمونە، فارسەكان لەشيان بۆ وشەى بپروا نيە. فارسەكان لە وشەى تىگەيشتن دەتوانزىت كە باسى بۆ بكرىت و بە گيانىوھ دەنیشيت. كورد پىچەوانەى فارسە، لە وشەى بپروا زورتر نزيكە و دەروونى بۆ ئەوھ دەبىت كە لە بواری بپروادا كارى پى بكرىت. فارسەكان وەك ئىنگليزەكان بە وشەى تىگەيشتن ئاسوودە و ئارامن. دەيانەوئىت تىبگەن، بەلام بەو تىگەيشتنە نايانەوئىت كە گووشار

له سهر لهشيان دروست بکات و برواداريان بکات. ئنجا من دهمهويټ که وشه‌ی هه‌لوه‌شانده‌وه يان تووچاندن باس ليوه بکه‌م بو ئه‌وه‌ی که وريا بن که من دهمهويټ له‌م باسه به چ رپيه‌کدا بچم.

له‌کردنه‌وه تا هه‌لوه‌شانندن

ئه‌ده‌بی مروټی به‌رده‌وام وشه‌کان له‌یه‌کدی هه‌لده‌وه‌شينيټه‌وه و پيکيده‌نيټه‌وه. ناوه‌کانی مروټی نه‌وه‌کان هه‌لده‌وه‌شينه‌وه و هيچ به‌رپرسياريه‌تيان به‌رانبه‌ر به نه‌وه‌کان نيه. ئه‌ده‌بی مروټی بو دوزينه‌وه‌ی شيواز و رپياز وه به‌هاوکاري ره‌خنه‌گرتن وهک ئامرازیک به‌رده‌وام قسه‌ی دهم و ده‌ستی ناوه‌کان و نه‌وه‌کان هه‌لده‌وه‌شينيټه‌وه.

هه‌لوه‌شانندن و ليکترازان و دابران و دوټان و له‌ده‌ستدان و له‌کيسچوون و تيټا چوون و شيواندن و شيته‌ل کردن و پرژاندن و هه‌لته‌کاندن و هه‌لدراندن له‌ئه‌ده‌ب و کومه‌لگا و بونياده‌کان باس له‌گرفت و کيشه‌ده‌کات. هه‌روه‌ها که‌سانیک کومه‌لگا پيکه‌وه‌ده‌نين، وه‌که‌سانیک وه‌ک ساحير و جادوگه‌ره‌کان کومه‌ل له‌يه‌کدی هه‌لده‌وه‌شيين. پرسى هه‌لوه‌شانندن له‌کاره‌کانی شه‌يتانی مه‌لعونه. به‌رده‌وام به‌في‌ل و مه‌کر و ته‌له‌که، هه‌ول ده‌دات که هه‌ر شتيک هه‌لبوه‌شينيټ و بيشيوينيټ. که‌وايه وريا بن که شه‌يتان خاوه‌نداری وشه هه‌لوه‌شان ده‌کات. ئه‌ده‌ب و نووسين و ناوه‌کان و نه‌وه‌کان يه‌کيک له‌و پووگه‌يانه‌يه که شه‌يتان هه‌ول ده‌دات له‌رپيگه‌يه‌وه نه‌وه‌کان له‌بنه‌کان و سه‌رچاوه‌کان و راستيه‌کان دوور بکاته‌وه و هه‌ليان بوه‌شينيټ. بو ئه‌مه‌ش به‌سه‌ره‌اتی خوټ به‌که‌لکه بو ئيوه:

سه‌رده‌ميک که من له‌حوجره‌ی ئيقبالي لاهوري بووم و کتيبه‌کانی سادقی هيدايه‌ت و نووسه‌ره‌کانی تر که فارسه‌کان بو فارسی وه‌ريانگيرابوو، وه‌ک کامو و سارتر و کافکا و نووسه‌ره‌کانی تر، من ئاشنا به‌و نووسينانه و ناوه‌پوکی ئه‌و نووسينانه بووم. له‌بیرمه که له‌گه‌ل دوستاندا سه‌ردانی پيشانگای کتيبی تارانم کرد و پيکه‌وه به‌ئوتومؤبيليکی تايبه‌ت چووین. پاش ئه‌وه‌ی که چهند روژ له‌تاران بووین، دوستانی من وتیان که بگه‌رپينه‌وه بو حوجره. من وتم: من له‌گه‌ل ئيوه نايه‌مه‌وه، ئيوه برپونه‌وه و من روژيکی تر دي‌مه‌وه. دوستانی من وتیان: گه‌ر کاريکت هه‌يه له‌سه‌رت سه‌بر ده‌که‌ين، پيکه‌وه هاتووین و پيکه‌وه ده‌گه‌رپينه‌وه.

من دەمەویست که ئەوان برۆنەو و خۆم بە تەنیا لە تاران پیاسە بکەم. وتم: من دەپۆم بۆ مالى ئامۆزاکەى باوکم، چەند پۆژى تر ديمەو.

دۆستانى من وتیان باشە و ئەوان گەپانەو بۆ پوانسەر.

پاش ئەوئەى که ئەوان چوون من و کورپى ئامۆزاکەى باوکم پیکەو لە تاران و پيشانگای کتیب پیاسەمان دەکرد و لەگەڵ یەکدی چەند پۆژى بەردەوام کاتمان دەبردەسەر. ئەم کورپە که لەگەڵ من بوو، نیوانى لەگەڵ دین جور نەبوو و لە بازنەیهکی دوور و دژ لە دین دەسووراپیەو. هەست و قسەکانى ئەو کورپە لە تاران لەسەر ئەو کتیبانە سەرچاوەى دەگرت که هەردووکمان خویندبوومانەو و ئاشنا بووین لە زۆریک لە ناوکانى فارس و پۆژئاو.

پاش ئەو چەند رۆژە، ئەو بەرەبەیانە که من دەمەویست بە تەنیا بگەریمەو بۆ پوانسەر، هەستیکی ناخۆشم هەبوو که دەچمەو بۆ حوجرە. کورپەکەى خزم باسى ئەوئەى کرد که: جاریک که لە بەردەمى ترمینالى غەربى تاران پیاسەى کردوو، ئوتوبووسیک هاوارى کردوو، ئاستارا... ئاستارا... ئاستارا، منیش بە بى ئەوئەى که پرسیار بکەم سورای ئوتوبووسەکه بووم و چووم بۆ ئاستارا، شەویک لەوئە مامەو و بۆ خۆم لە سنوورى ئیران و جمهورى ئازەربایجان لە قەراخى دەریا پیاسەم کرد و پۆژى دواى ئەو گەپامەو، ئاستارا لە کوئ و تاران لە کوئ!؟.

که ئەم قسانەى بۆ من دەکرد، لە مەیدانى ئازادى لە تاکسى دابەزین و منیش کەوتە سەرم که بە تەنیا بپۆم بۆ باکوورى ئیران و هەم ئەوئە ببینم و هەم زۆتر لە تەنیاى خۆمدا بمینیمەو. بە کورپى ئامۆزاکەى باوکم وت که دەمەویست سەردانى شارى رامسەر بکەم. ئەویش هیچ نکۆلى نەکرد و وتى: باشە، بپۆ!.

بە تەنیا سواری ئوتوبووس بووم بۆ باکوورى ئیران و هەر ئەو پۆژە، چووم بۆ شارى رامسەر و چەند شەویک لە شارەکانى رامسەر و لاهیجان و گیلان پیاسەم کرد و گەپامەو بۆ حوجرە. من تەواوى ئەو خۆ دوور خستەوانە و دابران و هەلۆشانى کوئ دۆستان و تەنیا مانەو، لە ئەستۆى ئەو نووسیانە دەخەم که فارسەکان و فەرەنسیەکان نووسیویانە.

ئەو دۆستانەى من که پیکەو گەپانەو بۆ پوانسەر، هەریەک لەوانە بە هۆى چەند کتیب و نووسینەو خۆیان تەنیا و دوور کرد. وردە وردە ئەو هەلۆشانە ئەوانى

وشهیهکی تر که له ئهدهبی فارسیهوه له نووسینهکانی ئالبر کامۆ بۆ من مایهوه،
 وشهیی فارسی پرسه. په رسه له ئهدهبی کوردی دهتوانریت به گهراڵی یان گهشتۆلی
 و بهرهلایی بوتریت. کهسیک که په رسه لیبدا تبه و کهسه دهلین که بۆ خۆی له
 دهرودهشت دهسوورپتهوه به بی ئهوهی که شتیکی تایبهتی بویت و به دواي شتیکی
 تایبهت بگهرايت. وشهکان کاری خویان دهکن. له بیرمه که له شاری کهلار له
 کوردستانی باشوور له مالی خزمیکمان بووم. سالی دووهزاروچار بوو. من
 چاوهروانی ئهوه بووم که ناوم له زانکۆی سهلاحهدين بپتهوه. ماوهی زیاتر له
 مانگیک له مالی خزمهکهمان مامهوه و پوژان بۆ خۆم لهوئ دهگهپام. پوژیک خۆم
 پپچایهوه که برۆم بۆ شاری سلیمانی. ژنهکانی خزممان وتیان نابیت که برۆی بۆ
 سلیمانی، تۆ هیشتا ناوت له زانکۆی دهرنههاتوو و دهبیت که دانیشیت. قسهکانی
 ئهوان کاری له من نهکرد و خواحافیزیم لهوان کرد و چووم بۆ شاری سلیمانی و له
 فندق سهلاحهدين ژووریکم به کرئ گرت و ههستهکانم زور خۆش و ئاسووده بوو.
 ئیواری ئهوه پوژه چووم بۆ سینهما سیروان و بلیتیکی ئهوه سینهمایهه کپی و چوومه
 ژوورهوه. بۆ ماوهی چهند ههفته له شاری سلیمانی بووم و پوژان بۆ خۆم له نیو شار
 و بازارهکاندا پیاسهه دهکرد و له چپشتهخانهکان خواردنم دهخوارد و به تهنیا
 دهگهپامهوه بۆ فندق و له هۆلی تهلهفیزیۆن لهگهڵ خهکی عههب و کوردی تر
 دادهنیشم. ئیتر زۆرم پپخۆش بوو که منیش ئاوهها به تهنیا بووم و چاوی کهس
 لهسهرم نیه. وهک کتیبی بیگانهی ئالبر کامۆ، گهنجیک لهوپهپی بیگوویییهوه دونیا
 دهباتهسهه. من یهکهه جار که کتیبی بیگانهی ئالبر کامۆم خویندهوه، به راستی
 ئهوه چیرۆکه له لای مندا مایهوه و وشهیی (پرسه) ی وهک وشهیهکی نزیک لهو
 چیرۆکه له من نزیک کردهوه و له مندا خۆی بهدهرخست.

باس و بهسهرهاتی دوو نهوهی تری کوردتان بۆ دهکهه که بزنان ئهدهبی
 ههلهوهشاندن و ههلهتهکاندن نهوهکان زور بهرفراوانه و زۆریکی له بنهمالهکان و
 نهوهکانی تیکدا و له تهنیایی و بیکهسیدا ماونهتهوه.

هیچ و پوچ

بۆ چهند شهویک له فندق سهلاحهدين بووم و لهبهه ئهوهی که زور پیس و پوخل
 بوو، چووم بۆ فندق هیوا و لهوئ ژووریکم لهگهڵ نهفههری تردا به کرئ گرت. ئهوه
 کاته من نهمدهزانی چهنده لهوئ دهمینمهوه، دواي ئهوهش کریکهی ئهوه جوهره

فندقانه زۆر هه‌رزان بوو، شه‌وی به‌ سی‌هه‌زار دینار بوو. کورپک به‌ ناوی ئه‌بو
موس‌ته‌فا له‌ پرس‌گه‌ بوو، عه‌ره‌بی خه‌لکی به‌سره‌ بوو. منی برده ژووره‌که، که‌سی
تیدا نه‌بوو، ئه‌بو موس‌ته‌فا وتی که‌ ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ له‌م ژووره‌ن، کار ده‌که‌ن و
شه‌وان دینه‌وه. منیش جانتاکه‌م کرده‌وه و له‌ په‌نجه‌ره‌که‌ سه‌یری ده‌ره‌وه‌م کرد و
ورده‌ ورده‌ خاوی و شته‌کانی پاک و خاوی‌نم ده‌ره‌ینا، هه‌ر له‌و کارانه‌دا بووم که‌
درا له‌ ده‌رگه‌ و کورپکی بالابه‌رز و جوانکیله‌ خۆی کرده‌ ژووردا و به‌ کوردی چاک و
چۆنی کرد و وتی: ناوی من موس‌لمه‌، خه‌لکی شاری پاوه‌م و هاتووم که‌ له‌ زانکۆ
بخوینم، وه‌ له‌م ژووره‌ بۆ ماوه‌یه‌که‌ ده‌ژیم تا بزانه‌م ناوم که‌ی ده‌رده‌چییت؟.

که‌ وتی خه‌لکی پاوه‌م و بۆ خویندن هاتووم، سه‌یری پرومه‌ت و سه‌روچاویم کرد،
پیکه‌نیم و زۆرم پێخۆش بوو. من و موس‌لم زۆر پیمان خۆش بوو که‌ یه‌کدیمان بینووه‌.
بووه‌ دۆسته‌یه‌که‌ که‌ به‌رده‌وام له‌گه‌ڵ یه‌کدی قسه‌مان ده‌کرد و ده‌چووین بۆ
چیشته‌خانه‌ و باسی خویندن و کتیب و نووسینه‌کان و ناوه‌کانمان ده‌کرد. موس‌لم
هه‌روه‌ک من، دۆستی کتیبه‌کانی نووسه‌رانی نیه‌یلیست و ئگزیستانسیالیست بوو.
هه‌ر ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌نده‌ی تر من و ئه‌وی لێک نزیک کرده‌وه‌.

شه‌ویک له‌ ده‌ره‌وه‌ باران بوو و پرزه‌ی باران له‌ په‌نجه‌ره‌ی ده‌دا و موس‌لم
ده‌یخواره‌وه‌ و باسی خۆی بۆ من ده‌کرد، باسی ژیان و به‌سه‌ره‌اتی خۆی، باسی
ئه‌وه‌ که‌ باوک و دایکی شه‌ویک هه‌ر له‌ خۆیان‌وه‌ خه‌وتوون و تۆی ئه‌ویان تیکه‌ڵ
کردوو و ئه‌و زایینه‌ هیچ مانایه‌کی تری نه‌بووه‌. باسی خۆی ده‌کرد که‌ له‌ زانکۆی
مه‌شه‌هد خه‌ریکی خویندن بووه‌ و به‌رده‌وام هات و چۆی شاره‌کانی کردوو. باسی
ناپه‌هه‌تی و کیشه‌ی خۆی و خیزانه‌که‌ی بۆ من کرد و ئه‌یه‌وت که‌ بووه‌ شه‌رم له‌گه‌ڵ
باجم و هه‌ربۆ ئه‌وه‌ی که‌ نه‌یبینم و له‌گه‌ڵیان نه‌ژیم هاتووم بۆ کوردستانی باشوور
بخوینم.

موس‌لم باسی ئه‌وه‌ی بۆ من کرد که‌ نه‌مایشنامه‌یه‌کی نووسیوه‌ که‌ باسی مندالیک
تیدا کردوو که‌ له‌سه‌ر جاده‌ له‌ سه‌ر جوگه‌یه‌کی ئاو ده‌دۆزیته‌وه‌ و هیچ نازانیت
که‌ باوک و دایکی کیه‌ و میژووی له‌ کویوه‌یه‌؟. موس‌لم باسی ئه‌وه‌ی کرد که‌ له‌گه‌ڵ
حیزی کۆمۆنیست په‌یوه‌ندی هه‌یه‌ و له‌گه‌ڵ بیری ئیسلامیدا هیچ نیوانی خۆش نیه‌
و به‌ لایه‌وه‌ دینیکی هه‌یه‌!.

بهسهرهاتی موسلم وهک يهکيک لهو کوردانهيه که تووشي ئهدهبيکي پهروهدهيي دهبيت که ئاوهها له مالى باوکی تووشي کيشهه دهکات و ئاوارهه کوردستاني باشوور دهبيت و شويني نابيتهوه و له يونانيش له ناخوشيدا ئهوهندهه تر دهچهقيت.

نهويههکی تر له نهوهکانی کورد که له ژير کاريگهري ئهدهب و پهروهدهي وهرگيردراوی فارسی بو من وهک نمونهيهک بوو که باسی ههلوهشان و ههلتهکانی پي برازينمهوه، گهنجیک به ناوی ههیده ره که خهلی ناوچهکانی دهوروبهري شهقلاوه، له کوردستاني باشووره. چهن جاريک ههیده رم له بهشه ناوخوييهکانی ههولير لهگهله کورهکانی تر دهبینی، بهلام زور گرنگيم پينهدا. له ئینگليسا، له شاری ليورپوول دهچووم بو ناوهندی شار، ههیده رم بیني، زور سهيرم ليهاه که لهوي دهبینم. بانگم تيبهردا، ئهويش ئاوپيدا و هات بهرهو لای منهوه. زوری پي خوش بوو که من بانگم کردووه. پيکهوه چووین بو ئه شوينه که من تيدا به شيوهی کاتی دهژيام. لهو روزهوه من و ههیده ر نيوانمان خوش بوو و بووه پهيوهنديهکی دوستانه که کوتاييهکهی ترس و گرفتی تيدا کهوت!

ههیده ر زوو سهري خهلی گهرم دهکرد و کهم دهروونی خوی دهکردهوه، زورتر پي خوش بوو که لهگهله باس و بابتهکانی نهفهري بهرانبهري قسه بکات. پاش ئهوهی که باسی کتیب و نووسينم کرد، ئهويش وهک موسلم دل و دهروونی کردهوه و باسی خوی و نيچه و زهردهشت و سارتر و شوپنهاور و هايدگر و هگل و مارکس و گوته و ناوهکانی ئالمان کرد. که ناوی ئهوانی دههينا بو من وهک دهلمان و تهسکين و خوشيهک بوو، ههستم بهوه دهکرد که ههیده ر زوری خویندووه و زور ئهزموونی لهگهله ناوهکان و کتیبهکان بهسهر بردووه. دوستی ههیده ر بو من، وهک بهخششیک دهزمانی. من له باسی دانراوهکان و نيردراوهکان ههیده ر به ناويکی دانراو ناسيوهتهوه که ئماژه بهويهه، دهوری گرنگی له ريگهه من ههبووه.

ههیده ر له شارهکانی ئيران له نيو فارسهکان گهوره ببوو، لهبهر ئهوهی که له کورده ئاوارهکانی شهر و شورشهکان بوو. ههر له نيو فارسهکان به ئهدهبی فارسی گهوره دهبيت و دهستی بو نهقاشی دهکريتهوه و هات و چوی قوتابيهکان و ماموستاکانی تاران دهکات و لهوييه که لهگهله فهلسهفه و ئهدهبی ئالمان و ناوهکانی ئالمان ئاشنا دهبيت. لهو سهردهمهيه که خوی وهک خوینهريکی باش

دهناسیتهوه. حهیدەر خوڤشهویستی بو هیتلەر ههبوو و باسی دهکرد که هیتلەر خوینهریکی باش و تهوانا بووه و توانیوه که پرسته گهورهکان بناسیتهوه. حهیدەر نهقاشی و فهلسهفه و کتیب و خویندن، بو ناسینی راستی ههلهبژیڤیت و خوڤشهویستی زوری بو زاناکانی یۆنان و ئالمان ههبوو، وه زور باسی شارهزایی خوئی له پزیشکی گیایی دهکرد.

حهیدەر نهقاش بوو، باسی لهوه دهکرد که پیشانگایهکی له ههولیر کردوو و فهلهکه دین کاکهیی هاتوو و بره پارهیهکی کهمی پیداوو و حهیده ریش رهتی کردوو. دلئی له کوردهکانی باشوور خوڤ نهبوو. دهیوت که ئهوان کهسی تیگهیشتوویان کهم تیدایه، دهیهوت که ئهوان دل و جهرگی باشیان ههیه. حهیدەر کهیفی بهو کهسانه دههات که له تیگهیشتن تهوانایان ههبایهت!.

حهیدەر تاییهت باسی خوڤشهویستی خوئی و نیچهی بو من کرد. وتی: نیچه وای کرد که کتیبخابه و کتیبهکانی ترم چهراج بکهم و بییهخشم، له بهر ئهوهی که پرستهکانی ئهوم خویندهوه، ههستم کرد که راستی و دروستی له لای نیچه دایه. حهیدەر گالتهی به شکسپیر دهکرد و دهیهوت که دهرومانخور بووه و فشهی به نووسینه فهلسهفیهکانی ویتگنشتاین دههات و دهیهوت که ئهو به بیرکاری منی بو ماوهیهک خهریک کردبوو!.

دهمهویت که به چند وشهیهک که نووسینهکان کاری لهو کردبوو، باسی لیه بکهم. ههروهک من که دوو وشهیی گور و گهرالی له گهلهما وینه و بهسه رهاتی دروست کرد، ههروهها حهیدەر وشهیی ئاواره و پیگهی ئاواره کار و دهوری لهسه ری ههبوو. بهردهوام دهیهوت که من کهسیکم که دهروم، دهروم و خوم و بوخچه کهم و سییه ره کهم له زهویدا بهرله ده گهریم و ئاواره ده سوورینهوه. حهیدەر باسی کتیبی ئاواره و سییه ره کهی، فردریک نیچهی دهکرد. باسی کتیبی له نیوان دوو هیچی نیچهی دهکرد و خوئی وهک نگزیستنسیالیستیک پیشاندهدا که له زهوی بی بنهیه و بهردهوام ده سوورینهوه. جوره شانازییهک له دهروونی حهیدەر ههبوو، که ههست بهوه دهکات که بهردهوام له زهوی ئاواره ده بییت و هیچ بنهیهکی نابیت. حهیدەر به فشهوه دهیهوت که نهیلیسم، پس مامی نگزیستنسیالیسمه!.

وشهیهکی تر که کاریگهری لهو کردبوو، خوڤشوون له زهوی بوو. باوهپی بهوه بوو که له پیناوی خوئی خوت ده بییت که هیچ شتی تر بوت گرنگ نه بییت. بهردهوام به

دوای ئهوه بوو که دۆستی ژنیک بکات و تهنیا له گهڵ ئهه ژنه بژی و نهقاشی بکات و خواردنی خوښ بخوات و گوێ له کارکردن و پاره نهدهدا. ئیتر له پیناو ئهوهش ههر کاریکی دهکرد. ئهه وشه‌ی خوښبوونی له قسه‌کانی نیچه وه‌رگرتبوو که بهس له‌م دونیا ده‌ژیت و دونیایه‌کی تر نیه و ههر ئهوه‌یه که ده‌یبینی و ده‌یچیزیت. بۆیه باوه‌ری به‌ سه‌یه‌م وشه که بی ئاکاری بوو، هه‌بوو. ده‌یه‌وت که من بی ئاکارم، وه ههرچیشی که بکردبایه‌ت و هه‌له و زوڵم بایه‌ت، بۆی به‌های نه‌بوو. ده‌یه‌وت که من بی ئه‌خلاقم، هه‌روه‌ک خاله نیچه و خاله هیتله‌ر!

حه‌یده‌ر و هیتله‌ر بی ئاکاری ئه‌ندیشه‌ی نیچه‌یان کردبوو به‌ بی ئاکاری له‌ ره‌وشتدا!

سه‌رجه‌م وشه‌کانی هه‌یده‌ر له‌ ناوی نیچه‌وه بۆی هاتبوو، نیچه‌ش ناویکی که‌م نیه بۆ ئه‌وه‌ی که سه‌رومیڤسکی نه‌وه‌کان هه‌لوه‌شینیت و بونیاده‌کان تی‌کبدات و نه‌وه‌کان ئاواره بکات. شه‌یتان له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که خۆی ئاواره و مه‌لعونه، ده‌یه‌ویت که سه‌رجه‌م نه‌وه‌کانی ئاده‌م ئاواره و مه‌لعون بکات.

حه‌یده‌ر باسی به‌سه‌ره‌اتی خۆی له‌ ده‌ورانی ئی‌ران ده‌کرد. ده‌یه‌وت که له‌و ده‌ورانه که خه‌ریکی کتیب خویندن و فه‌لسه‌فه بووه، قوتابه‌کان به‌ منیان ده‌وت ئوستاد. ده‌یه‌وت که ئه‌و سه‌رده‌مه کتیبیکی فه‌لسه‌فیم نووسیوو و دام به‌ براهه‌م. هه‌یده‌ر باسی له‌ چیرۆکی خۆی کرد که له‌گه‌ڵ چه‌ند براده‌ریکی ده‌یانه‌ویست که خۆیان بکوژن. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که له‌ ریگه‌ی خویندنه‌کانیان و بیر کردنه‌کانیان به‌وه گه‌یشتبوون که کۆتاییه‌ک نیه و هه‌مووی فشه‌یه! ده‌یه‌وت که جامی ژه‌هریان خواردوو و دوای ئه‌وه په‌شیمان بوون که بمرن و چوون بۆ خه‌سته‌خانه که عیلاجی ژه‌هره‌که بکه‌ن. منیش وتم: ئاخ‌ر بۆ چوون؟! ئیوه که گه‌یشتن به‌وه که کۆتاییه‌ک نیه؟! وتی: وتان به‌شکه شتیکی نوێ بخولقی‌ت، له‌به‌ر دایکم په‌شیمان بومه‌وه، ئیسته‌ش به‌س له‌به‌ر دایکم خۆم ناکوژم!

من و موس‌لم و هه‌یده‌ر سی نه‌وه‌ی کوردین که کتیبه‌کانی فارسه‌کان و فه‌ره‌نسیه‌کان و ئالمانه‌کان وای لی‌مان کردوو که هه‌ریه‌ک له‌ ئی‌مه به‌ چه‌ند وشه‌یه‌ک گرفتار بین و ئه‌و وشانه‌یه ده‌وری زۆر له‌ ژبانی ئی‌مه بگێرن. هه‌لوه‌شاندن و لی‌ککردنی نه‌وه‌کان له‌ سه‌رچاوه‌کان و بونیاده‌کان و ئاواره کردنیان و ون کردنیان و پووچه‌ل کردنیان ههر له‌ خۆیه‌وه‌ی رووی نادات. که‌س ناتوانیت که من و موس‌لم و هه‌یده‌ر به‌ کیشه‌ی

سهره کی بناسیت، به لکو من دهمهویت که نهوهکانی کورد بزائن که هه لوه شانندن له خیزانهکان و کومه لگاگان و ئه ده به کان و ناوهکان و نهوهکان شتیکی تازه نیه که تایبته به نهوهی نوئی یان نووسینهکانی سادقی هیدایهت و کامۆ و نیچه بیته، به لکو له کونهوه و له بهرته اوه شهیتان سویندی خوارد که نهوهکانی ئادهم له راستی دوور بخاتهوه و بونیادهکانیان هه لوه شینیت و لیکیان جودا و دوور و ونیان بکات و سهروبهریان لی تیک بدات.

وشهکان له لهش و هوشی نهوهکان کاریگهری دهکات و هر که سیک به چند وشهیهک ژیانی داگیر ده بیته و پری و پریازی ژیانی ئیسک ده گریته. به ناوی خوای مهزن من لهم دوخدا به یارمهتی و خواستی خوای مهزن ئاگام له بووهوه که شهیتان له پشتهوهی هر هه مووی هه لوه شانندنهکان و جیاکردنهوهکانی من بووه و زور جوانی کردوو و زینهتی بهخشیوه بو ئهوهی که من باوهری پی بکه و پی فریو بخوم. نهوهکان ئهوه بزائن که من و موسلم و حهیدهر و هه ریهک له ئیوه چند وشهیهک کاریگهری لیمان نیاوه و به دواي خویمان راپیچمان دهکات.

له بابتهی فارسهکان و فهره نسیهکان باسی چند خالی گرنگم کردوو، یه کهم ئهوهیه که فارسهکان و فهره نسیهکان گهشه به ئه ده بیکی دهن که تیگه یشتن تیذا دهوری هه بیته، نهک برپا و ئیمان. ئیمان و برپا په یوهندی به له شهوه ههیه و دین ئهم ئه ده بهی خاوه نداری کردوو. به لام په روه ردهی مروقی وشه ی تیگه یشتنی جودا له ئیمان بو نهوهکان هه لبزاردوو، بو ئهوهی که نهوهکان به خواستی خویمان ئازادبن که هه رچیان ویست بیکهن و بیخولقیین. دووهم ئهوهیه که دین و ئیمان و برپا نهوهکان له ئه ده بی هه لوه شان و هه لتهکان ده پاریزیته، به لام ئه ده بی مروقی به ناوهکان و ئه ده بی ناوهکان، زه مینهی ئهوه خوش دهکن که نهوهکان له بونیادهکان و پیکهاتهکان هه لکه نرین و دوستی و پیکهوه بوونهوهکان هه لوه شینن. هه روهها ئه و ئه ده به زه مینهی ئهوه خوش دهکات که نهوهکان دهروونیان هیچ بنه و پایهیهکی نه بیته و هه لیوه شینن و بیروخیین. که سیکي وهک سادقی هیدایهت خوی کوشت، نیچهی ئاواره، شیت بوو. بویه ئه و جوړه ئه ده ب و په روه رده نهک بونیادی نیوان نهوهکان، به لکو بونیادی دهروونی مروف هه رهس پی دهینن و به وشه ی پووچه لکه ر و شهیتانی نهوهکان له

دایکه‌کان و خاکه‌کان و دینه‌کان جودا ده‌که‌نه‌وه. ههریه‌ک له نه‌وه‌کان چیرۆکی تاییه‌تی خۆی هه‌یه و ههریه‌ک به ده‌سته‌یه‌ک له وشه‌کانه‌وه خه‌ریک بوون و سیحر کراون. ههریه‌ک له نه‌وه‌کان ده‌بیت که په‌نا بۆ ناوی خوای مه‌زن به‌رن بۆ ئه‌وه‌ی که یارمه‌تیاں بدات، له هه‌لۆه‌شان و هه‌لته‌کان ده‌ربازیاں بیت. بۆیه په‌نا به ناوی خوای گه‌وره ده‌به‌م له شه‌ر و هه‌لۆه‌شاندنیک که شه‌یتان فیلی بۆ ده‌کات. له‌وه‌ش دلنیا‌م له ده‌ستی خوای مه‌زن بالایه و خاوه‌نی هه‌ره‌هه‌موویه.

مه‌شکه‌کان و کۆله‌که‌کان

سه‌بر وشه و پرسیکی ئاکاریه، به‌لام چوارچیوه‌ی ئه‌و وشه مه‌عریفی و بونیادنراوه. که وایه سنووری ئاکار و زانست وه‌ک سنووری دوو زه‌وی کشتووکالی نیه، به‌لکو وه‌ک له‌شی نه‌رمی کیسه‌له له قالب و پشتیکی سه‌خت، بۆ خزمه‌ت و په‌یوه‌ندکردنیاں بیکه‌وه، به‌ستراو و گری دراوه.

کاتی‌ک زمان ده‌گاته ئه‌و راده‌یه که پرسى سه‌بر وه‌ک ئاکار دینیته کایه‌وه، نیشانه‌ی بی منه‌تیه له‌و میتۆد و به‌رنامه‌یه که مرۆف له مه‌سیریک سنووردار و به‌ستراو ده‌که‌نه‌وه.

دایپیرم به سه‌بره‌وه و به هاوکاری سی کۆله‌که‌ی دارین، مه‌شکه‌یه‌کی هه‌لده‌واسی و که‌ره و دۆ و په‌نیری له شیر ده‌گرته‌وه. بۆ گرته‌وه‌ی ئه‌و سی به‌ره‌مه پێویستی به سی کۆله‌که و ده‌ستیک بوو که بیژهنیت و بیگریته‌وه. هه‌روه‌ها هه‌ر مرۆفیک به هاوکاری چه‌ند وشه وه‌ک کۆله‌که، ده‌توانیت به‌ره‌می شایان و شایسته‌ی لی بگیریته‌وه. ئه‌و وشانه ده‌توانیت که چه‌ند وشه‌ی ئاکاری بیت که مرۆف بۆ گرته‌وه‌ی ژیا‌نی پێویستی پێیه‌تی.

گرنگ ئه‌وه‌یه که مرۆف چ وشه گه‌لیک وه‌ک کۆله‌که به‌کار به‌ریت؟ کییه که ئه‌و وشانه وه‌ک کۆله‌که به مرۆف بنا‌سینیت؟ وه ئه‌و که‌سه که کۆله‌که‌کان به مرۆف ده‌ناسینیت بۆ گرته‌وه‌ی چ به‌ره‌میک به کاری ده‌بات؟.

نهوهی کورد خوځیان وهک مهشکه به کۆلهکهی ئهوانی تر هه لّواسراون، و به دهستی ئهوانی تر دهژهنرین، به بی ئهوهی بزنانن که ههر له شیک و هوشیک شایستهی چ دهستیکه بو ئهوهی بژهنیت، وه چ کۆلهکه و وشهیهکه که پی هه لّواسریت!؟.

ئهو ناوانه‌ی که پله و پیگه‌یان له نیو مروّف به دهست هینا، به هاوکاری چه‌ند ناویک و چه‌ند وشهیهک وهک کۆلهکه، وه به هاوکاری دهستیکه که هوشیان بگریته‌وه، توانیان که چیرۆکیک بو وتنه‌وه‌ی ناویان دروست بکه‌ن.

که‌سیکی وهک کاک هه‌بیبی که‌ره‌می و مامۆستا فه‌ریبوری لورستانی و دکتۆر هه‌مید عه‌زیز، له‌و ناوانه‌ بوون که له‌ نزیکه‌وه به‌ دۆستایه‌تی، گه‌رایان به‌ هوشی مندا. هه‌روه‌ها که‌سانیک وهک سادقی هه‌دایه‌ت و سه‌ید قوتب و فردریک نیچه، ئهو ناوانه‌ بوون که توانیان له‌ ئه‌ده‌بی مروّقی گه‌شه به‌ توخم و تۆی من بده‌ن. هه‌روه‌ها چه‌ند کتیبی وهک قورئانی که‌ریم، گولستانی سه‌عدی و رینووسی شه‌ریف، له‌و کتیبانه‌ بوون که ده‌وریان له‌ تریشقه‌ی کرانه‌وه بو سنووره‌کان و ئاسۆکانی تر هه‌بوو. هه‌روه‌ها قوتابخانه‌ی ئه‌بوزه‌ر و حوجره‌ی موحه‌مه‌د ئیقبا‌لی لاهوری و زانکۆی سه‌لاحه‌دین له‌و بنه‌ و ناوه‌ندانه‌ بوون که ده‌وریان له‌ چیرۆکی ناوی من گپراوه‌.

گه‌ر سرنج له‌و ناوانه‌ بدریت ههر چه‌ند ناویکیان، وهک چه‌ند کۆلهکه‌ی پیکه‌وه به‌ستراو بوون که منیان به‌ ناو و قسه‌ و باسه‌کانی خوځیان ده‌به‌سته‌وه و ده‌ژهنه‌ند. له‌ بیرمه که‌ رۆژیک من و مامۆستا فه‌ریبوری لورستانی پیکه‌وه پیاسه‌مان ده‌کرد. پرسیا‌ری له‌ من کرد: تو بو هه‌لبژاردنی کتیب بو خویندنه‌وه، به‌ها به‌ ناوی کتیب ده‌ده‌یت یان به‌ها به‌ ناوی نووسه‌ر ده‌ده‌یت!؟.

وتم: من به‌ها به‌ ناوی نووسه‌ر ده‌ده‌م!.

هه‌روه‌ها ئهو مامۆستا به‌لایه‌وه به‌ها‌دار بوو که باسی وشه‌ و ناوه‌کانی کۆمه‌لناسی و زانسته‌ مروّقیه‌کان بکات. ههر ئهو سرنج و قسانه‌ وای ده‌کرد که وهک مامۆستایه‌ک بیناسم که به‌ها به‌ ناوه‌ مروّقیه‌کان ده‌دات.

له‌ بیرمه که‌ رۆژیک پرسیا‌ری ئه‌وه‌م لّی کرد: چون هه‌ولّ بده‌م که به‌ زانستی کۆمه‌لناسی فی‌ر بجم؟.

وتی: تۆ پېویست دهکات که له ناوهکانی ئییرانیهوه دهست پئی بکهیت، پاشان دهچی بو ناوهکانی رۆژئاواوه.

مامۆستا فهریبورز کورد بوو، ئەو کاته له زانکۆی تاران به کارنامهی کۆمهڵناسی هاتبوووه بو کرماشان، بو ئەوهی که خزمهت به پهروهدهی ئییران بکات. ئەو مامۆستا بهرپزه، له داهاوو بووه هۆی ئەوه که به ناو و پرومتهی دهوری ههبییت لهوه که بهشی کۆمهڵناسی زانکۆی سهلاحه‌دین ههلبژیرم و به‌رهو دۆل و ده‌راویکی تر برۆم.

مامۆستا حبیبی که‌رمی یه‌که‌م مروۆقیک بوو که قورئانی به دهستی من ئاشنا کرد. کاری ئەو، ئەوه بوو که ته‌فسیری قورئانی به ئییمه‌ی ده‌وته‌وه. هه‌ر ئەو مامۆستا وانه‌کانی هه‌فتانه، به ئییمه‌ی ده‌وته‌وه، بو ئەوه‌ی که ده‌وری هه‌بییت له ژیا‌نی رۆژانه‌ی ئییمه‌.

له بیرم دیت که پاش نیوه‌رۆیه‌ک خالۆ ژنم هات بو زه‌وی تۆپانه‌که‌ی ئییمه‌ و به ئییمه‌ی وت که مامۆستا حه‌بیب له ماله‌وه‌یه‌ بو وتنی وانه‌ دینیه‌کانی. له‌و سه‌رده‌مه‌ی شاری سه‌رپێلی زه‌هاو تۆپان یاریه‌ک بوو که ئییمه‌ی به‌ خووه‌ خه‌ریک ده‌کرد. ته‌واوی ته‌وان و وزه‌ی ئییمه‌ بو ئەو یاریه‌ ده‌چوو. رۆژ تا شه‌و ئییمه‌ به‌ دوا‌ی یاری کردن بووین. تا جیگه‌یک که به‌شداریمان له یانه‌ی تۆپانی شاری سه‌رپێلی زه‌هاو ده‌کرد، بو ئەوه‌ی که به‌شکه‌ پیمان بگات به یانه‌کانی ئییرانه‌وه‌.

وانه‌کانی مامۆستا حه‌بیب، سه‌ری له یاریه‌کانی ئییمه‌ شیواندبوو، هه‌ر ئەو وانه‌ دینیا‌نه، کاریکی کرد که له پاش دوو سا‌ل، مه‌سیر و رپگیای ئییمه‌ به‌ ته‌واوی بگۆرپیت و له جیا‌تی ئەوه‌ی که سه‌ر به یانه‌کانی تۆپان بکه‌ین، سه‌رمان چوو به‌ حوجره‌کان و وانه‌ و یانه‌ی رسته‌کاندا.

کو‌یستان و گه‌رمیا‌ن له هه‌ست و ئەندیشه‌دا

له ده‌ورانی زانکۆی سه‌لاحه‌دین که ئاشنا به‌ دکتۆر حه‌مید عه‌زیز بووم، کاری کرد بو ئەوه‌ی که مه‌سیری داها‌تووی رسته‌کانم به‌ره‌و ئینگلیسه‌وه به‌رپیت. مامۆستا حه‌مید عه‌زیز خۆی له‌وانه‌ بوو که له سه‌ر چه‌ند بنه‌ و ئەده‌بیکی دژ و جیا‌وازی ئەده‌بی گۆزه‌ری کردبوو.

ئەو بەسەرھاتەى كە لە ناوى ھەمىد عەزىز نەزىك بوو ھەو ھە لىرە گەرنە كە باسى بكم، باسى چىرۆكى پۆزبەيانىھەكانە، كە لە كوردستانى باشوور ناوبانگيان ھەيە. بنەمالەى من بە بىويانەكان ناوبانگيان ھەيە، ھە كەسانىك لە بنەمالەى ئىمە پىيان وايە كە پۆزبەيانەكان لە پەگ و پىشەو، لە لای ئىمەو ھە چوون بۆ كوردستانى باشوور، ھەر بۆيە چىرۆكى ناوى پۆزبەيانەكانيان لە لايە.

بە پى گىرانەو ھى خەلكى بىويانى، ھوى چوونى پۆزبەيانەكان بۆ ناوچەكانى گەرميانى كوردستانى باشوور، دەگەرپىتەو ھە بۆ چىرۆكى سالىك كە لە ناوچەكانى ئىلاخى كوردستانى پۆزبەيات، بەور و بارانىكى زۆر بارىو ھە و خىزانىك لە بىويانەكان تووشى كارەسات دەبن و دەچنە ژىر بەورەو ھە و مالى لى تىك دەچىت و چەند مندالى گيان لە دەست دەدەن. پاش ئەو كارەساتە، خاوەن خىزان بىرپار دەدات كە بىرپار بۆ شوينىك كە بەس خاك و خۆر بىت. ئەو ناوچە بە جى دەھىلپىت و پوو لە گەرميانى كوردستانى باشوور دەكات و مال مندالى لەوى دادەخات.

دكتۆر ھەمىد عەزىز ھەر ھەو ھە لە بوارى بىر و ھۆش، ئىلاخ و گەرمەسىرى³⁶ كەردو ھە، لە دەشتى ساردى رستەكانى سۆسىاليستى سۆقىيەت، پەناى بۆ رئالىسى ئالمانى پۆزبەياتو ھە بردو ھە. ئەم وىنە نەك تەنيا لە ناوى دكتۆر ھەمىد عەزىز بەلكو لە دەروونى كورد دەبىنم، كە ئاوەھا ئىلاخ و گەرمەسىر دەكەن، پاش بەسەرھاتىكى تال و سەخت لە ناوچەيەكى ساردى رستەكان دەچن بۆ ناوچەيەكى گەرمى رستەكانەو!

ھىنانى ئەو ناو و وىنانە ئامازە بەو دەكات كە نەھىشت، بە دەست و ناوى ئەو ناوانە ھەك مەشكە بژەنرىم و بگىرپمەو ھە. لىرە لە وىنەى مەشكە و كۆلەكە و دەستى بژەن، خۆم بە دەست و ناومەو ھە، خاوەندارى و ژەنيارى مەشكەى ھۆشى خۆم بە دەستەو ھە گرتو ھە. ھەرچۆن كە زۆر سەخت و پىر لە دەرد بوو كە لە وىنەى مەشكە، بۆ خاوەن مەشكە گوزەر بكم. ھەر ئەو ھەندەش سەختە نەو ھى كورد لە بەردەستى ژەنيارانى بژەن، دەربازى بىت.

"سەبر و دەست بۆ ژەندن، دوو وشەيە كە دەبىت ژەنيار ئاگادارى بىت."

³⁶ _ ئىلاخ و گەرمەسىر، كوستان و گەرميان.

" ھەر پېگەيەك ئەژنۆ و چاوى خۆى دەوئىت."

دەستەيەك لە پستەكان قورسايى ھەيە، ئەو قورسايىيە بە شىكارى و دست و دەم تى وەردان و لىكۆلئىنەو چارەسەرى نابئىت. چىرۆكى ئەو فەقىيانەى كە دەيانەوئىت بە ھاوکارى سەرف و نەحو قورئان لىك بەدەنەو، وەك كارى بەردفرۆشەكانە. ئەو كەسانەى كە كارىيان بەرد فرۆشتنە، كارىيان ئەوھەيە كە بەردە گەورەكان بە پىك بەشكىنن و جوانى بكەن، بۆ ئەوھى كە بۆ بنەوای خانووەكان بە كار بچئىت، ئەو بەردانەيان پى دەوت بەردى قەوارە. ھەموو بەردەكان لە يەك شىوہ دەتاشران و ئامادە دەكران. فەقىكانى حوجرەكان بۆ ئەوھى كە پستە قورسەكانى قورئان لىيان بكرئىتەو ھەر ئەو كارەيان دەكرد كە بەردفرۆشەكان بە بەردە گەورەكانىيان دەكرد. پەيگەرى پستەكانىيان لىك ھەلدەوھشاند و ھەلدەتلىشاند و بۆ بونىادى خۆيان بە كارىيان دەبرد. گرى و گرفتى كوئىر ئەوھ بووہ كە مرؤف دەيەوئىت وشەكان و پستەكان بۆ بونىادىك كە مرؤقىيە و ناوى خۆى لەسەرە، بە كار بەرئىت. فەقىكان دەيانەويست كە بەھاوکارى دەستە وشەيەك كە لەبەر دەست و بن دەستى خۆيان بئىت، دەروونى خۆيان بگرنەوہ. لە كاتىك كە ئەو وشە و ناوانەى كە فەقىيان قوتابى يان ھەر مرؤقىك دەگرئىتەو، تەنيا ئەو وشە و كتئىبانە نىن كە لەبەردەستدایە. ھەر سەگىك كە بۆ راو نابرئىت، ھەر وھەا ھەر وشە و ناوىك كە كارى گرتنەوھى نەوہكان ناكەن. ھەر نەوھەيەك دەستەيەكى وشەى سروشتى وەك وشەى ئاكارى لە دەروونى ھەيە كە دەتوانئىت وەك كۆلەكە لە ژيانى كارى پى بكات. ھەر وھەا ھەر نەوھەيەك لە دەوروبەرى دەستە كەسىك گوزەر دەكەن كە دەتوانن كارى گرتنەوھى بكەن، ئىتر بە ئاگاھانە بئىت يان بە نائاگاھانە بئىت. ھەر وھەا دەستەيەك كتئىب و ناو لە دوورەوہ دەتوانن كە وەك كۆلەكە بە ئەزموونى ژيانىيان دەورىان ھەبئىت كە دەروونى قوتابى يان فەقىيان بگرنەوہ.

ھەلچوون و ھەمواركارى

لە بەرەتاكانى ژيان لەگەل ناوہكان و وشەكاندا يارمەتيم لە چەند وشەى سروشتى و ئاكارى دەروونى خۆم وەرگرتووە كە زۆر يارمەتى منيان داوہ بۆ ئەوھى كە بە شىوہەيەكى شايستە خۆم بگرمەوہ. يەككىك لەو تايبەتمەنديانە ھەمواركارى من بووہ. ھەمواركارى ھاوشانى وشەى عدل لە زمانى عەرەبىدایە. بۆ نمونە لە ئاواييدا خەلك زەويەكانى خۆيان ھەموار يان عدل دەكەن بۆ ئەوھى كە بە

مامۆستا حەبیبی کەرەمی لە یەكەم ناوێکان دەناسم کە جیگە و پیگە لە لای ئیمەدا داکوتا.

لە باسی مەشکەکان و کۆلەکەکان، گرنگی بە چەند ناو و وشە دەدریت کە پیگەو بە دەم و دەستی کۆ دەبن و کاری گرتنەو دەکەن. کۆلەکە دەتوانیت کە ناوی چەند کەسی وەک کاک حەبیب و مامۆستا فەریوز و مامۆستا حەمید بییت، ھەروەھا دەتوانیت کە چەند وشە ئاکاری وەک ھەلچوون و لە ھەمواری چووندا بییت. ئەو دەستە کە چەند کۆلەکە پیگەو دەبەستیت و مەشکە دەژەنیت و بە پێداگری و سەبر بەرھەمی خۆی دەگریتەو، بە دەستی خاوەندار دەناسریتەو. ناوێکان و وشەکان و وێنەکان و چیرۆکەکان وەک سی کۆلەکە کە داپیرم بەس لە کاتی ژەندن و گرتنەو دا پیگەو کار دەکەن، ئەگەر ھەر ھیچ نیوان و نزیکەکیان پیگەو نیە. ئەو دەستی داپیری منە کە کۆیان دەکات و بە کاریان دەبات. ھەروەھا ناوێکان و وشەکان و چیرۆکەکان لە یەکدی نائاشنا و دوورن، ئەو دەم و دەستە کە کۆیان دەکاتەو، دەم و دەستی بە کاربەر و خاوەندارە. کۆکردن و ھەلبژاردنی ناوێکان و وشەکان بۆ نەوێکان و ناوێکان کاریکی بەرز و پێرۆزە کە ھەرکەسیک تەوانی ئەوێ نیە کە خاوەنداریان بکات و کۆیان بکاتەو.

ھەر بابەتیکی ئەم نووسینە وەک داریکە کە چەند سیوی پیوھە، لە دەوری ئەو سیوانە ماریک دەسووریتەو. ھەریەک لە باسەکانی ئەم نووسینە چەند وشە و کۆلەکە تییدا بەکار چوو. خۆینەری ژیر و وریا، ئەو وشە و ناوانە وەک ماسی لەم ئاوە دەردەھینیت. خواستی سەرەکی من ئەوھە کە باسەکانی ئەم نووسینە ھەموار بکەم، بۆ ئەوێ کە ھەرکەسیک بتوانیت بە ئاسوودەیی و کراوھیی تییدا گوزەر بکات. ھەولێ ئەو دەدەم کە ئەدەبی کوردی بکریت بە ئەدەبیکی ھەموار کە نەوێکانی کورد بتوانن نەخشە پستەکان و خاوەنداری پستەکان بە ئاسانی بناسنەو.

کەسیکی وەک کاک حەبیبی کەرەمی کە یەكەم کەس بوو قورئانی بە دەستی منەو دا، بوو ھۆی ئەو کە پیگە دۆستی و نزیکە من و قوئان ناھەموار ببیت. دەورە حوجرە ئەوھە تر ناھەمواری کەوتە نیوان من و پستەکانی قورئانەو. ھەموارکاری ئەدەبەکان بۆ نەوێکان کاریکی ئاسان نیە، یەکیک لە پیگەکانی ھەموارکاری پستەکان، خستن یان کردنی بە چیرۆکە. کەسانی وەک ئالبر کامۆ و

سارتر پستهکانی فەلسەفەى سەدەى بیستیان دەکردە چیرۆک و فارسەکان و نەوەکانی فەرەنسى دەیانخواردەو. کردنە نیو چیرۆکی پستهکان ، وەک ئەوێهە کە تۆزەیهەک لە ئاویکی گیراوە بکریته نیو خورادنیکهو، تام و بۆنى زۆر دەبەخشیت. نەوەکان تەوانی ئەوێان نیه کە ئەو ئاوه بە یهکجار بخۆنەو. ئەو ئاوه گیراوه دەبیت کە تۆزە تۆزە بکریته دەمی نەوەکانەو. بۆ نموونه تۆزە ئاویکی لیمۆیان تەماتە لە خواردنیک بۆ ئەوێهە کە ئەو چیشته بۆ خواردن هەموار بکریت، یان تۆزیک ژەرکە کەسیک بکوژیت!

مەشکە لە نیوان کۆلەکە و تەرۆالەدا

پەنا بە ناوی خاوی مەزن دەبەم و بە ناوی پیروۆز و بەرزی دەست و گیانم پێ دەکەم.

لە سپیدەى تەم و لیلى دەشتی زەهاو داگام دەستی بە ژەندى مەشکەو خەریک بوو، دەنگی ژەندى مەشکە لە تەنیایی و پروون و تاریکی بەرەبەیاندا بۆ من جوان بوو. بیری ئەو سپیدە دەمانە دەکەم! داگام مەشکەى بە کۆلەکە هەلەواسی و شیرى دەژەند و دەیگرتهو. کاری گرتنەوێ شیرى پەزەکان، بەرەبەیانان بوو. پاش ئەوێ کە داپیرم مەشکەکەى لە تەنیایی و بە دەستی خۆی دەژەند، لە کۆلەکە دەیکردەو و لەسەر تەرۆالەدا دایدەنیا.

تەرۆالە بۆ من بەهایەکی زۆر فراوانی هەبوو. جوولە لە کۆلەکە بۆ تەرۆالە، جگە لەوێ کە تەوانی هەیه جوانی بە ئەدەب و وینەکان ببەخشیت، تەوانی ئەوێ هەیه کە یارمەتی من و ئیوه بدات کە بزانی نەوەکان و ناوەکان چۆن دەگیرینەو و شوین و پیگەیان لە کاتی گرتنەو و پاش گرتنەو لە کوێ دەبیت؟

پیش هەر شت دەبیت ناوی تەرۆالە باشتر بکەمەو و وینەیهکی جوانی لێ بەدەربخەم، بۆ ئەوێ کە بتوانین پیکەو و بەیهکەو لەم باسە گۆزەر بکەین.

تەرۆالە: لەهەر مائیکی لادییى لە دەشتی زەهاودا لە تەنیشتی خانووی خاوەن مال، شوینیک هەیه کە پێ دەلین تەرۆالە. شوینی تەرۆالە لە تەنیشتی خانووی خاوەن مالە. تەرۆالە شوینیکە کە بە خشت و دار دروست کراو. شوینیک کە ژنەکان

کونهی ئاو و مەشکەیی شیریان تێدا جیگیر دەکرد. پوژانی هاوینی که له لهوه پانندی بهرگه له که ده چوو مه وه بو مائی باپیرم، ده چووم و له سه ر ته روا له که ئاوی کونهم ده خوارد. کونه ئاوی کانی سارد راده گریت!

دایپیرم هەر بهر به یانیک سی کۆله کهی داری به گوریس ده به سته وه و مەشکەیی به کۆله کهی به ستر او هه لده واسی و خه ریک به ژهن دن ده بوو. دایپیرم داری مەشکە کهی ده گرت و به هیژ و وزه ی خۆی هه ولی گرتنه وه ی ده دا. له ته نیایی و به بی ئه وه ی که پێویستی به کهس بی، شیری ده ژهن د و به ره مه ی ده گرتنه وه.

ده سته یه ک له ژنه کان کاری گرتنه وه ی شیر هکانیان ده خسته به ره به یانان، پاش ئه وه ی که خۆر زه وی گه رم ده کرد. دایپیرم ئه وه ی ده زانی که به ره به یان پێش ئه وه ی که خۆر هه لبی و دونیا گه رم بی و ده نگ و هه را دروست بی، ده بی و که شیر بگیری ته وه. گرتنه وه ی شیر له ته نیایی و بی ده نگی به ره به یان به دوو ده سته ی خاوه نی، به هایه کی زۆری هه یه له گرتنه وه و ئاماده کاریدا.

له گه ل یه که م تیشه کانی خۆر که له کیوی شای توتیاوه³⁷ ده وه شایه ده سته ی زه هاو، دایپیرم مەشکەیی له سه ر کۆله که داده گرت و له سه ر ته روا له دا یده نیا. مەشکەیی به سه وه له سه ر ته روا له داده نیا و له بی ده نگی به جیده هیشت. مەشکە له سه ر ته روا له ته واو به پیچه وانه ی مەشکە له سه ر کۆله که یه. مەشکەیی سه ر کۆله که به دوو ده ست ده ژهن ری و ده جوولیی و چرکه یه ک ئارامی پی نادی. ده سته ی بژهن، مەشکە به نج و سر ده کات! خاوه نی مەشکە له ته نیایی و به ده سته ی خۆی ده گری ته وه. به لام له ته روا له ئیتر کاتی ئاسایش و به خشه نده یی پاش گرتنه وه یه. مەشکە له ته روا له ئاماده کراوه بو ئه وه یه که له به ری گیراوه ی به ره به یان بخوری و رابگریت.

نه وکان پاش ئه وه ی که به ده سته ی یان چند ده ست و له سه ر چند کۆله که ژهن ران و گیرانه وه، له سه ر ته روا له داده نری بو ئه وه ی که لیان بخوری.

که سانیک یه خه ی ناوه کانی کورد ده گرن، بو زایی و خولقانیان لی ناکه وی ته وه!؟.

³⁷ _ کیوی شای توتیا، ناوی کیویکی ده سته ی زه هاوه که رهنگی که وه ی ئاسمانی ده نویتی.

ناوه‌کان چ کورد بیټ چ دهره‌وهی کورد، پاش ئه‌وهی که گیرایه‌وه و له‌سه‌ر ته‌رواله دانران، ئیتر به‌ری ژهندن ئه‌و ده‌سته ده‌به‌خشن که پی گیراونه‌ته‌وه.

وردی و ژیری من به ناوی خوی مه‌زن له‌وه‌دا بوو که نه‌مه‌یشت به ده‌ستیک که ده‌مگریته‌وه، له‌سه‌ر ته‌رواله‌ی خوی دامبنیټ.

چه‌نده‌ها فه‌قی له حوچه‌دا، پاش ئه‌وهی که به ده‌ستی مه‌لاکان گیرانه‌وه، هه‌ر به ده‌ستی ئه‌و مه‌لایانه له سه‌ر ته‌رواله دانران. له‌و کاته‌ی که ده‌یانه‌ویست من له‌سه‌ر ته‌رواله‌یه‌ک دابنن، به‌گژ و دژیاندا ده‌چوومه‌وه و پروم له شوینیکی تر ده‌کرد.

له به‌ره‌تاوه ورد و وریا بووم که نابیټ ئه‌و ده‌ستانه‌ی که من ده‌گرنه‌وه، له‌سه‌ر ته‌رواله‌ی خویان به‌سکه‌وه دامبنن. له حوچه‌هه‌لاتم و پروم له زانکوی سه‌لاحه‌دین کرد. زانکۆ وه‌ک حوچه‌خاوه‌ن ده‌ستی ژهندن و گرته‌وه‌نه‌بوو. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا هیچ خواستیکیان تی‌دا نه‌بوو که من له‌سه‌ر ته‌رواله‌ی خویان که ده‌بیټه وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، دامبه‌رزینن. ئه‌مه‌ بو من به‌های هه‌بوو که هه‌رچی زووتره له ده‌سته‌کانی ژهندنی کوردی ده‌ربازم بیټ. ده‌روونی پر له ئاژه و هه‌ژهی من ده‌یه‌ویست که به ده‌سته جو‌راو‌جو‌ره‌کان بژه‌نریت و بگریته‌وه، ده‌مه‌ویست که ده‌ستی زۆر من بژه‌نیټ و من بگریته‌وه. ئه‌و کاته بو من به‌های هه‌بوو که ده‌ستی زۆر به‌سه‌ر ده‌روون و هۆشی من خه‌ریک بیټ. له پاستیدا به‌و کاره ده‌مه‌ویست که فره‌یی و کرانه‌وه له ئاستی خۆم بکه‌م. ئه‌و کاته هه‌ولئ ئه‌وه‌مده‌دا که ده‌سته جیاوازه‌کان له هۆشی من کاریگه‌ریان هه‌بیټ، وه له هه‌مان کاتدا وریا بووم که هیچ یه‌ک له‌و ناوانه من له‌سه‌ر ته‌رواله‌ی خویان دانه‌نن و به‌کارم نه‌به‌ن.

له ده‌ورانی ئه‌م به‌ندینه‌خانه‌یه شه‌وو‌پوژ به ناوی خوی مه‌زن ده‌ژه‌ن‌رام و ده‌گیرامه‌وه. بو‌م کرایه‌وه که واز له‌وه به‌ینم که ده‌روونم بده‌م به ده‌ستی فره‌یی ناوه‌کانه‌وه. بو‌م کرایه‌وه که هیچ ده‌ستیک جگه له ده‌ستی خوی مه‌زن بو‌ی نیه من بژه‌نیټ. ده‌رئه‌نجامی ئه‌و ژهندن و گیرانه‌وه، ئه‌وه‌یه که له‌سه‌ر ته‌رواله‌ی خوی مه‌زن داده‌نریم و له‌سه‌ر ئه‌و ته‌رواله‌یه که به کار ده‌بریم.

ئه‌مه ده‌رئه‌نجامی قورسی له ژیانی من خسته ده‌ره‌وه. بووه هۆی ئه‌وه که ئیتر جگه له ناوی خوا نه‌بیټ پرو له‌که‌س نه‌که‌م. له ده‌روونمه‌وه ئه‌وه‌م بو‌ ده‌رکه‌وت،

که کهسیک نیه که قورسی دهروونی من بگریتهوه، کهس نیه که بتوانیت کههکهشانی بوونم بگریتهوه، جگه له ناوی مهزنی خوا نهبیّت.

ناوهکان و نهوهکانی کورد چ قوتابیانی پهروهدهی مروقی بن یان پهروهدهی دینی، له بن دم و دهستیک دهژهنرین و دهگیرینهوه و لهسهر تهروالهی ئهوانهوه دادهنرین.

له ریگهی ژیان و گوزهری سهختی خۆم لهگهڵ ناوهکان و دهستهکانی ژهندنا، له فرهیی دست و ژهندنی ناوهکانهوه، بهرهو ناوی بهکتای خوی مهزنهوه جوولم کردوو. لیروهویه که به پوونی و دیاری دهریدهبم که ناوهکان جگه له ناوی خوی مهزن، نهوهکان له بهستراوهیی دههیلنهوه. گهر بیّت و سرنج له ناوهکان و نهوهکانی کورد بدهین، دهبینین که هر ههموویان له بهسترانهوهدا ماونهتهوه. نهوهکان وهک مهشکه دست و ده میان به دهستی ناویک یان چند ناو بهستراو و ههلواسراوه و دهژهنرین، ئیتر نهوهکان تهوانی ناسین و ژهندنی خویان نیه. ناوهکانی کورد به تایبهتی ئهوانهی که له ریپازه ئهندیشهییهکاندا خاوهن نووسین و قسه بوون، خویان به دهستی کهسانی تر وهک مهشکه ههلواسراون و ژهنراون و گیراونهتهوه و لهسهر تهروالهی ئهندیشهیی ئهوانی تر دا بهکار براون.

گوشاری خۆم دهخمه سهه جوولهی مهشکه له نیوان کۆلهکه و تهروالهدا، دهستیک له تهنیاییدا مهشکه به شیرهوه له بن کۆلهکهکانی خوی ههلهواسیّت و دهیژهنیّت و دهیگریتهوه. پاش ئهوهی که ژهندنی و گرتیهوه، لهسهر تهروالهییهک به سکهوه دایدهنیّت و بهکاری دهبات. ههروهها ناوهکان، نهوهکان به خواستی خویان دهگرنهوه و لهسه تهروالهی خویان دایدهمهزینن و بو خواستهکانی خویان بهکاریان دهبن.

دهستهیهک له نهوهکان هر له بهرهتاکانی ژندن و گرتنهوهیان، ئامادهیی خویان پیشان دهدهن که لهسهر ریپاز و تهروالهییهک به سکهوه دابنرین و بهکار ببرین. زۆریک له فهقیکان که له حوجرهوه بوون به مهلا، وه ههروهها زۆریک له قوتابیان که له زانکوه دهرچوون، له سیستهمی وهزارهتی پهروهده بوون به ماموستا. زۆرینهیان لهو دهسته له نهوهکانن، که به دهستیک دهژهنرین و هر بهو دهسته لهسهر تهرواله دادهنرین.

زۆرپك له ناوهكان كه خۆيان بوون به ئاغا و كوئخايهك و ناوى خۆيان بهرز كردهوه و بوون به خاوهن دهستى ژهندن و نهوهكانيان له بن دهست و دهمى خۆيان گرتوتهوه، خۆيان له بن دهستى جوراوجور و رهنگاورهنگ ژهراون و گيراونهتهوه. بۆ نمونه كهسانى وهك نيچه و سادقى هيدايت له بن دهستى ناوهكاني تر ژهراون و گيراونهتهوه.

هر يهك له نهوهكان به ئاكار و سروشتى خۆى تهوانى ئهوهى ههيه كه زهمينه و ژينگه خوش بكات كه له بن دهستى ناوهكان بۆ بن دهستى ناوهكاني تر بچييت و بگيريتهوه. مروّف له هر شيويههك له بن دهستى ناوهكاني تر دهگيريتهوه. عيسا و زهردهشت، ناوى نيچهيان گرتتهوه. نيچه كه خۆى لوتى بهرز و سينگى سهخت بوو، له بن دهسته دهسته ناوهكان و وشهكان و ههستهكان ژهراوه و گيراوتهوه، وه ئهوهى كه خۆى ناويانى بهرز كرد و له نووسينهكاني ئاماژهى پييان كرد و دانى پيياندا نيا، ناوى عيسا و زهردهشت بووه. ليره گرنگ ئهوهيه كه ئهوانه كيّن كه نهوهكان دهگرتهوه؟! كهسانيك به ناوى لاواز و هيچ و پووچهل هوشى خۆيان دهژهنن، بۆ نمونه من له بهرتهاوه به ناوى سادقى هيدايت و كامو و كافكا و ئهوه دهسته له ناوانه خوم دهگرتهوه، لهو ناوانه بازدا بۆ ناوهكاني تر و خوم دايه بن دهستى ناوهكاني ئالمانى، لهوانيشهوه گوزهرم كرد بۆ ناوهكاني تر، تا گهيشته ناوى پاك و بلندي خواى مهزن.

ورد و كرد و بير و ههستهكاني دهروونى مروّف زور كاريگهري ههيه كه جووله به مروّف بدات بۆ ناوهكاني تر. ئهگه نهوهكان ئهدهبى چوك و چاو بزائن، دهتوانن كه بۆ بلنديهكان گوزهر بكهن. مهبهستم لهئهدهبى چوك و چاو، ئهژنودانه بهرانبهر به ناوى خواى مهزن و پرشتنى فرميسكه له بارهگاي خواى مهزن، بۆ ئهوهى كه خواى مهزن به دهستى پيروزي مروّف بزهنيت و بيگريتهوه.

له دريژى هر ههموو سالانى بير و ژيرمدا، ناوى خواى مهزنم به ناويكى خاوهندار ناسيوتهوه. وروژاندنى دهروون به شيويههكى بهردهوام لهگهّل ناوى خواى مهزن، يارمهتيدهره بۆ ئهوهى كه مروّف پيگه و ريگه بۆ چوونى خۆى بدوزيتهوه. خواى مهزن له قورئانى پيروژدا دهفهرميّت: قل لو كان البحر مدادا لكلمات ربي لنفد البحر قبل أن تنفذ كلمات ربي و لو جئنا بمثله مدادا(كهف ١٠٩). ههروهها له قورئانى پيروژ دهفهرميّت: و هو الخلاق العليم(ياسين ٨١) خواى مهزن وشهكان به هى خۆى

دهزانیټ، نهک به هی مروټ، وه خوټی به خولقیڼه‌ری ناوه‌کان و شیوه‌کان و چوونه‌کان و چپروټکه‌کان ده‌ناسیڼیټ. من باوه‌رم وایه که خوای مه‌زن خاوه‌نداریکی خولقیڼه‌ر و مه‌زنه که ټه‌گه‌ر خواستی هه‌بیټ، وشه‌کان و شیوه‌ی به‌خشه‌نده‌یی وشه‌کان به مروټ ببه‌خشیټ و له‌دهم و ده‌ستی مروټه‌کانی تر بیمنه‌تی ده‌کات و ټه‌ده‌بیکی به‌رز و پپروزی پی ده‌به‌خشیټ. بویه من به‌ها به‌وه ده‌دم که نه‌وه‌کانی کورد چوک له‌به‌رانبه‌ری ناوی خوای مه‌زن بده‌ن و به فرمیسی چاویان زه‌مینه‌ی ټه‌وه خوټش بکه‌ن که خوای مه‌زن له‌شیوه‌ی خه‌لق و زایینی خوټی به‌نه‌وه‌کان ببه‌خشیټ.

پیټ و مه‌شکه له‌نیوان چه‌قو و ده‌ستدا

قل عسی ان یكون ردف لکم بعض الذی تستعجلون (نمل ۷۲)

بوچی به‌ری مه‌رومالات له‌خودی پیټی مه‌رومالات ده‌گیریټه‌وه؟ ټایا له‌به‌ر ټه‌وه‌ی که هیچ شتی تر نه‌بووه، په‌نایان به‌خودی پیټه‌که بردووه؟! یان خوای مه‌زن خاوه‌ن زانست و ناسین به‌رزه‌؟!.

من که سه‌یری مه‌شکه‌م ده‌کرد، هه‌ستم به‌وه ده‌کرد که مه‌شکه و کونه‌کانی توژیک سه‌ختی و زه‌حمه‌ت بو‌گرته‌وه دروست ده‌که‌ن. ده‌بیټ که ده‌ستی بزهن ټاگای له‌کونه‌کان بیټ که نه‌کرینه‌وه؟!.

خوای مه‌زن بو‌هه‌ر به‌ریک و نه‌وه‌یه‌ک ناویکی لی‌نزیک کردووه که شایسته‌یه که به‌و ناوه‌بگیریټه‌وه. من هه‌ست و چاوی خوټم خوینده‌وه، یه‌که‌مجار که سه‌یری مه‌شکه و ده‌ستی داپیرم ده‌کرد، کونه‌کانی مه‌شکه و هه‌گه‌ر کردنی داپیرم چاوی منی بو‌خوټی بردبوو. به‌لام پاش ساله‌ها زانیم که خوای مه‌زن هه‌کیمی گه‌وره‌یه. ده‌بوو که پیټ و کاری پیټ و ټاشنایه‌تی پیټ به‌شیر چاوی و هزری منی بو‌خوټی بردبایه‌ت، نه‌ک کونه‌کانی پیټ!.

وشه‌کان و ناوه‌کان و وینه‌کان، پیټان و لیټانی زوریان هه‌یه.

بۆ ئەوێ وریا بن که چ وینە و پرستە گەلێک بۆ ئیوه ئامادە دەکەم، هەر وەها بۆ ئەوێ که نەوێ کورد نەوێهێکی راپهینراوی هەبێت، کەلک لە مەشکە لە وشکی و تەپیدا وەر دەگرم.

پێستی ئازەلێک که خواستی ئەوێ لەسەرە که رابگیردری و ئامادە بکری بۆ ئەوێ که بکریته مەشکە و کونە و هیزە، دەبیت چەقۆ زۆر بەسەریدا بێت و بچیت. ئەم شیوێ راپهینانەم لە داپیرمەوێ فیڕ بووم. داپیرم بۆ ئەوێ که مەشکە خوێشە بکات، دەستی بە چەقۆ و خویدا دەکرد و دەیدەهینا بە پێستیک که لە بن دەستی بوو، بۆ ئەوێ که ئامادە بکریت. ئنجا بۆ ئەوێ که خوینەر وریا بێت که بۆ لە چەقۆ و خوی کەلکیان وەر دەگرت، دەبیت که ورد و وریا بن. ئەرکی چەقۆ بە پووالەت ئەو بوو که پێست بتاشیت. خوی بۆ ئەو بوو که چەوری پێست بگریتهو و وەرزاوێ بکات. چەقۆ و خوی لە وشەیی خوێشە، پێست دەرباز دەکات بۆ وشەیی گرتنەو. چەقۆ لە کاتی کەندنی پێست و تاشین پێستدا، ترسی پێست دەشکینیت و ئامادەیی دەکات که بەری ئازەل لە دەروونی خویدا رابگریت. ئەو بەرەیی که پوژگاریک خۆدی ئەو ئازەلە بەرەمی دەهینا!

پێستیک که لە دەورەیی چەقۆ و خوی بە سەرکەوتوویی دەربازی دەبوو، دەگەیشته دەورەییەک که بە وشکراوویی وەک ئەوێ که بای تی کرابیت لە شوینیک راپاندهگرت. دەورەییەک که ئیتر دەست لە سەری نەبوو، بەلکو خوی لە وشکی و تەنیايي دەبیت که خوی بگریتهو. ئەمجارە کاری خویە که خوی ئامادە بکات. ئەو پێستانەیی که لە دەورەیی چەقۆ و خوی دەرباز دەبوون، لە چەقۆ بۆ هەمیشە دەربازی بوو!

وشکی دەورەییەک که پێست لەو دەورە دەبیت بە سەرکەوتوویی گوزەر بکات و لەگەلیدا خوی بگریتهو. خوی لە کونیک دەرباز بکات که بەهای ناهیلێت. هەر ئەو کونەیی که لە سەرەتاوێ پیگی پێست دەردەخات.

کونی هەفتەم

لە سەرەتاوێ ئەو کەسەیی که ئازەل سەر دەبیریت، دەبیت لە لای کەسێکەوێ پێ بوتریت که ئەو پێستە بە جوانی بکەنریت. لە بیرمە که پوژیک ئاموژای باوکم دەیهووست که بزنیک سەر بیری، داپیرم داوای لە ئاموژاکەیی باوکم کرد که پێستی

بزنهكهى بۆ پراگرتن دهوئيت. ئامۇزاكهى باوكم به وردى و ئهسپايى چهقۇى له پييست دهخست، بۆ ئهوهى كه كونى تى نهخات. له ههر دهورهيهك كه پييست پيدا و تيدا بۆ گرتنهوه تيدهپهرييت، دهبييت كه له كونى ههفتهم بپارييزريت. كونى ههفتهم ئهوه كونهيه كه گهر له پييست كرا، ئيتر پى بهستنهوه نيه. بهلام كونى يهكهم تا شهشم كه دهبيته دهست و پى و مل و كلكى ئازهل، دهتوانرييت كه به ئاسانى بهسترييت و دهستى بهسهدا بگيردرييت.

پييست بۆ ئهوهى كه بببيته مهشكه، دهبييت كه له بن چهند دهستى به چهقۇوه گوزهر بكات تا بگاته ئهوه راده كه بهر و بۆمى ئازهل پابگرييت. ههروهها بۆ ئامادهكارى نهوهكانى مرؤقى دهورهى به دهستى به چهقۇوه له پى ئهوانهيه كه دهيانهوييت ئاماده ببن بۆ ئهوهى كه پراگر و بهرگر و پاريزهري وشهكان و ناوهكان بن.

له قورئاندا دهق ههيه، بۆ ئهوهى كه لهش و هۆش پييكهوه لهگهل وشهكان رابهينرين. ههچهند كه مامۇستاكان پيداگريان لهسهر ئهوه نهدهكرد كه وشه به لهش بگهيهنن. ئهوان ههر وهك زانكۆكان ههولئى ئهوهيان دهدا كه وشهكان به هۆش بگهيهنن. مامۇستاكانى حوجره لهوه نهزان و ناتهوان بوون كه به فهقيكان بگهيهنن كه قورئان تهوانى ئهوهى ههيه كه شefa و سهلامهتى به لهش بگهيهنييت. مهبهستم ئهوهيه كه ئهوان رستهكانيان بۆ باسى كۆمهلايهتى و بابتهتى وهك ئهوه كه چۆن له سهرف و نهحو ئاشنا بيت، كهلك وهردهگرت!.

ههچهند كه مامۇستاكان ئاماژهيان بهوه دهكرد كه ئيسلام پهروهرديهكه كه دهبييت رستهكان به لهش و هۆش بگات. كييشهى ئهوانه ئهوه بوو كه بهرنامهيان نهبوو كه رستهكان به لهش بگهيهنن. بهرنامهيهك كه ئهوان داينرپشتبوو، بۆ گهياندى سهرف و نهحو به لهشى ئيمه بوو. سهرف و نهحو له ريشهوه هيچ بهها و بايهخيكي بۆ لهش نيه، جگه لهوه كه فهقى ياخى بكات!.

قورئان وهك بهرنامهيهكى پهروهرديهى رستهكان و وشهكان به لهش و هۆش پييكهوه پهيوهند دهدات. له قورئان هاتووه: قل سيروا فى الارض فنظروا كيف كان عاقبة المجرمين(نمل 69) كتب عليكم الصيام(بقرة 183) له ئايهتى سورهتى نهمل، ئامۇزگارى بهوه دهكات كه له زهويدا بۆ ئاشنايهتى به شوينهكان و چيروكهكان، بگهريين. ئاماژه به گهپان به هاوكارى لهش وهك بنهيهكى پهروهرديهى دهكات. من له راستيدا زۆر له زهوى گهپام، زۆر بنه و بارهگاي ناوهكان و رستهكانم بينى، وه

به ناوی خوای مهزن پاش ئهوهی که به سهختی بریندار بووم، گیانی سهلامه‌تم به دهربرد. ههروه‌ها له قورئان ئامارژه به نویژ و پۆژوو دهکات که گه‌وره‌ترین مه‌جاله بو ئارامش و ئاسایشی له‌ش، بو باره‌ییان و راه‌ییان، بو ئهوهی که له پیناو ناوه‌کان و پرسته‌کان له‌ش رابه‌یئریت.

زانکۆی سه‌لاحه‌دین و ئه‌و زانکۆیانه‌ی که له بن دهستی پۆژئاواییه‌کان دروست کران، له‌ش دژه پرسته بارده‌هینن. ئه‌وانه نه‌زان و ناته‌وانن له‌وهی که بزنان په‌روه‌رده‌یه‌ک دامه‌رزینن که پرسته به له‌ش و هۆش پیکه‌وه ببه‌خشن. خوای مه‌زن به خواستی پیرۆزی وای له ده‌روون و بیروونی ئه‌وانه کردوو که نه‌زان و ناته‌وان به ده‌وری خۆیاندا بخولینه‌وه.

به ناوی خوای مه‌زن ئاوه‌ها هات به ده‌رووندا که زۆریک له ناوه‌کان بو من وه‌ک ئه‌و کرمه‌یان لی هاتوو که ماسیگریک به قولابه‌ویان ده‌کات بو ئهوهی که ماسیان پیوه بگریت. ئاوه‌ها وینه‌یه‌ک سته‌م کردن و ترساندن نیه. به‌لکو بو ئهوهی که ئارام و ئاسووده بن، ده‌بییت که له من نزیک بینه‌وه. هه‌ر چۆن که داپیرم به چه‌قۆ له پیست نزیک ده‌بووه‌وه. ده‌بییت بو ئهوهی که کونی هه‌فته‌م له هۆش و گیانتان نه‌بیته‌وه، خۆتان له ناو و پرسته و هه‌ستی لی‌ده‌ر و پی‌ده‌ر بده‌نه‌وه.

پرسته‌کان و وشه‌کان و ناوه‌کان به ئاسانی و به نه‌رمی له له‌ش و هۆشی هه‌ر که‌سیک ناچیت. ئه‌گه‌ر له هۆشدا به باشی بچیت، له له‌ش ناچیت، یان ده‌چیت و کاری خۆی به سهختی ده‌کات. سه‌یری به‌سه‌ره‌اتی ناوه‌کان بکه‌ن، ئه‌و کاته ده‌زانن که باسی چی بو ئیوه ده‌که‌م. سه‌یری به‌سه‌ره‌اتی ناوی فردریک نیچه و سادقی هیدایه‌ت و عه‌لی شه‌ریعه‌تی و ئه‌حمه‌دی موفتی زاده و عه‌بدو‌لا ئوجه‌لان بکه‌ن.

له په‌روه‌رده‌ی دینی ئیسلامدا زۆر به‌ها به‌وه دراوه که پرسته‌کان به له‌ش و هۆشدا بچیت، وه به‌های به‌وانه نه‌داوه که پرسته‌یان بو هۆشی بی له‌ش ده‌ویت. له په‌روه‌رده‌ی مرۆفیدا سه‌ره‌تا نه‌زانن له‌وه که بزنان پرسته بو له‌ش و هۆش به‌ها و مانای چیه؟ وه به ناوی خوای مه‌زن به‌خشه‌نده‌ییان پی ده‌که‌م که بزنان له لای ئیمه‌دا نه‌زانن، وه هه‌روه‌ها پاش نه‌زانی، ناته‌وانن له‌وه که پرسته به له‌ش و هۆش پیکه‌وه ببه‌خشن، وه به ناوی خوای مه‌زن نه‌زان و ناته‌وان ده‌میننه‌وه تا ئه‌و ده‌مه‌ی که ده‌ست بو خوای دلۆقان به‌رز بکه‌نه‌وه. دلنیا بن.

گەر به ناوی خوای مهزن وریا بن، له لاپه‌ره‌کانی پێشتر باسی مه‌شکه‌م کرد له ژه‌ندن و ته‌رواله‌دا، له‌وه‌ی که نه‌وه‌ی کورد و ناوه‌کانی کورد به ده‌ستی ئه‌وانی تر ده‌ژهنریڤ و به سکه‌وه له‌سه‌ر ته‌رواله‌کان داده‌نریڤ و ئاگیان له خۆیان نیه. له‌م باسه‌دا باسی مه‌شکه و چه‌قۆ و ده‌ستم کردووه بۆ ئه‌وه‌ی که به ناوی خوای مه‌زن که‌سانیک بخولقیڤ و به ناسین و زانسته‌وه سه‌ریان به ناوی خوای مه‌زن به‌رز و بێند بکه‌نه‌وه.

خوای مه‌زن له نیو هه‌ر خه‌لک و زمانیک ئه‌وه‌نده ناو و وشه‌ی دامه‌رزاندووه که ته‌وانایی ئه‌وه‌یان هه‌بیت که به ناوی خوای مه‌زن پارێزگاری نه‌وه‌کان و وشه‌کانی به‌رزی خوای مه‌زن بکه‌ن. هه‌روه‌هاش زمانی کوردی ئه‌وه‌نده وشه و ناوی بۆ نووسراوه که له ده‌وره‌کان و شوینه‌کان پارێزگاری له یادی ناوی خوای مه‌زن بکه‌ن.

به ناوی خوای مه‌زن داوای ئه‌وه ده‌که‌م که ئه‌ده‌ب و ڤسته له ناوی پیرۆزیه‌وه به ناوه‌کانی کورد و نه‌وه‌کانی کورد و وشه‌کانی کورد ببه‌خشییت.

عه‌باس موحه‌ممه‌دی

مانگی ئاپریلی سالی ۲۰۱۱

به‌ندینه‌خیانه‌ی برووک هاوس له له‌نده‌ن